

स्वर्गाचे पुस्तक

खंड 23

"माझ्या येशू, माझ्या गरीब हृदयाचे जीवन, ये आणि माझी कमजोरी टिकवून ठेव. मी अजूनही लहान मुलगा आहे.

मला अत्यंत गरज आहे की तू मला तुझ्या मिठीत घेशील, तू तुझे शब्द माझ्या तोंडात घालशील, तू मला तुझे विचार, तुझा प्रकाश, तुझे प्रेम आणि तुझी इच्छा दे. आणि जर तुम्ही तसे केले नाही तर मी एक लहरी मुलासारखा असेन आणि काहीही करणार नाही.

तुमची परमपवित्र इच्छा जाणण्याइतकी तुमची इच्छा असेल, तर तुम्ही त्याग करणारे पहिले असाल. मी दुसरा पूर्ण करेन.

तर, माझ्या प्रिये, मला तुझ्यामध्ये बदला, मला माझ्या मऊपणापासून मुक्त करा. कारण ते पुढे चालू शकत नाही. आणि मला तुमच्या चिरंतन इच्छेची अंमलबजावणी करणे सुरू ठेवायचे आहे, अगदी माझ्या आयुष्याची किंमत देऊन.

"

मी दैवी इच्छेला शरण जात राहिलो आणि मला दुःखाचे दुःस्वप्न वाटले.
माझा प्रिय येशू, मला शक्ती देण्यासाठी त्याच्यावर दबाव आणत आहे.

त्याने मला सांगितले:

माझी मुलगी

दुःख हे हातोड्याने बनवलेल्या लोखंडासारखे आहे

-खरं तर प्रकाशाच्या ठिणग्या e

- ते इतके गरम करते की ते आगीत बदलते.

त्याला मिळालेल्या वारांखाली, लोखंड आपली कडकपणा गमावतो आणि अशा प्रकारे मऊ होतो की ते त्याला इच्छित आकार देऊ शकते.

दुःखाच्या आघाताखाली असा आत्मा आहे:

- कडकपणा गमावतो,
- प्रकाशाच्या ठिणग्या फेकतात,
- माझ्या प्रेमात बदलते आणि
- ती आग बनते.

आणि मी, दैवी कारागीर, हा आत्मा लवचिक झाला आहे हे पाहून, मी त्याला हवा तसा आकार देतो.

अरेरे! ते सुंदर बनवण्यात सक्षम होण्यात किती आनंद आहे!

मी एक मत्सर कारागीर आहे.

माझ्या पुतळ्यांना आणि फुलदाण्यांना, या आकारांना आणि या सुंदरांना आणि त्याहूनही लहान तपशीलांना कसे द्यायचे हे कोणीही करू शकत नाही किंवा माहित नाही याचा मला अभिमान आहे.

आणि मी चमकणारे सर्व दिवे सत्यात बदलतो.

अशा प्रकारे, मी आत्म्याला आणलेल्या प्रत्येक आघाताने, मी एक सत्य त्याच्यासमोर प्रकट करण्यासाठी तयार करतो.

कारण प्रत्येक प्रहार ही एक ठिणगी असते जी आत्मा स्वतःहून बाहेर काढतो.

आणि लोहाराला मारणाऱ्या लोहाराप्रमाणे मी ठिणग्या गमावत नाही. कारण मी या ठिणग्या वापरतो

- आश्चर्यकारक सत्यांच्या प्रकाशात त्यांना कपडे घालणे, जेणेकरून ते
- आत्म्यासाठी सुंदर कपडे म्हणून सर्व्ही करा आणि
- त्याला दैवी जीवनाचे पोषण देण्यासाठी.

त्यानंतर मी माझ्या गोड येशूच्या मागे लागलो.

पण तो इतका व्यथित आणि त्रस्त होता की मला दया आली.

आणि मी त्याला म्हणालो: "मला सांग, माझ्या प्रिये, काय चूक आहे? तुला इतका त्रास का होत आहे?"

येशूने जोडले:

माझ्या मुली, मला माझ्या इच्छेचा मोठा त्रास होत आहे .

माझ्या मानवतेला त्रास सहन करावा लागला आहे, त्याचा क्रॉस झाला आहे.

पण माझ्या मानवतेचे आयुष्य पृथ्वीवर कमी होते.

त्याऐवजी , प्राण्यांमध्ये माझ्या इच्छेचे आयुष्य मोठे आहे.

हे सहा हजार वर्षांपासून सुरू आहे आणि पुढेही चालू राहील.

आणि तुम्हाला माहित आहे की त्याचा सतत क्रॉस काय आहे? माणसाची इच्छा!

मानवी इच्छेची प्रत्येक कृती ईश्वरी इच्छेच्या विरुद्ध असते.

माझ्या इच्छेची प्रत्येक कृती जी आत्म्याला प्राप्त होत नाही ती एक क्रॉस आहे जी माझ्या चिरंतन इच्छेसाठी तयार केली जाते. त्यामुळे त्याचे क्रॉस असंख्य आहेत.

जर तुम्ही सृष्टीकडे पाहिले तर,

तुम्हाला ते मानवी इच्छेने तयार झालेल्या क्रॉसने भरलेले दिसेल.

सूर्याकडे पहा . माझी दैवी इच्छा जीवांना सूर्याचा प्रकाश आणते.

हा प्रकाश त्यांच्यापर्यंत कोण आणतो हे न ओळखता ते घेतात.

माझ्या इच्छेला सूर्यामध्ये जितके क्रॉस प्राप्त होतात तितके प्राणी आहेत जे माझ्या इच्छेच्या प्रकाशात ओळखू शकत नाहीत.

आणि आपण या प्रकाशाचा आनंद घेत असताना,

जीव त्यांचा उपयोग दैवी इच्छेला अपमानित करण्यासाठी करतात ज्यामुळे त्यांना ज्ञान मिळते.

अरेरे! चांगले करणे आणि ओळखले जाऊ शकत नाही हे किती कठीण आणि वेदनादायक आहे!

वारा ओलांडून भरलेला आहे.

त्याचा प्रत्येक श्वास हा तो प्राण्यांना लाभ देतो.

ते हे चांगले घेतात आणि आवडतात, परंतु त्यांना हे समजत नाही की कोण त्यांना वाऱ्यावर प्रेम करतो, त्यांना ताजेतवाने करतो आणि त्यांच्यासाठी हवा शुद्ध करतो.

आणि अशा प्रकारे माझ्या विलला वाऱ्याच्या प्रत्येक श्वासाबरोबर कृतघ्नतेचे नखे बुडत आहेत आणि क्रॉस तयार होत आहेत.

पाणी, समुद्र आणि जमीन मानवी इच्छेने तयार केलेल्या क्रॉसने भरलेली आहे.
पाणी, समुद्र आणि जमीन कोण वापरते? सर्व.

तरीही, माझी इच्छा

- जो सर्व गोष्टी ठेवतो आणि

- जे सर्व निर्मित वस्तूंचे जीवन आहे

तो स्वतःला ओळखत नाही आणि या निर्माण केलेल्या गोष्टींमध्ये अलिप्त राहतो, फक्त मानवी कृतघ्नतेचे क्रॉस प्राप्त करण्यासाठी.

म्हणून माझ्या इच्छेचे क्रॉस आहेत

अगणित ई

माझ्या मानवतेच्या क्रॉसपेक्षा जास्त वेदनादायक .

शिवाय, माझ्या मानवतेच्या क्रॉसवर चांगल्या आत्म्यांची कमतरता नव्हती.

- ज्यात वेदना, यातना, यातना आणि अगदी मृत्यूचा समावेश आहे ज्यामुळे मला सहन केले गेले,

- माझ्याबद्दल सहानुभूती दाखवा आणि माझ्या नश्वर जीवनात मी जे काही सहन केले त्याची दुरुस्ती करा.

माझ्या दैवी फियाटचे क्रॉस , दुसरीकडे, ज्ञात नसलेले क्रॉस आहेत .
म्हणून, मी सहानुभूती किंवा नुकसानभरपाईशिवाय आहे.

माझ्या दैवी इच्छेला सर्व सृष्टीमध्ये जाणवणारे दुःख असेच आहे
की कधीकधी पृथ्वी वेदनांनी फुटते,
कधी कधी समुद्र आणि
कधी कधी वारा.

तिच्या वेदनांमध्ये माझी दैवी इच्छा विनाशाच्या फटक्यांद्वारे सोडली जाते .
हे दैवी इच्छेचे अत्यंत दुःख आहे जे,
पुढे जाऊ शकत नाही ,
- जे ओळखत नाहीत त्यांना मारतो.

म्हणूनच मी तुला वारंवार कॉल करतो
-सर्व सृष्टीतून जाण्यासाठी,
- तुम्हाला कळवण्यासाठी
माझ्या इच्छेनुसार सर्व काही ,
त्याला प्राण्यांकडून मिळणारे दुःख आणि क्रॉस
निर्माण केलेल्या प्रत्येक गोष्टीत तू माझी इच्छा ओळखतोस,
की तू त्याच्यावर प्रेम करतोस,
की तू त्याच्यावर प्रेम करतोस आणि
की तू तिचे आभार मानतेस आणि
या पवित्र इच्छेची तिची पहिली दुरुस्ती आणि सांत्वनकर्ता व्हा .

फक्त एकासाठी जो माझ्या इच्छेमध्ये राहतो
त्याच्या कृत्यांमध्ये प्रवेश करू शकतो आणि
तो त्याचे दुःख जाणू शकतो आणि स्वतःच्या सामर्थ्याने पूर्ण करू शकतो
डिफेंडर ई

- माझ्या इच्छेचा सांत्वन करणारा जो,

- अनेक शतके ती मानवी कुटुंबाच्या मध्यभागी एकाकी आणि वधस्तंभावर
खिळलेली राहते.

आणि येशू हे म्हणत असताना, मी सृष्टीकडे पाहिले आणि ते इतके वधस्तंभांनी
भरलेले पाहिले की त्यांची गणना करणे अशक्य होते.

दैवी इच्छेने त्यांची कार्ये जीवांना देण्यासाठी स्वतःहून ओढली, तर मानवाने या दैवी
कृत्यांना वधस्तंभावर खिळण्यासाठी त्याचे क्रॉस बाहेर काढले.

किती त्रास होतो! किती त्रास होतो! माझा प्रिय येशू जोडला:

माझी मुलगी

माझ्या शाश्वत फियाटने सर्व सृष्टी बनवल्यापासून जीवांबद्दल अखंड कृती केली
आहे.

परंतु प्राण्यांमध्ये माझ्या इच्छेचे राज्य नसल्याने ही कृत्ये करतात

- प्राप्त झाले नाहीत ई

- त्यामुळे निलंबित राहिले आहेत

माझ्या दैवी इच्छेतील सर्व निर्मितीद्वारे .

जेव्हा मी पृथ्वीवर आलो तेव्हा माझी पहिली चिंता होती: माझ्या चिरंतन
फियाटची अखंड कृती माझ्यामध्ये परत घेणे

- जो स्वतः मध्ये निलंबित राहिला,

कारण तो प्राण्यामध्ये त्याची जागा घेऊ शकला नाही.

माझ्या माणुसकीला, शब्दाशी जोडलेले, प्रथम हे करणे आवश्यक होते:

- या अविरत कृत्याला स्थान देणे ई
- त्याची दुरुस्ती करा.

अशी माझी अज्ञात उत्कट इच्छा होती की ती लांब आणि अधिक वेदनादायक होती.
आणि **मग मी विमोचन हाती घेतले.**

सृष्टीतील पहिली क्रिया इच्छाशक्ती आहे.

इतर सर्व कृत्ये, चांगली किंवा वाईट, दुसऱ्या स्थानावर येतात.

म्हणून, मला गरज होती

- माझ्या दैवी इच्छेच्या सर्व कृती माझ्यामध्ये सुरक्षित करण्यासाठी,
- मानवी इच्छा आणि दैवी इच्छा एकत्र करण्यासाठी मानवी कृतीच्या मूलभूततेमध्ये उतरा, जेणेकरून माझी इच्छा,
- त्याचे विमा केलेले शेअर्स पाहून,
- तो प्राण्यांबरोबर शांती करू शकेल.

मी आता तुम्हाला माझ्या प्राण्यांनी नाकारलेल्या कृत्ये स्वतःमध्ये घेण्यास आमंत्रित करतो. कारण माझी इच्छा त्याच्या अविरत कृती चालू ठेवते. आणि तिला कोणीही सापडत नाही

- ते कोणाला मिळते,
- कोणाला ते हवे आहे किंवा
- त्याला कोण ओळखतो.

म्हणून माझ्या दैवी इच्छेच्या राज्याच्या विजयासाठी माझ्याबरोबर काम करण्याकडे लक्ष द्या आणि दुःख सहन करा.

मी निर्माण केलेल्या प्रत्येक वस्तूमध्ये सर्वोच्च फियाटचे राज्य मागण्यासाठी सर्व
सृष्टीतून गेलो. माझा प्रिय येशू , माझ्यामध्ये प्रकट होऊन मला म्हणाला :
माझी मुलगी

सर्व निर्माण केलेल्या गोष्टी देवामध्ये स्थिर आहेत.

जेव्हा तुम्ही त्या प्रत्येकामध्ये माझ्या दैवी इच्छेचे राज्य मागता तेव्हा निर्माण केलेल्या
गोष्टी देवामध्ये हलतात आणि माझे राज्य मागतात.

त्यापैकी प्रत्येक विनवणीची एक लहर बनवते, एक सतत चळवळ जी आपल्याला
पाहिजे ते विचारते.

निर्माण केलेल्या गोष्टी या माझ्या दैवी इच्छेच्या कृतींशिवाय काहीच नाहीत,

जे त्यांना प्रत्येकाला एक कार्यालय देते.

प्रत्येक निर्माण केलेल्या वस्तूमध्ये माझे राज्य मागून, तुम्ही माझ्या परमात्म इच्छेच्या
कृतींची सर्व कार्यालये दैवी अस्तित्वाभोवती स्थापित करता.

आणि तुम्ही आमच्या इच्छेचे राज्य मागता

आमच्या चांगुलपणासाठी,

आमच्या सामर्थ्याला,

आमच्या न्यायासाठी,

आमच्या प्रेमाला,

आमच्या दयेसाठी आणि

आमच्या बुद्धीला.

आणि हे असे आहे कारण प्रत्येक निर्माण केलेल्या वस्तूमध्ये आपला एक गुण
असतो आणि आपल्याला एकामागून एक लाटा जाणवतात

- आमचा चांगुलपणा,

- आमच्या शक्तीचे,
- आमच्या न्यायाचे,
- आमच्या प्रेमासाठी,
- आमच्या दया ई
- आमच्या शहाणपणाचे

की, दैवी मागनि,

- भीक मागणे,
- प्रार्थना आणि
- प्राण्यांमध्ये दैवी फियाटच्या राज्याची विनंती करणे.

आणि आम्ही, आमच्या दैवी इच्छेने स्वतःला अशी प्रार्थना केलेली पाहून, विचारतो:
“तो कोण आहे जो आपल्या सर्व अगणित कृतींसह एवढी मोठी इच्छा प्रस्थापित करतो की आपल्याला आपले राज्य प्राण्यांना देण्यास सांगावे? ”

आणि आमच्या कृती आम्हाला उत्तर देतात:

"ती शाश्वत इच्छेची मूल आहे.

त्या सर्वांसाठी ती आमची मुलगी आहे, जे खूप प्रेमाने आमच्या कृती करतात
आपल्या सर्वांना काय हवे आहे हे विचारण्यासाठी. "

आणि, आपल्या प्रेमाच्या अतिरेकी, आम्ही म्हणतो:

"अहो! ती आमच्या इच्छेची पोर आहे! मला ते करू द्या. तिला सर्वत्र शिरकाव करायला दिले आहे. त्याला मोकळेपणाने लगाम द्या, कारण तो काही करेल आणि आम्हाला हवे तेच मागेल."

मग मी माझ्या प्रिय येशूने त्याच्या दैवी इच्छेबद्दल मला सांगितलेल्या सर्व गोष्टींचा विचार केला, जणू काही मला अधिक निश्चित पुरावा हवा होता की तो येशूच माझ्याशी बोलत होता.

आणि येशू , माझ्यामध्ये प्रकट होऊन, मला म्हणाला :

माझी मुलगी ,

इतर कोणताही पुरावा नाही जो अधिक खात्रीशीर आणि खात्रीशीर आहे आणि तो इतरांपेक्षा स्वतःचे अधिक चांगले करू शकतो, इतकी सत्ये तुमच्यासमोर प्रकट केली आहेत .

सत्य हे चमत्कारापेक्षा जास्त आहे .

ते कायमस्वरूपी दिव्य जीवन घेऊन जाते.

आपल्या जीवनात सत्य आणा आणि जे ते ऐकतात त्यांच्यामध्ये, ज्यांना ते हवे आहे त्यांच्यासाठी स्वतःला अर्पण करा.

परिणामी

माझे सत्य शाश्वत दिवे आहेत जे विझू शकत नाहीत. आणि सत्य हे कधीही न संपणारे जीवन आहे.

माझे सत्य काय चांगले उत्पन्न करू शकते? ते संत बनवू शकतात,
ते आत्म्यांना रूपांतरित करू शकतात, ते अंधार घालवू शकतात आणि
त्यांच्याकडे जगाचे नूतनीकरण करण्याचा सद्गुण आहे.

म्हणून जेव्हा मी माझे फक्त एक सत्य प्रकट करतो तेव्हा मी एक मोठा चमत्कार करतो.

-जेव्हा मी आत्म्याकडे जातो हे दाखवण्यासाठी मी इतर पुरावे देतो,

किंवा जेव्हा मी इतर चमत्कारिक गोष्टी करतो.

कारण या गोष्टी फक्त माझ्या शक्तीची सावली आहेत, एक जाणारा प्रकाश आहे.

आणि ते तात्पुरते असल्याने,

ते प्रत्येकाला चमत्कारिक गुण आणत नाही. परंतु तो चमत्कार प्राप्त झालेल्या

व्यक्तीपुरता मर्यादित आहे.

आणि अनेकदा ज्यांना चमत्कार मिळाला आहे ते संतही होत नाहीत.

याउलट सत्यामध्ये जीवन असते.

आणि जीवन म्हणून ज्यांना ते हवे आहे त्यांच्यासाठी ते त्याचे सदगुण आणते .

माझ्या मुली, याची खात्री करा

जगात आल्यावर मी सुवार्तेतील इतकी सत्ये सांगितली नसती,

- चमत्कार करूनही,

विकासाशिवाय, विमोचन थांबविले गेले असते.

कारण प्राण्यांना काहीही सापडणार नाही, ना शिकवणी किंवा सत्याचा प्रकाश

स्वर्गाकडे नेणारा मार्ग शोधण्यासाठी उपाय शिका.

तुमच्या बाबतीतही असेच झाले असते

जर मी तुला इतके सत्य सांगितले नसते,

- विशेषतः माझ्या मनमोहक इच्छाशक्तीचे,

जो त्या काळात मी केलेला सर्वात मोठा चमत्कार होता.

या सत्यांशिवाय, दैवी फियाटचे राज्य ओळखण्यासाठी तुमच्यावर सोपवण्यात आलेल्या या महान मिशनचा काय फायदा होईल?

पण माझ्या ईश्वरी इच्छेबद्दल इतकी सत्ये सांगितल्यानंतर,

- जगात ओळखले जाऊ शकते.

आणि गमावलेली ऑर्डर, शांतता, प्रकाश आणि आनंद पुनर्संचयित केला जाऊ शकतो.

सृष्टीच्या पहिल्या चुंबनाची देवाणघेवाण करण्यासाठी आणि ज्याने ती निर्माण केली त्याची प्रतिमा पुनर्संचयित करण्यासाठी ही सर्व सत्ये मनुष्याला त्याच्या निर्मात्याच्या कुशीत परत आणतील.

मी तुम्हाला सांगितलेली सर्व सत्ये प्राण्यांपर्यंत पोहोचतील हे तुम्हाला चांगले माहीत असेल तर तुमचे हृदय आनंदाने उफाळून येईल.

दैवी इच्छेबद्दल यापैकी एकही सत्य तुमच्यासमोर प्रकट करण्याचे धाडस राक्षसी शत्रूने करू नये अशी भीतीही तुम्ही बाळगू नये.

कारण तो थरथर कापतो आणि त्याच्या प्रकाशापासून दूर पळतो.

आणि माझ्या इच्छेबद्दलचे प्रत्येक सत्य त्याच्यासाठी आणखी एक नरक आहे.

आणि त्याला त्याच्यावर प्रेम करायचे नव्हते किंवा ते करायचे नव्हते म्हणून, माझी इच्छा त्याच्यासाठी अशा यातनांमध्ये बदलली आहे ज्याला अंत नाही.

हे सोपे शब्द " देवाची इच्छा "

त्याचा राग भडकवणारा त्याला जाळून टाका.

आणि त्याला या पवित्र इच्छेचा तिरस्कार आहे जो त्याला नरकापेक्षा जास्त त्रास देतो.

म्हणून तुम्ही खात्री बाळगू शकता की "देवाची इच्छा" आणि राक्षसी शत्रू कधीही सहमत होणार नाहीत, एकत्र किंवा एकमेकांच्या जवळही नाहीत.

माझ्या इच्छेचा प्रकाश त्याला ग्रहण करतो आणि नरकाच्या अथांग डोहात टाकतो.

म्हणून, मी तुम्हाला चुकवू नका असा सल्ला देतो

माझ्या दैवी इच्छेबद्दल एकच सत्य किंवा एक साधा शब्द. कारण प्रत्येक गोष्टीची सेवा केली पाहिजे

- चिरंतन चमत्कारांची साखळी पूर्ण करण्यासाठी,
- माझ्या दैवी इच्छेचे राज्य ओळखण्यासाठी e
- प्राण्यांना त्यांचा हरवलेला आनंद परत मिळवण्यासाठी. "

मी माझ्या गोड येशूच्या गुप्ततेच्या स्वप्नात होतो आणि मला वाटले:

"माझा प्रिय येशू मला कसा सोडून जाऊ शकतो हे मला माहित नाही.

जो माझे जीवन आहे आणि जो एकटाच मला चांगले करण्यासाठी जीवन देऊ शकतो त्याच्याशिवाय मी अधिक लहरी होऊ शकतो हे तुला दिसत नाही का? तो यापुढे कशाचीही पर्वा करत नाही, तो यापुढे मला पुढे ढकलण्यासाठी किंवा मला सुधारण्यासाठी माझ्यावर लक्ष ठेवत नाही. "

पण मी हा विचार करत असतानाच माझा प्रिय येशू माझ्यातून बाहेर आला आणि म्हणाला:

माझी मुलगी आहे की मला खात्री आहे

- की तुम्ही यापुढे माझ्या दैवी इच्छेच्या महान समुद्रातून बाहेर पडू शकत नाही,
-मी तुम्हाला तिथे ठेवले आणि -तुम्हाला, तुमच्या पूर्ण संमतीने, त्यात प्रवेश करायचा होता.

त्यामुळे तुम्हाला बाहेर जाण्याचे कोणतेही मार्ग नाहीत कारण या समुद्राला मर्यादा नाहीत.

आणि त्याचा किनारा किंवा त्याचा शेवट कधीही न भेटता तुम्ही त्यावरून चालू शकता. यासाठी मला खात्री आहे की माझी लहान मुलगी माझ्या इच्छेच्या समुद्रातून बाहेर पडू शकत नाही.

म्हणून मी या समुद्रात निघून जातो आणि तुझी माझी नजर चुकते.

पण आपण जिथे आहोत तो समुद्र एक असल्याने, तू करत असलेल्या प्रत्येक गोष्टीचा माझ्यापर्यंत पोहोचण्याचा मार्ग आहे.

जेव्हा तुझी कृती माझ्या बाबतीत घडते,

-मला खात्री आहे की तू माझ्या समुद्रात आहेस आणि

- त्यामुळे मला त्याची काळजी करण्याची गरज नाही.

पूर्वी मला तुमच्याबद्दल खात्री नव्हती. त्यामुळे ते आवश्यक होते

- मी तुझ्याकडे पाहू शकतो,

- मी तुला ढकलतो आणि तुला कधीही सोडणार नाही
कारण मी तुला माझ्या दैवी इच्छेच्या समुद्राच्या तळाशी पाहिले नाही,
त्यामुळे बाहेर जाण्याची भीती नाही.

माझ्या दैवी इच्छेच्या जीवनात जे सुंदर आहे ते हृदयपार होते

- सर्व जोखीम e

- सर्व भीती.

दुसरीकडे, जो जगत नाही त्याने राजीनामा दिला किंवा जो दैवी इच्छा पूर्ण करत
नाही तो नेहमीच असतो

- धोक्यात ई

- एका माणसामध्ये .

आणि तो अनेक मार्ग शोधू शकतो जे त्याला दैवी फियाटच्या अफाट समुद्रापासून
दूर ठेवतात.

म्हणूनच मी या समुद्रात टाकून गेलो होतो आणि त्यातून बाहेर पडू शकलो
नाही याचा मला आनंद झाला .

माझा गोड येशू जोडला :

माझी मुलगी ,

माझ्या सर्वशक्तिमान फियाटने निर्मितीमध्ये अनेक गोष्टी निर्माण केल्या,

- त्या प्रत्येकामध्ये प्राण्यांसाठी चांगले ठेवा

- त्यांच्याकडून प्राप्त करण्यासाठी

माझ्या फियाटने ज्या गोष्टींना जन्म दिला आहे त्या सर्व गोष्टींसाठी गौरवाची
परस्परता .

तुमच्या निर्माणकर्त्याला अपेक्षित असलेला हा गौरव कोणाच्या ठायी जमा झाला

आहे हे तुम्हाला माहीत आहे का?

ते तुझ्यात आहे, माझ्या मुली, कारण,

माझ्या इच्छेनुसार जगणे आणि

त्याच्या मालकीचा —

तुमच्यात सर्व वैभवाची सर्व बिया आहेत जी सर्व निर्माण केलेल्या वस्तूंमध्ये आहेत.

परिणामी

निर्मिती नेव्हिगेट करणे ,

निर्माण केलेल्या सर्व गोष्टींचा समावेश असलेल्या चांगल्या गोष्टी स्वतःमध्ये अनुभवा, ई

आपले कार्यालय ते पूर्ण करा

तुमचा निर्माणकर्ता ज्याची खूप प्रेमाने वाट पाहत आहे ते गौरव तुमच्याकडून आणण्यासाठी.

- काय सुसंवाद,

- कोणता आदेश,

- जे प्रेम करते,

- किती मोहक सौंदर्य

तो माझ्या इच्छेमध्ये राहणारा आत्मा आणि मी निर्माण केलेल्या सर्व गोष्टींमधून जातो!

ते इतके एकमेकांशी जोडलेले आहेत की ते अविभाज्य वाटतात.

माझ्या दैवी इच्छेमध्ये राहणारा आत्मा

- दिवसा उजेडात जगतो आणि

- त्याची कृती, त्याचे विचार, त्याचे शब्द हे फक्त माझ्या इच्छेचे प्रतिबिंब आहेत.

माझ्या इच्छेचा सूर्य

ते स्फटिकापेक्षा आत्म्यात प्रतिबिंबित होते आणि आत्मा विचार करतो. माझा सूर्य प्रतिबिंबित करतो आणि आत्मा बोलतो.

तो स्वतःचा विचार करतो आणि ती काम करते. तो स्वतःचा विचार करतो आणि तिला आवडते.

या सूर्याच्या प्रतिबिंबांमध्ये राहणाऱ्या आत्म्यापेक्षा श्रेष्ठ किंवा सुंदर काहीही नाही.
त्याचे प्रतिबिंब ते मांडतात

- त्याच्या निर्मात्याच्या कृतीशी साम्य e
- स्वतःच्या मालमत्तेच्या ताब्यात.

तसेच, तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे की,

*माझी मानवता

- रिडेम्पशनच्या सर्व वस्तूंचा समावेश आहे ई
- रिडीम केलेल्यांच्या फायद्यासाठी त्यांना प्रकट केले.

*माझी माणुसकी तिच्यात जडवायची होती

-सर्व कृती इ

- सर्व वस्तू

माझ्या दैवी फियाटच्या राज्याची मुले.

म्हणून, जेव्हा आत्मा त्यात कार्य करतो,

मी आत्म्याची क्षमता वाढवतो ई

मी त्यात माझ्या कृती टाकल्या .

तर, हळूहळू

आत्मा सारखे

- माझ्या राज्यात प्रवेश करा e

- त्याची कृती निर्माण करते,

हे करण्याची त्याची क्षमता मी नेहमी वाढवत असतो

- माझ्या मानवतेकडे असलेली सर्व कृती आत्म्यात ठेवा ई
- आत्म्यामध्ये माझ्या इच्छेचे राज्य पूर्ण करण्यासाठी.

दैवी इच्छेनुसार जगण्याआधी पृथ्वीला प्रथम - तयार करणे, शुद्ध करणे आवश्यक आहे.

मी तुम्हाला माझ्या राज्यात माझ्यासोबत काम करण्यासाठी आमंत्रित करतो. मी जमीन तयार करण्याचे काम करतो.

ते शुद्ध करणे आवश्यक आहे, कारण ते खूप गलिच्छ आहे.

अशी ठिकाणे आहेत जी यापुढे अस्तित्वात राहण्यास पात्र नाहीत. खूप असमानता आहेत.

या कारणास्तव, ही घाणेरडी जमीन आणि तेथील रहिवासी नाहीसे झाले पाहिजेत.

माझ्या दैवी इच्छेचे राज्य आहे

- सर्वात पवित्र,
- सर्वात शुद्ध,
- सर्वात सुंदर आणि
- सर्वात व्यवस्थित

पृथ्वीवर आलेच पाहिजे असे राज्य.

त्यामुळे पृथ्वी तयार करणे, शुद्ध करणे आवश्यक आहे.

म्हणून, मी काम करतो

- ते शुद्ध करण्यासाठी, आणि आवश्यक असल्यास
- अशा पवित्र राज्यासाठी अयोग्य ठिकाणे आणि लोक नष्ट करणे.

या दरम्यान तुम्ही काम कराल

- माझ्या इच्छेनुसार केलेल्या तुमच्या कृतींनी स्वर्ग आणि पृथ्वी हलवणे.

माझ्या फियाटचे राज्य मागण्यासाठी तुम्ही संपूर्ण सृष्टीमध्ये प्रतिध्वनी कराल, तो अखंड असेल,

तुमच्या सततच्या कृती आणि गरज पडल्यास तुमचे दुःख आणि तुमच्या जीवनाला भीक मागावी लागेल

एक उत्तम मालमत्ता आणि

एक राज्य जे खूप आनंद देईल.

तसेच, तुम्हाला जे काम करायचे आहे त्याशिवाय इतर कशाचीही काळजी करू नका.

पण येशूने सांगितलेल्या सर्व गोष्टींसह, मला भीती वाटत होती की तो मला सोडून जाईल किंवा इतका दूर जाईल.

त्याच्या धन्य इच्छा समुद्रात,

प्रेमाने छळलेल्या आपल्या लहान मुलाकडे तो कधी परत येईल हे कोणालाही कळणार नाही.

आणि येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला आणि मला म्हणाला :

माझ्या गरीब मुला, आम्ही पाहू शकतो की तू एक मुलगा आहेस जो तिच्या आईच्या कुशीत असण्याशिवाय काहीही विचार करत नाही. आणि जर असे घडले की तिची आई तिला एका क्षणासाठी सोडून गेली, तर ती रडते, असह्य असते आणि फक्त तिच्या आईला पाहण्यासाठी आणि स्वतः ला त्याच्या मिठीत टाकण्यासाठी डोळे असतात.

तो तूच आहेस, माझा गरीब मुलगा. परंतु तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे की जर हे शक्य असेल तर

आई तिच्या बाळाला सोडते, मी माझ्या बाळाला कधीही सोडणार नाही.

तुला न सोडणे माझ्या हिताचे आहे:

तुझ्यात माझी इच्छा आहे, इथेच माझी कामे आहेत, माझा माल आहे.
म्हणून, माझे जे आहे ते तुझ्यामध्ये असल्याने, तुला न सोडण्यात मला रस आहे.

उलट माझ्या या गोष्टीच मला तुझ्याकडे बोलावतात. आणि मी माझ्या गोष्टीचा आनंद घेण्यासाठी आलो आहे, माझी दैवी इच्छा जी तुमच्यामध्ये राज्य करते. जर मी तुम्हाला सांगितले तरच तुम्हाला माझ्या जाण्याची भीती वाटली पाहिजे:

"जे माझे आहे ते मला द्या, मला माझी इच्छा द्या". पण तुमचा येशू तुम्हाला कधीच सांगणार नाही; मग शांततेत रहा.

मला सुप्रीम फियाटमध्ये पूर्णपणे बेबंद वाटले.

पण या पवित्र विलच्या पावित्र्यात मला अपूर्ण आणि वाईट वाटले.

मी विचार केला: "असे कसे होऊ शकते की माझा प्रिय येशू मला सांगतो की तो मला त्याच्या दैवी इच्छेनुसार जगतो, तरीही मला खूप वाईट वाटते.

? "

आणि येशू , माझ्यामध्ये प्रकट होऊन, मला म्हणाला :

माझ्या मुली, माझ्या दैवी इच्छेत वाईट किंवा अपूर्णता असू शकत नाही. माझ्या दैवी इच्छेमध्ये असा सद्गुण आहे जो सर्व वाईटांना शुद्ध करतो आणि नष्ट करतो. त्याचा प्रकाश शुद्ध करतो.

त्याची अग्नी वाईटाची मुळंही नष्ट करते.

त्याची पवित्रता पवित्र करते आणि सुशोभित करते की त्याने आत्म्याला आनंदित करण्यासाठी त्याची सेवा केली पाहिजे आणि माझ्या इच्छेने तिच्यामध्ये राहणाऱ्या आत्म्यामध्ये सर्व आनंद मिळतो.

तसेच अपूर्णता, कटुता सोबत ठेवण्यासाठी माझी दैवी इच्छा प्राण्यांना त्यांच्यामध्ये राहण्याची परवानगी देत नाही.

या गोष्टी त्याच्या स्वभावाच्या विरुद्ध असतील.

ती त्यांना कधीही तिच्यात राहू देऊ शकत नव्हती.

तुम्ही ज्याबद्दल बोलत आहात ते कुरूपता, अपूर्णता, दुष्टपणाचे ठसे आहेत. माझे विल ते a म्हणून वापरते

--ए स्टूल, ओ

- त्याच्या पायाखालची जमीन आणि तो दिसतही नाही.

तिला वाटत नाही

-की तिच्या लहान मुलीचा आनंद घेण्यासाठी आणि

- जो त्याला आनंदी करण्यासाठी त्याची कामे, त्याचे आनंद आणि त्याची संपत्ती स्वतःमध्ये ठेवतो

जेणेकरून आपण सृष्टीचा आनंद घेऊ शकू

माझी इच्छा जे आहे ते देते.

त्याला चिंता नसलेल्या छोट्या छोट्या गोष्टी तो तिच्यात कबूल करत नाही.

या कारणास्तव , ज्याला तेथे राहायचे आहे त्याने सर्व काही काढून टाकून तेथे प्रवेश केला पाहिजे .

कारण माझी इच्छा पहिली गोष्ट आहे

- आपल्या आत्म्याला प्रकाशाने सजवा,

- त्याला त्याच्या दिव्य वस्त्रांनी सुशोभित करा e

- त्याच्या कपाळावर शाश्वत शांती, आनंद आणि स्थिरतेचे चुंबन ठेवा.

मनुष्य काय आहे ते जगू शकत नाही किंवा त्यात जागा शोधू शकत नाही.

माझ्या इच्छेवर काहीही परिणाम नसलेल्या प्रत्येक गोष्टीबद्दल आत्म्यालाच तिरस्कार वाटतो. माझ्या इच्छेच्या पावित्र्याची चिंता नसलेल्या कामात सहभागी होण्याऐवजी तो आपल्या प्राणाचा त्याग करेल.

मी दैवी फियाटमध्ये माझा त्याग चालू ठेवला आणि माझा गोड येशू वाजला :
माझी मुलगी, निर्मितीच्या सुरुवातीपासून,

माझी दैवी इच्छा प्राण्यांचे जीवन होण्यासाठी देण्यात आली होती. मी जबाबदारी घेतली

- हे संपूर्ण आयुष्य टिकवून ठेवण्यासाठी, प्राण्यामध्ये सुंदर आणि जोमने भरलेले,
- त्याच्या प्रत्येक कृतीसाठी एक दैवी कृती, त्याच्या पवित्रतेच्या शिखरावर असलेली कृती, त्याचा प्रकाश, त्याची शक्ती आणि त्याचे सौंदर्य.

माझी इच्छा कृतीत आणली आहे

- असे करण्यासाठी, प्राणी त्याच्या मालकीचे त्याला परत देईल याची प्रतीक्षा करा
- प्राण्याला दैवी जीवनाचा विलक्षण बनवण्यासाठी, त्याच्या शहाणपणाला आणि त्याच्या सामर्थ्याला पात्र बनवा.

ते समजून घेण्यासाठी, ते सांगणे पुरेसे आहे

- माझ्या दैवी इच्छेने प्रत्येक प्राण्यामध्ये त्याचे जीवन तयार केले पाहिजे, आणि
- ज्याने सर्व काळजी आणि त्याच्याकडे असलेले सर्व अनंत गुण त्याच्या कामात ठेवले.

हे दैवी जीवन जगणे किती सुंदर झाले असते!

त्यांच्याकडे पाहताना आपल्याला आपले प्रतिबिंब, आपली प्रतिमा, आपल्या आनंदाचा प्रतिध्वनी शोधायचा होता. आपल्यासाठी आणि प्राण्यांसाठी किती आनंदाची, किती मेजवानी असेल!

आता तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे की जो कोणी माझी दैवी इच्छा पूर्ण करत नाही आणि त्यात राहत नाही.

त्याला हे दैवी जीवन स्वतःमध्ये नष्ट करायचे आहे जे त्याच्याकडे असले पाहिजे. एखाद्याचे आयुष्य उद्ध्वस्त करणे, हा काय गुन्हा!

ज्यांना स्वतःचे शरीर जीवन नष्ट करायचे आहे त्यांचा निषेध कोण करणार नाही? किंवा ज्याला खायचे नाही आणि स्वतःला प्रसिद्ध, आजारी आणि काहीही करण्यास असमर्थ बनवतो?

आता जो कोणी माझ्या इच्छेचे पालन करत नाही तो त्याचे स्वतःचे जीवन नष्ट करतो जे दैवी चांगुलपणा त्याला देऊ इच्छित आहे.

आणि जो कोणी माझी इच्छा पूर्ण करतो, परंतु नेहमीच नाही, आणि त्यात राहत

नाही,

- कारण त्यात सतत आणि पुरेसे अन्न नसणे,

तो फक्त एक गरीब आजारी माणूस आहे ज्यामध्ये शक्ती नाही, क्षीण आणि खरे चांगले कार्य करण्यास असमर्थ आहे.

आणि जर ते काही करताना दिसत असेल तर ते निर्जीव, क्षुद्र आहे.

कारण फक्त माझी इच्छाच जीवन देऊ शकते.

काय गुन्हा, माझ्या मुली, काय गुन्हा, आणि कोण दयेला पात्र नाही!

माझा दयाळू येशू थकलेला आणि अस्वस्थ दिसत होता.

अनेक जीव नष्ट झालेल्या प्राण्यांची वेदना खूप तीव्र होती.

मी स्वतः दुःख सहन केले आणि येशूला म्हणालो:

"माझ्या प्रिये, काय चूक आहे ते मला सांग. तुला खूप त्रास होतो.

तुमच्या आराध्य इच्छेच्या दैवी जीवनाचा नाश हे तुमचे सर्वात मोठे दुःख आहे.

म्हणून कृपया त्याचे राज्य आणा जेणेकरून या दुःखाचे आनंदात रूपांतर होईल आणि

निर्मिती तुम्हाला विश्रांती आणि आनंदाशिवाय काहीही देऊ शकत नाही. "

आणि मी जे बोललो ते त्याला शांत करू शकले नाही,

सृष्टीमध्ये केलेल्या त्याच्या इच्छेतील सर्व कृती मी माझ्या मदतीसाठी बोलावल्या आहेत, आणि,

माझे जोडून, मी या कृत्यांसह येशूला घेरले.

एक प्रचंड प्रकाश येशूला वेढला गेला. त्याने प्राण्यांच्या दुष्कृत्यांचे ग्रहण केले आणि त्याने विश्रांती घेतली.

मग तो जोडला :

माझी मुलगी

फक्त माझी इच्छा मला विश्रांती देऊ शकते . मला क्षुब्ध झालेले पाहून तुम्ही मला शांत करू इच्छित असाल तर,

तुमच्यातील माझ्या इच्छेच्या जीवनाच्या विकासासाठी स्वतः ला कर्ज द्या, आणि त्याची कृती करणे,

मी तुमच्यामध्ये त्याचा प्रकाश, त्याची पवित्रता आणि त्याचे असीम आनंद पाहीन जे मला विश्रांती देईल.

आणि या प्राण्यांना शिक्षा करण्यासाठी मी क्षणभर थांबेन

- या दैवी जीवनांचे इतके अयोग्य आहे की ते त्यांना स्वतःमध्ये नष्ट करतात,
- आणि ते त्यांच्या सर्व नैसर्गिक संपत्ती आणि त्यांचे जीवन नष्ट करण्यास मला पात्र आहेत.

तुला दिसत नाही का ते

- हे जीव घेण्यासाठी आणि त्यांना आपल्या कुशीत ओढण्यासाठी समुद्र किनाऱ्यापलीकडे जातो का?

- वारा, पृथ्वी, जवळजवळ सर्व घटक प्राण्यांचे हरण करण्यासाठी आणि त्यांचा नाश करण्यासाठी उठतात!

ही माझ्या इच्छेची कृती आहेत जी सृष्टीसाठी सृष्टीमध्ये पसरली आहेत आणि त्यांना प्रेमाने स्वीकारत नाहीत, ते नीतिमान बनतात.

ते दृश्य पाहून मी घाबरलो. आणि मी प्रार्थना केली

- माझे खूप चांगले येशू शांत करा आणि
- दैवी फियाटचे राज्य लवकरच येईल.

मी माझा सृजनाचा फेरफटका मारत होतो

दैवी इच्छेतील सर्व कृतींचे पालन करणे.

तो ईडन गार्डनमध्ये आला जेथे देवाने पहिला मनुष्य, अॅडम, त्याच्याकडे

देवाजवळ असलेल्या इच्छाशक्तीच्या एकतेत सामील होण्यासाठी तयार केले आणि ज्यामध्ये त्याने त्याच्या निर्मितीच्या पहिल्या युगात त्याची पहिली कृती केली._

मला वाटतः

"माझ्या पहिल्या वडिलांच्या अँडमकडे कोणती पवित्रता होती, दैवी फियाटच्या साम्राज्यात त्याच्या पहिल्या कृतीचे काय मूल्य होते हे कोणास ठाऊक आहे.

एवढ्या मोठ्या चांगल्या गोष्टीच्या शोधात मी एकटाच असल्यामुळे पुन्हा पृथ्वीवर येण्यासाठी मी अशा पवित्र राज्याची याचना कशी करू शकतो? "

पण मी हा विचार करत असताना, माझा सदैव दयाळू येशू माझ्यातून बाहेर आला आणि मला प्रकाशाचे किरण पाठवले.

हा प्रकाश शब्दात बदलला आणि तो मला म्हणाला :

माझी मुलगी, माझ्या इच्छेची पहिली जन्मलेली मुलगी, तू त्याची मुलगी असल्याने, माझ्या दैवी फियाटचे राज्य ज्याच्याकडे आहे त्याची पवित्रता मी तुला प्रकट करू इच्छितो.

निर्मितीच्या सुरुवातीला हे राज्य होते

त्याचे आयुष्य,

त्याचे परिपूर्ण राज्य आणि

त्याचा संपूर्ण विजय.

त्यामुळे मानवी कुटुंबासाठी ते पूर्णपणे परके नाही.

आणि तो तिच्यासाठी परका नसल्यामुळे, तो तिच्यामध्ये राज्य करण्यासाठी आणि वर्चस्व गाजवण्यासाठी परत येईल अशी आशा आहे.

आता, तुम्हाला हे माहित असलेच पाहिजे की जेव्हा अँडमला देवाने निर्माण केले तेव्हा ही पवित्रता त्याच्याकडे होती. आणि त्याची कार्ये, अगदी लहान सुद्धा, इतकी मोलाची होती की माझ्या पृथ्वीवर येण्यापूर्वी किंवा नंतर कोणताही संत त्याच्या पवित्रतेशी तुलना करू शकत नाही.

आणि सर्व संतांच्या सर्व कृतींना आदामाच्या एका कृतीचे मूल्य नाही.

कारण माझ्या दैवी इच्छा त्याच्यात होती

पवित्रतेची परिपूर्णता ,
सर्व दैवी वस्तूंची संपूर्णता.

आणि तुम्हाला माहित आहे की "पूर्णता" म्हणजे काय?

याचा अर्थ काठावर, ओव्हरफ्लो होण्याच्या बिंदूपर्यंत भरले जाणे

- प्रकाश,
- पवित्रता,
- प्रेम आणि
- सर्व दैवी गुणांचे, स्वर्ग आणि पृथ्वी भरण्याच्या बिंदूपर्यंत
- ज्यावर राज्य केले, तो, अॅडम आणि
- जिथे त्याचे राज्य विस्तारले.

कारण त्याची प्रत्येक कृती या दैवी वस्तूंच्या परिपूर्णतेने पूर्ण होत असे

ते इतके मूल्यवान होते की इतर कोणतीही मालमत्ता नाही

- चांगले करणाऱ्या प्राण्याचे त्याग आणि दुःख काहीही असो ,
- परंतु माझ्या इच्छेचे राज्य आणि त्याचे पूर्ण राज्य न बाळगता, त्याच्या राज्यात यापैकी कोणत्याही वस्तूशी इतर कोणत्याही चांगल्या गोष्टीची तुलना होऊ शकत नाही.

म्हणूनच , माझ्या दैवी इच्छेच्या राज्यात **आदामने मला दिलेला गौरव, प्रेम** , कोणीही, कोणीही मला दिले नाही.

कारण त्याच्या कामात त्याने मला सर्व वस्तूंची परिपूर्णता आणि संपूर्णता दिली.

आणि ही कृत्ये फक्त माझ्या इच्छेमध्ये आढळतात. त्याशिवाय, ते अस्तित्वात नाहीत.

अशाप्रकारे अॅडमकडे त्याची संपत्ती होती, त्याची अमर्याद मूल्याची कामे होती जी देवत्वाच्या उपस्थितीत माझ्या चिरंतन इच्छेने त्याला कळवली.

देवासाठी, ते निर्माण करताना,

त्याच्यामध्ये शून्यता राहिली नव्हती, आणि

सर्व काही केवळ दैवी परिपूर्णता होती, कारण एक प्राणी त्यात असू शकतो.

म्हणूनच, पापात पडणे,

- त्याची कृत्ये नष्ट झाली नाहीत,
- ना त्याची संपत्ती,
- त्याने त्याच्या निर्मात्याला दिलेले ते वैभव आणि परिपूर्ण प्रेम नाही.

आणि माझ्या दैवी फियाटमधील त्याच्या कृती आणि कृतींमुळे, अॅडम विमोचनास पात्र होता.

नाही, माझ्या इच्छेचे राज्य ज्याच्या ताब्यात होते त्याला ते शक्य नव्हते.

- अगदी थोड्या काळासाठी,
- विमोचन न करता राहण्यासाठी.

जो कोणी या राज्याचा मालक आहे

- देवाबरोबर बंध आणि अधिकारांमध्ये प्रवेश करतो जसे की
- की देवाला स्वतःच्या साखळ्यांची ताकद जाणवते, जी त्याला बांधते,
- त्याला या प्राण्यापासून स्वतःला वेगळे करण्यापासून प्रतिबंधित करा.

आराध्य महाराज स्वतःला अॅडमला तोंड देत असलेल्या एका वडिलांच्या अवस्थेत एक मुलगा आणि कारण होते

- अनेक यश,
- मोठी संपत्ती आणि
- अगणित वैभवाचे.

वडिलांसाठी असे काहीही नाही आणि जिथे त्याच्या मुलाची कृत्ये सापडत नाहीत.

तिच्या मुलाचे वैभव आणि प्रेम सर्वत्र गुंजत आहे.

पण हा मुलगा, त्याच्या दुर्दैवाने, गरिबीत पडला.

बापाला या मुलाबद्दल कधीच दया येणार नाही का?

जर त्याला त्याच्या मुलाने त्याच्याभोवती असलेले प्रेम, वैभव आणि संपत्ती जाणवली,

सर्वत्र आणि सर्वत्र?

माझी मुलगी, आमच्या इच्छेच्या राज्यात राहणारी,

-आदमने आपल्या मर्यादांमध्ये प्रवेश केला होता, ज्या अनंत आहेत, आणि

-त्याने सर्वत्र त्याच्या निर्मात्यावर आपले वैभव आणि प्रेम ठेवले होते.

आणि एक मुलगा म्हणून त्याने आम्हाला आमची संपत्ती, आमचे आनंद, आमचे वैभव आणि आमचे प्रेम त्याच्या कृतीद्वारे आणले.

त्याचे प्रतिध्वनी आपल्या संपूर्ण अस्तित्वात प्रतिध्वनी होते, जसे आपले त्याच्यामध्ये होते.

आता, द्रष्टा दारिद्र्यात पडला,

आपले प्रेम त्याच्याबद्दल सहानुभूती न बाळगणे कसे सहन करू शकते,

जर स्वतःची दैवी इच्छा असेल

- तो आमच्याविरुद्ध लढला आणि

- जो तिच्यामध्ये राहत होता त्याच्यासाठी भीक मागितली?

मग माझ्या दैवी इच्छेनुसार जगणे म्हणजे काय, त्याचे मोठे महत्त्व आहे, हे तुम्ही पाहता का? माझ्या दैवी इच्छेत ते सापडतात

- सर्व दैवी वस्तूंची परिपूर्णता e

- सर्व शक्य आणि कल्पनीय कृतींची संपूर्णता: ते सर्व दैवी अस्तित्वाला आलिंगन देते.

ईश्वरी इच्छेमध्ये राहणारा आत्मा माझ्या इच्छेमध्ये सापडतो

- सूर्यप्रकाशातील डोळ्याप्रमाणे e

- जो संपूर्णपणे त्याच्या प्रकाशाने भरलेला आहे.

डोळ्याच्या बाहुलीमध्ये सूर्य पूर्णपणे परावर्तित होत असताना,

त्याचा प्रकाशही बाहेर आहे,

बाहुलीच्या आतील बाजूस न सोडता व्यक्ती आणि संपूर्ण पृथ्वीला कपडे घाला .

आणि त्याचा प्रकाश डोळ्यांत असताना,

- त्याला त्याच्या शिष्याला सूर्याकडे आणायचे आहे
- त्याच्याबरोबर पृथ्वीभोवती फिरणे आणि
- प्रकाश जे करतो ते त्याला करायला लावा, ई
- त्याच्या प्रेमाचा पुरावा म्हणून वॉर्ड रेकॉर्ड मिळवा.

माझ्या इच्छेमध्ये राहणारा आत्मा ही त्याची प्रतिमा आहे.

माझी इच्छा तिला अशा परिपूर्णतेने भरते की ती आत्म्यात रिक्त ठेवत नाही.

आत्मा सर्व दैवी विशालता धारण करण्यास सक्षम नसल्यामुळे, माझ्या इच्छेने ते प्राणी जितके असू शकते तितके भरते.

आणि वेगळे न करता, माझी इच्छा आत्म्याच्या बाहेर राहते,

- आत्म्याच्या इच्छेच्या शिष्याला त्याच्या प्रकाशाच्या अनंतात घेऊन जाण्यासाठी,
- माझ्या दैवी इच्छेप्रमाणे त्याला करायला लावणे,
- त्याच्या कामाची आणि त्याच्या प्रेमाची देवाणघेवाण प्राप्त करण्यासाठी.

अरेरे! माझ्या दैवी फियाटची शक्ती प्राण्यामध्ये कार्यरत आहे

- जो त्याच्या प्रकाशाने परिधान करणे स्वीकारतो आणि
- त्याचे राज्य आणि त्याचे राज्य नाकारू नका!

आणि जर आदाम करुणेला पात्र असेल तर म्हणूनच

त्याने आपल्या आयुष्यातील पहिली वेळ दैवी इच्छेच्या राज्यात घालवली.

जर खगोलीय सार्वभौम प्राप्त करण्यास सक्षम असेल, जरी ती एकटी असली तरी, पृथ्वीवर शब्दाचे आगमन , कारण तिने तिच्यातील दैवी फियाटच्या राज्याला सर्व स्वातंत्र्य दिले होते.

जर माझी स्वतःची मानवता रिडेम्पशनचे राज्य तयार करू शकली असेल, तर त्याचे कारण म्हणजे शाश्वत इच्छेच्या राज्याची अखंडता आणि विशालता आहे.

कारण जिथे जिथे माझी इच्छा विस्तारते,

- ती सर्व काही स्वीकारते,
- सर्वकाही करण्यास सक्षम आहे, आणि
- त्याच्या विरुद्ध कोणतीही शक्ती नाही जी त्याला मर्यादित करू शकते.

अशाप्रकारे माझ्या इच्छेचे राज्य असलेल्या एका आत्म्याला कोणत्याही गोष्टीपेक्षा अधिक मूल्य आहे

-जो कोणी.

इतर सर्वजण मिळून जे करू शकत नाहीत त्यासाठी तो पात्र आणि भीक मागू शकतो

- किंवा पात्र नाही
- मिळत नाही.

इतर सर्वांसाठी एकत्र,

- ते शक्य तितके,
 - परंतु त्यांच्यामध्ये माझ्या इच्छेचा जीव नसतो,
- ते नेहमी फक्त लहान ज्वाला, लहान वनस्पती, लहान फुले असतात
- जे, जास्तीत जास्त, पृथ्वीला अलंकार म्हणून काम करतात e
 - विलुप्त होण्याची आणि कोरडे होण्याची शक्यता असते.

आणि दैवी चांगुलपणा

- त्यांना महत्वाची कामे सोपवू शकत नाहीत
 - किंवा त्यांना असे चमत्कार देऊ नका जे संपूर्ण जगाचे कल्याण करतील.
- दुसरीकडे , जे माझ्या इच्छेमध्ये राहतात ते सूर्यपेक्षा जास्त आहेत . अगदी सूर्यासारखा
- प्रत्येक गोष्टीवर त्याच्या प्रकाशाने राज्य करतो,
 - वनस्पतींवर वर्चस्व,
 - प्रत्येकाला जीवन, रंग, अत्तर आणि गोडवा देते,
 - त्याचे परिणाम आणि त्याच्याकडे असलेल्या मालाची खरेदी करण्यासाठी सर्व

गोष्ठीवर स्वतःचे अस्पष्ट प्रभुत्व लादते.
पृथ्वीवर सूर्याइतका दुसरा कोणताही ग्रह नाही.

अशा प्रकारे माझ्या इच्छेनुसार राहणाऱ्या सर्व प्राण्यांमध्ये एकापेक्षा जास्त सूर्य आहेत.

आणि त्यांच्याकडे असलेल्या प्रकाशाने,

- स्वतःला अपमानित करा
- नंतर पटकन e वर करा
- देवामध्ये आणि त्याच्या कार्यात सर्वत्र प्रवेश करा.

दैवी इच्छेने ते वर्चस्व गाजवतात

- स्वतः देवावर,
- प्राण्यांबद्दल.

मी सर्व काही फिरवण्यास सक्षम आहे

प्रत्येकाला त्यांच्याकडे असलेल्या प्रकाशाचे जीवन देण्यासाठी.

हे आत्मे

- त्यांच्या निर्मात्याला आणा ई
- भीक मागण्यासाठी, मिळवण्यासाठी आणि त्यांना पाहिजे ते देण्यासाठी प्रकाश आणा.

अरेरे! जर प्राण्यांना हे चांगले माहित असते,

- ते एकमेकांशी स्पर्धा करतील,
- आणि सर्व आकांक्षा प्रकाशाच्या उत्कटतेत बदलतील
- केवळ या दैवी फियाटमध्ये कायमचे जगणे जे सर्व काही पवित्र करते, सर्वकाही देते आणि प्रत्येक गोष्टीवर प्रभुत्व मिळवते.

माझा गरीब आत्मा दैवी इच्छेमध्ये हरवत राहिला. तिच्यातील उदात्तता, परिपूर्णता आणि एकूण कृती पाहून मी थक्क झालो.

माझा प्रिय येशू , माझ्यामध्ये स्वतःला प्रकट करून, जोडला:

माझ्या मुली, आश्चर्यचकित करणे थांबवा.

माझ्या दैवी फियाटमध्ये राहणे आणि त्यात कार्य करणे म्हणजे निर्मात्याला सृष्टीमध्ये बदलणे.

आणि *परमात्म्याची आणि एकट्या प्राण्याची क्रिया यांच्यामध्ये* अनंत अंतर आहे.

प्राणी स्वतःला त्याच्या देवाला उधार देतो

- साहित्य म्हणून

- त्याला महान गोष्टी करायला लावणे.

जसा प्रकाशाचा मामला

- त्याने स्वतःला सृष्टीतील दैवी फियाटला दिले

- त्याला प्रशिक्षण देण्याची परवानगी देण्यासाठी:

-सूर्य,

-आकाश,

- तारे आणि

-समुद्र,

जे सर्व साहित्य आहेत

- ज्यामध्ये सुप्रीम फियाटचा आवाज आला

- सर्व निर्मिती करणे.

सूर्यामध्ये, आकाशात, समुद्रात आणि पृथ्वीवर ते जसे होते तसे विलक्षण आम्ही पाहतो

-पुन्हा उत्साही ई

- फियाट द्वारे अॅनिमेटेड,

माझी इच्छा काय जाणते आणि करू शकते याचा शाश्वत आणि मोहक देखावा.

* अतिथीच्या अपघाताप्रमाणे ते आत्म्याचे आहे

- जे स्वतः ला, भौतिकदृष्ट्या जरी, माझ्या संस्कारात्मक जीवनाद्वारे स्वतःला सजीव बनवते, या अटीवर की पुजारी तेच शब्द उच्चारतो जे मी धन्य संस्कार संस्थेत वापरले होते.

हे शब्द माझ्या फियाटने अॅनिमेटेड केले होते आणि त्यात सर्जनशील शक्ती होती.

म्हणून, **यजमानाची सामग्री दैवी जीवनाच्या परिवर्तनातून जाते.**

यजमानाबद्दल बरेच शब्द बोलले जाऊ शकतात. परंतु

- हे फियाटने स्थापित केलेले काही शब्द नसल्यास,
- माझे जीवन नंदनवनात राहते ई
- यजमान हे नीच साहित्य राहते ज्यापासून ते बनलेले आहे.

* हेच आत्म्याचेही आहे.

तो करू शकतो, म्हणू शकतो, त्याला पाहिजे ते सहन करू शकतो,

- परंतु जर ते माझ्या दैवी फियाटमध्ये वाहत नसेल,
- त्या नेहमी मर्यादित आणि नीच गोष्टी असतात.

पण माझ्या दैवी फियाटमध्ये राहणाऱ्यासाठी:

- त्याचे शब्द,
- त्याची कामे,
- त्याचा त्रास

ते निर्माणकर्त्याला लपविणाऱ्या पडद्यांसारखे आहेत.

आणि ही पाल ज्याने स्वर्ग आणि पृथ्वी निर्माण केली त्याच्यासाठी उपयुक्त आहेत.

हे त्यांना त्याच्यासाठी पात्र बनवते, आणि

तो त्याची पवित्रता, त्याची सर्जनशील शक्ती, त्याचे असीम प्रेम ठेवतो.

याप्रमाणे

- साध्य केलेल्या गोष्टींचे मोठेपण कितीही असो,
- कोणीही स्वतःची तुलना त्या प्राण्याशी करू शकत नाही ज्यामध्ये माझी दैवी इच्छा जगते, राज्य करते आणि वर्चस्व गाजवते.

प्राण्यांमध्येही,

- त्यांचे काम करण्यासाठी त्यांच्या हातात असलेल्या सामग्रीवर आधारित,
- जे त्यांच्या मालकीचे आहेत आणि कमावतात ते मूल्य बदलतात.

समजा *एखाद्याकडे लोह आहे* . हे लोखंड मऊ करण्यासाठी आणि त्याला द्यायचा असलेल्या डब्याचा आकार छापण्यासाठी त्याला किती कष्ट करावे लागतील, घाम गाळावा लागेल आणि अडचणींवर मात करावी लागेल!

आणि परिणामी नफा इतका लहान आहे की तो केवळ टिकू देत नाही.

दुसऱ्याकडे *सोने* किंवा *मौल्यवान दगड* आहेत . अरेरे! किमान काम करा, पण लाखो कमवा!

याप्रमाणे

- हे असे काम नाही ज्यामुळे मोठी कमाई होते, विपुल संपत्ती मिळते, परंतु तुमच्या मालकीच्या सामग्रीचे मूल्य .

तुम्ही थोडे काम करता आणि भरपूर कमावता, कारण तुमच्याकडे असलेली सामग्री खूप मोलाची असते.

दुसरा खूप काम करतो, परंतु त्याची उपकरणे नीच आणि स्वस्त असल्याने तो नेहमी गरीब, चिंध्या आणि अर्धा उपाशी राहतो.

ज्याच्याकडे माझी दैवी इच्छा आहे त्याचे काय होते ते येथे आहे :

- जीवन, सर्जनशील सदगुण आहे.

- त्याची सर्वात लहान कृती दैवी आणि अमर्याद मूल्य लपवते. म्हणून कोणीही त्याच्या संपत्तीची बरोबरी करू शकत नाही.

दुसरीकडे , ज्याच्याकडे माझी इच्छा नाही त्याचे जीवन आहे. ते निर्जीव आहे आणि केवळ स्वतःच्या इच्छेनुसार कार्य करते. परिणामी, ते राहते

- नेहमी गरीब आणि देवासमोर चिंध्या, ई

- या अन्नापासून वंचित राहिल्याने त्याच्यामध्ये फियाट व्हॉलंटायस टुआ सिकुट इन कॅलो एट टेरा बनते.

मी दैवी फियाटमध्ये माझ्या कृती सुरू ठेवल्या.

माझा गोड येशू , माझ्यामध्ये प्रकट होऊन, मला म्हणाला:

माझी मुलगी, *माझ्या इच्छापत्रात काम करणारी ती*

-माझ्या दैवी गुणधर्मांमध्ये कार्य करा ई

-माझ्या अमर्याद संपत्तीमध्ये त्याचे कार्य तयार करतो

प्रकाश, पवित्रता, प्रेम आणि असीम आनंद

- जे त्याच्या कृत्यांचे रूपांतर अनेक सूर्यांमध्ये, माझ्या स्वतःच्या गुणांच्या उत्पादनांमध्ये करते

ज्यांनी स्वतःला आत्म्याच्या कृतीसाठी त्याच्या सजावटीसाठी कर्ज दिले आहे

जेणेकरून त्याच्या कृती

- ते त्यांच्या निर्मात्याला पात्र आहेत e

- देवाची शाश्वत कृती म्हणून राहू शकते, जो त्याच्या दैवी कृत्यांसह देवावर प्रेम करतो आणि त्याचा गौरव करतो.

तर, अॅडम,

- पाप करण्यापूर्वी,

- त्याच्या निर्मात्यामध्ये कृत्ये जितके सूर्य आहेत तितके सूर्य तयार केले.
आता जो कोणी माझ्या इच्छेनुसार जगतो आणि कार्य करतो त्याला हे फक्त त्याच्याद्वारे तयार केलेले आढळतात.

परिणामी, आपले कर्तव्य

- निर्मितीच्या पहिल्या कृतीचे अनुसरण करणे,

- तुमचे वर्कस्टेशन आणण्यासाठी

शेवटचा सूर्य, किंवा अॅडमने केलेली शेवटची कृती जेव्हा त्याच्या निर्मात्यासोबत इच्छाशक्तीचे ऐक्य होते,

त्याने जे केले नाही त्याची भरपाई त्याला करावी लागेल

-कारण ते माझ्या दैवी गुणधर्मातून आले आहे, आणि

कारण त्याची कृती आता एकटी नव्हती

कारण त्याच्या सामर्थ्यात माझे दैवी गुण नव्हते

ज्यांनी त्याला सूर्याची निर्मिती करण्याची परवानगी देण्यासाठी स्वतःला उधार दिले.

त्याच्या कृती बहुतेक लहान ज्वाळांपर्यंत कमी झाल्या. ते जितके चांगले होते,

- कारण माझ्या इच्छेशिवाय मानवी इच्छेला सूर्य निर्माण करण्यास सक्षम होण्याचा कोणताही गुण नाही.

- त्याच्याकडे कच्च्या मालाची कमतरता होती.

जणू काही तुमच्या ताब्यात सोने न ठेवता तुम्हाला सोन्याची वस्तू बनवायची आहे.

आणि तुम्ही कितीही चांगले असलात तरी तुमच्यासाठी ते अशक्य होईल.

एकट्या माझ्या इच्छेमध्ये प्राण्याला सूर्य निर्माण करण्यासाठी पुरेसा प्रकाश आहे.

आणि तो प्रकाश देतो

-जे तेथे राहतात त्यांना, त्यांच्या मालमतेवर, ई

- जे बाहेर राहतात त्यांना नाही.

म्हणून माझ्या इच्छेशी एकता नसलेल्या सर्व प्राण्यांची तुम्ही दुरुस्ती केली पाहिजे .

तुमचे काम मोठे आणि मोठे आहे.

माझ्या अमर्याद मर्यादित तुम्हाला खूप काही करायचे आहे . तसेच, विश्वासू आणि लक्ष द्या.

म्हणून मी माझ्या कृती त्याच्या आराध्य इच्छाशक्तीत चालू ठेवल्या.

मी सर्व सृष्टीतून जात होतो. माझा असीम चांगला येशू जोडला:

माझ्या मुली, माझी दैवी इच्छा सर्व सृष्टीपर्यंत कशी पसरते,

मला तुला शोधायचे आहे, तिच्याशी एकरूप होऊन, सर्व निर्माण केलेल्या गोष्टींमध्ये विखुरलेले.

-तुम्ही पृथ्वीचे हृदय व्हाल.

कारण त्यात तुझ्या हृदयाची सतत धडधड माझ्यावर असलेल्या सर्व रहिवाशांच्या प्रेमाची साक्ष देते.

- तू समुद्राचे मुख होशील जो मला तुझा आवाज ऐकू देईल

"त्याच्या सर्वोच्च लाटांमध्ये आणि

"त्याची सतत कुजबुज"

जो माझी स्तुती करतो, माझी पूजा करतो आणि माझे आभार मानतो.

"आणि लाटा तोडणाऱ्या *माशांमध्ये* , तू मला तुझे शुद्ध आणि प्रेमळ चुंबन पाठवतेस, तुझ्यासाठी आणि समुद्रावर प्रवास करणाऱ्यांसाठी."

-तुम्ही सूर्याचे हात व्हाल आणि,

- विस्तारित आणि

"स्वतःला त्याच्या प्रकाशात पसरवून,

मला सर्वत्र जाणवेल की तुझे हात मला मिठीत घेत आहेत आणि मला सांगण्यासाठी खूप घट्ट मिठी मारतात

- तू फक्त मलाच शोधत आहेस,

- की तुला फक्त माझ्यावर प्रेम आहे आणि पाहिजे आहे.

-तुम्ही वाऱ्याचे पाय व्हाल की

"माझ्या मागे धावतो आणि

"मला तुझ्या पावलांचा गोड आवाज ऐकू दे"

"तुम्ही मला सापडत नसले तरीही कोण धावत राहतो."

त्याशिवाय माझे समाधान होणार नाही

मी तिच्या प्रेमातून निर्माण केलेल्या सर्व गोष्टींमध्ये माझ्या लहान मुलीला शोधा.

मी सर्व सृष्टीला विचारतो :

"माझ्या इच्छेचे मूल इथे आहे का? मला तिच्यासोबत आनंद आणि मजा का करायची आहे?"

आणि जर मी तुला सापडलो नाही तर मी माझा आनंद आणि माझी गोड मजा गमावून बसेन.

त्यानंतर मी माझ्या प्रिय येशूचे त्याच्या सुटकेच्या कृत्यांमध्ये अनुसरण केले .
मी त्याच्या मागे जाण्याचा प्रयत्न करत होतो

- शब्दानंतर शब्द,

- कृतीनंतर कृती,

-क्रमाक्रमाने.

सर्वांच्या नावाने त्याला विचारण्याची घाई करण्यापासून मला काही सुटू नये असे

मला वाटत होते : त्याची कृती,

- तिचे अश्रू
- त्याची प्रार्थना ई
- त्याचा त्रास,

प्राण्यांमध्ये त्याच्या दैवी इच्छेचे राज्य. माझा प्रिय येशू मला म्हणाला:
माझ्या मुली, जेव्हा मी पृथ्वीवर होतो, तेव्हा माझ्या दैवी इच्छेने माझ्यावर निसर्गाने
राज्य केले.

हीच दैवी इच्छा जी अस्तित्वात आहे आणि सर्व निर्माण केलेल्या गोष्टींवर राज्य
करते,

प्रत्येक मीटिंगमध्ये त्यांनी त्यांना चुंबन घेतले.

आणि एकमेकांशी स्पर्धा करणाऱ्या गोष्टी निर्माण केल्या
मला भेटा आणि मला मिळालेली श्रद्धांजली द्या.

पृथ्वी , माझ्या पाऊलखुणा ऐकून,

- माझ्या पायाखाली हिरवे आणि फुलले
- मला श्रद्धांजली वाहण्यासाठी.

त्याला तिच्या गर्भातून बाहेर पडायचे होते

- त्याच्याकडे असलेल्या सर्व सौंदर्य,
- मी जात असताना सर्वात भव्य फुलांचे आकर्षण.

इतकं की मला अनेकदा त्यांना ही प्रात्यक्षिके देऊ नका असा आदेश द्यावा लागला.

आणि मला श्रद्धांजली वाहण्यासाठी,

* **पृथ्वीने** माझे पालन केले, जसे फिओरिंडोने माझा सन्मान केला.

* **सूर्य**

- त्याच्या प्रकाशाची श्रद्धांजली वाहण्यासाठी त्याने नेहमी मला भेटण्याचा प्रयत्न
केला, - त्याच्या छातीतून त्याचे सर्व रंग बाहेर काढले, मला योग्य सन्मान

देण्यासाठी .

मला साजरे करण्यासाठी सर्व प्राणी आणि वस्तूंनी मला भेटण्याचा प्रयत्न केला:
वारा , पाणी आणि अगदी लहान पक्षी माझा सन्मान करण्यासाठी

- त्याची ट्रिल्स,
- त्याचे ट्विट आणि
- त्याच्या गाण्यांचे.

सर्व निर्मिलेल्या गोष्टींनी मला ओळखले आणि मला कोण सर्वोत्तम साजरा करू शकेल यासाठी स्पर्धा केली.

ज्याच्याकडे माझी दैवी इच्छा आहे त्याला दृष्टी आहे
जे त्याला माझ्या स्वतःच्या इच्छेचे काय आहे हे जाणून घेण्यास अनुमती देते.

फक्त तो माणूस मला ओळखत नव्हता.

कारण त्याला दृष्टी आणि गंधाची नाजूक जाणीव नव्हती. तो मला ओळखतो म्हणून मला त्याला सांगावे लागले.

आणि मी सांगितलेल्या सर्व गोष्टींसह, अनेकांनी माझ्यावर विश्वास ठेवला नाही.

कारण ज्याच्याजवळ माझी दैवी इच्छा नाही

- आंधळे आणि बहिरे,
- माझ्या इच्छेचे काय आहे हे ओळखण्यासाठी गंधशिवाय.

त्याचा मालक नसणे हे प्राण्याचे सर्वात मोठे दुर्दैव आहे.

मग ती गरीब मूर्ख, आंधळी, बहिरी आणि मुकी आहे जी,

- दैवी फियाटचा प्रकाश नसणे,
- याच निर्माण केलेल्या गोष्टी वापरा
- परंतु केवळ मलमूत्र घेऊन ते उत्सर्जित करतात आणि

- त्यांच्यात असलेले खरे चांगले सोडून.

त्याशिवाय जीव पाहणे किती दुःख आहे
माझ्या दैवी इच्छेनुसार जीवनातील उदात्तता! "

माझा गरीब आत्मा आपल्यावर असलेल्या प्रेमामुळे येशूच्या कार्याचे अनुसरण करत आहे.

त्याच्या संकल्पनेकडे परत येताना ,

- मी माझी सर्व कामे ईश्वरी इच्छेनुसार देऊ केली आहेत,
 - माझ्या सर्व शक्तीने,
- त्याच्या संकल्पनेच्या सन्मानार्थ.

तेवढ्यात माझ्यातून एक प्रकाश पडला

- जा आणि निर्दोष राणीच्या मध्यभागी स्थायिक व्हा
- ज्या कृतीने त्याने गर्भधारणा केली.

माझा नेहमीच चांगला येशू मला म्हणाला:

माझी मुलगी, माझी दैवी इच्छा तिच्या कृतींमध्ये अनेक आहे , परंतु ती त्यापैकी काहीही गमावत नाही.

त्याच्याकडे असलेली एकता आणि त्याची अखंड कृती त्याच्या कृतीत एकता टिकवून ठेवते

जणू ते एक आहेत, तर ते असंख्य आहेत.

आणि त्यांच्यामध्ये नेहमीच अखंड कृती ठेवा,

- कधीही न थांबता

- ते नेहमी नवीन, ताजे आणि सुंदर ठेवण्यासाठी असे करणे, आणि
- ज्याला ते हवे आहे त्याला देण्यास तयार आहे.

पण ते देताना माझी दैवी इच्छा ती माझ्या इच्छेपासून अलिप्त होत नाही. कारण **माझी इच्छा हलकी आहे** .

प्रकाशाचा पुण्य आहे

- स्वतःला द्या,
- पसरवणे,
- आपल्याला पाहिजे तितके मोठे करा, परंतु वेगळे न करता.

कारण त्यात प्रकाशाचा गुण आहे जो निसर्गाने अविभाज्य आहे. **सूर्यामध्ये** सुद्धा हा गुण आहे असे तुम्हाला दिसते .

बंद शटर असलेल्या खोलीची कल्पना करा. खोलीत प्रकाश नाही.

पण जर तुम्ही पट्ट्या उघडल्या तर तुमची खोली प्रकाशाने भरते. प्रकाश सूर्यापासून अलिप्त आहे का? नववा.

प्रकाश वाढतो आणि विस्तारतो,

एक थेंब न सोडता त्याचा स्रोत.

जरी प्रकाश स्वतः वेगळा नसला तरी, या प्रकाशाची चांगली गोष्ट तुमच्याकडे आहे जणू ती तुमचीच आहे.

माझी दैवी इच्छा सूर्यापेक्षा जास्त आहे.

तो स्वतःला प्रत्येकाला देतो, पण तो त्याच्या कृतीचा एक औंसही गमावत नाही.

तथापि, माझ्या फियाटमध्ये माझी संकल्पना नेहमीच कृतीत असते .

माझ्या फियाटच्या कृतीचा प्रकाश तुमच्यामध्ये कसा कार्यरत होता हे तुम्ही पाहिले आहे

स्वर्गीय सार्वभौम स्त्रीच्या छातीपर्यंत विस्तारित

- जेणेकरून तुमचा येशू, सर्वोच्च, तिच्यामध्ये गरोदर राहावा. हे त्याच्या कृतीचे ऐक्य आहे:

- सर्व एका बिंदूमध्ये केंद्रीत करणे,
- त्याचे चमत्कार आणि माझे स्वतःचे जीवन प्रशिक्षण देते.

म्हणूनच मी खेचत राहतो

माझ्या दैवी इच्छेच्या कृतीमध्ये ,
राणी आईच्या त्या मध्ये ई
माझ्या इच्छेनुसार तुमच्या कामात .

या मार्गाने **मी सतत डिझाइन केलेले आहे**

ज्यांच्याकडे माझ्या इच्छेचे राज्य असेल त्यांच्या सर्व कृत्यांमध्ये.

कारण ज्यांच्याकडे हे राज्य आहे त्यांना माझ्या जीवनातील मालाची परिपूर्णता प्राप्त होते.

माझ्या इच्छेनुसार केलेल्या कृत्यांसह ते एकटेच सहभागी होतात

-माझ्या संकल्पनेला ई

- माझ्या संपूर्ण आयुष्याच्या विकासासाठी.

त्यामुळे त्यांना त्यात असलेला सर्व माल मिळणे योग्य आहे.

याउलट , ज्यांच्याकडे माझी इच्छा नाही, त्याला मी इतक्या प्रेमाने पृथ्वीवर आणलेल्या वस्तूंचे फक्त तुकडेच मिळतात.

हे प्राणी नंतर भुकेले, अस्थिर, चंचल, डोळे आणि हृदय क्षणिक गोष्टींकडे वळलेले दिसतात.

कारण त्यांच्यामध्ये माझ्या चिरंतन इच्छेच्या प्रकाशाचा स्रोत नसल्यामुळे ते माझ्या जीवनावर पोसत नाहीत.

तेव्हा आपल्याला आश्चर्य वाटले पाहिजे

- ज्यांचा रंग फिकट गुलाबी आहे,
 - जे खरे चांगले साध्य केल्यामुळे मरतात, आणि
 - जर त्यांनी थोडे चांगले केले तर,
- ते नेहमी अडचणीसह आणि प्रकाशाशिवाय असते आणि
- दया जागृत करण्याच्या बिंदूपर्यंत ते विकृत?

त्यानंतर, माझ्यावर अत्याचार झाला आणि माझ्या कठोर आणि दीर्घ वनवासाचे पूर्ण वजन मला जाणवले.

मी माझ्या प्रिय येशूकडे तक्रार करत होतो

- त्याच्या privations च्या कठोर हौतात्म्य,
- माझ्या स्वर्गीय मातृभूमीपासून अंतर जोडले.

मी त्याला सांगितलं:

"तुला माझ्यावर दया कशी येईल?

तुझ्या विलच्या दयेवर तू मला एकटं कसं सोडशील? या वनवासाच्या भूमीत तू मला इतके दिवस कसे सोडणार? "

पण मी माझ्या वेदना सांगितल्याप्रमाणे,

येशू , माझे संपूर्ण जीवन, माझे जीवन, माझ्यामध्ये प्रकट झाले आणि मला सांगितले:

माझ्या मुली, जे माझ्या इच्छेनुसार वागत नाहीत आणि त्यात राहत नाहीत त्यांच्यासाठी पृथ्वी एक निर्वासित आहे. पण तिथे राहणाऱ्यांसाठी पृथ्वीला निर्वासित म्हणता येणार नाही, तर एक पाऊल दूर आहे.

जेव्हा ते ओलांडले जाते आणि त्याबद्दल कमीतकमी विचार केला जातो तेव्हा आत्मा स्वतःला स्वर्गीय पितृभूमीमध्ये सापडेल.

- नुकतेच वनवासातून परतलेल्या आणि या जन्मभूमीबद्दल काहीही माहित

नसलेल्या व्यक्तीसारखे नाही,
पण हा देश तिचा आहे हे तिला आधीच माहीत होते म्हणून,
ज्याला शाश्वत शहराची सुंदरता, भव्यता आणि आनंद माहित होता.

जो येथे राहतो तो वनवासाच्या स्थितीत आहे हे पाहणे माझी इच्छा सहन करणार नाही. हे घडण्यासाठी, माझ्या इच्छेने त्याचे स्वरूप बदलले पाहिजे

आहार, दरम्यान

- जो स्वर्गात माझ्या इच्छेनुसार राहतो तो e

- जो पृथ्वीवर राहतो.

माझी इच्छा काय करू शकत नाही आणि करू इच्छित नाही.

घरातून बाहेर पडणाऱ्यांनी यातून काढता पाय घेणे हा हद्दपार आहे का? नक्कीच नाही.

किंवा जे लोक त्यांच्या जन्मभूमीच्या प्रदेशात जातात त्यांच्यासाठी आपण वनवासाबद्दल बोलू शकतो?

निर्वासिन, माझी मुलगी, म्हणजे

- जागेचा परिघ ज्यातून बाहेर पडणे अशक्य आहे,

- मालमतेपासून वंचित राहणे,

- सूट मिळण्याच्या शक्यतेशिवाय सक्तीचे श्रम.

या गोष्टी कशा करायच्या हे माझ्या दैवी इच्छेला माहीत नाही. आणि हे, तुम्ही पाहता, तुम्ही अनुभवता:

तुमच्या आत्म्याला जागा किंवा जागेचा परिघ नाही.

ते कुठेही, सूर्यप्रकाशात, आकाशात वाहून जाऊ शकते.

काहीवेळा तुम्ही आकाशीय प्रदेशात तुमची छोटीशी सुटका केली आहे.

आणि किती वेळा तुम्ही तुमच्या निर्मात्याच्या असीम प्रकाशात स्वतःला विसर्जित केले नाही?

तुम्हाला कुठे जायचे स्वातंत्र्य नाही? समुद्रात, हवेत, सर्वत्र.

माझी तीच इच्छा आनंदित करते, तुम्हाला तिथे ढकलते आणि तुम्हाला सर्वत्र जाण्याची इच्छा करते.

तिच्या अवरुद्ध आणि स्वातंत्र्याशिवाय राहणाऱ्यांना पाहून तिला आनंद होणार नाही. माझी दैवी इच्छा,

- आत्मा काढून टाकण्याऐवजी,
- त्याच्या मालमत्तेची उंची,
- ती स्वतःची मालकिन बनते,
- आकांक्षांचे सदगुणांमध्ये, दुर्बलतेचे दैवी शक्तींमध्ये रूपांतर करते. दैवी इच्छा संख्येशिवाय आनंद आणि आनंद आणते.

ते निसर्गाने जे आहे ते कृपेने देते: शाश्वत दृढता आणि अपरिवर्तनीयता.

निर्वासित तो कोणासाठी आहे

- त्याच्या आवडीतून काढलेले ,
- स्वतःवर सत्ता न ठेवता ,
- त्याच्या देवामध्ये येणे आणि जाण्यास असमर्थ.

आणि जर त्याला असे वाटते की तो चांगले करत आहे, तर ते चांगले मिसळले आहे आणि अंधाराने वेढलेले आहे.

निर्वासित गरीबांचे गुण जबरदस्त, चंचल असतात.

तो स्वतःच्या दुःखाचा गुलाम आहे आणि यामुळे तो दुःखी होतो.

माझ्या दैवी इच्छेनुसार जगणाऱ्यासाठी हे अगदी उलट आहे.

जर मी वनवासात असतो तर तुला इतके दिवस जिवंत ठेवणे मला सहन झाले नसते.

तुमचा येशू तुमच्यावर खूप प्रेम करतो. तुला वनवासात ठेवणे मी कसे सहन करू शकतो? आणि जर मी ते सहन केले तर कारण मला माहित आहे की माझी इच्छा पाळत नाही

- निर्वासित तिची लहान मुलगी,

- पण तिच्या मालमत्तेत, तिच्या प्रकाशात, ती स्वतंत्र आहे आणि स्वतःची मालकिन आहे, तुमच्यामध्ये तिचे राज्य निर्माण करण्याच्या एकमेव हेतूने आणि

मानवी कुटुंबाच्या भल्यासाठी त्याला विनंती करणे.

आणि हे जाणून तुम्हाला आनंद झाला पाहिजे

आपल्या येशूच्या सर्व इच्छा, आकांक्षा आणि उसासे आवश्यक आहेत

- पृथ्वीवरील माझ्या इच्छेचे राज्य, माझे संपूर्ण वैभव,

-"फियाट स्वयंसेवीना स्वर्गाप्रमाणेच पृथ्वीवर मारले गेले" चे आगमन.

माझ्या गोड येशूच्या काही दिवसांच्या privation नंतर.

मला माझ्या हाडांच्या मज्जात कटुता जाणवली. मी पुढे जाऊ शकलो नाही.

दमलो, मला माझी शक्ती परत मिळवण्यासाठी थांबायचे होते.

मी स्वतःचा त्याग करून सुरुवात केली

- सर्वोच्च इच्छा मध्ये,

- मग स्वतः मध्ये किमान झोपण्यास सक्षम होण्यासाठी.

पण असे करताना माझे बिचारे मन आता माझ्या आत नव्हते तर माझ्या बाहेर होते . मला दोन हात वाटले ज्यांनी मला घट्ट पकडले आणि मला आकाशाच्या तिजोरीत खूप उंच नेले, परंतु तो कोण होता हे मला माहित नव्हते.

मी घाबरलो आणि एक आवाज मला म्हणाला:

घाबरू नका, पण वर पहा.

मी पाहिलं आणि मला दिसले की स्वर्ग उघडा आहे आणि येशू माझ्याकडे खाली येत आहे.

आम्ही एकमेकांच्या दिशेने धावलो.

त्याने मला मिठी मारली आणि मी त्याला माझ्यात मिठी मारली.

माझ्या दुःखात मी त्याला म्हणालो: "येशू, माझ्या प्रिय, तू माझी वाट कशी लावलीस.

!

तू मला मर्यादेपर्यंत ढकललेस. हे स्पष्ट आहे की तुझे माझ्यावरचे प्रेम आता पूर्वीसारखे राहिलेले नाही. "

मी हे म्हटल्याबरोबर, येशूला दुःखाची अभिव्यक्ती होती, जणू काही तो माझ्या तक्रारी ऐकू इच्छित नव्हता, आणि त्याच वेळी, आम्ही जिथे होतो तिथून मी मुसळधार पाऊस पाहिला आणि अनेक भागात पूर आला.

समुद्र आणि नद्या या पाण्यात सामील झाले आणि खेडी आणि लोकांना पूर आला आणि त्यांना त्यांच्यामध्ये आणले. कसली दहशत!

आणि येशू खूप पीडित , मला म्हणाला:

माझ्या मुली, जसे तू हे पाणी स्वर्गातून प्रवाहात वाहत असल्याचे पाहतेस

संपूर्ण शहरांना पूर आणण्यासाठी आणि सामर्थ्याने कबरेत घेऊन जाण्यासाठी, माझी दैवी इच्छा, पाण्यापेक्षा चांगली आहे, तिच्या नद्या, एका वेळी किंवा विशिष्ट ठिकाणी नव्हे, तर नेहमीच आणि संपूर्ण पृथ्वीसाठी बनवते, आणि तिच्या मजबूत आणि बाहेर ओतते. उंच नद्या. प्रत्येक जीवावर.

पण स्वतःला प्रकाश, कृपा, प्रेम, पावित्र्य आणि आनंदाच्या नद्यांनी पूर कोण घेऊ देतो?

कोणीही नाही!

टॉरेन्ट्स मध्ये फायदे प्राप्त करण्यासाठी काय कृतघ्नता ई

- त्यांना घेऊ नका,

- त्यांना जाऊ द्या,

कदाचित तिथे पोहण्यासाठी, पण

माझ्या दैवी इच्छेच्या वस्तूंनी पूर आणि भारावून न जाता!

केवढी वेदना!

आणि मी संपूर्ण पृथ्वीवर लक्ष ठेवतो

माझ्या दैवी इच्छेच्या नद्या कोण स्वीकारेल हे पाहण्यासाठी आणि मला
फक्त माझ्या इच्छेचे मूल सापडले

हे पूर प्राप्त करतात ,

तो स्वतःला भारावून जाऊ देतो आणि मला पाहिजे तिकडे तिच्याद्वारे वाहून नेतो,
तिच्या आत तिच्या सर्वोच्च लाटांच्या हृदयात राहतो.

यापेक्षा सुंदर शो नाही, हलणारे दृश्य नाही

या लाटांचा बळी बनलेला प्राणी पाहण्यापेक्षा.

आम्ही ते पाहतो

-कधीकधी प्रकाशाच्या लाटांनी वाहून जातात आणि जणू त्यात बुडून जातात,

-कधी कधी प्रेमाने बुडलेले e

- कधीकधी सुशोभित केलेले आणि पवित्रतेने कपडे घातलेले.

तिला असे पाहून किती आनंद झाला!

आणि मग मी माझ्या चिरंतन इच्छेच्या पुरात माझ्या इच्छेच्या बाहूंनी वाहून
घेतलेल्या तुझ्या लहानपणाच्या आनंददायक दृश्यांचे कौतुक करण्यासाठी स्वर्गातून
खाली उतरलो. आणि तू म्हणतेस माझं तुझ्यावरचं प्रेम कमी झालंय?

तुम्ही चुकीचे आहात. तुम्हाला माहीत आहे की तुमचा येशू प्रेमात विश्वासू आहे
आणि जेव्हा तो तुम्हाला माझ्या इच्छेच्या हातात पाहतो तेव्हा तो तुमच्यावर आणखी
प्रेम करतो.

असे बोलून ती दिसेनाशी झाली आणि मी दैवी फियाटच्या लाटेत तसाच पडून राहिलो. परत येताना, माझा दयाळू येशू जोडला:

माझी मुलगी, माझ्या इच्छेमध्ये एकता आहे. जो तिच्यात राहतो तो या एकात्मतेत जगतो.

आणि ऐक्य म्हणजे काय हे तुम्हाला माहीत आहे का? याचा अर्थ "एक" आहे.

हा "एक", कोण करू शकतो

सर्वकाही आणि प्रत्येक व्यक्तीला आलिंगन देते ,
ते सर्व काही देऊ शकते कारण त्यात सर्व काही आहे.

माझ्या दैवी इच्छेमध्ये प्रेमाची एकता आहे आणि सर्व प्रेम एकत्र आहेत.

त्यात पवित्रतेची एकता आहे आणि त्यात सर्व पवित्रता आहे.

त्यात सौंदर्याची एकता आहे आणि सौंदर्यात जे काही शक्य आहे आणि कल्पना करता येईल ते सर्व त्यात सामावलेले आहे.

थोडक्यात, माझ्या इच्छेमध्ये एकता आहे.

- प्रकाश,
- शक्ती,
- दयाळूपणा इ
- शहाणपण.

खरी आणि परिपूर्ण एकता, एक असणे, सर्वकाही असणे आवश्यक आहे. आणि हे सर्व आहे

- समान शक्तीचा संच,
- एक अफाट आणि अमर्याद संपूर्ण, शाश्वत, सुरुवात किंवा अंत नसलेला.

म्हणूनच या एकात्मतेत जो जगतो तो जगतो

त्याच्याकडे असलेल्या अफाट आणि खूप उंच लाटांमध्ये, जेणेकरून आत्म्याला वर्चस्व जाणवते

शक्ती, प्रकाश, पवित्रता, प्रेम इ.

अशा प्रकारे, या शक्तीमध्ये एक,

- आत्म्यासाठी सर्व काही हलके आहे,

- सर्व काही पवित्रता, प्रेम, शक्ती आणि मध्ये बदलले आहे

-सर्व गोष्टींमुळे त्याला या एकात्मतेचे ज्ञान मिळते.

त्यामुळे **माझ्या इच्छेत जीव आहे**

-- सर्वात मोठा चमत्कार e

- **प्राण्यातील दैवी जीवनाचा परिपूर्ण विकास.**

"एकता" या शब्दाचा अर्थ सर्व आहे आणि आत्मा त्यात राहताना सर्व काही घेतो .
त्यानंतर मी **डिव्हाईन फियाटच्या कामात माझा दौरा चालू ठेवला.**

माझ्या स्वर्गीय आईच्या समुद्रात आल्यावर, जिला तिने दैवी फियाटशी जोडले होते, मला वाटले:

माझ्या **सार्वभौम आईला** दैवी इच्छेच्या राज्याची याचना करण्यात रस नव्हता, कारण तिने ते जिथे राहत होते तिथे एकात्मतेने मिळवले होते.

त्याला जसे मुक्तीचे राज्य मिळाले असते, तसेच त्याला दैवी इच्छेचे राज्य मिळाले असते. "

माझा गोड येशू, माझ्यामध्ये प्रकट होऊन, मला म्हणाला:

माझी मुलगी

असे दिसते की आमच्या राणी आईचे स्वारस्य रिडेम्पशनच्या राज्यामध्ये होते,

हे खरे नाही. त्यामुळे तो दिसायला लागला.

आंतरिक सर्व काही माझ्या दैवी इच्छेच्या राज्यासाठी होते.

कारण ती त्यांच्यापैकी काहीना ओळखत होती

- त्याच्या निर्मात्याच्या नजरेत सर्व मूल्य आणि वैभव,

- तसेच प्राण्यांसाठी त्याची सर्व मालमत्ता,

तो शाश्वत फियाटच्या साम्राज्यापेक्षा कमी काहीही मागू शकत नाही.

पण मुक्ती मिळणे,

त्याने माझ्या इच्छेच्या राज्याचा पाया घातला. त्याने साहित्य तयार केले आहे असे म्हणता येईल.

मोठ्या गोष्टी मिळवण्यासाठी छोट्या गोष्टी कराव्या लागतात.

त्यामुळे ते आवश्यक होते

- जे प्रथम विमोचनाचे क्षेत्र बनवते

- किंगडम ऑफ द डिव्हाईन फियाटची इमारत बांधण्यापूर्वी. जर राज्य निर्माण झाले नाही,

राजा आपल्या राज्याचा मालक आहे आणि तेथे राज्य करतो असे कसे म्हणू शकतो?

शिवाय, स्वर्गाची सार्वभौम महिला एक आणि एकमेव आहे

स्वर्गीय मातृभूमीच्या वैभवात.

कारण **ती एकच आहे जिने तिचे संपूर्ण आयुष्य माझ्यात घडवले आहे पाहिजे.**

आणि आईला तिच्या मुलांनी समान वैभव मिळावे अशी आई प्रेम आणि इच्छा करते. स्वर्गात तो संपूर्ण संवाद साधू शकत नाही

-गौरव,

- आकार आणि

- सार्वभौमत्व

त्याच्याकडे आहे, कारण त्याला कोणतेही प्राणी सापडत नाहीत

- समान जीवन जगणे त्याच दैवी इच्छेनुसार चालू राहते.

म्हणून तो दैवी इच्छेच्या राज्याच्या मुलांनी त्यांच्यामध्ये विचार करण्याची आणि त्यांना म्हणण्याची वाट पाहतो:

"माझ्या वैभवात माझ्यासारखी माझी मुले आहेत.

आता मी अधिक आनंदी आहे, कारण माझा गौरव माझ्या मुलांइतकाच आहे. "

आईचा आनंद हा तिच्या मुलांपेक्षा जास्त असतो. स्वर्गीय मातेसाठी बरेच काही, जी दैवी इच्छेनुसार,

आईपेक्षा जास्त,

- त्याने गर्भधारणा केली, - मी विश्वास ठेवला आणि - मी माझ्या दैवी इच्छेच्या मुलांचे जीवन तयार केले. "

मी वर लिहिले आहे ते सुरू ठेवतो.

मग मी विचार केला: "माझा प्रिय येशू म्हणतो

सृष्टीच्या नावाने त्याचा गौरव ई

सर्व धन्यांची महिमा पूर्ण होईल

जेव्हा पृथ्वीवर दैवी इच्छा ओळखली जाईल आणि त्याचे राज्य तयार होईल आणि या राज्याची मुले त्यांच्यासाठी राखीव असलेल्या स्वर्गीय पितृभूमीमध्ये त्यांचे स्थान व्यापतील. "

आणि मी विचार केला:

"स्वर्गात एक सार्वभौम राणी आहे जिच्याकडे दैवी इच्छेनुसार जीवनाची परिपूर्णता होती.

ज्यापर्यंत कोणीही पोहोचणार नाही असा माझा विश्वास आहे.

कारण मग देवाचा गौरव पूर्ण होत नाही
निर्मिती? "

मग इतर अनेक शंका आणि विचार होते ज्या लिहिण्याची गरज नाही.

येशूने मला जे सांगितले तेच मी पुन्हा सांगतो :

"माझी मुलगी, तू खूप लहान आहेस.

माझ्या अप्राप्य ज्ञानाची अमर्याद महानता तू तुझ्या लहानपणाने मोजतोस.

प्राणी, ती कितीही पवित्र असो, **माझ्या प्रिय आईसारखी** , चांगली

- ज्याच्याकडे त्याच्या निर्मात्याच्या सर्व वस्तूंची पूर्णता आणि संपूर्णता आहे,
आणि

- माझ्या दैवी इच्छेचे राज्य तिच्यामध्ये उत्तम प्रकारे राज्य करते,

या सर्व गोष्टींसह, तो दैवी अस्तित्वाच्या सर्व वस्तूंची सर्व विशालता संपवू शकला
नाही.

ती काठोकाठ भरली होती.

त्याच्या सभोवतालचे समुद्र तयार होण्यापर्यंत ते ओसंडून वाहत होते. पण म्हणून

- स्वतःमध्ये मर्यादा आणि

- परमात्म्यामध्ये असलेल्या सर्व गोष्टी स्वीकारणे, हे त्याच्यासाठी अशक्य होते.

माझी माणुसकीही स्वतःमध्ये सामावून घेऊ शकली नाही

सर्जनशील प्रकाशाची सर्व विशालता.

माझ्या आत आणि बाहेरून मी पूर्ण भरून गेलो होतो. पण, अरे! माझ्यातून किती
उरले आहेत.

कारण माझ्या मानवतेच्या वर्तुळात इतका अनंत प्रकाश टाकण्यासाठी आवश्यक

आकार नव्हता!

म्हणूनच निर्माण केलेल्या शक्ती, कोणत्याही निसर्गाच्या, करू शकत नाहीत

- निर्माण न केलेली शक्ती संपवणे,
- ते स्वीकारू नका किंवा ते स्वतःमध्ये मर्यादित करू नका.

स्वर्गाच्या राणीचे मोठेपण आणि माझी स्वतःची मानवता त्यांच्या निर्मात्यासमोर होती

- ज्या स्थितीत तुम्ही स्वतःला सूर्याच्या किरणांसमोर आणता तेव्हा तुम्ही स्वतःला शोधू शकता :

आपण करू शकता

- स्वतःला त्याच्या प्रकाशाच्या अधिपत्याखाली शोधण्यासाठी,
 - त्यावर झाकून ठेवा आणि त्याच्या उष्णतेची पूर्ण तीव्रता अनुभवा.
- परंतु आपल्यामध्ये सर्व प्रकाश आणि उबदारपणा प्रतिबंधित करण्यास सक्षम आहे, तुमच्यासाठी ते अशक्य होईल.

तथापि, तरीही, आपण ते जीवन सांगू शकत नाही

-- सौर प्रकाश e

- त्याची उबदारता

ते तुमच्यामध्ये आणि तुमच्या आजूबाजूला नाही.

आता तुम्हाला हे माहित असणे आवश्यक आहे की आपले दैवी अस्तित्व, आपली सर्जनशील इच्छा, त्याची सतत आणि सतत नवीन हालचाल आहे:

आनंदात, आनंदात नवीन ,

सौंदर्यात नवीन ,

आत्म्याच्या निर्मितीमध्ये आपली बुद्धी जे कार्य करते त्यात नवीन ,

पवित्रतेमध्ये नवीन जे ते प्रभावित करते,
प्रेमात नवीन ते infuses.

त्यात ही नवीन आणि सततची कृती आहे.
त्यामुळे नेहमी नवनवीन गोष्टी करण्यात त्याचा फायदा होतो.

आणि जर राणी आई सर्व सुंदर, शुद्ध आणि पवित्र तयार केली गेली असेल ,
हे वगळत नाही की आपण इतर नवीन आणि सुंदर गोष्टी करू शकतो, आमच्या
कामासाठी योग्य.

शिवाय, निर्मितीमध्ये,
आमची फियाट सर्व गोष्टी तयार करण्याचे काम करत असताना,
त्याने सर्व नवीन कृत्ये देखील प्रकट केली ज्याद्वारे तो तयार होणार होता
प्राणी,
संवाद साधण्यासाठी अपवादात्मक सुंदरता, ई
जे आपल्या दैवी इच्छेनुसार जगतील त्यांच्यावर त्याने छाप पाडावी अशी पवित्रता.

आणि दैवी फियाटचे जीवन किंवा त्याचे राज्य प्राण्यांमध्ये नव्हते, परंतु केवळ
स्वर्गातील सार्वभौम स्त्रीमध्ये,

स्वर्ग आणि पृथ्वीला चकित करणारा पहिला विलक्षण आणि चमत्कार करतो आणि
इतर प्राण्यांची वाट पाहत आहे ज्यांनी

- त्याचे जीवन आणि

तेथे राज्य करण्यासाठी त्याच्या इतर राज्यांचा मालक आहे आणि

आमच्या नवीन कायद्यातील फॉर्म:

- पवित्रता,

- दुर्मिळ सौंदर्य आणि कृपा.

अरेरे! या नवीन कृतीची माझी दैवी इच्छा किती अधीरतेने त्याची नवीन कृती प्रकट करण्यासाठी वाट पाहत आहे!

माझी दैवी इच्छा एखाद्या कारागिरासारखी आहे ज्याला कसे करावे हे माहित आहे शेकडो हजारो पुतळे, सर्व एकमेकांपासून भिन्न.

प्रत्येकावर तपशील कसा छाप्याचा हे त्याला माहित आहे सौंदर्य,

अभिव्यक्ती आणि

उत्कृष्ट दुर्मिळ आकाराचा

एक दुसऱ्याशी साम्य आहे असे म्हणता येणार नाही.

हे चाचणी करण्यास अक्षम आहे, केवळ पुतळे जे नेहमी नवीन आणि नेहमीच सुंदर असतात.

पण माझ्या इच्छाशक्तीला त्याची कला प्रकट करण्याचा कोणताही प्रसंग नाही.

अशा कारागिराची ही निष्क्रियता किती खेदजनक असेल! माझ्या दैवी इच्छेचे असेच आहे.

अशा रीतीने तो त्याच्या राज्याची वाट पाहत आहे जीवांमध्ये पूर्वी कधीही न पाहिलेली दैवी सुंदरता, एक अविश्वसनीय पवित्रता, पूर्वी कधीही अनुभवलेली नवीनता.

पुरेसे नाही

- त्याच्या सामर्थ्यासाठी की ते सर्वकाही करू शकते,
- त्याच्या सर्वसमावेशक विशालतेसाठी,
- त्याच्या प्रेमासाठी जे अक्षय आहे

त्याच्या दैवी कलेतून ग्रेट लेडी, स्वर्ग आणि पृथ्वीची राणी तयार केल्यापेक्षा.

माझी इच्छा देखील तिचा उत्तराधिकार तयार करू इच्छित आहे,
ज्यामध्ये माझ्या फियाटला जगायचे आहे आणि राज्य करायचे आहे आणि त्यासाठी
योग्य इतर कामे तयार करायची आहेत.

तर मग, सृष्टीमध्ये आपले वैभव कसे पूर्ण होऊ शकते आणि मानवी कुटुंबाचे वैभव
आणि आनंद स्वर्गात कसा पूर्ण होऊ शकतो?

जर आपले कार्य सृष्टीमध्ये संपले नाही तर?

सर्वात सुंदर पुतळे, सर्वात महत्वाची कामे तयार करणे अद्याप बाकी आहे.
निर्मितीचा उद्देश अजून साध्य झालेला नाही.

एखादे काम तपशील, फूल, पान किंवा रंगाची छटा नसणे पुरेसे आहे, जेणेकरून
त्याचे सर्व मूल्य नाही आणि ज्याने ते केले आहे त्याला पूर्ण वैभव प्राप्त होत नाही.

शिवाय, हे तपशील नाहीत की आपली निर्मिती गहाळ आहे,

- परंतु सर्वात महत्वाची कामे,

- सौंदर्य, पवित्रता आणि परिपूर्ण समानतेच्या आमच्या विविध दैवी प्रतिमा.

आमच्या इच्छेची निर्मिती अशा महानतेने सुरू झाली

- मी एक सौंदर्य आहे,

ऑर्डर

सुसंवाद आणि

भव्यता, दोन्ही

विश्वाच्या यंत्राच्या निर्मितीमध्ये ,

मनुष्याच्या निर्मितीपेक्षा .

ते फक्त साठी योग्य आहे

- सजावट,

- गौरव आणि

-सन्मान

आमच्या कामाचे,

तुम्हाला ते आणखी मिळतील

- भव्यता,

-विविधता ई

- दुर्मिळता

सुंदरांमध्ये, माझ्या दैवी इच्छेच्या नवीन कृतीसाठी सर्व पात्र.

जे माझ्या दैवी इच्छेच्या राज्यात राहतात ते अप्रतिम शक्तीच्या नवीन कृतीच्या सामर्थ्याखाली राहतील.

त्यांना नवीन पवित्रतेने गुंतवलेले वाटेल

आकर्षक सौंदर्य आणि

- एक तेजस्वी प्रकाश.

आणि हे कृत्य त्यांच्या मालकीचे असताना,

- आणखी एक नवीन कृती होईल,

- नंतर दुसरा, आणि

- फक्त दुसरा,

कधीही न थांबता.

आश्चर्यचकित, ते म्हणतील:

"आमच्या फियाटचे सौंदर्य, पावित्र्य, समृद्धी, सामर्थ्य आणि आनंद किती महान आहे, तो जो

कधीही संपत नाही e

- नेहमी आपल्याला एक नवीन पवित्रता देते,
आपल्याला सुशोभित करण्यासाठी नवीन सौंदर्य, आपल्याला मजबूत करण्यासाठी
नवीन शक्ती आणि एक नवीन आनंद,
म्हणून पूर्वीचे समान नाही
प्रति सेकंद,
किंवा तिसऱ्यालाही,
किंवा इतर सर्वांना देणार नाही. "

हे श्रीमंत प्राणी असतील
दैवी फियाटचा खरा विजय ,
सर्व सृष्टीतील सर्वात सुंदर अलंकार ,
सर्वात चमकदार सूर्य जे त्यांच्या प्रकाशातून,
जे त्याच्या राज्यात राहिले नाहीत त्यांची शून्यता झाकून टाका.
आता, **माझ्या अविभाज्य आईकडे हे नवीन आणि सतत कार्य आहे**
- जे माझ्या दैवी इच्छेने त्याला कळवले होते
- कारण त्याने आपले आयुष्य या विलमध्ये जगले.
माझ्या इच्छेने तयार झालेला तो पहिला चमकणारा सूर्य आहे. एले _
-राणीचे पहिले स्थान इ
- सर्व आशीर्वादांवर त्याचा प्रकाश, त्याचे आनंद आणि त्याचे सौंदर्य प्रतिबिंबित
करून सेलेस्टिअल कोर्टला आनंदित करते.

परंतु त्याला माहित आहे की माझ्या दैवी इच्छेने प्राण्यांसाठी स्थापित केलेल्या नवीन
आणि अविरत कृती त्याने संपल्या नाहीत, कारण माझी इच्छा अक्षय आहे. अरेरे!
तो त्यांच्यासाठी किती कृती करतो!

आणि नवीन सुंदरांसह माझ्या इच्छेच्या या नवीन कृतीसाठी इतर सूर्य तयार
होण्याची प्रतीक्षा करा.

आणि खऱ्या आईप्रमाणे तिला या सर्व सूर्यांनी स्वतःला वेढून घ्यायचे आहे
त्यामुळे

एकमेकांवर प्रतिबिंबित करा e

एकमेकांना आनंद द्या, आणि स्वर्गीय न्यायालय प्राप्त करू शकेल

- केवळ त्याचे प्रतिबिंबच नाही,

- परंतु त्याच्या सूर्याचे देखील, त्याच्या निर्मात्याच्या निर्मितीच्या कार्याचा गौरव.

ती राणी आहे .

त्यात माझ्या इच्छेने माझ्या दैवी इच्छेचे राज्य निर्माण होऊ लागले .

आणि ती खूप प्रेमाने वाट पाहतो

त्याच्या सदृश प्राण्यांमध्ये माझ्या इच्छेचा माल.

समजा की स्वर्गाच्या तिजोरीत,

- फक्त एका सूर्याएवजी,

- नवीन सौंदर्य आणि प्रकाशाचे इतर सूर्य तयार होतील.

आकाशीय तिजोरी अधिक सुंदर असेल ना? तुम्ही नक्की कराल!

आणि हे सूर्य एकमेकांवर प्रकाश टाकणार नाहीत का?

पृथ्वीवरील रहिवाशांना या सूर्याचे प्रतिबिंब आणि लाभ मिळणार नाहीत का?
स्वर्गात असेच असेल.

सर्वात उत्तम:

पृथ्वीवरील सर्वोच्च फियाटचे राज्य ज्याच्याकडे आहे त्याला अमर्याद सामान्य
फायदे मिळतील.

कारण त्यांच्यावर वर्चस्व असलेली इच्छाशक्ती एक आहे.

स्वर्गात सार्वभौम सम्राज्ञीकडे माझ्या दैवी इच्छेचे संपूर्ण जीवन आहे._

परंतु जोपर्यंत सृष्टीचा संबंध आहे, आपला गौरव पूर्ण नाही . कारण
प्रथम, आपली इच्छा प्राण्यांमध्ये ज्ञात नाही. म्हणून, ते प्रेम किंवा अपेक्षित नाही.
- दुसरे म्हणजे, माहित नसणे,
आमच्या इच्छेने जे तयार केले आहे ते देऊ शकत नाही.
परिणामी, ती सक्षम असलेली अनेक दुर्मिळ कामे तयार करू शकत नाही.
पण पूर्ण झालेले काम त्याच्या विजयाचे आणि गौरवाचे गाणे गातील.

मला माझे गरीब मन दैवी फियाटमध्ये बुडल्याचे जाणवले. आणि त्याच्यामध्ये माझी
कृती चालू ठेवत आहे,
मी माझ्या समोर एक लहान मुलगी पाहिली, सर्व फिकट गुलाबी आणि लाजाळू,
जणू तो दैवी इच्छेच्या प्रकाशात चालण्यास घाबरत होता .

माझा प्रिय येशू माझ्या अंतर्भागातून बाहेर आला आणि त्याचे पवित्र हात प्रकाशाने
भरले,

त्याने हा प्रकाश त्या चिमुरडीच्या तोंडात घातला, जणू त्याला तिला प्रकाशात
बुडवायचे होते.

त्यामुळे त्याचे डोळे, कान, हृदय, हात आणि पाय यांमध्ये प्रकाश पडला.

लहान मुलीने तिला प्रकाशित केलेल्या प्रकाशात कपडे घातले होते आणि ती त्या
प्रकाशात अस्वस्थ आणि घाबरलेली तिथे उभी होती.

तिला प्रकाशाने झाकण्यात आणि तिची लाज पाहून येशूला आनंद झाला.

माझ्याकडे वळून तो म्हणाला :

माझ्या मुला, हे मूल तुझ्या आत्म्याची प्रतिमा आहे, माझ्या दैवी इच्छेच्या ज्ञानाचा
प्रकाश प्राप्त करण्यास घाबरत आहे.

पण मी तुम्हाला इतक्या प्रकाशात बुडवून टाकीन की मानवी इच्छेच्या भीतीने तुम्ही
बाकीचे गमावाल.

कारण माझ्यामध्ये अशा कोणत्याही कमकुवतपणा नाहीत, परंतु धैर्य आणि एक
अजिंक्य आणि अजिंक्य दैवी शक्ती आहे.

माझ्या दैवी फियाटचे राज्य आत्म्यात तयार करण्यासाठी,
- मी माझ्या फियाटच्या सर्व ज्ञानाचा आधार घेतो,
-मग मी माझ्या राज्यासाठी माझे आयुष्य वाढवण्यासाठी ते ताब्यात घेतो.

दिसत

पृथ्वीवरील राजांचे राज्य आणि माझे राज्य यांच्यात मोठा फरक आहे.

राजा

- आपल्या विषयांच्या विल्हेवाटीवर आपला जीव लावू नका,
- ते त्यात जीव घालत नाहीत आणि
- ते त्यांच्या लोकांचे जीवन स्वतःमध्ये घेत नाहीत.
म्हणून, त्यांचे राज्य संपले पाहिजे, कारण त्यांच्यामध्ये जीवन नसून कायदे आणि कर आहेत.
आणि जिथे जीवन नाही, तिथे प्रेम किंवा खरे राज्य नाही.

माझ्या दैवी इच्छेचे राज्य त्याऐवजी जीवनाचे राज्य आहे,

- निर्मात्याचे जीवन सृष्टीमध्ये वेढलेले आहे, आणि
- ज्या प्राण्याचे रक्तसंक्रमण झाले आणि त्याच्या निर्मात्यामध्ये मिसळले गेले.
अशा प्रकारे माझ्या दैवी इच्छेचे राज्य अप्राप्य उंचीचे आणि कुलीनतेचे आहे.
आत्मा तिथे राणी बनण्यासाठी येतो .

आणि ती कशाची राणी बनते हे तुम्हाला माहिती आहे का?

- पवित्रता, प्रेम, सौंदर्य, प्रकाश, चांगुलपणा आणि कृपेची राणी.
-थोडक्यात, दैवी जीवन आणि त्याच्या सर्व गुणांची राणी.

माझ्या इच्छेचे हे राज्य किती उदात्त आणि जीवनाने परिपूर्ण आहे!

ज्ञान असण्याची मोठी गरज आता समजली का?

मी एकटा नाही

- मुख्य भाग,

- पण अन्न,

- शासन,

- ऑर्डर,

-कायदे,

-सुंदर संगीत,

- आनंद e

- आनंद

माझ्या राज्याचे.

प्रत्येक ओळखीचा एक वेगळा आनंद असतो.

ते माझ्या राज्याचे दैवी सामंजस्य निर्माण करतील अशा अनेक चाव्या आहेत.

येथे कारण

मी तुम्हाला माझ्या राज्याचे अनेक ज्ञान शिकवण्यासाठी खूप काळजी घेतो आणि

मी तुम्हाला त्यांच्यासाठी, त्यांना प्रकट करण्यात अत्यंत लक्ष देण्याची विनंती करतो

आधार तयार करा आणि

ते एका शक्तिशाली सैन्यासारखे आहेत

हे संरक्षण सुनिश्चित करते आणि माझ्या राज्यासाठी एक संरक्षक म्हणून कार्य करते

-सर्वात सुंदर,

- सर्वात पवित्र आणि

- माझ्या स्वर्गीय मातृभूमीचा सर्वात परिपूर्ण प्रतिध्वनी.

येशू शांत राहिला आणि नंतर जोडला:

माझी मुलगी, जेव्हा माझी दैवी इच्छा स्वतःहून बाहेर पडायची असते

-ज्ञान ओ

- एक नवीन कायदा,

स्वर्ग आणि पृथ्वी त्याचा आदर करतात आणि एकमेकांचे ऐकतात.

सर्व सृष्टीला एक नवीन दैवी कृती जाणवते जी एखाद्या जीवनावश्यक द्रवाप्रमाणे,

-सर्व गोष्टी सुशोभित करते

- यामुळे त्यांना दुष्पट आनंद होतो.

आणि त्यांना त्यांच्या निर्मात्याचा सन्मान वाटतो जो,

- त्याच्या सर्वशक्तिमान फियाटकडून,

- त्यांची नवीन ओळख त्यांना सांगा.

आणि ते प्राण्यामध्ये या ज्ञानाच्या स्वभावाची वाट पाहत आहेत

- प्राण्यामध्ये दैवी इच्छेची पुनरावृत्ती होणारी नवीन कृती पाहण्यासाठी

- हे नवीन ज्ञान जे चांगले, आनंद आणि आनंद आणते याची पुष्टी करण्यासाठी.

तेव्हाच माझी इच्छा साजरी होते, कारण त्यातून एक दिव्य जीवन निर्माण झाले आहे,

- एखाद्या प्राण्याला निर्देशित केले,

- ते सर्व प्राण्यांपर्यंत पसरेल आणि संवाद साधेल.

त्यानंतर

मी दैवी इच्छेनुसार माझा दौरा चालू ठेवला आणि,_

मी स्वतःला ईडनला घेऊन जात होतो तेव्हा उपस्थित राहण्यासाठी दैवी महाराज,

- माणसाचा भव्य पुतळा तयार करून,
- असे करण्यासाठी, त्याच्या सर्वशक्तिमान श्वासाचे जीवन संप्रेषित केले
- अशा गंभीर कृतीसाठी माझ्या निर्मात्याचे गौरव करण्यास सक्षम होण्यासाठी,
- त्याच्यावर प्रेम करा, त्याची पूजा करा आणि माणसावरील त्याच्या अतीव आणि ओव्हरफ्लो प्रेमाबद्दल त्याचे आभार माना.

माझा दैवी येशू , माझ्यामध्ये प्रकट होऊन, मला म्हणाला :

माझी मुलगी, ही कृती

आपल्या सर्वशक्तिमान श्वासाने माणसाला घडवणं आणि त्यात भर घालणं हे आपल्यासाठी खूप कोमल, हलकं आणि आनंददायी आहे.

आणि आमचे संपूर्ण दैवी अस्तित्व खूप प्रेमाने भरून गेले होते.

- जे प्रचंड ताकदीने,

आपले दैवी गुण माणसात रुजवण्यासाठी आनंदित करा.

त्याच्यावर फुंकर मारून आम्ही सर्व काही त्याच्यात ओतले.

आणि आपल्या श्वासाने आपण आपल्या परमात्म्याला त्याच्याशी संवाद साधतो ते आपल्यापासून अविभाज्य बनवण्यासाठी.

हा श्वास कधीच थांबला नाही.

संपूर्ण विश्वाच्या निर्मितीमध्ये

ही आपली इच्छा होती जी सर्व गोष्टींचे जीवन बनवते,

त्याने माणसाला आमची फियाटच दिली नाही,

पण आमच्या श्वासाने तिला आमचे स्वतःचे जीवन दिले.

आणि आपला श्वास थांबत नाही.

कारण ते आपल्यापासून अविभाज्य बनवण्यासाठी इतर प्राण्यांच्या पिढ्या चालू ठेवतात.

एखादं काम करण्यावर आपलं प्रेम इतकं मोठं आहे की, ते काम केलं की ते करण्याची इच्छा कायम राहते.

त्यामुळे माणसाची कृतघ्नता मोठी आहे. कारण त्याच्यामध्ये तो आपले जीवन नाकारतो, तिरस्कार करतो आणि अपमान करतो.

आणि जसे आपण पुन्हा श्वास सोडण्यासाठी श्वास घेतो,

आपण आपल्यातील माणसाला प्रेरणा देतो, पण

- माणूस आपल्यात प्रवेश करत आहे असे आपल्याला वाटत नाही, कारण त्याची इच्छा आपल्याबरोबर नाही आणि

- मानवी कृतघ्नतेचे वजन आपल्याला जाणवते.

म्हणूनच आम्ही तुम्हाला कॉल करतो

- तुम्हाला आमचा अखंड श्वास देण्यासाठी ई

- आमच्या पुनरुत्पादित श्वास उत्सर्जित करण्याच्या पवित्र कृतीमध्ये आमच्या इच्छेची पूर्णता प्राप्त करण्यासाठी तुम्ही आमच्याकडे आला आहात असे वाटते. प्राणी निर्माण करण्यासाठी.

मला दैवी फियाटमध्ये पूर्णपणे सोडून दिल्यासारखे वाटले आणि माझे गरीब मन त्याच्या अवर्णनीय प्रकाश, सौंदर्य आणि आनंदाने संतुष्ट झाले.

- सर्व वस्तूंच्या स्त्रोताची मालकी,

- सर्व आनंदांच्या असीम समुद्रांच्या अफाटतेचा आनंद घ्या,

- अतुलनीय सौंदर्य, दैवी सौंदर्याचे सर्व आकर्षण, स्वतः देवाला भुरळ घालण्यापर्यंत, आणि

- आत्म्यामध्ये राज्य स्थापन करून ईश्वरी इच्छेनुसार जगणे हे एकच आहे.

"देवाची इच्छा, तू किती दयाळू, मोहक आणि इष्ट आहेस, माझ्या स्वतः च्या जीवापेक्षा!

- तुझे राज्य हे एक राज्य आहे ज्यात मला अशा प्रत्येक गोष्टीपासून मुक्त करण्याची शक्ती आहे ज्याला त्याच्या प्रकाशाची चिंता नाही.

- हे पवित्रतेचे राज्य आहे जे मला संतांच्या पवित्रतेमध्ये बदलत नाही, पण माझ्या निर्मात्याच्या बाबतीत.

- हे आनंदाचे आणि आनंदाचे राज्य आहे जे प्रत्येक कटुता, मनाची प्रत्येक चिंता आणि प्रत्येक चीड माझ्यापासून दूर पळून जाते.

असे पवित्र राज्य प्राप्त करण्यासाठी प्राणी कसे तयार होऊ शकतात? "

आणि मी असा विचार करत असताना आणि माझा गरीब आत्मा दैवी फियाटच्या समुद्राच्या विशालतेत पोहत असताना, माझा चांगला येशू माझ्या आतील भागातून बाहेर आला आणि त्याला चिकटून राहून, कोमलतेने तो मला म्हणाला :

माझ्या मुला, तुम्हांला माहित असले पाहिजे की आमचे प्रेम सृष्टीमध्ये ओसंडून वाहते.

कुणालाही पात्र नसताना, अगदी एका शब्दानेही नाही, इतके चांगले ते भरून गेले. आमच्या सर्वोच्च आणि अमर्याद चांगुलपणा आणि उदारतेमध्ये,

मी सह तयार केले

- दयाळूपणा,

- सुव्यवस्था आणि सुसंवाद,

विश्वाचे संपूर्ण यंत्र त्याच्या फायद्यासाठी जे अद्याप अस्तित्वात नव्हते.

त्यानंतर, आमचे प्रेम आणखीनच ओसंडून वाहते आणि ज्याच्यासाठी सर्व गोष्टी निर्माण केल्या गेल्या त्याला आम्ही निर्माण केले.

आणि आम्ही नेहमीच सर्व काही देण्यासाठी अतुलनीय उदारतेने कार्य करतो
-बाहेर पडल्याशिवाय ई
-आपल्या कामात, सौख्य, महानता आणि सर्व चांगल्या गोष्टींमध्ये कोणतीही कमतरता न ठेवता.

आम्ही मनुष्याला त्याच्याकडून कोणत्याही गुणवत्तेशिवाय निर्माण केले त्याला ते देऊन

हुंडा म्हणून ,
पाया मध्ये ,
सर्व वस्तू, आनंद आणि आनंद, आमची राज्याची इच्छा,
जेणेकरून काहीही गहाळ होणार नाही.

त्याच्याकडे एक दैवी इच्छा होती आणि त्यासह, आपला परमात्मा.

आमच्या सृष्टीचे कार्य असते तर आमचा काय सन्मान झाला असता

- गरीब,
- प्रकाश नसलेला,
- सर्व निर्मित गोष्टींच्या बहुगुणिततेशिवाय,
- ऑर्डर आणि सुसंवाद शिवाय, ई

आपल्या मौल्यवान दागिन्यांसह, आपला प्रिय मुलगा, मनुष्य,

- ज्याने ते निर्माण केले त्याच्या मालाच्या पूर्णतेशिवाय?

ज्याच्याकडे सर्व काही आहे आणि ज्याच्याकडे सर्व काही आहे त्याच्यासाठी अपूर्ण

काम करणे हा सन्मान झाला नसता.

विशेषतः आमच्या प्रेमाला, उत्स्फूर्त लाटांपेक्षा अधिक ओसंडून वाहणारे, ते हवे होते

- जोपर्यंत तो आमचा मौल्यवान दागिना सर्वांमध्ये भरत नाही तोपर्यंत त्याला शक्य तितके द्या

कल्पना करण्यायोग्य वस्तू, इ

- त्याच्या निर्मात्याने त्याच्याभोवती वाहणारे समुद्र त्याच्याभोवती ठेवले होते.

आणि जर मनुष्याने हे सर्व गमावले असेल तर त्याचे कारण म्हणजे त्याने स्वतःच्या इच्छेने नकार दिला.

माझे राज्य,

त्याचा हुंडा आणि

त्याच्या आनंदाचा पदार्थ.

आता, सृष्टीप्रमाणे, माझ्या ओथंबलेल्या प्रेमात,

माझ्या दैवी इच्छेच्या राज्याने ठरवले आहे की त्याला त्याचे जीवन प्राण्यांमध्ये हवे आहे

त्याच्या वैभवात, त्यांची योग्यता असूनही, माझी इच्छा त्यांना त्याचे राज्य परत देऊ इच्छिते.

माझ्या इच्छेची इच्छा आहे की प्राण्यांना माझे राज्य आणि त्यातील वस्तू जाणून घ्याव्यात, जेणेकरून, ते जाणून, ते पवित्रता, प्रकाश आणि सुंदरतेच्या या राज्याची आकांक्षा आणि तळमळ करू शकतील.

आणि इच्छेने त्याला नाकारले म्हणून, दुसरा विल त्याला कॉल करतो, त्याची इच्छा करतो आणि त्याला येण्यासाठी आणि प्राण्यांमध्ये राज्य करण्यास भाग पाडतो. अशाप्रकारे तुम्हाला त्याच्या ज्ञानाची गरज दिसते, कारण जर एखादी चांगली गोष्ट माहित नसेल तर ती हवी किंवा आवडत नाही.

हे ज्ञान म्हणून माझ्या राज्याची घोषणा करणारे संदेशवाहक, अग्रदूत असतील.

माझ्या फियाटचे ज्ञान असेल

- कधी कधी एकटा,
- कधी कधी मेघगर्जना,
- कधीकधी प्रकाश फुटतो किंवा
- वेगाने वाहणारे वारे

जे लक्ष वेधून घेईल

- विद्वान तसेच अज्ञानी,
- चांगले लोक आणि वाईट लोक.

की, विजेंसारखे,

- ते हृदयात पडेल आणि अप्रतिम शक्तीने,
- त्यांना उलटेल
- त्यांना प्राप्त केलेल्या ज्ञानाच्या चांगल्या प्रकारे पुनरुत्थान करण्यासाठी.

हे ज्ञान जगाचे खरे नूतनीकरण करेल .

ते स्वतःचा दृष्टिकोन स्वीकारतील

- मोहात पाडणे आणि
- प्राण्यांना जिंकण्यासाठी,

तत्सम

कधीकधी शांतता निर्माण करणाऱ्यांना ज्यांना प्राण्यांना त्यांचे चुंबन देण्यासाठी चुंबन घ्यायचे आहे,

सर्व भूतकाळ विसरा आणि फक्त त्यांचे परस्पर प्रेम लक्षात ठेवा,

कधीकधी योद्ध्यांना जे त्यांना ओळखतात त्यांच्यावर त्यांचा विजय निश्चित असतो,

कधी कधी प्रार्थना मागणे .

हे तेव्हाच थांबेल जेव्हा - माझ्या दैवी इच्छेच्या ज्ञानाने पराभूत झालेले प्राणी म्हणतील: "तुम्ही जिंकलात, आम्ही आधीच तुमच्या राज्याचे शिकार आहोत",

शेवटी समान

- प्रेमाने ओतप्रोत भरलेल्या राज्य करणाऱ्या राजाला, ज्याच्यापुढे प्राणी त्याला आपल्यावर राज्य करण्यास सांगतील.

माझी इच्छा काय करणार नाही?

तो आपली सर्व शक्ती कृतीत लावेल आणि प्राण्यांमध्ये राज्य करेल.

त्यात एक मोहक सौंदर्य आहे आणि ते फक्त एकदाच स्पष्टपणे पाहिले पाहिजे

- आनंद देण्यासाठी, सुशोभित करण्यासाठी आणि त्याच्या सौंदर्याच्या लाटा आत्म्यावर प्रक्षेपित करा

-म्हणजे त्याच्यासाठी इतके सौंदर्य विसरणे कठीण आहे.

प्राणी भुलभुलैयाप्रमाणे त्याच्या सौंदर्याचे कैदी राहतील ज्यातून ते यापुढे सुटू शकणार नाहीत.

माझ्या इच्छेमध्ये एक मोहक शक्ती आहे आणि आत्मा त्याच्या गोड मोहात स्थिर राहतो.

त्यात गुळगुळीत हवा आहे.

जेव्हा ते श्वास घेतात तेव्हा प्राण्यांना ही हवा त्यांच्यात प्रवेश करताना जाणवेल.

-वेग, -आरोग्य,

- दैवी समरसतेचे, - आनंदाचे,

- प्रकाशाचा जो सर्व गोष्टी शुद्ध करतो, - प्रेमाचा जो सर्व जाळतो,

- सर्व काही जिंकणारी शक्ती,

अशा प्रकारे की ही हवा मानवी इच्छाशक्तीच्या दुष्ट, रोगजनक आणि प्राणघातक हवेमुळे निर्माण झालेल्या सर्व वाईट गोष्टींवर स्वर्गीय बाम आणते.

आपण पाहू शकता की मानवी जीवनात देखील हवा आश्चर्यकारक प्रकारे कार्य करते.

हवा शुद्ध, उत्तम, आरोग्यदायी, सुगंधी, श्वासोच्छ्वास मोकळा, रक्ताभिसरण नियमित असल्यास आणि सुंदर रंगांनी जीव सशक्त, निरोगी असल्यास.

दुसरीकडे, हवा खराब, दुर्गंधीयुक्त आणि संक्रमित असल्यास, श्वास रोखला जातो, रक्त परिसंचरण अनियमित होते. त्यांना स्वच्छ हवेतून जीवन मिळत नसल्याने, प्राणी कमकुवत, फिकट, पातळ आणि अर्धे आजारी आहेत.

हवा हे प्राण्यांचे जीवन आहे आणि त्याशिवाय ते जगू शकत नाहीत. चांगल्या आणि वाईट हवेत खूप फरक आहे.

तर ते आत्म्याच्या हवेसह आहे:

- माझ्या इच्छेची हवा जीवनाला शुद्ध, निरोगी, पवित्र, सुंदर आणि मजबूत ठेवते, कारण ती त्याच्या निर्मात्याच्या गर्भातून आली आहे.

-मानवातील नश्वर वायु गरीब प्राण्याला विकृत करेल, त्याला त्याच्या मूळपासून खाली पाडेल. आणि तो आजारी पडतो, दया जागवण्याइतका अशक्त होतो.

मग, कोमलतेच्या उच्चारणाने, **मी जोडले :**

अरेरे! **माझी इच्छा!** आपण किती दयाळू, प्रशंसनीय आणि सामर्थ्यवान आहात!

तुझे सौंदर्य

-आकाश आनंदित करा e

- संपूर्ण स्वर्गीय न्यायालय जादूखाली ठेवते

जेणेकरून प्रत्येकजण आनंदी असेल की तुमच्यापासून त्यांची नजर हटवू शकणार नाही!

अरेरे! तुझ्या मोहक सौंदर्यासाठी जे सर्व गोष्टींना आनंदित करते, पृथ्वीला आनंदित कर आणि तुझ्या गोड मोहामुळे, सर्व प्राण्यांना मोहित कर.

जेणेकरून सर्वांची इच्छा एक व्हावी,

- एक पवित्रता, - एक जीवन,

- राज्याचा एक स्वर, - "स्वर्गातल्याप्रमाणे पृथ्वीवरील फियाट टोन".

मी दैवी इच्छेनुसार माझे उड्डाण चालू ठेवले आणि माझी खराब बुद्धिमत्ता त्यात निश्चित होती.

त्याच्या प्रकाशातला मोठा फरक मला समजला

सुप्रीम इच्छेतील कृती आणि मानवी प्राण्याची कृती दरम्यान, स्वतःमध्ये चांगले आहे, परंतु दैवी फियाटच्या जीवनात गहाळ आहे.

मी विचार करत होतो, "एवढा फरक शक्य आहे का?"

माझा प्रिय येशू, माझ्यामध्ये प्रकट होऊन मला म्हणाला : माझ्या मुली,

मानवी इच्छेने मानवी कुटुंबाच्या आत्म्यात रात्र तयार केली. ते चांगली कामे करतात, अगदी महत्त्वाची कामेही करतात.

चांगला प्रकाश स्वतःच असल्याने, ते केवळ प्रकाशाच्या तुलनेत अनेक लहान दिवे उत्सर्जित करू शकतात.

-एक खेळ,

- तेलाचा दिवा,

-किंवा एक लहान दिवा.

यावर आधारित आहे

- मानवी कृतीत गुंतलेले चांगले, ई
 - त्यांची संख्या,
- की कमकुवत किंवा किंचित मजबूत दिवे तयार होतील.

या छोट्या दिव्यांमुळे या **क्रियांमध्ये चांगले असते**. तर हे प्राणी आणि त्यांच्या सभोवतालचे

- **मी अंधारात नाही,**
- पण रात्र दिवसात बदलण्याचे पुण्य त्यांच्याकडे नाही.**

आणि मग ते घरे किंवा शहरांसारखे दिसतात ज्यात अनेक लाइट बल्ब असण्याचा फायदा आहे.

- जे नामशेष होण्याचा धोका आहे, इ
- जी रात्र कधीच दिवसात बदलणार नाही.

मानवी उद्योगाद्वारे निर्माण होणारा प्रकाश हा त्याच्या स्वभावात नसल्यामुळे,

- आत्म्यामध्ये जसे
 - शरीरात,
- पूर्ण दिवसाचा प्रकाश.

हा गुण फक्त सूर्यालाच आहे

— **अंधाराचा पाठलाग करण्यास सक्षम असणे e**

- महान दिवसाचा तेजस्वी प्रकाश तयार करण्यासाठी जो पृथ्वी आणि तिच्या सर्व रहिवाशांना प्रकाशित करतो आणि उबदार करतो.

आणि जिथे तो चमकतो, तिथे सूर्य सर्व निसर्गाला त्याच्या महत्त्वाच्या कृतीचा संदेश देतो.

पण माझ्या इच्छेनुसार जगणे आणि कृती केल्यानेच ते नेहमी प्रकाशात येऊ शकते .

आत्मा जेव्हा कृती करतो तेव्हा त्याची कृती कितीही मोठी असो किंवा लहान असो. ते माझ्या फियाटच्या चिरंतन आणि अफाट सूर्याखाली कार्यरत आहे ज्याचे प्रतिबिंब

सूर्य तयार करण्यासाठी प्राण्यांच्या क्रियांमध्ये प्रवेश करते, ई दिवसाच्या प्रकाशाचा सतत आनंद घेऊ शकतो.

आणि त्या सूर्याप्रमाणे

- माझ्या दैवी इच्छेच्या सूर्याच्या प्रतिबिंबाच्या सद्गुणाने तयार झालेल्या, त्यांच्याकडे प्रकाशाचा स्त्रोत आहे.

मानवी कृती माझ्या इच्छेच्या या सूर्यामध्ये बदलल्या

ते शाश्वत प्रकाशाच्या स्त्रोताद्वारे समर्थित आहेत e

त्यामुळे ते कमकुवत होण्याची किंवा नामशेष होण्याची शक्यता नाही .

मग बघा किती मोठा फरक आहे

तुम्ही माझ्या इच्छेनुसार जगता आणि वागता का आणि माझ्या इच्छेबाहेर राहता का?

यातील फरक आहे

-सूर्य आणि अनेक सूर्य तयार करण्यास सक्षम प्राणी, ई

- जे काही प्रकाश निर्माण करू शकते.

सर्व दिवे उजळण्यासाठी एक सूर्य पुरेसा आहे.

एकाच सूर्यावर मात करण्याचा सद्गुण किंवा सामर्थ्य सर्वच दिव्यांमध्ये नाही.

हे विश्वाच्या क्रमाने अधिक स्पष्टपणे दिसून येते ज्यामध्ये सर्व दिवे, ते जे काही आहेत, ते मानवी उद्योगाद्वारे उत्पादित केले जातात, दिवस तयार करू शकत नाहीत.

माझ्या हातांनी निर्माण केलेला सूर्य जरी एकटा असला तरी दिवस निर्माण करतो. कारण त्याच्याकडे निर्माणकर्त्याने ठेवलेल्या प्रकाशाचा स्रोत आहे.

आणि त्याचा प्रकाश कमी होणे नशिबात नाही.

माझ्या इच्छेमध्ये राहणाऱ्या सर्वांचे ते प्रतीक आहे ज्यात त्यांची कामे आहेत

- दैवी जीवनाची कृती,

- एक सर्जनशील शक्ती ज्यामध्ये सूर्य निर्माण करण्याचा गुण आहे.

आणि माझी इच्छा स्वतःला लहान दिवे तयार करण्यासाठी कमी करत नाही, परंतु सूर्य जे कधीही विझत नाही.

म्हणून तुम्ही समजू शकता की मानवी इच्छेने निर्माण केलेले चांगले, जरी ते दिवसा काम करू शकत नाही, तरीही ते मानवांसाठी चांगले आहे माणसाच्या इच्छेनुसार रात्रीच्या प्रकाशातून प्राण्यांना हा लाभ मिळतो.

ते पापाच्या घनदाट अंधारात मरत नाहीत.

हे दिवे छोटे असले तरी

- त्यांना मार्ग दाखवा, - धोके दाखवा, आणि

- माझ्या पितृ चांगुलपणा त्यांच्यावर ओढा

जे पाहतात ते त्यांच्या मानवी इच्छेची रात्र वापरू शकतात

कमीतकमी लहान दिवे तयार करा जे त्यांना मोक्षाचा मार्ग दाखवतात.

आमची पितृ प्रेमळपणा आणि चांगुलपणा अँडमकडे आकर्षित झाला हेच आहे .

आपल्या दैवी इच्छेमध्ये जीवनाचा अर्थ काय आहे हे त्याला समजले. त्याच्या कृतींमध्ये, मोठ्या आणि लहान, आपल्या सर्जनशील सदगुणांचा प्रवाह होता. त्याने अँडम ऑफ द सन ऑफ द शाश्वत फियाटची कृत्ये परिधान केली.

आणि या शाश्वत फियाटमध्ये, सूर्य असल्याने, हवे तितके सूर्य निर्माण करण्याचा गुण होता.

स्वतःला या सर्जनशील शक्तीपासून वंचित पाहून, अँडम यापुढे सूर्य बनवू शकला नाही. बिचाऱ्याने लहान दिवे तयार करण्याचा शक्य तितका प्रयत्न केला.

त्याने त्याची पहिली अवस्था आणि पापानंतरची अवस्था यांच्यात मोठा फरक पाहिला,

त्याची वेदना इतकी मोठी होती की त्याने केलेल्या प्रत्येक कृतीने त्याला स्वतःला मरत असल्याचे जाणवत होते.

गरीब अँडमने त्याच्या कृतीतून हे छोटे दिवे तयार करण्याचा प्रयत्न केला .
त्याने त्याच्या आवेशाचे कौतुक करणाऱ्या परमात्म्याला हलवले.

ज्याच्या आधारे त्याने मशीहा येण्याचे वचन पाळले.

मी दैवी इच्छा पाळत होतो.

माझ्या गोड येशूने पृथ्वीवर केलेल्या सर्व कृत्यांसह मी सोबत होतो. त्याने त्यांना माझ्यासमोर सादर केले आणि मी त्यांना माझ्या "आय लव्ह यू" वर ठेवले.

मी त्याला त्याच्या कृतीने दैवी फियाटचे राज्य विचारले.

त्याच्या दैवी इच्छेनुसार मला नेहमी जगण्याची कृपा देण्यासाठी त्याने रिडेम्पशनच्या राज्यात जे काही केले ते सर्व माझ्या आत्म्याला लागू करण्याची मी त्याला विनंती केली .

माझा गोड येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला आणि मला म्हणाला: माझ्या मुली, माझ्या दैवी इच्छेमध्ये राहणारा आत्मा त्याच्या उत्पत्तीमध्ये अपयशी होत नाही.

जे तिच्यात राहायला हवे होते त्यांच्यासाठी सर्व काही निर्माण केले गेले.

याप्रमाणे

सृष्टीच्या सर्व वस्तू, जे विमोचनाच्या मालापेक्षा अधिक विस्तृत आहेत,
ते त्याच्या मालकीचे आहेत.

परम फियाटमध्ये राहून स्वतःला मूळ स्थितीत ठेवणारा आत्मा

राणीचा दर्जा मिळण्यास पात्र आहे जसे की,

*ते योग्य आहे

- की सर्व काही त्याच्या ताब्यात आहे आणि
- तुम्ही आमच्या इच्छेच्या राजवाड्यात रहा.

* हे एकलही आहे

- ज्यात सूर्य, आकाश आणि समुद्र आहेत, आणि
- राजा स्वतः तिच्याबरोबर राहो आणि ती राजाचा आनंद आहे म्हणून तिचा आनंद असो.

म्हणूनच निर्मितीचा माल अधिक व्यापक असला पाहिजे. कारण त्याशिवाय ती
राणी कशी असेल

-डोमेन आणि

-तुम्ही तिथे राज्य करण्यासाठी राज्य करता का?

जर, दुसरीकडे, आत्मा माझ्या दैवी इच्छेमध्ये राहत नाही,

त्याच्या उत्पत्तीमध्ये अपयशी ,

आपली कुलीनता गमावते आणि

ती स्वतःला सेवकाच्या स्थितीत ठेवते .

त्यामुळे राज्ये आणि साम्राज्ये क्रमाने नाहीत.

अजून चांगले, मी पृथ्वीवर विमोचनासाठी आलो
माणसाला त्याच्या मृत्यूच्या अवस्थेतून बाहेर काढण्यासाठी ,
ते बरे करा आणि
त्याला मूळ स्थितीत आणण्यासाठी सर्व शक्य उपाय द्या.

मला माहित आहे की जर तो आमच्या इच्छेनुसार परत आला, जिथून तो बाहेर
आला,
त्याला त्याच्या शाही स्थितीत ठेवण्यासाठी सर्व काही तयार होते.

तुम्हाला ते माहित असले पाहिजे
माझ्या इच्छेनुसार जगणाऱ्या किंवा जगणाऱ्यासाठी,
मी विमोचनात केलेली कृत्ये त्याच्यासाठी असतील
तू उपाय करत नाहीस,
पण आनंद आणि आनंद.
ते माझ्या मृत्यूच्या राजवाड्याचे सर्वात सुंदर दागिने असतील.

कारण मी जे काही केले ते माझ्या स्वतःच्या जन्माचे होते
पाहिजे.

त्याच्या दयाळू आंत्रांनी जन्म दिला
माझ्या मानवतेच्या कुशीत माझ्यासाठी
- मी पृथ्वीवर आल्यावर केलेली सर्व कृती.

म्हणून जे त्याच्या मालकीचे आहे ते अलंकार म्हणून काम करावे हे योग्य आहे.

मी पृथ्वीवर केलेल्या प्रत्येक गोष्टीत,

जेव्हा मी प्रार्थना केली, बोलली, दुःख सहन केले किंवा मुलांना आशीर्वाद दिला तेव्हा मी माझ्या मुलांना, माझ्या दैवी इच्छेच्या मुलांचा शोध घेतला .

मला त्यांना द्यायचे होते

- पहिली कृती e
- त्याच्याबद्दल सर्व काही,
- माझ्या कृतींमध्ये समाविष्ट असलेले सर्व आनंद.

या दुर्दैवी लोकांवर उपाय म्हणून मी ही कृत्ये दिली आहेत.

- पापाची मुले,
 - मानवी इच्छेचे सेवक, त्यांच्या तारणासाठी.
- अशा प्रकारे, माझ्या सर्व कृती पहिल्या कृतीप्रमाणेच वाहत होत्या.
- ज्याला सर्वोच्च इच्छेमध्ये राहायचे होते,
 - त्यांच्या जीवनाचे केंद्र बनतात.

अशा प्रकारे जो माझ्या इच्छेमध्ये राहतो तो म्हणू शकतो:

"सर्व काही माझे आहे", आणि मी त्याला म्हणालो : "सर्व काही तुझे आहे".

त्यानंतर मी स्वतःशी विचार केला:

"जर दैवी फियाटची कृती अशी असेल की इतर कोणतीही कृती 'मी पहिला आहे' असे म्हणू शकत नाही, तर जे लोक नंतर दैवी फियाटमध्ये राहण्यासाठी येतील ते स्वतःला प्रथम कृती म्हणून देवासमोर कसे शोधू शकतील, जर प्रथम आधीच अस्तित्वात आहे?"

माझा दैवी येशू जोडला :

माझ्या मुली, जो माझ्या इच्छेनुसार जगेल किंवा जगेल, सर्व काही देवासमोर

पहिल्या कृतीसारखे असेल

कारण माझ्या इच्छेला एकच कृती आहे,
एक अखंड कृती जी नेहमी पहिली कृती म्हणून येते.

आणि या अद्वितीय आणि अविरत कृतीमुळे,
माझी इच्छा त्यामध्ये केलेल्या सर्व कृतींना प्रथम कृतीच्या श्रेणीत वाढवते,
जेणेकरून माझ्या इच्छेमध्ये राहणारे सर्व लोक या एका कृतीमध्ये स्वतःला शोधू
शकतील.

आणि प्रत्येक कृती आराध्य महाराजांसमोर प्रथम असेल.

म्हणून माझ्या दैवी इच्छेमध्ये आधी किंवा नंतरही नाही, सर्व काही एका कृतीत
विलीन होईल.

तिच्या निर्मात्याच्या इच्छेच्या या अनोख्या कृतीत स्थान मिळवण्यास सक्षम
असलेल्या प्राण्याला कोणता सन्मान, कोणता गौरव ,
कोणत्या सिंगमधून, एखाद्या वसंत ऋतूप्रमाणे,
सर्व मालमत्ता ई
प्रत्येक कल्पनारम्य आनंद.

म्हणून, माझ्या प्रिय येशूच्या कार्याचे अनुसरण करत राहणे
त्याला क्रॉस मिळाल्यावर मी थांबलो
- जे त्याने त्याच्या प्रेमाच्या सर्व कोमलतेने स्वीकारले आणि
- ज्याने तिला कॅल्वरीला घेऊन जाण्यासाठी त्याच्या खांद्यावर ठेवले.

येशूने जोडले :

माझी मुलगी

क्रॉसने रिडेम्पशनचे राज्य परिपक्व केले

ते पूर्ण करण्यासाठी आणि

स्वतःला सर्व रिडीम केलेले पालक म्हणून ठेवा, जेणेकरून

- जर एखाद्याने स्वतःला वधस्तंभाचे संरक्षक होऊ दिले तर त्याला त्याच्या पिकलेल्या फळाचे परिणाम स्वतःमध्येच प्राप्त होतात

- चव,

-मृदुता e

- जीवन,

आणि क्रॉस त्याला विमोचन सर्व चांगले वाटत करते, जेणेकरून

-जे क्रॉसच्या फळाने पिकतात e

- जो माझ्या इच्छेच्या राज्यात परत येण्यास इच्छुक आहे.

कारण क्रॉसने माझ्या इच्छेचे राज्य परिपक्व केले. तुला तिच्यात जगू द्यायला कोण तयार होतं?

एवढ्या वर्षांचा क्रॉस नसेल ज्याने तुम्हाला एका सुंदर फळासारखे पिकू दिले,

क्रॉस

- त्याने पृथ्वीची कडू चव आणि प्राण्यांच्या सर्व आसक्ती काढून घेतल्या.

त्यांना दैवी गोडव्यात रूपांतरित करण्यासाठी, ला क्रॉइक्स त्यांचे पालक होते

पवित्र नसलेली कोणतीही गोष्ट तुमच्यात प्रवेश करत नाही ,

तुला देण्यासाठी काहीही नाही पण स्वर्गातून काय येते?

क्रॉसने काहीही केले नाही

- महत्वाचे द्रव तुमच्यामध्ये वाहू द्या e

- स्वतःमध्ये तुमचा येशू तयार करा.

तुमचा येशू तुम्हाला प्रौढ वाटला.

आणि त्याने तुमच्या आत्म्याच्या खोलात त्याच्या दैवी इच्छेचे राज्य निर्माण केले.

आणि स्वतःला शिक्षक म्हणून सादर करून, मी तुमच्याशी बोललो आहे आणि अजूनही मी तुमच्याशी माझ्या दैवी इच्छेनुसार बोलत आहे.

मी तुला ते शिकवलं

- त्याचे मार्ग,
- त्यात तुमचे जीवन असणे आवश्यक आहे,
- प्रतिभावंत,
- माझ्या राज्याची शक्ती आणि सौंदर्य.

प्रत्येक वेळी जेव्हा तुमचा येशू सत्य प्रकट करण्याचा निर्णय घेतो तेव्हा तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे ,

माझे तिच्यावर असलेले प्रेम खूप मोठे आहे.

मी प्रकट केलेल्या प्रत्येक सत्यात मी माझा जीव ओततो

जेणेकरून प्रत्येक सत्यामध्ये प्राण्यांमध्ये दैवी जीवन निर्माण करण्याची शक्ती असेल.

मग कमी-अधिक प्रमाणात तुमच्यासमोर सत्य प्रकट करणे म्हणजे काय हे तुम्हाला समजले आहे का? याचा अर्थ दिव्य जीवनातून बाहेर पडणे ई

- त्याला धोक्यात आणा,
- त्याला धोक्यात टाका.

कारण जर ते माहित नसेल, प्रेम केले असेल आणि कौतुक केले जाईल, हे एक दिव्य जीवन आहे ज्याला त्याचे फळ आणि सन्मान मिळत नाही.

म्हणूनच मी जे सत्य प्रकट करतो ते मला खूप आवडते: का

त्यांच्यामध्ये माझे जीवन वाहत आहे

त्यांनी स्वतःची ओळख करून घ्यावी अशी माझी खूप इच्छा आहे .

माझ्या कार्यपद्धतीत प्राण्यांमध्ये किती फरक आहे! ते बोलतात, शिकवतात,
वागतात,

त्यांचे जीवन शब्द आणि कृतीत राहत नाही.

त्यामुळे ते फारसे गंभीर नाही

जर त्यांचे शब्द किंवा कृती फळ देत नाही.

दुसरीकडे, मला खूप त्रास होतो,

कारण हे माझे जीवन आहे की मी जे काही प्रकट करतो त्यात मी प्रवाहित होतो.

मला वाटले

- शाश्वत फियाटमध्ये पूर्णपणे सोडलेले,

- फक्त येशूबरोबर, जणू काही अस्तित्वात नाही.

मी स्वतःला म्हणालो: "मी एकटा आहे, मला फक्त माझ्यामध्ये दैवी इच्छेचा महान
समुद्र जाणवतो आणि माझ्यासाठी दुसरे काहीही नाही.

येशू स्वतः अदृश्य होतो आणि स्वतःला त्याच्या असीम प्रकाशात लपवतो.

जर एखाद्याने ते क्षणभर पाहिले तर दैवी सूर्याची किरणे त्यात भरून येतील आणि
माझी अशक्त दृष्टी तिच्याकडे पाहू शकत नाही.

मी माझ्या येशूची, माझे जीवनाची, या प्रकाशापासून दूर जाण्याची किंवा त्याला
पुन्हा पाहण्यास सक्षम होण्यासाठी ते कमी चमकदार बनवण्याची वाट पाहत आहे.

आणि मी या प्रकाशाची तक्रार करतो जो माझ्या नजरेतून लपतो ती माझ्या गरीब
आत्म्याचे जीवन आहे. अरेरे! जर धन्य फियाटचा प्रकाश कमी आंधळा झाला
असेल तर मी माझा गोड येशू पाहू शकेन कारण मला त्याचा दैवी स्पर्श, ताजेतवाने
श्वास आणि कधीकधी त्याचे ओठ मला चुंबन देतात.

आणि या सर्वासह, मला ते दिसत नाही. सर्व त्या धन्य प्रकाशासाठी जो ते
माझ्यापासून लपवतो. अरेरे! देवाची पवित्र इच्छा, जर तुम्ही माझ्या प्रिय येशूला
माझ्यापासून लपवू शकलात तर तुम्ही किती बलवान आणि सामर्थवान आहात! "

मी याबद्दल आणि अधिक विचार करत होतो जेव्हा **येशू** माझा सर्वोच्च चांगला, या अंधुक प्रकाशातून बाहेर आला जेणेकरून मी त्याला पाहू शकेन आणि तो मला म्हणाला:

माझ्या मुली, तू माझ्याबरोबर एकटी आहेस आणि मी तुझ्याबरोबर एकटा आहे.

आणि तू माझ्याबरोबर एकटा असल्याने मी तुझ्यामध्ये पूर्णपणे केंद्रीकृत आहे. माझ्याबरोबर एकटे राहण्यासाठी, मी तुला माझ्यामध्ये पूर्णपणे भरू शकतो.

तुझ्यामध्ये असे एकही स्थान नाही जिथे मी तुला माझ्यात रूपांतरित करण्यासाठी बसलो नाही आणि जिथे विलक्षण कृपा नैसर्गिकरित्या येत नाही.

जेव्हा आत्मा माझ्याबरोबर एकटा असतो, तेव्हा मी मला पाहिजे ते करण्यास मोकळा असतो. मी फक्त या आत्म्याचा आनंद घेत आहे आणि माझे प्रेम वेडेपणाकडे जाते.

हे मला इतक्या प्रेमाच्या युक्त्या वापरण्यास प्रवृत्त करते की जर इतर प्राणी सर्व काही पाहू आणि ऐकू शकले तर ते म्हणतील:

"इतकं आणि आश्चर्यकारक आणि कल्पक मार्गाने प्रेम कसं करायचं हे फक्त येशूलाच माहीत आहे. "

माझ्याबरोबर एकट्या राहणाऱ्या आत्म्यासाठी ,

सूर्याचा सर्व प्रकाश एकाच वनस्पतीवर केंद्रीत करता आला तर तो कसा असेल.

या वनस्पतीला सूर्याचे संपूर्ण आयुष्य प्राप्त होईल आणि त्याचे सर्व परिणाम भोगावे लागतील, तर इतर वनस्पतींना एकच परिणाम मिळेल, जो वनस्पतीच्या स्वभावासाठी पुरेसा आहे.

दुसरीकडे, पहिला,

- सूर्यापासून सर्व जीवन कसे प्राप्त होते,

-त्याला प्रकाशात असलेले सर्व प्रभाव देखील प्राप्त होतात. मी हेच करतो.

मी माझे संपूर्ण जीवन या आत्म्यात केंद्रीत करतो आणि माझ्यामध्ये असे काहीही नाही ज्याचा तिला आनंद घेता येत नाही.

माझ्याबरोबर एकटा नसलेल्या , माझे जीवन तिच्यामध्ये केंद्रित करू **न**
शकणाऱ्या प्राण्याबद्दल ,

- ते प्रकाशाशिवाय आहे,
- तिला अंधाराचे वजन जाणवते e
- त्याचे अस्तित्व अनेक भागांमध्ये विभागलेले आहे जे त्याला विभाजित करतात. याप्रमाणे
- पृथ्वीवर प्रेम करणारा आत्मा पृथ्वीसह विभागलेला वाटतो;
- जर तिला प्राणी, सुख, संपत्ती आवडत असेल तर तिला सर्व बाजूंनी विभाजित, खंडित आणि ओढल्यासारखे वाटते,
- जेणेकरून त्याचे हृदय खराब होते
- चिंतेत जगतो आणि
- भीती आणि कडू निराशा माहित आहे.

माझ्यासोबत एकटा राहणाऱ्या आत्म्यासाठी हे अगदी उलट आहे.

त्यानंतर ईश्वरी इच्छेने माझा दौरा चालू ठेवला आणि प्रवेश केला ईडन ,

मी कृतीतून माझ्या निर्मात्याचा गौरव केला

- माझे पहिले वडील अॅडम यांच्या शरीराला जीवन देण्यासाठी,
- त्याच्या सर्वशक्तिमान श्वासाने.

आणि माझा चांगला **येशू** , माझ्यामध्ये प्रकट होऊन, मला म्हणाला:

माझ्या मुली, कोणत्या क्रमाने आणि कोणत्या सुसंवादाने माणूस तयार झाला! आदामला आपण सृष्टीचा राजा बनवले.

राजा या नात्याने सर्व गोष्टींवर त्याचे वर्चस्व होते. जर त्याने आमची फियाट नाकारली नसती जी त्याच्या मालकीची होती,

तो आयुष्यभर त्याच्या कृतीने सर्व गोष्टी पूर्ण करेल.

राजा आणि मालक या नात्याने सर्व गोष्टी कायद्याने देय होत्या.

- त्याच्या कृतीस सादर करा e
- त्याच्या प्रकाशाने स्वतः ला कपडे घाला,

त्याच्या प्रत्येक कृतीसाठी सौंदर्यात इतरांना मागे टाकणारा सूर्य होता.

तो सर्व सृष्टीचा मुकुट बनवायचा होता.

तो खरा राजा झाला नसता

-जर त्याला त्याची प्रत्येक राज्ये माहीत नसती

- जर त्याला आपण तयार केलेल्या सर्व गोष्टींमध्ये त्याच्या कृती ठेवण्याचा अधिकार नसता.

तो जमिनीचा मालक असलेल्या माणसासारखा होता.

तसे, त्याला ते ओलांडण्याचा, फुले, झाडे आणि झाडे लावण्याचा अधिकार होता.

त्याने सर्व निर्माण केलेल्या गोष्टींमध्ये स्वतःला स्थान दिले आहे.

जेव्हा तो बोलतो, प्रेम करतो, पूजा करतो आणि वागतो तेव्हा त्याचा आवाज संपूर्ण सृष्टीमध्ये गुंजत होता.

तिचे प्रेम, त्याची आराधना आणि त्याच्या कृतीने तिला गुंतवले होते.

अशा प्रकारे देवतेला त्याच्या सर्व कामांमध्ये आपल्या पहिल्या मुलाचे प्रेम, पूजा आणि कार्य जाणवले.

आता, अॅडमचे सर्व कार्य त्याच्या सर्व वंशजांसाठी मुख्य मॉडेल म्हणून संपूर्ण निर्मितीसाठी राहिल.

ते सर्व कृत्ये त्याच्या स्वतः च्या प्रकाशात आकार देतील की तो, प्रथम पिता या नात्याने, त्याच्या सर्व वंशजांना मृत्यूपत्र देईल.

- फक्त त्याचे मॉडेल नाही,

- पण त्याच्या कामांचा ताबा देखील.

आमच्या लाडक्या मुलाचे कार्य पाहून आमचा गौरव आणि त्याचा गौरव काय झाला नसेल?

आमचा मौल्यवान खजिना, आमच्या प्रेमातून जन्माला आला, आमच्या कामात मिसळला! त्याच्यासाठी आणि आपल्यासाठी किती आनंद आहे!

सर्व सृष्टी निर्माण करण्याचा हा आमचा उद्देश होता आणि तो मौल्यवान रत्न जो मनुष्य होता.

जरी अॅडमने सुरुवात केली आणि पूर्ण केली नाही. त्याने आपली दैवी इच्छा नाकारल्यामुळे तो दुर्दैवी आणि गोंधळातही गेला. हे त्याचे पहिले कृत्य ठरले आणि त्याला निर्मात्याच्या कार्यात काम करण्यास प्रवृत्त केले.

त्याच्या वंशजांसाठी आपला हाच हेतू आहे हे योग्य नाही का?

म्हणून मी तुम्हाला माझ्या कार्याच्या मध्यभागी, सर्व सृष्टीमध्ये, माझ्या फियाटमध्ये परत येण्यासाठी सर्व प्राण्यांना अनुरूप असा नमुना तयार करण्यासाठी कॉल करतो.

जर मी तुम्हाला माझी दैवी इच्छा धरून ठेवलेल्या पाहिल्यावर माझा आनंद तुम्हाला माहीत असेल, तर तुम्ही माझ्यावर प्रेम करता आणि माझ्या राज्यासाठी मला विचारता हे सांगण्यासाठी तुम्ही सूर्याच्या प्रकाशाला सजीव करू इच्छिता!

जेव्हा तुम्हाला तुमचा आवाज द्यायचा असेल

- वाऱ्याचा वेग,
- समुद्राच्या कुरबुरासाठी,
- फुले,
- आकाशाचा विस्तार,
- पक्ष्यांचे गाणे

प्रत्येकजण मला सांगतो

- जे माझ्यावर प्रेम करतात,
 - जे मला पूजा करतात, आणि
- आणि तुम्हाला दैवी फियाटचे राज्य हवे आहे,

मी खूप आनंदी आहे

की मी पुन्हा ऐकतो

पहिला आनंद,
माझ्या मौल्यवान दागिन्याचे पहिले प्रेम.

आणि मला आणले आहे

- सर्वकाही बाजूला ठेवा,

- सर्व काही विसरून जा जेणेकरून सर्व काही आपण पूर्वी स्थापित केलेल्या मार्गावर परत जाईल. तसेच, माझ्या मुली, सावध राहा, कारण खूप काही धोक्यात आहे.

तुम्हाला माहित असेल की सृष्टीतील पहिला नमुना अस्तित्वाचा होता.

सर्वोच्च,

मनुष्याला त्याच्या सर्व कृती त्याच्या निर्मात्यासोबत त्याच्यावर मॉडेल कराव्या लागल्या.

दुसरा मॉडेल अॅडम होता,

ज्यावर त्याच्या सर्व वंशजांनी स्वतःला आदर्श बनवायला हवे होते.

पण आदामाप्रमाणे त्याने माझी इच्छा टाळली,

-त्याचे यापुढे निर्मात्याशी ऐक्य नव्हते आणि

- मॉडेल म्हणून घेण्यासाठी साहित्य गहाळ होते.

गरीब अॅडम .

तो दैवी प्रतिरूप असलेले मॉडेल कसे बनवू शकेल जर त्याच्याकडे ती इच्छा नसेल ज्याने त्याला योग्यता दिली आणि

सर्व साहित्य

देवाच्या प्रतिरूपात मॉडेल तयार करण्यासाठी आवश्यक आहे?

दैवी फियाट नाकारून त्याने सत्ता नाकारली

- जे तुम्हाला सर्वकाही करण्याची परवानगी देते आणि
- जो सर्व काही करू शकतो.

अॅडमच्या बाबतीत जे घडले तेच तुमच्याकडे लिहिण्यासाठी कागद, पेन, शाई नसेल तर तुमचे काय होईल .

जर तुम्ही ते चुकले तर तुम्हाला एक शब्दही लिहिता येणार नाही.

त्यामुळे दैवी मुद्रांकाचे नमुने तयार करणे अशक्य होते.

तिसरे मॉडेल केले पाहिजे

त्याच्याकडून ज्याने माझ्या इच्छेचे राज्य परत आणले पाहिजे .

त्यामुळे तुमच्याकडे एक महत्त्वाचे काम आहे.

कारण इतर सर्व तुमच्या मॉडेलशी जुळतील.

शिवाय, तुमच्या सर्व कृतींमध्ये, माझ्या दैवी इच्छेचे जीवन प्रसारित करा, जेणेकरून ते तुम्हाला सर्व आवश्यक घटक प्रदान करेल.

त्यामुळे सर्व काही ठीक होईल.

तुमचा येशू तुमच्यासोबत असेल जेणेकरून तुमचे दैवी मॉडेल चांगल्या प्रकारे अंमलात आणले जातील.

ईश्वरी इच्छेने मी माझा दौरा चालू ठेवला.

आपल्या प्रभूच्या मानवतेमध्ये त्याने केलेली कामे साध्य केल्यावर, माझा गोड येशू , माझ्यामध्ये प्रकट होऊन, मला म्हणाला:

माझी मुलगी, दैवी वचन माझ्या मानवतेमध्ये जीवनाचे केंद्र होते. आम्ही अविभाज्य होतो.

माझ्या मानवतेच्या मर्यादा होत्या आणि शब्द अमर्याद, अफाट आणि असीम होता. अशा प्रकारे माझी मानवता शब्दाचा अमर्याद प्रकाश स्वतःमध्ये मर्यादित करू शकत नाही .

हा प्रकाश विपुल झाला, त्यामुळे त्याचे किरण,

- माझ्या मानवतेच्या केंद्रातून ओसंडून वाहत आहे,
- ते माझ्या हातातून, माझ्या पायापासून, माझ्या तोंडातून, माझ्या हृदयातून, माझ्या डोळ्यातून आणि माझ्या संपूर्ण अस्तित्वातून आले आहे.

इतके की माझ्या सर्व क्रिया या प्रकाशात एकत्रित झाल्या की,

- सूर्याच्या किरणांपेक्षा जास्त,
 - सर्व गोष्टींचे कपडे घातले आणि प्राण्यांच्या सर्व कृतींचा मागोवा घेतला
 - स्वतःला द्या जेणेकरून त्यांची कृती,
 - या प्रकाशासह कपडे,
 - त्याचा आकार घेऊन त्यात विलीन होणे,
- तो त्याच्या कृतींचे मूल्य आणि सौंदर्य प्राप्त करू शकतो.

पण माझ्या माणुसकीचे दुःख काय नव्हते

- सनातन शब्दाच्या अगदी प्रकाशात, प्राण्यांनी नाकारलेल्या त्याच्या कृती पाहण्यासाठी, ई
- त्याच शब्दाचे जीवांमध्ये रूपांतर होण्यापासून रोखलेले पाहण्यासाठी!

त्याच्या प्रत्येक नाकारलेल्या कृत्याला त्रास होत होता आणि

प्राण्यांच्या प्रत्येक कृतीचे माझ्या मानवतेसाठी कटुता आणि अपराधात रूपांतर झाले आहे.

किती कठीण आहे

- चांगले करायचे आहे, ते करा, इ
- ज्याला ते मिळते ते शोधू नका.

आणि हा त्रास सुरूच आहे.

कारण माझ्या मानवतेने शाश्वत वचनाच्या प्रकाशात जे काही केले आहे ते सर्व

अस्तित्वात आहे आणि नेहमीच अस्तित्वात असेल.

एकेकाळी जे केले होते तेच तो अजूनही करत आहे.

माझी मानवता अजूनही एखाद्या प्राण्याला त्याच्या कृत्यांचे प्रसारण प्राप्त होण्याची वाट पाहत आहे

जेणेकरून, दोन्ही बाजूंनी असू शकते

- कृतीत एकता,
- मूल्याचे एकक,
- इच्छेतील एकता,
- प्रेमात एकता.

आणि केवळ माझ्या फियाटच्या राज्यासाठीच (दैवी इच्छेच्या) माझ्या विमोचनाची कृती पूर्ण होऊ शकते.

कारण त्याच्या प्रकाशामुळे, प्राणी त्यांच्या डोळ्यांवरची पट्टी काढून टाकतील.

आणि शाश्वत वचनाने केलेले सर्व फायदे ते त्यांच्यामध्ये प्रवाहित करतील,

- माझ्या मानवतेमध्ये
- त्यांच्या प्रेमामुळे.

माझा गोड येशू बोलत असताना त्याच्यातून इतका प्रकाश निघाला की सर्व काही त्याच्या अंगावर होते.

मी माझा दौरा चालू ठेवला .__

मी माझ्या " आय लव्ह यू" सोबत त्याने सादर केलेल्या सर्व चमत्कारांसोबत आहे

- जुन्या कराराचे संत, कुलपिता आणि संदेष्टे, तसेच
 - ज्यांनी त्याच्या पृथ्वीवर येण्याचे अनुसरण केले,
- त्याच्या सर्व कृतीद्वारे प्राण्यांमध्ये त्याचे दैवी राज्य मागणे.

मला वाटतः

"जर त्याच्या पवित्र इच्छेने या सर्व संतांमध्ये इतके चमत्कार केले, तर कदाचित या सर्व विलक्षण संतांमध्ये त्याच्या इच्छेचे राज्य नाही का?"

माझा प्रिय येशू , माझ्यामध्ये प्रकट होऊन मला म्हणालाः

माझ्या मुली, माझ्या दैवी इच्छेतून येणारे चांगले नाही. पण यांच्यात मोठा फरक आहे

प्राण्यांवर माझ्या इच्छेचे राज्य e

माझ्या इच्छेच्या एकाच कृतीचे उत्पादन जे स्वतःच प्राण्यांशी संवाद साधते.

अब्राहममध्ये : माझ्या दैवी इच्छेने एक वीरता निर्माण केली आणि तो वीर पुरुष बनला.

मोशेमध्ये : शक्तीचे कृत्य, आणि तो आश्चर्यकारक मनुष्य बनला .

सॅमसनमध्ये : शक्तीचे कृत्य, आणि तो बलवान माणूस बनला.

संदेष्ट्यांपैकी माझ्या दैवी इच्छेने प्रकट केले की येणाऱ्या उद्धारकर्त्याची काय चिंता आहे आणि ते संदेष्टे झाले.

आणि अशाच सर्वांसाठी ज्यांनी स्वतःला असामान्य चमत्कार किंवा सद्गुणांसाठी वेगळे केले आहे

माझ्या दैवी इच्छेने निर्माण केलेल्या कृतीनंतर,

- जर त्यांनी त्याचे पालन केले आणि पत्रव्यवहार केला,

- या कायद्याचे चांगले प्राप्त झाले आहे.

हे माझ्या मुली, राज्य करण्यासाठी किंवा माझ्या इच्छेचे राज्य बनवण्यासाठी नाही. ते तयार होण्यासाठी एकच कृती लागत नाही, तर माझ्या इच्छेकडे असलेली अखंड कृती. त्याचे राज्य निर्माण करण्यासाठी तो प्राण्यांना हे देऊ इच्छितो:

त्याची शक्ती, आनंद, प्रकाश, पावित्र्य आणि अवर्णनीय सौंदर्य यांचे सतत कार्य.

माझी फियाट स्वभावाने काय आहे, तिला तिच्या सततच्या कृतीमुळे प्राणी हवे आहेत, ज्यामध्ये प्रत्येक संभाव्य आणि कल्पनीय ताबा आहे.

राजा राज्य करतो कारण त्याने कायदा केला किंवा त्याच्या लोकांना आशीर्वाद दिला असे तुम्ही म्हणता का? नक्कीच नाही!

वास्तविक राज्य बनलेले आहे

- त्याच्या लोकांचे जीवन त्याच्या सर्व कायद्यांसह तयार करण्यासाठी,
- त्यांना त्यांच्या जीवनासाठी योग्य पोषण, तसेच सर्व आवश्यक साधने देणे जेणेकरून त्यांच्या कल्याणासाठी कोणत्याही गोष्टीची कमतरता भासू नये.

राजा, राज्य करण्यासाठी, आवश्यक आहे

- त्याचे जीवन त्याच्या लोकांमध्ये असणे इ
- त्याची इच्छा आणि त्याच्या वस्तू त्याच्या लोकांशी एकत्र करा, जेणेकरून राजा आपल्या लोकांचे जीवन घडवतो आणि लोक त्यांच्या राजाचे जीवन घडवतात. अन्यथा ते खरे राज्य नाही.

हे माझ्या इच्छेचे राज्य आहे:

- स्वतःला त्याच्या राज्याच्या मुलांपासून अविभाज्य बनवण्यासाठी,
- त्यांच्याकडे जे काही आहे ते त्यांना द्या की ते ओव्हरफ्लो होईल,

आनंदी आणि पवित्र मुले असणे

- समान आनंद आणि
- माझ्या इच्छेच्या पवित्रतेबद्दल.

आता आपण पाहतो की, **संत**, संदेष्टे आणि कुलपिता यांनी अनेक चमत्कार **करूनही**, त्यांनी प्राण्यांमध्ये माझे राज्य निर्माण केले नाही.

तसेच त्यांनी त्याची माहिती दिली नाही.

- माझ्या इच्छेकडे असलेली किंमत आणि उत्तम चांगले,
- तो करू शकतो आणि देऊ इच्छित नाही,
- किंवा त्याच्या कारकिर्दीचा उद्देश नाही,
कारण त्यांच्याकडे सतत कृती आणि माझ्या इच्छेचे कायमचे जीवन नव्हते.
त्यामुळे त्याची खोली कळत नाही ,
त्यांना माझ्या गौरवाशिवाय इतर गोष्टींची काळजी होती.

त्यांनी माझी इच्छा बाजूला ठेवली , अधिक अनुकूल वेळेची वाट पाहिली
जेथे पिता,
- त्याच्या चांगुलपणात,
- देण्याआधी, तो एक चांगले आणि एक राज्य सांगेल जे इतके महान आणि पवित्र
आहे
की ते स्वप्नातही पाहू शकत नाहीत.
तसेच सावध रहा आणि दैवी फियाटमध्ये आपले उड्डाण सुरू ठेवा.

माझ्या गोड येशूच्या नेहमीच्या privations मुळे मला वाईट वाटले , परंतु
त्याच्या चांगल्या इच्छेला पूर्णपणे सोडून दिले.

मी स्वतःला म्हणालो:

“माझा खूप चांगला येशू या दिवसात मला काहीही बोलला नाही आणि सर्व काही
फक्त गहन शांतता आहे.

मला माझ्यात एक छोटीशी हालचाल जाणवली, पण एकही शब्द न होता. "

आणि मी याबद्दल विचार करत होतो जेव्हा माझा येशू पुढे आला आणि
मला म्हणाला :

माझी मुलगी, जेव्हा देव इतर सत्य प्रकट करत नाही, तेव्हा दैवी इच्छा

— निलंबित e

- प्राण्यांच्या वस्तूंमध्ये इतर वस्तू जोडत नाहीत.

परिणामी, सत्य हा देवासाठी आणि प्राण्यांसाठी नवीन मेजवानीचा प्रसंग नाही.

आणि मी, हे ऐकून म्हणतो:

तुमच्यासाठी तो नेहमीच पक्ष असतो कारण तुमच्याकडे सर्व सत्ये असतात. पण बिचाऱ्या प्राण्याला पक्षात अडथळा येतो

कारण त्यात सर्व सत्याचा उगम नाही.

अशा प्रकारे, जेव्हा त्याचा निर्माता त्याला इतर सत्ये सांगत नाही, तेव्हा तेथे कोणतेही नवीन पक्ष नाहीत.

उत्तम प्रकारे, तो भूतकाळातील उत्सवांचा आनंद घेऊ शकतो.

पण त्याला नवीन सुट्ट्यांचे आश्चर्य वाटू शकत नाही. हे तुमच्या बाबतीत नाही. "

आणि येशूने जोडले :

माझ्या मुली, आमच्यासाठी ही नेहमीच एक पार्टी असते.

आपल्या दैवी अस्तित्वात असलेल्या आपल्या नवीन आणि असीम आनंदाच्या आणि आनंदाच्या सागरावर कोणीही सर्वात लहान सावली टाकू शकत नाही.

परंतु **ही एक नवीन मेजवानी** आहे जी आपल्या दैवी अस्तित्वाच्या कृतीत तयार होते जेव्हा, प्राण्याबद्दलच्या प्रेमाने ओतप्रोत होते ,

- तो त्याचे सत्य तुमच्यासमोर प्रकट करतो.

प्रत्येक वेळी जेव्हा आपण त्याच्यासमोर इतर सत्य प्रकट करतो तेव्हा प्राण्याला पाहून त्याचा आनंद द्विगुणित होतो

आमच्यासाठी हा एक नवीन पक्ष आहे.

- आपल्या आनंदाच्या स्रोतातून सत्य बाहेर आणण्यासाठी,

- प्राण्यासाठी आमच्या आनंदाचे टेबल घालणे e

- तिला आमच्यासोबत सेलिब्रेट करताना, आमच्या टेबलावर तेच जेवण घेण्यासाठी बसलेले पाहणे, आमच्यासाठी एक नवीन उत्सव आहे.

सुट्ट्या आणि आनंद हे संवादाचे फळ आहेत.

वेगळे चांगले पक्ष आणत नाही.

जो आनंद एकटा राहतो तो हसत नाही.

आनंद एकटा साजरा करत नाही आणि उत्साहाशिवाय असतो.

तो आनंद साजरा करणार, साजरे करणार आणि हसणार कसे?

हे संघ आहे जे मेजवानी तयार करते आणि

दुसऱ्या प्राण्याला आनंदित केल्यानेच एखाद्याचा आनंद निर्माण होतो .

आमच्याकडे आमच्या पार्टी आहेत ज्या आम्ही कधीही चुकवत नाही,

पण जी नवीन मेजवानी आपण प्राण्याला देऊ शकत नाही ती आपण चुकवतो.

जर तुम्हाला आमचा आनंद आणि आनंद स्वतःला पाहून कळला असेल

- आमच्या टेबलावर खूप लहान बसणे,

- आमच्या सर्वोच्च इच्छेचे सत्य तुम्हाला खायला द्या,

- त्याच्या प्रकाशावर हसणे,

- आमची संपत्ती तुमच्यात ठेवण्यासाठी आमचे आनंद घ्या,

- तुम्हाला आमच्या सौंदर्याने सजवा आणि,

- जणू काही खूप आनंदाच्या नशेत, मी तुम्हाला पुन्हा पुन्हा ऐकतो: "मला तुमच्या फियाटचे राज्य हवे आहे".

जर तुम्हाला आमचा आनंद माहित असेल तर तुम्ही माझ्या फियाटमधून एक हेतू मिळविण्यासाठी स्वर्ग आणि पृथ्वी हलवाल. आणि कोणता हेतू?

हाच आनंद संपूर्ण मानवी कुटुंबाला कळावा हा हेतू कारण असे दिसते की माझ्या इच्छेनुसार तुमचा जो आनंद आहे त्याच आनंदाने इतर प्राण्यांना आनंदित केले नाही तर तुमची मेजवानी पूर्ण होऊ शकत नाही.

मी करू शकलो तर

- माझ्या इच्छेबद्दल तुम्हाला जे माहीत आहे ते सर्व प्राण्यांना कळवा, आणि
-तुमच्या सर्व आनंदात सहभागी व्हा, तुमच्यासाठी ही नवीन पार्टी असेल ना?
आणि हा आनंद इतरांना सांगितल्यावर तुम्हाला दुप्पट आनंद होणार नाही का?

मी: "नक्कीच, माझ्या प्रिये, जर मी सर्व प्राण्यांना तुझ्या पवित्र इच्छेमध्ये आणू
शकलो तर माझा आनंद आणि समाधान किती जास्त असेल!"

येशू म्हणतो :

बरं, मी तसा आहे.

आपल्या असीम आनंदात, जो आपल्याला नेहमी उत्सवात ठेवतो, त्यामध्ये जीवाचा
आनंद जोडला जाईल.

म्हणून जेव्हा मला तुमची आमची सत्ये जाणून घेण्याची इच्छा दिसते तेव्हा मला ते
प्रकट करण्याची इच्छा वाटते.

आणि मी म्हणतो:

"मला माझा नवा वाढदिवस माझ्या लहान मुलीसोबत साजरा करायचा आहे, मला
तिच्यासोबत हसायचे आहे आणि त्याच आनंदात तिला नशा करायची आहे.

म्हणून, या शांततेच्या दिवसात,

-तुम्ही आमची नवीन पार्टी चुकवली, ई

- आम्हालाही तुझी आठवण आली"

तो क्षणभर गप्प बसला, मग पुढे म्हणाला :

माझ्या मुली, जेव्हा तू ठरवशील

- माझ्या दैवी फियाट मध्ये प्रवेश करा e

- तुमचे विचार, तुमचे शब्द आणि तुमचे कार्य तयार करण्यासाठी,

तू माझ्या इच्छेला आवाहन करतो की,

असे म्हणतात हे ऐकून ,

या कॉलला त्याचा प्रकाश तुमच्या कृतीत परावर्तित करून उत्तर द्या.

आणि त्याच्या प्रकाशात पुण्य आहे

- मानवी असू शकते अशा सर्वांच्या या कृतीला रिकामे करण्यासाठी

- जे दैवी आहे त्यात भरणे.

म्हणून माझी ईश्वरी इच्छा

- तुमचे विचार, तुमचे शब्द, तुमचे हात, तुमचे पाय आणि तुमचे हृदय, इ

- त्या प्रत्येकावर त्याचा प्रकाश प्रतिबिंबित करतो,

- त्यांना सर्व गोष्टींपासून मुक्त करा

- त्यामध्ये त्याचे जीवन प्रकाश बनवते.

आणि प्रकाशात सर्व रंग असल्याने ते माझ्या दैवी इच्छेला स्थान देते

- तुमच्या विचारावर त्याचा एक दैवी रंग,

- तुमच्या शब्दांवर दुसरे,

- तुमच्या हातावर आणखी एक, आणि

- तुमच्या बाकीच्या कृतीसाठी.

आणि तुम्ही त्यांना गुणाकार करता,

माझी इच्छा त्याच्या दिव्य रंगांनी त्याच्या प्रकाशाने परिधान केली आहे.

अरेरे! तुमच्या प्रत्येक विचारासाठी, तुमच्या प्रत्येक कृतीसाठी आणि तुमच्या प्रत्येक पावलासाठी दैवी विचारांच्या अशा विविधतेने आणि छटांच्या वेशभूषेत तुम्हाला पाहणे किती सुंदर आहे!

हे सर्व रंग आणि दिव्य प्रकाश तुम्हाला इतके सुंदर बनवतात की ते आमच्यासाठी आनंददायी आहे. माझ्या फियाटने तुमच्या आत्म्याला धारण केलेल्या या महान सौंदर्याचा आनंद सर्व स्वर्गाला आवडेल.

त्यामुळे माझ्या दैवी इच्छेला तुमची हाक कायम राहील.

दैवी फियाटमध्ये माझा त्याग हे माझे जीवन, माझा आधार, माझे सर्वकाही आहे. माझा गोड येशू अधिकाधिक लपवत आहे.

आणि मी या इच्छेसह एकटाच राहिलो, इतका पवित्र, इतका शक्तिशाली, की त्याच्या प्रत्येक हालचालीमुळे ते स्वतःपासून प्रकाशाचे समुद्र उगवते.

- जी प्रकाश लहरींची अनंतता तयार करतात.

माझे लहानपण हरवले आहे.

एवढ्या विशाल समुद्रात या इच्छापत्राच्या असंख्य कर्मांचे पालन करण्यासाठी मला खूप काही करायचे आहे हे मला समजले तरी.

आणि, या दिव्य फियाटमध्ये हरवून, मी स्वतःला म्हणालो:

"अरे! माझ्यासोबत माझ्या इच्छेची सर्व रहस्ये जाणणारा माझा गोड येशू असता तर,

-मी ते गमावले नसते ई

मी त्याच्या अंतहीन कारनाम्यांचे अनुसरण करणे चांगले आहे .

मला असं वाटतंय

- जो आता पूर्वीसारखी माझी काळजी घेत नाही,

- जरी तो मला सांगतो की हे खरे नाही.

पण ते काय आहे ते मी पाहतो, आणि शब्द तथ्यांच्या विरोधात मोजत नाहीत.

आह! येशू! येशू! मला तुमच्याकडून हा बदल अपेक्षित नव्हता ज्यामुळे मला सतत

मरण आल्यासारखे वाटते.

त्याहूनही अधिक, तुला माहित आहे की तुझ्याशिवाय मला एकटे सोडणे मला माझ्या आयुष्यापेक्षा जास्त महागात पडते. "

पण मी या सर्व गोष्टींचा विचार करत असताना, माझा येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला आणि मला म्हणाला:

माझ्या मुली, माझ्या मुला, तू का घाबरतोस?

माझ्या प्रेमावर शंका का?

शिवाय, जर तू हरवलास, तर तू कायम राहणे माझ्या इच्छेमध्ये आहे. तुम्ही त्याच्या मर्यादांपासून एक पाऊलही विचलित व्हाल हे मला सहन होत नाही. नववा. माझ्या इच्छाशक्तीची छोटी मुलगी नेहमी त्याच्या हातात असेल.

आणि मी तुझ्यावर प्रेम कसे करू शकत नाही

तुमच्या सर्व कृतींवर माझ्या फियाटला तुमच्यामध्ये प्राधान्य आहे हे मला कधी दिसेल?

इतर प्राण्यांप्रमाणे मला त्याला धोका दिसत नाही,

- त्यांच्या कृतीच्या मध्यभागी गुदमरणे
- कारण ते त्याला प्राधान्य देत नाहीत.

त्यांच्यामध्ये माझी फियाट अजूनही धोक्यात आहे.

- काही त्याच्या मालमत्तेतून ते चोरतात,
- इतरांनी त्याचा प्रकाश दुखावला,
- इतर ते नाकारतात आणि ते तुडवतात.

प्राधान्य नसताना, माझा फियाट एखाद्या राजासारखा आहे, ज्याला मिळालेले सन्मान आपण परत देत नाही.

त्याच्याशी गैरवर्तन केले जाते आणि त्याच्या प्रजेला त्याला त्याच्या राज्यातून काढून टाकायचे आहे. किती त्रास होतो!

याउलट, माझ्या लहान मुलामध्ये, माझी दैवी इच्छा सुरक्षित आहे. ते तुमच्या दिसण्याने धोक्यात येत नाही.

कारण सर्व निर्माण केलेल्या गोष्टींमध्ये तुम्हाला माझी इच्छा लपवणारे पडदे दिसतात. त्यांना फाडून,

- सर्व सृष्टीवर माझ्या इच्छेचे राज्य शोधा आणि
- तू त्याला चुंबन घे,
- तु त्याच्यावर प्रेम करतेस,
- तुला ते आवडते आणि
- त्याच्या मिरवणुकीसह त्याच्या कृतींचे अनुसरण करा.

माझे दैवी फियाट धोक्यात नाही

- तुमच्याच शब्दात,
 - तुमच्या कामात आणि
 - आपण करत असलेल्या प्रत्येक गोष्टीत,
- कारण तुम्ही नेहमी त्याला तुमच्या कृतीत प्रथम द्या.
पहिली कृती देऊन,

- तुम्ही त्याला दैवी सन्मान द्या,
- तो सर्व गोष्टींचा राजा म्हणून ओळखला जातो

आणि आत्म्याला त्याच्या निर्मात्याच्या वस्तू त्याच्या मालकीच्या वस्तू म्हणून प्राप्त होतात.

या आत्म्यानेही माझी इच्छा धोक्यात नाही तर सुरक्षिततेत आहे.

तिला असे वाटत नाही की प्रकाश, हवा, पाणी आणि पृथ्वी तिच्यापासून चोरली जात आहे कारण सर्व काही या आत्म्याचे आहे.

दुसरीकडे, जो आत्मा माझ्या इच्छेवर राज्य करू देत नाही

- सर्व बाजूंनी रुबा, ई
- सतत धोक्यात आहे.

त्यानंतर, दिव्य फियाटमध्ये माझ्या सहलीचे अनुसरण करून,

मी सर्व तयार केलेल्या गोष्टी गोळा केल्या आहेत जिथे दैवी फियाटच्या सर्व कृतींचे वर्चस्व आहे .

मी आकाश, सूर्य, समुद्र आणि सर्व सृष्टी एकत्रित केली जी मी परम महाराजांसमोर आणली.

- त्याच्या सर्व कामांसह त्याला घेरणे e

- एखाद्याच्या इच्छेच्या कृतीसह पृथ्वीवरील दैवी फियाटचे राज्य मागणे.

पण मी हे करत असताना, माझा चांगला येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला आणि मला म्हणाला:

माझ्या मुली, ऐक

- सर्व स्वर्ग तुमची विनंती प्रतिध्वनी करतो e

- देवदूत, संत आणि सार्वभौम राणी एकत्र पुनरावृत्ती करतात:

स्वर्गाप्रमाणे पृथ्वीवरही तुमची इच्छा पूर्ण होईल .

ही स्वर्गाची विनंती असल्याने, प्रत्येकाला हवे असलेले राज्य आहे आणि प्रत्येकाला काय हवे ते मागणे कर्तव्य वाटते.

सर्व

- माझ्या दैवी इच्छेची शक्ती स्वतःमध्ये अनुभवणे

-सर्व अॅनिमेटेड, ई

ते पुन्हा म्हणतात: स्वर्गाची इच्छा पृथ्वीसह एक असू द्या.

अरेरे! काय सौंदर्य आणि काय सुसंवाद

- जेव्हा पृथ्वीचा प्रतिध्वनी संपूर्ण स्वर्गात घुमतो

- एकच प्रतिध्वनी, एक इच्छा, विनंती तयार करण्यासाठी!

आणि सर्व धन्य, कौतुकाने घेतलेले, स्वतःला म्हणतात:

"एक काय आहे

- जी दैवी कार्याची संपूर्ण मिरवणूक देवत्वासमोर आणते आणि,

- त्याच्याकडे असलेल्या दैवी फियाटच्या सामर्थ्याने,

- कोण आम्हा सर्वांना त्रास देतो आणि असे पवित्र राज्य मागायला लावतो? ती ताकद कोणाचीच नव्हती.

आतापर्यंत एकही नाही

त्याने इतक्या सामर्थ्याने आणि सामर्थ्याने दैवी फियाटचे राज्य मागितले नाही!

काहीनी जास्तीत जास्त विचारले आहे

- देवाचे गौरव.

- इतर आत्म्याचे तारण,

- बऱ्याच गुन्ह्यांसाठी इतर भरपाई,

देवाच्या बाह्य कार्याशी संबंधित सर्व गोष्टी.

दुसरीकडे, दैवी इच्छेचे राज्य मागणे हे आहे

त्याची अंतर्गत कामे,

देवाची सर्वात जिह्वाळ्याची कृती .

तो पापाचा नाश आहे. केवळ मोक्षच नाही तर जीवांचे दैवी पावित्र्य. ही सर्व आध्यात्मिक आणि शारीरिक दुष्टांपासून मुक्ती आहे.

स्वर्गाला पृथ्वीवर आणण्यासाठी ते पृथ्वीला स्वर्गात आणत आहे.

म्हणून माझ्या दैवी इच्छेचे राज्य मागणे ही गोष्ट आहे

सर्वात महान, - सर्वात परिपूर्ण आणि - सर्वात पवित्र.

म्हणूनच प्रत्येकजण आदराने तुमचा प्रतिध्वनी आणि अद्भुत सुसंवाद आत्मसात करतो

फियाट Voluntas तुझे जसे स्वर्गात तसेच पृथ्वीवर
(स्वर्गातल्याप्रमाणे पृथ्वीवरही तुमची इच्छा पूर्ण होईल) स्वर्गीय पितृभूमीत गुंजते.

दैवी इच्छेमध्ये माझा त्याग सतत चालू आहे.

जरी ते सहसा माझ्या प्रिय येशूला लपवत आणि आच्छादित करत असले तरी, माझे जीवन, माझे सर्व, स्वतःला कधीही लपवत नाही.

त्याचा प्रकाश माझ्यात कायम आहे.

आणि मला असे वाटते की त्याला लपवायचे असले तरी ते शक्य झाले नाही. कारण त्याचा प्रकाश सर्वत्र आहे.

अशी कोणतीही जागा नाही जिथे तो पळून जाईल, स्वतःला मर्यादित करू शकेल.

जसे की ते निसर्गानेच अफाट आहे आणि प्रत्येक गोष्टीला अशा साम्राज्याने धारण करते की मला ते जाणवते - माझ्या हृदयाच्या प्रत्येक तंतूमध्ये ,

माझ्या श्वासात आणि

सर्व गोष्टींमध्ये.

आणि मी स्वतःला सांगतो की दैवी इच्छा माझ्यावर येशूपेक्षा जास्त प्रेम करते.

कारण त्याची मनमोहक इच्छा नेहमी माझ्यासोबत असताना तो मला सोडून जातो. ती स्वभावाने मला सोडून जाऊ शकत नाही.

ती तिच्या प्रकाशाने माझ्यावर राज्य करते आणि विजयीपणे माझ्या कृतींमध्ये वर्चस्वाची वाट पाहत आहे.

"अरे! दैवी इच्छा! तू किती छान आहेस!

- तुमचा प्रकाश काहीही सुटू देत नाही,

तू माझी काळजी करतोस आणि माझ्या लहानपणाशी खेळतोस,

तू माझ्या छोट्या अणूने स्वतःला जिंकू दे

तुझ्या चिरंतन प्रकाशाची अफाट माझ्यात पसरायला तुला आवडते. "

पण मी या प्रकाशात मग्न असताना, माझा प्रिय येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला आणि मला म्हणाला :

माझी मुलगी

जो कोणी स्वतःला माझ्या दैवी इच्छेने वर्चस्व मिळवू देतो त्याला अशा प्रकारे दैवी सद्गुण प्राप्त होते.

आणि या समृद्धतेसह, हा आत्मा इतरांमध्ये जे काही आहे ते निर्माण करू शकतो. या दैवी सुपुत्रतेने ती सर्वात सुंदर आणि प्रदीर्घ पिढी तयार करते जी तिला वैभव आणि तिच्या स्वतःच्या कृतीतून निर्माण झालेल्या अनेक जन्मांची मिरवणूक देईल. हा आत्मा त्यातून मुलांची पिढी बाहेर पडताना दिसेल

प्रकाश,

आनंद आणि

दैवी पवित्रतेचे.

अरेरे! किती सुंदर, पवित्र आणि शुद्ध आहे माझ्या दैवी इच्छेच्या सूक्ष्मजंतूची!

- हे हलके आहे आणि प्रकाश निर्माण करते,
- तो पवित्र आहे आणि पवित्रता निर्माण करतो,
- ते मजबूत आहे आणि शक्ती निर्माण करते.
- ती सर्व वस्तूंची मालकी आहे आणि शांती, आनंद आणि आनंद निर्माण करते.

या पवित्र इच्छेचे फलदायी जंतू तुमच्यासाठी आणि नंतर इतरांना आणतील हे तुम्हाला फक्त चांगले माहीत असेल तर!

त्याच्या मालकीची मालमत्ता केव्हा आणि कशी निर्माण करायची कोणास ठाऊक!

असे आहे

तिची महारानी सार्वभौम राणी सर करण्यास सक्षम होती

एकटे आणि

दुसऱ्याच्या मदतीशिवाय

शाश्वत शब्द,

त्याच्या मानवी इच्छेला जीवन का देत नाही,

- केवळ दैवी इच्छेने जन्म दिला.

अशा प्रकारे त्याने दैवी समृद्धतेच्या बीजाची पूर्णता प्राप्त केली आणि ज्याला स्वर्ग आणि पृथ्वी समाविष्ट करू शकत नाही अशा व्यक्तीला उत्पन्न करण्यास सक्षम होते.

आणि ती फक्त ते निर्माण करू शकत नाही

- स्वतःमध्ये, तिच्या गर्भाशयात,

- पण सर्व प्राण्यांमध्ये.

तिच्याप्रमाणेच राणीच्या मुलांची पिढीही उदात्त आणि लांब आहे

स्वर्ग !

सर्व काही या दैवी फियाटमध्ये व्युत्पन्न केले गेले ज्यामध्ये सर्वकाही समाविष्ट आहे आणि आहे.

अशाप्रकारे माझी दैवी इच्छा त्या प्राण्याला उत्पन्न करते आणि स्वर्गीय पितृत्वाच्या पराक्रमात तिला सहभागी करते. किती सामर्थ्य आहे, किती उदात्त रहस्ये आहेत!

मग मी दैवी फियाटमध्ये माझे कार्य चालू ठेवले आणि पृथ्वीवरील त्याचे राज्य मिळविण्यासाठी मी सर्व काही देऊ केले. मला हवे होते

- सर्व निर्मिती परिधान करा,

- आत्म्याने माझ्या आवाजाने सर्व गोष्टी निर्माण केल्या जेणेकरून सर्व काही माझ्याबरोबर बोलू शकेल:

"जशी स्वर्गात आहे तशी पृथ्वीवरही तुझी इच्छा पूर्ण होवो. तुझे राज्य येवो!"

पण मी केले तसे, मी स्वतःला विचार केला:

"हे पवित्र राज्य पृथ्वीवर कसे येऊ शकते ?

जीवात बदल होत नाही, कोणाला पर्वा नाही. पापे आणि वासना भरपूर आहेत.
हे राज्य पृथ्वीवर कसे येऊ शकते? "

आणि येशू , माझ्यामध्ये प्रकट होऊन, मला म्हणाला:

माझ्या दैवी फियाटचे राज्य जे इतके चांगले मिळवण्यासाठी खूप आवश्यक
आहे ती माझी मुलगी ,

ते मिळवणे आहे

देव प्रवृत्त झाला आणि त्याने माझ्या दैवी इच्छेला प्राण्यांमध्ये राज्य करू देण्याचा
निर्णय घेतला. जेव्हा देव हलतो आणि निर्णय घेतो तेव्हा तो सर्वांवर मात करतो
आणि सर्व वाईटांवर विजय मिळवतो.

आणि दुसरी आवश्यक गोष्ट म्हणजे जीव

-जो एवढी मोठी संपत्ती शोधत आहे आणि

- देवाला प्रार्थना करा की तो तिला ते देईल, तो तिच्यामध्ये असावा
राज्याचे जीवन जे इतर प्राण्यांना विचारते.

जो या राज्याचा मालक आहे

- याचे महत्त्व कळेल आणि

- इतरांकडून हे चांगले मागण्यासाठी तो त्याग सोडणार नाही.

त्याला कळेल - रहस्ये, - अनुसरण करण्याचे मार्ग आणि

जोपर्यंत देव स्वतः जिंकत नाही तोपर्यंत ते स्वतःला अनिष्ट बनवेल.

तो सूर्यासारखा असेल ज्यामध्ये स्वतःची सर्व परिपूर्णता आहे

प्रकाश आणि, तो ठेवू न शकल्याने, सर्वांना प्रकाश देण्यासाठी, सर्वांचे भले
करण्यासाठी, सर्वांना याच आनंदाने आनंदी करण्यासाठी तो स्वतः पसरवण्याची
गरज त्याला वाटते. ज्या प्राण्याकडे चांगुलपणा आहे त्याच्याकडे मागणे आणि देणे

हे गुण आहे.

रिडेम्पशनमध्ये हेच घडले. पापाने पृथ्वीला पूर आला.

आणि ज्यांना "देवाचे लोक" म्हटले गेले ते सर्वांत कमी होते. आणि जर ते विमोचन शोधत आहेत असे वाटत असेल तर ते वरवरचे होते, कारण ते ज्या उद्धारकर्त्याची मागणी करत होते त्याचे जीवन त्यांच्यात नव्हते.

असे म्हटले जाऊ शकते की त्यांनी आज चर्चप्रमाणेच, तसेच "आमच्या पित्या" चे पठण करून पवित्र व्यक्ती आणि धार्मिक विमोचन मागितले.

परंतु माझ्या इच्छेतील जीवनाची परिपूर्णता जी ते "आमच्या पित्याकडे" मागतात ते त्यांच्यात नाही.

म्हणून, त्यांची विनंती शब्दांनी संपते, परंतु कृतीने नाही.

अशाप्रकारे, जेव्हा स्वर्गाची राणी दैवी जीवनाची परिपूर्णता घेऊन आली, तेव्हा तिने लोकांच्या भल्यासाठी देवाकडे मागितलेल्या प्रत्येक गोष्टीने त्याला हलवले, जिकले आणि निर्णय घ्यायला लावले.

आणि अस्तित्वात असलेल्या सर्व वाईट गोष्टी असूनही, शाश्वत शब्द ज्याच्याजवळ आहे त्याच्याद्वारे पृथ्वीवर आला आणि त्याचे जीवन तयार केले.

दिव्य जीवनाच्या परिपूर्णतेसह,

-देव हलविण्यात सक्षम होते, आणि

विमोचनाचे चांगले आगमन झाले आहे.

इतर सर्व मिळून जे साध्य करण्यात अपयशी ठरले, ते सार्वभौम राणीला मिळाले_

- जिने पूर्वी तिच्या निर्मात्यावर विजय मिळवला होता,

- ज्याच्याकडे त्याने इतरांसाठी मागितलेल्या सर्व मालाची परिपूर्णता आहे, ई

- ज्याच्याकडे, विजेत्या, तिच्याकडे असलेले चांगले मागणे आणि देण्यास सक्षम असण्याचा गुण होता.

माझ्या मुली, मध्ये खूप फरक आहे

- जे मागतात आणि मिळवतात आणि जे मागतात आणि दैवी जीवन धारण करत नाहीत.

पहिला हक्क म्हणून विचारतो, दुसरा भिक्षा म्हणून.

आणि जे भिक्षा मागतात त्यांना पैसे दिले जातात, जास्तीत जास्त कमी, परंतु संपूर्ण राज्य नाही.

जो हक्काने विचारतो तो मालक असतो. आणि ती आधीच मालक आहे, ती राणी आहे.

आणि राणी कोण आहे ते राज्य देऊ शकते.

ती राणी असल्याने, तिचे देवावर दैवी साम्राज्य आहे आणि ती प्राण्यांसाठी राज्य मागू शकते.

माझ्या दैवी इच्छेच्या राज्याचे हेच होणार आहे.

यासाठी मी तुम्हाला ठामपणे सल्ला देतो: - **सावधगिरी बाळगा, माझी इच्छा तुमच्यामध्ये त्याच्या जीवनाची परिपूर्णता निर्माण होऊ द्या.** अशा रीतीने तुम्ही देवाला हलवू शकाल.जेव्हा देव हलतो तेव्हा कोणीही त्याचा प्रतिकार करू शकत नाही.

मी माझ्या सर्वात मोठ्या चांगल्या, येशूपासून पूर्णपणे वंचित होतो आणि मी ते कितीही मागितले तरी मला ते सापडले नाही. माझा छळ आणि कटुता अव्यक्त होती.

परंतु या दिव्य फियाटमध्ये हौतात्म्य आणि त्यागाच्या दीर्घ दिवसांनंतर, माझा प्रिय येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला आणि मला म्हणाला:

माझी मुलगी

मी तुमच्याकडून स्वर्गीय सार्वभौम बाईच्या मनाच्या ताकदीची अपेक्षा करतो

- ज्याला त्याचा पुत्र येशूच्या मानवतेपेक्षा दैवी इच्छेवर जास्त प्रेम होते.

दैवी इच्छेने किती वेळा आम्हाला वेगळे करण्याची आज्ञा दिली आहे, आणि मला त्यातून सुरुवात करावी लागली, आणि ते माझे अनुसरण करण्यास सक्षम न होता तिथेच राहावे लागले!

आणि तो इतका सामर्थ्य आणि शांतता राखून राहिला की त्याने दैवी फियाट त्याच्या स्वतःच्या मुलासमोर ठेवला.

या सामर्थ्याने इतका आनंद झाला की, दैवी फियाटने माझ्या दैवी इच्छेचा सूर्य विभाजित केला आणि त्यात केंद्रीकृत राहिला, तर तो माझ्यात केंद्रीकृत होता.

सूर्य विभागला गेला पण प्रकाश एकच राहिला,

एका केंद्रापासून किंवा दुसऱ्या केंद्रापासून कधीही विभक्त न होता विस्तारत आहे.

सार्वभौम राणीला माझ्या इच्छेतून सर्व काही मिळाले होते : कृपेची परिपूर्णता, पवित्रता, सर्व गोष्टींवर सार्वभौमत्व आणि त्याच्या पुत्राला जीवन देण्यास सक्षम असण्याची फलदायीता.

तिने त्याला सर्व काही दिले होते आणि त्याला काहीही नाकारले नाही.

अशाप्रकारे, जेव्हा माझ्या इच्छेने मी जावे, वीर शक्तीने, तिला जे मिळाले होते ते दैवी इच्छेकडे परत आले.

त्याचे सामर्थ्य आणि शौर्य पाहून आकाश थक्क झाले;

त्यांना माहित होते की तो माझ्यावर त्याच्या जीवापेक्षा जास्त प्रेम करतो.

म्हणून मला माझ्या दैवी इच्छेचे मूल पहायचे आहे :

- मजबूत, शांत आणि वीर ,

- ज्याने तिला येशूला माझ्या इच्छेनुसार परत केले जेव्हा तिला तुम्हाला त्यापासून वंचित ठेवायचे असते.

मी तुला निराश आणि दुःखी पाहू इच्छित नाही, परंतु स्वर्गीय आईच्या सामर्थ्याने.

आणि स्वर्गाच्या सार्वभौम लेडीसाठी जसे

- वेगळे करणे बाह्य आणि उघड होते, परंतु
- की आतून माझ्या दैवी इच्छेने आम्हाला एकसंध आणि अविभाज्य ठेवले आहे, म्हणून ते तुमच्यासाठी असेल:
- माझी इच्छा तुला माझ्यात विरघळवून ठेवेल आणि
- कधीही विभक्त न होता आम्ही समान कृती एकत्र करू.

त्यानंतर मी दैवी फियाटमध्ये माझ्या कृती सुरू ठेवल्या. आणि मी ते बरोबर केले नाही असे वाटणे,

- मी माझ्या स्वर्गीय आईकडे येऊन मला मदत करण्याची विनंती केली आहे
- या सर्वोच्च इच्छेचे पालन करण्यास सक्षम होण्यासाठी
- की तिला खूप प्रेम होते आणि
- ज्यातून तिला सर्व वैभव आणि महानता प्राप्त झाली होती.

आणि मी याचा विचार करत होतो जेव्हा माझा **येशू** माझ्यामध्ये प्रकट झाला आणि मला म्हणाला: माझ्या मुली,

माझ्या राणी आईने माझ्या इच्छेनुसार केलेल्या सर्व कृत्यांमध्ये ते आहेत सस्पेन्स _

कारण त्या प्राण्याने माझ्या इच्छेनुसार ही कृत्ये चालू ठेवावीत.

अशा प्रकारे तुम्ही माझ्या इच्छेनुसार केलेली सर्व कृती ही प्रलंबित कृती आहेत.

जे तुम्हाला मदत करण्यासाठी येतात आणि तुमची सेवा करण्यासाठी तुम्हाला घेरतात: काही तुम्हाला घेऊन येतात

प्रकाश,

इतरांची कृपा, पवित्रता, ई

तुम्ही करत असलेल्या काही कृती ,

या उदात्त, पवित्र आणि दैवी कृत्यांची सातत्य राखण्यासाठी.

ही कृत्ये देवाकडून येतात .

आणि जो प्राणी त्यांना ग्रहण करतो तो अशा प्रकारे तृप्त होतो की, ते सर्व समाविष्ट

करू शकत नाही, त्या बदल्यात त्यांचा प्रसार करतो आणि त्याच्या दैवी कृत्यांचे दान करतो.

निर्माता.

त्यानंतर ते सर्वात मोठे वैभव निर्माण करतात जे प्राणी निर्माण करणाऱ्याला देऊ शकते.

दैवी इच्छेनुसार केलेल्या या कृत्यांमधून ते येत नाही असे काही नाही .

त्यांनी स्वर्ग, पृथ्वी आणि स्वतः देव सर्वकाही गतीमध्ये सेट केले.

मी जीवातली दैवी चळवळ आहे.

आणि या कृत्यांमुळेच स्वर्गीय सार्वभौम स्त्रीने शब्द पृथ्वीवर आणला.

म्हणून तो त्याच्या कार्याच्या निरंतरतेची वाट पाहत आहे जेणेकरून देव प्रवृत्त होईल आणि आपला सर्वोच्च पृथ्वीवर राज्य करेल.

ही कृत्ये आहेत

- प्राण्यावर देवाचा विजय e
- दैवी शस्त्रे जी प्राण्याला देव मिळवू देतात. परिणामी
- माझी इच्छा ई मध्ये तुमची कामे सुरू ठेवा
- तुम्हाला दैवी आणि सार्वभौम राणीची मदत तुमच्या सामर्थ्यामध्ये असेल.

मी दैवी फियाटमध्ये माझा त्याग चालू ठेवला. माझ्या सर्वोच्च चांगल्यापासून पूर्णपणे वंचित, येशू

- माझी वेदना आणि कटुता खूप मोठी होती
 - ते कसे व्यक्त करावे हे मला माहित नाही. पण त्याच वेळी मला जाणवलं
- एक अभेद्य शांतता e

सर्वोच्च इच्छेच्या प्रकाशाचा आनंद .

मी विचार केला: "माझ्या गरीब आत्म्यात काय बदल झाला आहे!

याआधी, जर माझ्या धन्य येशूने मला थोडेसे वंचित केले, आणि तासनतासही, त्याच्या व्यक्तीपासून, मी भ्रमित होईल, मी रडत असेन आणि मला प्राण्यांपैकी सर्वात दुःखी वाटले.

आता ते अगदी उलट आहे: मी काही दिवस नाही तर काही तासांपासून वंचित आहे. आणि जरी मला एक तीव्र वेदना जाणवत आहे जी माझ्या अस्थिमज्जामध्ये घुसली आहे, ती भ्रमविरहित आहे आणि रडण्यास सक्षम नाही, जणू माझ्याकडे अश्रू नाहीत आणि मला शांती, आनंदी आणि निर्भय वाटते.

अरे देवा! काय हा बदल!

मला असे वाटते की मी येशूशिवाय आनंदी राहू शकतो या विचाराने मी मरत आहे. पण माझ्या आनंदावर परिणाम होत नाही.

मला असे वाटते की या आनंदाचा माझ्या दुःखावर परिणाम होत नाही आणि माझ्या दुःखाचा माझ्या आनंदावर परिणाम होत नाही.

प्रत्येकजण त्याच्या मार्गावर चालू ठेवतो, परंतु एकमेकांमध्ये हस्तक्षेप न करता. अरेरे! येशू! येशू! तू माझ्या मदतीला का येत नाहीस?

तुला माझी दया येत नाही का?

तू का धावत नाहीस, तुझ्या लहान मुलीकडे उडतेस तू म्हणतेस तुला खूप आवडते?

पण मी माझ्या वेदनांना मोकळा लगाम दिला म्हणून,

येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला आणि लगेच मला म्हणाला:

माझ्या इच्छेची मुलगी, तुला **तुझी शांती आणि आनंद का भंग करायचा आहे ?**
माझी इच्छा कुठे राज्य करते हे जाणून घ्या,

या दैवी राणीकडे अपार आनंद आणि अंतहीन आनंद आहे. वेदना, अश्रू आणि कटुता

- कालांतराने जन्मले e

- मानवी इच्छेमध्ये सहभागी व्हा.

त्यांचा जन्म अनंतकाळात झाला नाही आणि ते तिच्या मालकीचे नाहीत, म्हणून ते माझ्या दैवी इच्छेच्या आनंदाच्या सागरात प्रवेश करू शकत नाहीत.

या दैवी अवस्थेतच स्वर्गाची राणी आणि माझी स्वतःची मानवता सापडली.

आणि आमचे सर्व दुःख - जे असंख्य आणि सर्व प्रकारचे होते - आमचे अनंत आनंद आणि आनंद कमी करू शकत नाहीत किंवा त्यांच्या खोलवर प्रवेश करू शकत नाहीत.

अशा प्रकारे, तुझी निराशा, तुझे रडणे आणि तुझे दुःख जेव्हा तू मला काही काळ पाहिले नाहीस तेव्हा तुझ्या मानवी इच्छाशक्तीचा उरलेला भाग होता.

माझी इच्छा या कमकुवतपणा मान्य करत नाही.

आणि स्वभावाने ते त्यांच्या ताब्यात नसल्यामुळे,

माझी इच्छा जिथे राज्य करते तिथे दुःखावर वर्चस्व असते.

तो तिला पळवून लावतो आणि तिला तिच्या प्राण्याला ज्या आनंदाने भरले आहे त्यात प्रवेश करू देत नाही.

अनंत सुखाच्या सागरात दुःखाला डुंबायला जागा मिळणार नाही जेव्हा तो सृष्टीत राज्य करतो तेव्हा माझ्या मनमोहक इच्छेचा.

तिने तुमच्यावर राज्य करावे असे तुम्हाला वाटत नाही का?

तर मग तुमच्या आत्म्यात जो बदल जाणवतो त्याबद्दल काळजी का?

माझ्या दैवी इच्छेला जीवन आहे.

आणि जेव्हा आत्मा त्याच्यासाठी त्याच्या इच्छेची दारे आत प्रवेश करण्यासाठी आणि राज्य करण्यासाठी उघडतो, तेव्हा तो आत्म्यात प्रवेश करतो आणि तेथे त्याचे दिव्य जीवन विकसित करतो.

राणी, तिच्या आत्म्यात प्रकाश, शांती, पवित्र आणि आनंदाचे जीवन निर्माण करा.

आणि आत्म्याला त्याच्या सर्व मालाची मालकी वाटते.

आणि जर आत्म्याला दुःख वाटत असेल तर ते दैवी मार्गाने आहे
ज्याला माझ्या दैवी इच्छेने जे काही कळवले आहे त्याला स्पर्श करत नाही.

दुसरीकडे

- जे माझ्या दैवी इच्छेसाठी दरवाजे उघडत नाहीत त्यांच्यासाठी तिला प्रवेश करू
आणि राज्य करू द्या,
- त्याचे जीवन प्राण्यामध्ये निलंबित, अवरोधित, विकासाशिवाय राहते.

माझ्या दैवी फियाटमध्ये जे घडते ते जे घडते त्याच्याशी तुलना करता येते

- जर एखाद्या प्राण्याला सर्व शक्य वस्तू दुसऱ्याकडे आणायच्या असतील, ई
- की नंतरचे, भयावह कृतघ्नतेसह,

त्याला जवळ येण्यापासून रोखण्यासाठी त्याचे हात पाय बांधा, त्याला बोलण्यापासून
रोखण्यासाठी त्याचे तोंड बंद करा

तो त्याला पाहू नये म्हणून त्याच्या डोळ्यावर पट्टी बांधेल.

एवढा माल आणणाऱ्या प्राण्याला काय दुःख!

या अवस्थेत जेव्हा जीव त्याच्यासाठी त्यांच्या इच्छेचे दरवाजे उघडत नाहीत तेव्हा
माझी इच्छा कमी होते जेणेकरून माझी इच्छा तुमच्यासाठी त्याचे जीवन विकसित
करू शकेल. काय दुःख, माझ्या मुली! किती त्रास होतो!

मी दैवी इच्छेचा विचार करत राहिलो, कितीतरी वस्तूंचा वाहक. आणि माझा गोड
येशू जोडला:

माझी मुलगी, माझ्या दैवी फियाटला तिच्यामध्ये राज्य करणाऱ्या प्राण्याबद्दलचे प्रेम
खूप मोठे आहे,

-त्याने केलेल्या प्रत्येक कृतीला,

देवत्व आत्म्याला दैवी अधिकार प्रदान करते, म्हणजे, पवित्रता, प्रकाश, कृपा आणि
आनंदाचा अधिकार आणि

- या अधिकारांचे श्रेय आत्म्याला या दैवी वस्तूंचा मालक बनवते.

प्रत्येक अतिरिक्त कृती माझ्या दैवी इच्छेनुसार केली जाते

- म्हणून ती तुमच्या निर्मात्याची स्वाक्षरी आहे,
 - जणू काही नोटरीअल कराराने तुम्हाला मालक बनवले आहे
- या आनंदाचा, या प्रकाशाचा, या पवित्रतेचा आणि या कृपेचा.

हे एखाद्या गरीब माणसावर प्रेम करणाऱ्या श्रीमंत माणसासारखे आहे जो कधीही घराबाहेर पडत नाही. आणि हा बिचारा बाहेर गेला तर तो एकटाच

- श्रीमंत मालकाच्या जमिनीला भेट देणे इ
 - त्याला त्याच्या शेतातील फळे आणा
- जेणेकरून ते त्यांच्या उत्पादनांमध्ये आनंद घेऊ शकतील.

श्रीमंत माणूस गरीबाकडे पाहतो, त्याच्यावर प्रेम करतो आणि पाहतो की तो आपल्या घरात आनंदी आहे. पण त्याच्या आनंदाची खात्री करण्यासाठी, तो त्याच्या मालमत्तेत सहभागाचा सार्वजनिक करार करतो

- या गरीब माणसाच्या बाजूने
- ज्याने त्याच्या हृदयाला स्पर्श केला,
 - जो अजूनही त्याच्या घरी आहे आणि
 - त्याच्या प्रिय मालकाला आनंदी करण्यासाठी त्याच्या मालमत्तेचा वापर करतो.

तर ते आपल्या दैवी इच्छेनुसार जगणाऱ्या प्राण्यासाठी आहे. तो आमच्या घरात राहतो आणि आमच्या वस्तू वापरतो

- स्वतःचे गौरव करण्यासाठी आणि
- आम्हाला आनंदी करा.

तिच्या आणि आमच्यातील कोणतीही असमानता आमच्यासाठी एक वेदना असेल

जी आमच्या पितृ हृदयावर पडेल.

परंतु वेदना आणि दुर्दैव आपल्या दैवी इच्छेमध्ये प्रवेश करू शकत नाहीत,
आम्ही उदारतेने वागतो.

त्याच्या प्रत्येक कृतीवर आपण स्वाक्षरी करतो

- ते आमचे सामान्य चांगले करण्यासाठी ई
- ते आपल्या स्वतःच्या आनंदाने समृद्ध करण्यासाठी.

म्हणून मी तुम्हाला पुन्हा सांगतो: "माझ्या मुली, सावध राहा आणि तुझ्यापासून काहीही सुटू नये.

*कारण तुमच्या सर्व कृतींवर स्वाक्षरी असते, दैवी स्वाक्षरी असते
जेणेकरून तुम्ही खात्री बाळगू शकता की दैवी इच्छा तुमची आहे आणि तुम्ही
त्याचे आहात.*

दैवी बंध कधीच मिटत नाहीत, ते शाश्वत आहेत. "

दैवी फियाट त्यात करत असलेल्या सर्व कृतींचे अनुसरण करण्यासाठी मी संपूर्ण सृष्टीतून माझा दौरा केला.

पण मी केले तसे, मी स्वतःला विचार केला:

"मला वाटते की मी मदत करू शकत नाही परंतु सर्व सृष्टीतून जाणे शक्य आहे,
जणू काही मी आकाश, तारे, सूर्य, समुद्र आणि सर्व निर्माण केलेल्या गोष्टींना भेट
दिल्याशिवाय जगू शकत नाही.

जणू काही विजेची लाईन मला त्यांच्या मध्ये ओढत आहे

- अनेक कामांची भव्यता वाढवण्यासाठी ,
- स्तुती करा आणि या दैवी इच्छेवर प्रेम करा
- त्याने त्यांना निर्माण केले आणि ते त्याच्या दैवी हातात ठेवतो

- त्यांना तितकेच सुंदर आणि नवीन ठेवण्यासाठी जेव्हा ते दिवसाच्या प्रकाशात बाहेर आणले गेले होते,
आणि प्राण्यांमध्ये या दैवी फियाटचे जीवन आणि राज्य मागा.

आणि मी कमी का करू शकत नाही? "

मी त्याचा विचार करत होतो. माझा प्रिय येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला
आणि मला म्हणाला:

माझी मुलगी

तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे की तुमचा जन्म एक नाही तर दोन झाला आहे:

- इतर सर्व प्राण्यांप्रमाणे प्रथमच, आणि

- माझ्या इच्छेने तुम्हाला पुन्हा निर्माण केले गेले आहे. आणि हा जन्म माझ्या इच्छेचा असल्याने,

तिच्याबद्दल सर्व काही तुमचे आहे.

आणि जसे वडील आणि आई मुलीला त्यांच्या वस्तू देतात, तशी माझी दैवी इच्छा,

- स्वतःला पुन्हा निर्माण करणे,

- आपल्याला त्याच्या दैवी गुणधर्मांनी संपन्न केले आहे.

त्यामुळे, कोण करू शकता

-प्रेम करू नका,

- तुम्ही त्याच्या गुणधर्मांच्या मध्यभागी राहण्याचा प्रयत्न करत नाही का?

कोण त्यांना वारंवार भेट देत नाही

- तेथे त्याचे घर बनवा,

- एकमेकांना संतुष्ट करण्यासाठी,

- तुम्ही त्यांच्यावर प्रेम करता,

एकाचा महिमा वाढवणे कधीही न थांबवता

- ज्याने ते अनेक आणि अफाट गुणधर्मांनी संपन्न केले, आणि

- ज्यात खूप सुंदर आहेत?

माझ्या दैवी इच्छेची मुलगी म्हणून तू कृतघ्न होईल
ज्याने तुम्हाला उत्पन्न केले त्याच्या गुणधर्मांमध्ये स्वतःला स्थापित न करता.
ज्याने तुला एवढ्या प्रेमाने जन्म दिला त्याच्यावर प्रेम करणे नव्हे.

म्हणूनच तुम्हाला सृष्टीतून जाण्याची गरज वाटते, कारण ती तुमची आहे.
ते

- ज्याने तुम्हाला त्याच्या प्रकाश आणि प्रेमाच्या विद्युत रेषेने निर्माण केले,
ती तुम्हाला आणि ती काय आहे यावर प्रेम करण्यासाठी आणि त्याचा आनंद
घेण्यासाठी कॉल करते. तिला तुम्ही कोरस पुन्हा ऐकायला आवडते:

"तुमच्या दैवी फियाटचे राज्य पृथ्वीवर येवो."

त्यानंतर, देवाने तयार केलेल्या सर्व गोष्टींमध्ये माझा दौरा चालू ठेवत, जेव्हा देवाने
सार्वभौम राणी तयार केली तेव्हा मी थांबलो ,__

शुद्ध आणि निष्कलंक,

निर्मितीचे नवीन आणि सर्वात मोठे विलक्षण .

येशू , माझे सर्वोच्च चांगले, जोडले:

माझी मुलगी

मेरी इमॅक्युलेट होती

* **मानव जातीचा छोटासा प्रकाश**

कारण ती मानवी मातीपासूनच उद्भवली आहे,

* पण ती नेहमीच **प्रकाशाची मुलगी राहिली आहे**

कारण या प्रकाशात कोणताही बिंदू प्रवेश केलेला नाही.

पण तुला माहित आहे

- त्याची महानता कुठे आहे ?
- त्याला त्याचे सार्वभौमत्व कोणी दिले ?
- महासागरांची निर्मिती कोणी केली
- प्रकाश, - पवित्रता, - कृपा,
- प्रेम, - सौंदर्य आणि - तिच्या आणि सभोवतालची शक्ती?

माझ्या मुली, माणसाला कधीच महान गोष्टी कशा करायच्या, किंवा महान गोष्टी कशा द्यायच्या हे कळत नाही.

आणि स्वर्गीय राणी हा थोडासा प्रकाश राहिला असता:

जर त्याने त्याची इच्छा बाजूला ठेवली नसती, जी लहान प्रकाश होती,

स्वतःला माझ्या दैवी इच्छेने धारण करणे जिथे त्याचा थोडासा प्रकाश पसरला आहे .

कारण माझी इच्छा थोडासा प्रकाश नाही, तर एक अमर्याद सूर्य आहे ज्याने त्याला पूर्णपणे धारण केले आहे आणि त्याच्याभोवती प्रकाश, कृपा आणि पवित्रता यांचे महासागर तयार केले आहेत.

माझ्या दैवी इच्छेने तिला दैवीच्या सर्व छटांनी सुशोभित केले आहे
सुंदरी

ज्याने ते तयार केले त्याला सर्वात सुंदर मोहक केले.

निष्कलंक व्हर्जिनची संकल्पना,

- ते कितीही सुंदर आणि शुद्ध असू शकले असते,
- अजून थोडा प्रकाश होता .

तो असे करणार नाही

- पुरेशी शक्ती

- प्रकाशाशिवाय

प्रकाश आणि पवित्रतेचे महासागर तयार करण्यासाठी

जर आपल्या दैवी इच्छेने सूर्यामध्ये परिवर्तन करण्यासाठी हा छोटासा प्रकाश टाकला नसता.

आणि स्वर्गीय सार्वभौम लेडीची इच्छा असलेला थोडासा प्रकाश समाधानी होणार नाही.

- दिव्य फियाटच्या सूर्यामध्ये पसरणे

- जेणेकरून तो तिच्यावर राज्य करेल.

हे मोठे आश्चर्य होते: माझ्या दैवी इच्छेचे राज्य

तिला _

त्याच्याबरोबर, त्याने जे काही केले ते हलके झाले. ते प्रकाशावर पोसले

तिच्यातून प्रकाश नाही असे काहीही बाहेर आले नाही.

कारण तिच्या सामर्थ्यात माझ्या दैवी इच्छेचा सूर्य होता ज्यामुळे तिला किती प्रकाश मिळवायचा होता.

प्रकाशाचा गुणधर्म म्हणजे प्रसरण, वर्चस्व, सुपिकता, प्रकाश आणि उष्णता.

सार्वभौम राणी, माझ्या दैवी इच्छेच्या सूर्यासह, ती देवाकडे पसरली

- त्यावर वर्चस्व,

- त्याला वश करा,

- ते पृथ्वीवर आणा.

आणि, शाश्वत शब्दाचे नेहमी फलदायी, ते

- प्रकाशित करा आणि

- एखाद्या कृतीपूर्वी केलेला सराव

मानवी पिढी.

तुम्ही म्हणू शकता

की हे सर्व त्याने माझ्या दैवी इच्छेच्या राज्यासाठी केले जे त्याच्याकडे आहे.

या राणी मातेच्या इतर सर्व विशेषाधिकारांना शोभा म्हणता येईल.

पण पदार्थ

- त्याच्या सर्व संपत्तीचे, - त्याच्या महानतेचे,

- त्याचे सौंदर्य आणि - त्याचे सार्वभौमत्व

माझ्या इच्छेचे राज्य त्याच्याकडे होते .

अशा प्रकारे *तिच्याबद्दल लहान गोष्टी बोलल्या जातात*, तर मोठ्याबद्दल मौन पाळले जाते.

याचा अर्थ असा की त्यांना माझ्या इच्छेबद्दल फार कमी माहिती आहे.

आणि म्हणूनच मी याबद्दल जवळजवळ गप्प आहे.

मी दैवी इच्छेमध्ये माझे समर्पण चालू ठेवले आणि मला त्याच्या प्रकाशाच्या असीम समुद्राने वेढलेले वाटले.

मी माझ्या प्रिय येशूला विनवणी केली की, त्याची इच्छा प्रकट करण्यासाठी घाई करा, जेणेकरून,

त्याला ओळखून, प्रत्येकजण त्याच्या राज्याची आणि त्याच्या राज्याची इच्छा करू शकतो.

माझ्या दयाळू येशूने मला सांगितले :

माझी मुलगी

मानवी इच्छेने मानवी पिढ्यांमध्ये चुकीचे धान्य आणि पतंग तयार केले आहेत.

आता माझ्या दैवी इच्छेच्या प्रकाशाच्या सूर्याने या वाईट धान्याशी लढले पाहिजे, ते झाकले पाहिजे आणि प्रकाश, उष्णता आणि ज्ञानाने त्याचा नाश केला पाहिजे.

अशा प्रकारे, माझ्या दैवी फियाटचे मी प्रकट केलेले प्रत्येक ज्ञान हा एक धक्का आहे जो मी मानवी इच्छेला आणतो आणि माझ्या फियाटचे सर्व ज्ञान असा धक्का

आहे की तो मरेल.

माझ्या फियाटचा प्रकाश आणि उष्णता नंतर मानवी पिढ्यांमध्ये माझ्या इच्छेचे चांगले आणि पवित्र बीज तयार करेल.

अशा प्रकारे माझ्या दैवी फियाटचे ज्ञान प्रकट करणे,

मी तुझ्या आत्म्यात त्याचे बीज पेरतो ,

मी जमीन तयार करतो आणि या बीजाचा विकास करतो, ई

माझ्या दैवी इच्छेची उष्णता बियाण्यावर प्रकाशाचे पंख पसरवते जितकी आई तिचा जन्म तिच्या पोटात लपवते,

त्याला खत घालणे,

ते गुणाकार करा आणि

ते प्रकाशात वाढवा.

आणि प्राण्याप्रमाणे, त्याच्या मानवी इच्छेनुसार,

- चुकीचे धान्य तयार केले e

- मानवी कुटुंबाचा नाश झाला,

दुसरा प्राणी,

- मानवी इच्छा मारणे,

- तो दैवी फियाटचे बीज तयार करेल, त्याला जीवन देईल आणि त्याला शासन करू देईल.

माझे दैवी फियाट प्राणी जे गमावले होते ते पुनर्संचयित करेल. आणि त्यातून त्यांचे मोक्ष, पवित्रता आणि आनंद निर्माण होईल.

जर एखादा प्राणी आपल्या इच्छेने इतके वाईट घडवू शकतो तर दुसरा प्राणी का करू शकत नाही

- माझ्या इच्छेनुसार सर्व वस्तू तयार करणे, ई

- या प्राण्यामध्ये त्याचे जीवन आणि त्याचे राज्य तयार करण्यासाठी माझी इच्छा मोकळी सोडा

?

मी दैवी फियाटचा विचार करत राहिलो आणि मी स्वतःला विचार केला:

- "पण हे दैवी राज्य प्राण्यांमध्ये कसे येईल , जर पाप इतके विपुल असेल तर,
- जर कोणाला वाटत नसेल की त्यांना हे राज्य हवे आहे, ई
- जर प्रत्येकजण युद्धे, क्रांती आणि जगाला उलथापालथ करण्याबद्दल विचार करत असेल तर?

सर्व

- त्यांचे विकृत प्रकल्प पूर्ण न केल्याच्या रागाने ते भस्मसात झालेले दिसतात
-मी नेहमी किमान संधी शोधत असतो.

या सगळ्यांमुळे आपण एवढ्या मोठ्या चांगल्याची कृपा गमावून बसत नाही का?
आणि माझा प्रिय येशू , माझ्यामध्ये प्रकट होऊन मला म्हणाला:

माझ्या मुली, माझ्याकडे तू आहेस आणि तू या सर्वांपेक्षा अधिक मोलाची आहेस.
आणि बाकी सर्व काही विचारात न घेता,

मी तुझी योग्यता लक्षात घेईन ,

म्हणजे तुमच्यात माझ्या दैवी इच्छेचे मूल्य आहे, आणि

मी माझे राज्य प्राण्यांमध्ये पसरवीन.

एखाद्या व्यक्तीचे मूल्य त्याच्यावर सोपवलेल्या किंमतीवर अवलंबून असते . जर
माझ्या इच्छेला अमर्याद मूल्य असेल

- जो सर्व प्राण्यांना एकत्र ठेवतो त्यापेक्षा जास्त आहे, ज्याच्याकडे आहे तो, दैवी
महिमासमोर,

- इतर कोणत्याही गोष्टीपेक्षा मोठे मूल्य आहे.

तर, क्षणभर माझ्याकडे तू तू

माझ्या दैवी इच्छेचे राज्य तयार करण्यासाठी माझ्यासाठी हे पुरेसे आहे.

याप्रमाणे

वेळेचे सर्व दुःख, आणि ते खूप आहेत,

- एक प्राणी म्हणून कार्यरत असलेल्या माझ्या दैवी इच्छेच्या मूल्याची बरोबरी करू नका.

आणि मी या दुष्कृत्यांचा एक समूह करीन

की मी माझ्या दैवी इच्छेच्या सामर्थ्याने पृथ्वीच्या चेहऱ्यावरून साफ करीन.

रिडेम्पशनमध्ये हेच घडले. पृथ्वीवरून वाईट गोष्टी दूर केल्या गेल्या आहेत .

नेहमीपेक्षा जास्त, ते विपुल झाले.

पण **सार्वभौम राणी** पृथ्वीवर आली, हा प्राणी

- तिच्यामध्ये दैवी इच्छा होती आणि

- त्यात रिडेम्पशनचे सर्व चांगले होते.

इतर प्राणी किंवा त्यांचे वाईट न पाहता,

- मी फक्त या खगोलीय प्राण्याचे मूल्य पाहिले आहे,

- पृथ्वीवर माझ्या कूळाची विनंती करण्यासाठी पुरेसे मूल्य.

आणि त्याबद्दल

- ज्यात फक्त आमचे विशेषाधिकार होते आणि

- दैवी आणि अमर्याद इच्छेचे मूल्य होते,

मी जीवांमध्ये मुक्तीचे राज्य दिले आणि तयार केले.

याप्रमाणे

- विमोचन चांगले असणे,

-मला माझ्या आईमध्ये सर्व मूल्य शोधायचे होते.

मला तिच्या आईच्या हृदयात सुरक्षितता ठेवायची होती

माझ्या प्राण्यांमध्ये येणाऱ्या सर्व वस्तूंचा समावेश होता.

शिवाय, स्वर्गातील सार्वभौम स्त्रीने माझ्याकडे जे चांगले मागितले ते मी दिले आहे.

जेव्हा त्याला इतर विजयांना जावे लागते तेव्हा मी राजकुमारासारखे वागलो आहे.

- तो ज्या प्राण्यावर सर्वात जास्त विश्वास ठेवतो तो निवडतो,

- तिची गुपिते सांगते,

- तो हाती घेऊ इच्छित असलेल्या विजयांसाठी आवश्यक असलेल्या सर्व खर्चाची किंमत त्याच्या हातात ठेवतो.

आणि त्याला माहीत असलेल्या एकमेव प्राण्यावर आपला सर्व विश्वास ठेवून, ज्याच्याकडे इच्छित विजयांची सर्व किंमत आहे, तो विजयाची खात्री बाळगून विजयीपणे सुरुवात करतो.

मी तेच करतोय.

जेव्हा मला सृष्टीला चांगले द्यायचे असते, तेव्हा प्रथम मी स्वतःला एखाद्याच्या हाती सोपवतो आणि या चांगल्याची सर्व किंमत त्याच्याकडे जमा करतो.

आणि मग ती इतर प्राण्यांसाठी माझ्याकडून जे चांगले मागते ते मी तिला निश्चितपणे देतो.

म्हणून माझ्या इच्छेच्या राज्यामध्ये असणे आवश्यक असलेले सर्व मूल्य स्वतःमध्ये घालण्याचा विचार करा.

आणि मला असे वाटते की माझ्याकडे अशा महान चांगल्यासाठी आवश्यक असलेले सर्व आहे.

मी माझ्या प्रिय येशूच्या महान प्रेमाचा विचार करत होतो

-प्राणी म्हणून अवतार घेतलेला, परंतु दोष नसलेला,

- सार्वभौम स्त्रीच्या गर्भाशयात ज्यामध्ये कदाचित देव आहे.

आणि माझा नेहमीच चांगला येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला आणि मला

म्हणाला : माझी मुलगी, माझ्या स्वर्गीय आईकडे माझी इच्छा आहे.

ते इतके चांगले भरले होते की ते प्रकाशाने भरून गेले.

- आपल्या दिव्यत्वाच्या छातीत प्रकाशाच्या लाटा उठल्या आणि,
- तिच्याजवळ असलेल्या दैवी इच्छेच्या सामर्थ्याने ती विजेता बनली,
- स्वर्गीय पिता जिंकला आहे आणि
- शब्दाचा प्रकाश त्याच्या प्रकाशात आनंदित होतो आणि
- माझ्या दैवी इच्छेने तिला तिच्या गर्भाशयात अगदी प्रकाशात नेले जिथून ती तयार झाली होती.

मी तिच्यात सापडलो नसतो तर मी स्वर्गातून कधीच उतरू शकलो नसतो

- आमचा प्रकाश,
- त्यात आपली इच्छा राज्य करते.

नाहीतर पहिल्याच क्षणापासून तो परदेशात जाऊन बसेल. पण मला माझ्या घरी जावं लागलं.

माझ्या प्रकाशाला माझा स्वर्ग आणि माझे असंख्य आनंद शोधायचे होते. आणि **सार्वभौम राणी** , माझी दैवी इच्छा बाळगून,

हे वास्तव्य, हे स्वर्ग, सर्व गोष्टींमध्ये स्वर्गीय पितृभूमीप्रमाणेच, माझ्यासाठी तयार केले आहे.

सर्व धन्यांचे नंदनवन बनवणारी माझी इच्छा नाही का?

तसेच

- जेव्हा माझ्या फियाटच्या प्रकाशाने मला तिच्या गर्भात आणले,
- शब्दाचा प्रकाश खाली आला आणि
- दोन दिवे एकमेकांत बुडले.

शुद्ध व्हर्जिन, राणी आणि आई,

- रक्ताच्या काही थेंबांसह जे त्याने त्याच्या जळत्या हृदयातून बाहेर काढले,
- शब्दाच्या प्रकाशाभोवती मी माझ्या मानवतेचा पडदा घातला आहे.

पण माझा प्रकाश अफाट होता

माझी दैवी आई माझ्या मानवतेच्या पडद्यामध्ये माझ्या प्रकाशाच्या गोलाला बंद करू शकली नाही.

त्याची किरणे ओसंडून वाहत होती. पहाटेच्या सूर्यपेक्षा जास्त

- पृथ्वीवर त्याचे किरण पसरवते e
- वनस्पती, फुले, समुद्र आणि सर्व प्राणी शोधा
- त्यांना परिणामांबद्दल सूचित करा e
- त्याच्या उंचीवरून, त्याने केलेल्या सर्व चांगल्या गोष्टींचा विजयीपणे विचार करा आणि

तो परिधान केलेल्या प्रत्येक गोष्टीमध्ये जीवन जगतो,

मी सुद्धा सूर्यपेक्षा जास्त,

- माझ्या मानवतेच्या बुरख्यातून,
- मी पृथ्वीवर आणण्यासाठी आलो ते माझे प्रत्येक जीवन आणि चांगले देण्यासाठी मी सर्व प्राण्यांना शोधले.

माझ्या गोलातून बाहेर पडणारे ते किरण

- प्रत्येक हृदयात ठोकले,
 - त्यांनी त्याला सांगण्यासाठी जोरदार प्रहार केला:
- "मला उघडा, मी तुला आणायला आलेला जीव घे."

आणि माझा सूर्य कधीही मावळत नाही, आणि त्याचा मार्ग चालू ठेवतो

- त्याचे किरण पसरवणे,

- त्यांना जीवन देण्यासाठी हृदयात, इच्छेमध्ये, प्राण्यांच्या आत्म्यामध्ये पुन्हा प्रहार करा.

पण किती जण माझ्यासाठी आपले दरवाजे बंद करतात आणि माझ्या प्रकाशाची चेष्टा करतात! पण माझे प्रेम इतके महान आहे की सर्वकाही असूनही,

- मी माघार घेत नाही,

-प्राण्यांना जीवन देण्यासाठी मी चढत राहते.

त्यानंतर मी **दैवी इच्छेनुसार माझा दौरा चालू ठेवला** आणि माझा प्रिय **येशू पुढे म्हणाला** :

माझ्या मुली, माझ्या पृथ्वीवर येण्याबाबत मी माझ्या संदेष्ट्यांना केलेली प्रत्येक भविष्यवाणी ही मी त्यांच्यामध्ये येण्याच्या प्राण्यांना दिलेल्या वचनाप्रमाणे आहे.

आणि संदेष्ट्यांनी, त्यांना प्रकट करून, लोकांना अशा महान चांगल्याची इच्छा आणि इच्छा ठेवली आहे.

आणि लोकांना, या भविष्यवाण्या प्राप्त करून, वचनाची ठेव प्राप्त झाली. आणि माझ्या जन्माची वेळ आणि ठिकाण प्रकट करणे, मी वचन ठेव वाढवली आहे.

माझ्या इच्छेचे राज्य मी हेच करतो .

माझ्या दैवी फियाटशी संबंधित प्रत्येक प्रकटीकरण हे मी केलेले वचन आहे. प्रत्येक ज्ञान एक वचन जोडते

जर मी ही वचने दिली असतील तर ते लक्षण आहे _

माझ्या सुटकेचे राज्य कसे आले,

माझ्या इच्छेचे राज्यही येईल .

माझे शब्द "आयुष्याचे" आहेत जे मी स्वतःहून बाहेर काढतो. जीवनाचे त्याचे स्थान शोधून त्याचे परिणाम निर्माण केले पाहिजेत.

तुम्हांला असे वाटते की कमी-अधिक प्रमाणात पुरावा आहे का? देवाने दिलेले हे आणखी एक वचन आहे.

आणि आपली आश्वासने गमावली जाऊ शकत नाहीत.
आणि आपण जितकी अधिक आश्वासने देतो तितकी वेळ जवळ येते
ते सर्व केले जातील आणि
-सुरक्षा.

म्हणूनच मी तुमच्याकडून अत्यंत लक्ष देण्याची मागणी करतो जेणेकरून तुमच्यापासून काहीही सुटणार नाही.
अन्यथा, दैवी वचन तुमच्यापासून सुटू शकते, परिणामांसह.

बहुतेक रात्री लिहिल्यानंतर, मी थकल्यासारखे वाटले आणि विचार केला:
"किती त्याग, या आशीर्वादित लिखाणाची मला किंमत किती. पण ते कशासाठी?
ते माझ्या निर्मात्याला काय चांगले, काय गौरव देणार?
या बलिदानांमुळे मला दैवी फियाटचे राज्य ओळखता आले तर ते फायदेशीर ठरेल.
पण जर मला ते समजले नाही तर माझे लेखन यज्ञ निरुपयोगी, रिकामे आणि कुचकामी ठरेल. "

मी माझ्या दयाळू येशू तेव्हा या बदल विचार करत होते
माझ्यामध्ये स्वतःला प्रकट करून त्याने मला धीर देण्यासाठी मला मिठी मारली
आणि मला म्हणाला:

माझ्या दैवी इच्छा, धैर्य आणि सातत्य यांची प्रिय मुलगी. माझ्यासाठी जे काही केले आहे त्यात काहीही व्यर्थ नाही.

कारण जेव्हा आत्मा माझ्यासाठी एक कृती करतो तेव्हा या कृतीमध्ये मी संपूर्णपणे

सामील होतो.

आणि त्यात माझा समावेश असल्याने,

- दैवी जीवनाचे मूल्य प्राप्त करा,
- जो सूर्यपेक्षा मोठा आहे. सूर्य, निसर्गाने,
- सर्व गोष्टींवर फिरते आणि
- तो त्याचा प्रकाश, त्याची उष्णता आणि असंख्य फायदेशीर प्रभाव संपूर्ण पृथ्वीवर वितरीत करतो. याप्रमाणे
- माझ्यासाठी केलेली प्रत्येक कृती, त्याच्या स्वभावानुसार, अंतर्भूत असणे आवश्यक आहे
- दैवी जीवनात असलेल्या महान चांगल्या गोष्टींचे परिणाम.

तसेच, आपल्याला हे माहित असणे आवश्यक आहे की सर्व ज्ञान आणि प्रकटीकरण

- की मी तुम्हाला माझ्या इच्छेबद्दल देतो, आणि
 - तुम्ही कागदावर ठेवता,
- स्वतःचा त्याग करू नका, परंतु त्यांच्या क्षेत्रातील किरणांप्रमाणे तुमच्यामध्ये केंद्रित रहा.

आणि हे क्षेत्र **ही दैवी इच्छा आहे**

- जो तुमच्यावर राज्य करतो आणि
- या क्षेत्रात प्रेमाने नवीन किरण जोडण्यात आनंद होतो, जे त्याचे ज्ञान आहे, जेणेकरून प्राण्यांना पुरेसा प्रकाश मिळू शकेल
- माझी दैवी इच्छा जाणून घेण्यासाठी,
- आनंदी रहा, ई
- मला ते आवडते.

या गोलाकारात माझ्या दैवी इच्छेचे राज्य निर्माण करणारे सर्व किरण असतील.
एकाच गोलाकारातून निघून जाणाऱ्या सर्व किरणांचा माझ्या राज्याची निर्मिती
करण्याचा एकमेव उद्देश असेल.

परंतु प्रत्येक विभागाचे एक वेगळे मिशन असेल:

- किरणात माझ्या दैवी फियाटचे पावित्र्य असेल आणि ते पवित्रता आणेल,
- दुसरा आनंद आणि आनंद देईल,
- ज्यांना त्याच्यामध्ये राहायचे आहे त्यांना तो आनंदाने व आनंदाने परिधान करेल,
- शांतता असेल आणि सर्वांना शांततेत बळकट करेल,
- ही शक्ती.
- अजून एक प्रकाश आणि उष्णता.

माझ्या राज्याची मुले बलवान होतील.

त्यांच्याकडे असेल

- चांगले करण्यासाठी आणि वाईट टाळण्याचा प्रकाश,
 - त्यांच्याकडे जे आहे त्यावर प्रेम करण्यासाठी जळणारे हृदय.
- आणि असेच या गोलातून बाहेर पडणाऱ्या सर्व किरणांसाठी.

माझ्या राज्याची सर्व मुले

- या किरणांनी लेपित केले जाईल, आणि
- ते सर्वत्र जाईल.

यातील प्रत्येक किरण त्यांच्या आत्म्याचे पोषण करेल. ते माझ्या फियाटचे जीवन
शोधतील.

शिवाय तुमचा आनंद काय नसेल

- आपल्या गोलाकारातून खाली येताना पाहून,

- या किरणांमुळे,

माझ्या राज्याच्या मुलांमध्ये चांगुलपणा, आनंद, पवित्रता, शांतता आणि बाकीचे सर्व.

आणि या किरणांमध्ये पुनरुत्थान पहा

सर्व वैभव हे प्राणी त्यांच्या निर्मात्याला देतील

- माझ्या इच्छेचे राज्य जाणून घेतल्याबद्दल?

तुमच्याकडून एकही चांगुलपणा उतरणार नाही किंवा एकही गौरव पुन्हा उठणार नाही.

जर तुमच्यामध्ये माझ्या इच्छेच्या क्षेत्राच्या सद्गुणानुसार नाही.

जेव्हा मी मिशनसाठी एक प्राणी निवडतो,

ज्याने मानवी कुटुंबासाठी सार्वभौम कल्याण आणले पाहिजे,

-मी माझ्या निवडलेल्या एकामध्ये सर्व मालमत्ता स्थापित करून आणि संलग्न करून सुरुवात करतो

-ज्यामध्ये इतरांना मिळालेल्या सर्व चांगल्या गोष्टी भरपूर प्रमाणात असणे आवश्यक आहे, इतर निवडलेल्या प्राण्यात असलेले हे सर्व चांगले घेऊ शकत नाहीत.

हे असेच घडले आहे **निष्कलंक राणीमध्ये** ,

शाश्वत शब्दाची आई निवडून आणली आणि म्हणून सर्व मुक्त झालेल्यांची आई.

-सर्व त्यांनी करायला हवे होते आणि

त्यांना मिळणारी सर्व मालमत्ता बंद आणि सुरक्षित होती

स्वर्गातील सार्वभौम लेडीच्या आत सूर्याच्या गोलाप्रमाणे,

जेणेकरून सर्व मुक्ती स्वर्गीय मातेच्या सूर्याला घेरतील

ज्याने, कोमल आईपेक्षा चांगले, फक्त तिचे किरण तिच्या मुलांना दिले पाहिजेत

तिच्या प्रकाशाने, पवित्रतेने आणि मातृप्रेमाने त्यांचे पोषण करण्यासाठी.

परंतु प्रक्षेपित केलेले किती किरण प्राण्यांना मिळाले नाहीत कारण,

- कृतघ्नतेने,

- ते या स्वर्गीय आईभोवती गर्दी करण्यास नकार देतात का?

म्हणून निवडलेल्या प्राण्याकडे इतर सर्वांनी मिळून जितके असणे आवश्यक आहे त्यापेक्षा जास्त असणे आवश्यक आहे .

ज्याप्रमाणे प्रत्येकाला सूर्यप्रकाशात प्रकाश सापडतो,

जेणेकरून सर्व प्राणी घेत नाहीत

- सर्व प्रमाणात प्रकाश

- किंवा उष्णतेची तीव्रता,

तर ते माझ्या आईसाठी होते.

त्यात असलेला माल इतका मोठा आणि असंख्य आहे की, सूर्यापेक्षा चांगला,

त्याच्या महत्वाच्या आणि स्फूर्तिदायक किरणांचे फायदेशीर प्रभाव पसरवते.

तर माझ्या इच्छेच्या राज्यासाठी ज्याला निवडले गेले आहे त्याच्यासाठी ते असेल.

मग बघा **तुमच्या लेखनाच्या त्यागाचे फळ तुम्हाला कसे मिळेल :**

- प्रथम, या ज्ञानाच्या किरणांचे चांगले तुमच्यामध्ये निश्चित आहे,

- मग हे चांगले तुमच्याद्वारे प्राण्यांमध्ये उतरेल आणि,

- त्या बदल्यात ते या प्रकाशात पुन्हा उठतील त्या चांगल्या गोष्टींचा गौरव तुम्हाला दिसेल.

तुमच्यासाठी स्वर्गात किती आनंद होईल आणि मी तुमच्याकडून मागितलेल्या त्यागांसाठी तुम्ही माझे किती आभार मानाल!

माझी मुलगी नोकरीला असताना

- ते मोठे आहे,

- सार्वत्रिक, ई

- हे प्रत्येकासाठी अनेक वस्तू आणते, महान त्याग आवश्यक आहे.

आणि पहिले निवडून आलेले तयार असले पाहिजेत

- द्या आणि

- माल असेल तेव्हा प्रत्येक वेळी प्राणाचा त्याग करणे,

- इतर प्राण्यांच्या भल्यासाठी या वस्तूंसह आपला जीव देणे. रिडेम्पशनमध्ये मी तेच केले नाही का? तुला माझी नक्कल करायची नाही का?

त्यानंतर **माझा सृजनाचा दौरा सुरूच राहिला**

दैवी इच्छेचे पालन करणे.

माझा प्रिय येशू जोडला :

माझ्या मुली, मनुष्य निर्माण करण्यापूर्वी मला सृष्टी निर्माण करायची होती

- जो त्याला आरसा म्हणून वापरायचा होता

- निर्माणकर्त्याच्या कृतीचे स्वतःमध्ये पुनरुत्पादन करा.

सर्व सृष्टीची प्रत जी त्याने स्वतःमध्ये बनवायला हवी होती

- ते इतके मोठे असावे

- की सृष्टीचे सर्व प्रतिबिंब माणसामध्ये आरशात दिसले,

आणि त्याचे सर्व प्रतिबिंब सृष्टीत दिसून येतील. त्यामुळे एकाला दुसऱ्याचे प्रतिबिंब असायला हवे होते.

देवाने माणसावर सृष्टीपेक्षा जास्त प्रेम केले .

म्हणूनच त्याला प्रथम त्याच्या कामांचा आरसा तयार करायचा होता, जिथे,

- स्वतः ला ठेवून, मनुष्याने ज्याने त्याला निर्माण केले त्याच्या कृतीचे क्रम, सुसंवाद, प्रकाश आणि दृढता पुनरुत्पादित केली पाहिजे.

पण त्याची नक्कल करण्यासाठी कृतघ्नांनी या आरशाकडे पाहिले नाही. त्यामुळे गडबड झाली आहे.

त्याची कामे सुसंवाद नसलेली आहेत, एखाद्याच्या प्रमाणेच विसंगत आहेत.

ज्याला संगीत न शिकता एखादे वाद्य वाजवायचे आहे, ई
ज्यामुळे श्रोत्याला आनंद होण्याऐवजी अस्वस्थता आणि असंतोष निर्माण होतो. ते
चांगले आहे

- प्रकाश आणि उष्णतेशिवाय, आणि म्हणून

-- निर्जीव e

- वाऱ्याच्या श्वासाप्रमाणे चंचल.

म्हणून माझ्या इच्छेनुसार कोणाला जगावे,

मी सृष्टीत गुंतायला सांगतो

जेणेकरून ते ब्राउझ करता येईल

माझ्या इच्छेनुसार त्याला चढण्याची परवानगी देणारी शिडी शोध.

मला सुप्रीम इच्छेमध्ये सर्व सोडून दिलेले वाटले, परंतु माझ्या गोड येशूच्या
खाजगीपणामुळे मी फाटले.

अरेरे! मला माझा गरीब आत्मा कसा फाटलेला वाटला! दयेशिवाय आणि
दयाशिवाय किती अश्रू

जो एकटाच अशा क्रूर अश्रूंना बरे करू शकतो

- दूर आहे आणि

-त्याचे प्रेम ज्याच्यावर इतके क्रूरपणे फाडून टाकते त्याची त्याला पर्वा नाही असे
दिसते.

पण मी माझ्या दुःखात बुडून गेलो असताना, मला माझ्या गोड येशूचा विचार आला
जो त्याच्या प्रिय आईच्या उदरातून बाहेर पडून तिच्या कुशीत झोकून देणार होता.
अरेरे! की मला त्याच्यासोबत मऊ साखळ्या तयार करण्यासाठी त्याला मिठी मारणे
आवडले असते जेणेकरून तो मला पुन्हा कधीही सोडणार नाही!

पण हा विचार करून मला माझे बिचारे मन स्वतःहून निघून गेले असे वाटले.

मी माझ्या स्वर्गीय मामाला सर्व प्रकाशाने झाकलेले आणि लहान येशू तिच्या हातात,
या प्रकाशात वितळलेले पाहिले.

पण ते फक्त एक क्षण टिकले आणि ते सर्व गायब झाले. आणि मी तिथे उभा राहिलो, नेहमीपेक्षा जास्त व्यथित. पण येशू परत आला, आणि माझ्या मानेभोवती त्याच्या लहान हातांनी, तो मला म्हणाला:

माझी मुलगी, माझ्या आईच्या उदरातून बाहेर आली होती, मी तिच्याकडे टक लावून पाहत होतो. मी मदत करू शकलो नाही पण ते पहा

कारण

माझ्या दैवी इच्छेची मधुर शक्ती ,

त्यामध्ये माझ्या फियाटच्या सौंदर्याचा आणि चमकदार प्रकाशाचा गोड मोह होता ज्याने माझ्या डोळ्यांवर सर्व काही सावली केली

माझ्या दैवी फियाटच्या बळावर ज्याच्याकडे माझे जीवन आहे त्याच्यावर मी स्थिर राहिलो.

माझे जीवन त्यात विभागलेले पाहून, मी आनंदी झालो आणि स्वर्गीय राणीपासून माझी नजर हटवू शकलो नाही.

कारण याच दैवी शक्तीने मला ते सोडवायला भाग पाडले.

माझी दुसरी नजर, माझी इच्छा कोणी करावी आणि कोणाकडे असावी यावर मी ते निश्चित केले.

हे एकत्र दोन रिंगसारखे होते:

विमोचन आणि माझ्या दैवी इच्छेचे राज्य, दोन्ही अविभाज्य .

विमोचन तयार करणे, भोगणे, कृती करणे हे होते

दैवी फियाट राज्य पूर्ण आणि ताब्यात होते. दोन्ही अत्यंत महत्वाचे.

या कारणास्तव माझी नजर निवडलेल्या प्राण्यांवर स्थिर होती ज्यांच्याकडे मुक्ती आणि राज्य सोपवले जाणार होते.

कारण माझी इच्छा त्यांच्यात होती आणि त्यामुळे माझ्या प्रभागाला आनंद झाला.

शिवाय, तुमचा बचाव करण्यासाठी आणि संरक्षण करण्यासाठी तुमच्या येशूची नजर तुमच्यावर कायम असेल तर घाबरण्याचे कारण काय?

माझ्याद्वारे पाहण्याचा अर्थ काय आहे हे जर तुम्हाला माहित असेल तर तुम्ही घाबरू नका.

मग मी ईश्वरी इच्छेचा विचार करत राहिलो. माझा नेहमी दयाळू येशू जोडला :
माझ्या मुली, जेव्हा आपल्या देवत्वाने सृष्टी निर्माण केली,
त्याने दैवी इच्छेला सर्व गोष्टींचा मुख्य मुद्दा बनवला.

अशा प्रकारे प्रत्येक गोष्टीचा आकार, त्याची दृढता, त्याचे क्रम आणि त्याचे सौंदर्य होते.

आणि आत्मा या मुख्य बाबीसह जे काही करतो, त्यात माझी इच्छा एक महत्त्वाची कृती ठेवते

- जे सर्व गोष्टींना घन, सुंदर आणि सुव्यवस्थित कार्याचे स्वरूप देते,
- प्रत्येकाकडे दैवी फियाटच्या जीवनाचा शिक्का आहे.

दुसरीकडे

जो प्राणी माझ्या इच्छेप्रमाणे करत नाही आणि तिच्या कामाचा मुख्य मुद्दा बनवत नाही,

हा प्राणी बऱ्याच गोष्टी करू शकतो, परंतु त्या सर्वच असतील

गोंधळलेला, आकारहीन, सौंदर्य नसलेला,

इतकी विखुरलेली आहे की ती कशी गोळा करावी हे तिलाच कळणार नाही.

एखाद्याला पाणी नसताना भाकरी बनवायची असेल. त्याच्याकडे भरपूर पीठ असू शकते, परंतु त्याच्याकडे पाणी नसल्यामुळे, भाकर बनवण्याइतपत त्याच्याकडे जीवनाची कमतरता असेल.

दुस-याकडे बांधण्यासाठी बरेच दगड असतील, परंतु ते माउंट करण्यासाठी मोटारची कमतरता असेल. त्यामुळे त्याच्याकडे दगडांचा गुच्छ असेल, पण घर कधीच नाही.

ही माझ्या इच्छापत्राच्या मुख्य बाबींशिवाय तयार केलेली कामे आहेत. ते त्रास देतात, गोंधळ घालतात, त्रास देतात.

आत्म्याने चांगले केले तर ते केवळ दिसायलाच असते.

त्यांना स्पर्श केल्यावर, आम्हाला ते नाजूक आणि कोणत्याही चांगल्या नसलेल्या दिसतात.

नेहमीप्रमाणे, मी त्याच्या कृतीचे अनुसरण करण्याच्या दैवी इच्छेमध्ये पूर्णपणे सोडून दिले होते. पण जसे मी ते केले तसे मला वाटले:

"माझा प्रिय येशू शांत झाला आहे. तो त्याच्या प्रकारचा विल इतका कमी बोलतो, जणू त्याला त्याबद्दल काहीही बोलायचे नाही.

त्याने मर्यादा निश्चित केल्या नाहीत आणि त्याच्या फियाटबद्दलही बोलणे थांबवणार नाही तर कोणास ठाऊक? "

त्या क्षणी ते माझ्या आत दिसत होते.

प्रकाशात कपडे घातलेल्या मुलाप्रमाणे ,

शेताच्या मध्यभागी, जे एखाद्याच्या छातीतून प्रकाश घेत होते

या शेतात प्रकाशाच्या लहान थेंबांचा समूह पेरा, शांतपणे आणि स्वतःला त्याच्या कार्यात लागू करा.

आणि मी अजून चकित झालो हे पाहून तो मला म्हणाला :

माझी मुलगी

जे काही तुम्ही आता विचार करता,

मी माझ्या इच्छेबद्दल बोलणे बंद करेन या विश्वासाने तुम्ही सोळावा खंड लिहिला तेव्हा तुम्हाला असे वाटले .

पण तेव्हा मी ते करत नव्हतो

जे तुमच्या आत्म्याचे शेत प्रकाशाच्या थेंबांनी पेरतात, जे तुमच्या शेतात अंकुरलेले आणि सुपीक झाले आहेत,

जिथे हे छोटे दिवे सूर्यामध्ये बदलले आहेत.

हे सूर्य अनेक आणि आश्चर्यकारक प्रकटीकरण आहेत जे आतापर्यंत मी तुम्हाला माझ्या इच्छेबद्दल सांगितले आहे.

अरेरे! तुझ्या आत्म्याचे क्षेत्र किती सुंदर आहे

या सूर्यांनी झाकलेले, एक दुसऱ्यापेक्षा सुंदर.

त्याचे दैवी क्षेत्र झाले.

सर्व स्वर्ग या क्षेत्राच्या प्रेमात होते.

आणि त्याच्याकडे पाहणाऱ्या प्रत्येकाला त्याचा आनंद द्विगुणित झाला.

आता, ज्याने पेरणी केली आहे तो कापणीचा हक्कदार आहे.

आणि हे पीक दैवी असल्यामुळे कापणी करून पुन्हा पेरण्याचा मालक म्हणून मला अधिकार आहे. आणि मी तेच करतो.

माझ्या इच्छेच्या ज्ञानाचे नवे सूर्य या शेतातून बाहेर पडावेत म्हणून मी या शेतात प्रकाशाचे बीज टाकण्याचा किती प्रयत्न करतो हे तुला दिसत नाही का?

कामामुळे शांतता निर्माण होते आणि माझे मौन म्हणजे उबदारपणा, परिपक्वता आणि फलदायीपणा

प्रकाशाच्या लहान ठिपक्यांचे तेजस्वी सूर्यामध्ये रूपांतर करणे.

मी नेहमीच तुमच्यासोबत काम करतो, एक ना एक प्रकारे. माझ्या दैवी इच्छेचे कार्य लांब आहे.

म्हणूनच मी नेहमी व्यस्त असतो आणि मी तुम्हाला नेहमी काहीतरी करायला

देतो.

तर मला ते करू द्या आणि माझे अनुसरण करा.

मला येशूच्या शांततेचे पूर्ण वजन जाणवले. मला थकल्यासारखे वाटले आणि अयशस्वी होण्यास तयार झाले. मी स्वतःशी विचार केला: "दैवी फियाटच्या या ज्ञानासाठी इतके परिश्रम आणि त्याग का आवश्यक आहे?"

आणि येशू, माझ्याकडे परत आला, मला सांत्वन देण्यासाठी मला घट्ट मिठी मारली आणि पुढे म्हणाला:

माझ्या मुली, जर मला माझ्या दैवी इच्छेचे एकच ज्ञान प्रकट करण्यासाठी अनंतकाळ काम करायचे असेल तर ते पुरेसे नाही.

कारण यापैकी फक्त एका ज्ञानाचे मूल्य असे आहे की जर तुम्हाला तुलना करायची असेल तर,

तारांकित आकाश ,

सूर्य ,

समुद्र _

पृथ्वी आणि

संपूर्ण सृष्टीचे मूल्य एका ज्ञानापेक्षा कमी आहे.

कारण माझ्या ज्ञानाचे मूल्य अफाट, असीम आणि अमर्याद आहे.

तो आपल्याला सोडून जिथे पोहोचतो, तो निर्माण करतो आणि त्यात असलेल्या चांगल्या आणि प्रकाशाचा अनंत गुणाकार करतो.

माझे ज्ञान हेच दैवी जीवनाचे खरे पुनरुत्पादक आहे.

दुसरीकडे, सृष्टीत अफाट गुण नसतात आणि ते मर्यादित असते. म्हणूनच मी स्वतःला वेदना किंवा त्याग सोडत नाही, कारण मला त्याची किंमत माहित आहे आणि मी जिथे ठेवतो ती जागा माझ्यासाठी माझे दैवी क्षेत्र, माझे सिंहासन, माझी वेदी बनते.

माझे प्रेम इतके ईर्ष्यावान आहे की मी हे मैदान कधीही रिकामे सोडत नाही आणि मी नेहमी त्याला माझ्याकडे लक्ष देण्याचे काम करतो.

त्याचा अर्थ असा की

- माझ्या दैवी इच्छेवर एकाच प्रकटीकरणाऐवजी, तू आहेस,
- त्याच्या ज्ञानाच्या सूर्यांनी जडलेले, तारांकित आकाशापेक्षा अधिक.

माझ्या मुली, याचा विचार कर.

आणि तुमच्या आत्म्याच्या क्षेत्रात अशा मोठ्या चांगल्या, अशा फलदायी बियांचे कौतुक करा.

दैवी इच्छेनुसार मी माझी कृती चालू ठेवली.

पहाट होताच, मी माझ्या प्रेमळ येशूला म्हणालो:

"तुझी इच्छा सर्वकाही व्यापते. आणि अरे! मला किती आवडेल

- जो उगवत्या सूर्यासारखा आणि संपूर्ण पृथ्वीला प्रकाशाने धारण करतो,

तुमच्या इच्छेचा सूर्य उगवतो

- बुद्धिमत्तेत,
- ग्रंथांमध्ये,
- हृदयात,
- कामांमध्ये आणि प्राण्यांच्या चरणांमध्ये

जेणेकरून सगळ्यांना तुमच्या फियाटचा सूर्य तिच्यात उगवल्याचा अनुभव येईल

जेणेकरून सर्वांनी, त्याच्या प्रकाशात परिधान केलेले, त्याला वर्चस्व मिळावे आणि त्यांच्या आत्म्यात राज्य करावे! "

दरम्यान, माझा गोड **येशू माझ्यामध्ये प्रकट** झाला आणि मला म्हणाला:
माझ्या मुली, आत्म्यात दोन वर्ण आहेत:

- एक माणूस आहे,
- दुसरा दैवी.

परमात्मा एकात्मतेतून अवतरतो.

आणि आत्म्याने, हे दैवी चरित्र प्राप्त करण्यासाठी, माझ्या इच्छेच्या एकात्मतेत जगले पाहिजे.

या एकात्मतेमध्ये, जेव्हा आत्मा त्याच्या कृती बनवतो तेव्हा ते उद्भवतात

- त्याच्या निर्मात्याच्या ऐक्यात,
- देवाच्या या अद्वितीय कृतीत.

जसे भगवंतामध्ये फक्त एकच कृती तयार होते, या एका कृतीचा प्रकाश

- पृथ्वीवर उतरतो,
 - सर्व प्राणी परिधान करा आणि,
 - सर्व गोष्टी स्वीकारा,
 - अनंतापर्यंत गुणाकार करून प्रत्येक आवश्यक कृती देते
- सर्व शक्य आणि कल्पनीय कृतींची बहुलता.

म्हणून, जेव्हा प्राणी या एकात्मतेमध्ये आपली कार्ये करतो, तेव्हा त्याला दैवी वर्ण प्राप्त होतात आणि,

कारण दैवी कृती ही एकच कृती आहे, - त्यात सर्व कृतींचा समावेश आहे.

अरेरे! प्रत्येक गोष्ट एकाच कृतीने करणे किती सुंदर आहे!

केवळ देवाकडेच हा गुण इतका शक्तिशाली आहे की तो एका कृतीने करू शकतो

- सर्वकाही करा,
- सर्व गोष्टी स्वीकारा आणि ऑपरेट करा.

दैवी चरित्र आणि मानवी चारित्र्य यात किती फरक आहे !

-मानवी पात्र मोठ्या संख्येने कृत्ये आणि कार्ये करतो, परंतु प्राणी नेहमीच त्याच्या कृतींमध्ये वेढलेला असतो ज्याला सर्वत्र पसरवण्यास आणि पसरण्यासाठी प्रकाश नसतो.

ते जिथे निर्माण झाले तिथे हलण्यासाठी आणि राहण्यासाठी त्यांना पाय नसतात आणि प्राणी काहीही असो, त्याच्या क्रिया संख्या, मर्यादित असतात.

मानवी मोडस ऑपरेंडीचे चारित्र्य सहजपणे रद्द केले जाते आणि त्यात विपुलतेचे बीज नसते.

म्हणूनच त्यात कार्यरत असलेल्या दैवी एकात्मतेपेक्षा ते इतके वेगळे आहे. यासाठी माझी इच्छा आहे की आत्म्याने माझ्या इच्छेच्या एकात्मतेत जगावे, जेणेकरून ते अमिट आणि शाश्वत अशी दैवी पात्रे प्राप्त करतात जे प्रकाशासारखे पसरतात, विस्तारतात, गुणाकार करतात, स्वतःला सर्वांना देतात आणि सर्वांवर प्राधान्य देतात. .

तुम्हाला इतके लहान पाहून देवत्वाला किती आनंद मिळतो हे तुम्हाला माहीत असते तर

कधीही न थांबणाऱ्या एका दैवी कृतीच्या ऐक्याकडे जाण्यासाठी ,
तुमच्या कृतींची आमच्या एका कृतीशी सांगड घाला,
आम्हाला तुमची कृती द्या आणि आमच्या अद्वितीय कृतीचे वैशिष्ट्य तुमच्यावर
छापण्यासाठी आम्ही आमचे आहोत!

आमच्यासाठी ती पार्टी आहे.

मग आपण सृष्टी निर्माण केल्याचा आनंद आणि आनंद अनुभवतो!

तसेच, अधिक सावधगिरी बाळगण्यासाठी,

दैवी इच्छेमध्ये जगण्यासाठी तुम्हाला खात्री असणे आवश्यक आहे

- ही एक पार्टी आहे

- जी प्राण्याला त्याच्या निर्मात्याकडे नेऊ शकते. आणि

- आमच्या इच्छेनुसार तुम्ही आणखी किती कामे करता,

- जितके अधिक तुम्ही आमचे आनंद आणि आनंदाचे नूतनीकरण कराल.

सर्व सृष्टी आपल्यामध्ये आणून,

तुम्ही आम्हाला ते वैभव आणि प्रेमाची देवाणघेवाण द्या ज्यासाठी आम्ही ते तयार केले आहे.

मला सर्व काही दैवी इच्छेमध्ये सोडलेले वाटले. त्याच्या प्रकाशाने मला पूर्णपणे धारण केले आणि मी त्याच्या कार्यात वळलो, जेव्हा माझा आराध्य येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला आणि मला म्हणाला:

माझी मुलगी, माझी इच्छा अफाट आहे, आणि जीवांना दिवसाच्या प्रकाशात आणत, माझ्या इच्छाशक्तीने त्यांना तिच्यामध्ये इतके लहान निवासस्थान म्हणून ठेवले होते जिथे तिला अधिकाराने राज्य करायचे होते आणि तिच्या जीवनाचा विकास पाहायचा होता.

परंतु त्याच्या चांगुलपणात आणि उदारतेमध्ये त्याने त्याच्या छोट्या निवासस्थानात तयार होण्यासाठी जागा आणि आवश्यक असलेली प्रत्येक गोष्ट दिली, परंतु प्राणी, भयानक कृतघ्नतेने, माझ्या दैवी इच्छेला त्यांच्यामध्ये राहण्याचा अधिकार देण्यास नकार देतात.

आणि तिच्यामध्ये प्राण्यांप्रमाणे अनेक निवासस्थाने तयार झाल्यामुळे, माझ्या इच्छेला निवास नसल्याची वेदना आहे, कारण प्राणी तिला प्रवेश देऊ इच्छित नाहीत.

माझ्या इच्छेने जणू त्यांना समुद्रात किंवा सूर्याच्या प्रकाशात इतके निवासस्थान बनवायचे आहे की समुद्र आणि सूर्य त्यांना जागा देतील आणि मग ते पाणी आणि प्रकाशाचा प्रकाश सोडण्यास नकार देतील. या घरांमध्ये सूर्य राज्य करतो आणि प्रथम स्थान मिळवतो.

जर समुद्र आणि प्रकाश कारणाने संपन्न असेल तर त्यांना इतकी वेदना जाणवेल की समुद्र आपल्या लाटांनी या घरांना झाकून नष्ट करेल आणि आपल्या कुशीत गाडेल.

आणि ज्या अयोग्य निवासस्थानांनी त्यांचे दरवाजे बंद केले होते त्यांच्यापासून मुक्त होण्यासाठी सूर्यप्रकाश त्यांच्या उष्णतेने त्यांना राख करून टाकेल.

तरीही समुद्र आणि सूर्याने त्यांना जीवन दिले नाही, तर फक्त जागा दिली.

माझी दैवी इच्छा, दुसरीकडे,
तिच्यातील या प्राण्यांच्या निवासस्थानांना जीवन आणि जागा दिली ,
कारण अशी कोणतीही जागा नाही जिथे ती नाही आणि असे कोणतेही जीवन नाही
जे तिच्यातून बाहेर येत नाही . **या कारणास्तव जेव्हा एखादा प्राणी तिला
तिच्यावर राज्य करू देण्यास नकार देतो तेव्हा माझ्या इच्छेची वेदना अफाट आणि
अगणित असते .**

-तुला तिच्यात हे जीवन धडधडत आहे असे वाटते, -एकच हृदयाचे ठोके ई
- एक अनोळखी व्यक्ती म्हणून उभे रहा, जसे की हे प्राणी तुमची चिंता करत
नाहीत,
तो इतका मोठा अपमान आणि राक्षसीपणा आहे
- जे प्राणी माझ्या इच्छेवर राज्य करू देण्यास नकार देतात
जन्मठेप आणि विनाशास पात्र होईल .

माझ्या मुली , माझ्या इच्छेचे पालन न करणे हे प्राण्यांच्या दृष्टीने मूर्खपणाचे
वाटेल, **परंतु तसे आहे**
- इतके मोठे वाईट आणि
- अशी काळी कृतघ्नता
इतर कोणतेही वाईट त्याच्यासारखे नाही.

त्यानंतर मी दैवी फियाटमध्ये माझा दौरा चालू ठेवला आणि देवाने मानवाला ज्या
टप्प्यावर निर्माण केले त्या ठिकाणी पोहोचल्यावर मी स्वतःला म्हणालो:

"कारण मला निर्माण करण्यात त्याला खूप आनंद झाला.

त्याने निर्माण केलेल्या इतर सर्व गोष्टींच्या बाबतीत असेच नव्हते का? आणि माझा
प्रिय येशू, माझ्यामध्ये प्रकट होऊन मला म्हणाला:

माझ्या मुली, इतक्या सुव्यवस्थित आणि सुसंवादाने सर्व सृष्टी निर्माण करताना,

आम्ही काहीही न घेता स्वतःला दिले आहे.

दुसरीकडे, मनुष्य निर्माण करून आणि त्याला स्वतःहून देऊन, आपण त्याला आपल्या भेटवस्तू परत देण्याची क्षमता दिली आहे, कारण आपण नेहमी द्यायलाच हवे, जेणेकरून त्याच्या आणि आपल्यामध्ये एक प्रकारची स्पर्धा निर्माण होते: आम्ही देतो आणि तो प्राप्त करतो.

तो आपल्याला देतो आणि आपण त्याला भरपूर प्रमाणात देतो.

निर्माणकर्ता आणि प्राणी यांच्यातील देणे आणि घेणे या स्पर्धेमुळे मेजवानी, खेळ, आनंद आणि निर्माता आणि प्राणी यांच्यातील संवादाची सुरुवात झाली.

अशा प्रकारे, आपल्या परमात्म्याबरोबर आनंद साजरा करणाऱ्या, खेळत, आनंदित, आमच्याशी संवाद साधणाऱ्या सृष्टीचा लहानपणा पाहून आम्हाला इतका आनंद वाटला, मनुष्य निर्माण केल्याबद्दल प्रेमाची इतकी तीव्रता वाटली, की बाकीची सर्व सृष्टी आम्हाला त्या तुलनेत कमीच वाटली. माणसाची निर्मिती .

आणि जर सर्व निर्मिलेल्या गोष्टी आम्हाला सुंदर आणि आमच्या कृतीसाठी योग्य वाटल्या आणि जर आमचे प्रेम त्यांच्यामध्ये ओतले तर ते माणसाला भेटवस्तूनी भरण्यासाठी सेवा देणार होते आणि त्याच्याकडून आम्हाला सर्व निर्मित गोष्टीसाठी प्रेमाची देवाणघेवाण अपेक्षित होती.

आपले सर्व आनंद आणि वैभव माणसात केंद्रीत होते. आणि ते तयार करताना, आपण त्याच्यात आणि आपल्यामध्ये बुद्धिमत्तेची सुसंवाद, प्रकाशाची सुसंवाद, शब्दांची एकसंधता, कार्ये आणि चरणांची एकसंधता आणि हृदयात प्रेमाची सुसंवाद ठेवतो. जे आम्ही त्याच्यात उतरलो आणि तो आमच्याकडे उठला.

म्हणूनच माणूस तयार करण्यात आम्हाला खूप मजा आली. आणि आमच्या इच्छेतून माघार घेतल्याने जर त्याने आम्हाला इतके दुःख दिले असेल तर, कारण त्याने हे सामंजस्य तोडले आहे, त्याने आमच्या पक्षाला आमच्यासाठी आणि त्याच्यासाठी दुःखात बदलले आहे, त्याने आमचे सर्वात मोठे उद्दीष्ट नष्ट केले आहे आणि आमचे विकृतीकरण केले आहे. आम्ही त्याच्यामध्ये निर्माण केलेली प्रतिमा.

कारण आपल्या इच्छेनुसार आपली कामे सुंदर ठेवण्याचा गुण आपल्या ईश्वरी

इच्छेमध्ये आहे. त्यांच्याशिवाय, मनुष्य हा सर्व सृष्टीतील सर्वात नीच आणि अधोगती प्राणी आहे.

शिवाय, माझ्या मुली, जर तुम्हाला तुमच्या सर्व संवेदना आमच्याशी जुळवून घ्यायच्या असतील तर माझ्या इच्छेबाहेर कधीही जाऊ नका. जर तुम्ही तुमच्या निर्मात्याकडून नेहमी प्राप्त करू इच्छित असाल आणि आमच्याबरोबर उत्सव उघडू इच्छित असाल तर फक्त माझी इच्छा तुमचे जीवन आणि तुमचे सर्व काही असू द्या.

माझ्या गोड येशूच्या एकांताचा जवळजवळ सतत छळ सहन करून मी दैवी इच्छेनुसार माझा त्याग सुरू ठेवतो. अरे! अरे देवा!

किती भयंकर दुःख!

अगं, मी माझ्या भूतकाळासाठी किती रडलो, तिचं गोड हसू, तिची प्रेमळ चुंबने, तिच्या आवाजातला गोडवा, तिचं मनमोहक आणि मोहक सौंदर्य, तिची शुद्ध मिठी, तिच्या हृदयाची कोमल धडधड मला इतक्या प्रेमाने धडधडायला लावते, की तो. मला divined आणि त्याचे जीवन माझ्यामध्ये बदलले!

येशूची प्रत्येक कृती, प्रत्येक शब्द आणि प्रत्येक देखावा हा एक अतिरिक्त स्वर्ग होता जो त्याने त्याच्या लहान मुलीमध्ये तयार केला होता. आणि आता त्यांच्या आठवणी म्हणजे जखमा, तीक्ष्ण डंक, तीव्र वेदनांचे धगधगते बाण, हौतात्म्य आणि अखंड मृत्यू.

पण एवढाच माझा त्रास नाही. मी ज्या व्यक्तीवर प्रेम करतो आणि ज्याने माझ्यावर खूप प्रेम केले त्या व्यक्तीवर माझे प्रेम हेच माझ्या छळाचे कारण आहे हे मला स्पष्ट केले असते तर कदाचित माझे दुःख मला सांत्वन देणारे ठरले असते.

पण हे देखील मला मंजूर झाले नाही, कारण जखमेतून रक्त वाहू लागले, डंक फेकले जातात आणि बाण मला जाळतात, या सर्व गोष्टींमध्ये दैवी इच्छेचा प्रकाश वाहतो आणि माझ्या वेदनादायक हौतात्म्याची सर्व शक्ती ग्रहण करते, ते माझ्या आत्म्यात शांती, आनंद आणि एक फायदेशीर दव वाहते.

त्यामुळे एवढं मोठं नुकसान सोसण्यातही माझं समाधान नाही. अरेरे! जर मी पूर्वीप्रमाणे रडू शकलो, तर माझा विश्वास आहे की माझा चांगला, येशू, लवकरच परत येईल! पण ते माझ्या अधिकारात नाही. मी दैवी फियाटच्या सामर्थ्यात आहे जो माझ्यामध्ये शून्यता सोडत नाही आणि येशूच्या खाजगीपणासाठी माझ्या वेदनांवर देखील राज्य करू इच्छितो.

मी दोन समुद्रात पोहत होतो, येशूपासून वंचित राहिल्याचा त्रास होत होता
दैवी इच्छेच्या प्रकाशाचा समुद्र, आणि एक दुसऱ्यामध्ये विलीन झाल्यासारखे वाटले.
मी माझा दौरा चालू ठेवला आणि मनुष्याच्या निर्मितीवर थांबलो, आणि माझा गोड येशू, माझ्यामध्ये प्रकट झाला, मला म्हणाला:

माझी मुलगी

मनुष्य निर्माण करताना, आपल्या देवत्वाने त्याच्यामध्ये सर्वकाही केंद्रित केले, जणू काही आपण उर्वरित सृष्टीत काहीही केले नाही .

त्याची काळजी घेण्यासाठी आम्ही सर्व काही बाजूला ठेवतो. आमच्या प्रेमाचा अतिरेक झाला आहे.

ते पाहण्यासाठी आम्ही बघतच राहिलो

- जर ते छान होते,

- जर आपले सौंदर्य त्याच्यामध्ये प्रतिबिंबित झाले असेल.

मुसळधार पावसात आमचे दैवी अस्तित्व त्याच्यावर आले आणि पाऊस काय पडत होता हे तुम्हाला माहिती आहे:

-आरोग्य, -प्रकाश, -शहाणपण,

-कृपा, -प्रेम, -सौंदर्य आणि -शक्ती.

आणि हा पाऊस पाडताना, आपले सर्व गुण त्याच्यात केंद्रित आहेत की नाही हे पाहण्यासाठी आपली नजर त्या माणसाकडे वळवली गेली, जेणेकरून त्याच्यावर प्रेम आणि प्रेम करण्यात कशाचीही कमतरता भासू नये.

त्याच्या सौंदर्याने आपल्याला आनंद दिला, त्याच्या प्रेमाने आपल्याला वेढले, त्याच्यामध्ये ठेवलेले आपले सर्व गुण आपल्या दैवी अस्तित्वात आपल्याला बांधून ठेवण्यासाठी आणि त्याच्याकडे घेऊन जातील.

किती गंभीर आणि अविस्मरणीय क्षण!

माणसाच्या निर्मितीमध्ये प्रेमाची किती वाहतूक आहे!

आपले सर्व दैवी गुण ओसंडून वाहत आहेत आणि त्याची निर्मिती साजरी केली आहे.

आणि आमच्या मेजवानीच्या मुकुटाच्या वेळी, आमचा आनंद आणि आमचा आनंद, आमच्या प्रेमाने चालवलेला, आम्ही त्याला सर्व गोष्टी दिल्या, सर्व सृष्टीचा घटक राजा, जेणेकरून आम्ही त्याच्याबद्दल स्वतःला म्हणू शकू:

"आम्ही राजे आणि स्वामी आहोत, राजा आणि स्वामी हे आपल्या हातांचे काम आहे, आपल्या प्रेमाच्या ओतण्याने जन्मलेले प्रिय बाळ. "

आपल्या मुलास सेवक बनवणे आपल्यापेक्षा प्रतिरूप आणि राज्यामध्ये वेगळे असणे आपल्यासाठी अयोग्य आणि सर्व शिष्टाचाराच्या विरुद्ध आहे.

एखाद्या राजाने आपल्या मुलाला भ्याड सेवक बनवणे, त्याला राजवाड्यात, गरीब झोपडीत बसवण्यापेक्षा इतरत्र बसवणे हे अयोग्य आणि अयोग्य ठरणार नाही का? हा राजा प्रत्येकाच्या दोषास पात्र असेल आणि तो राजा नव्हे तर जुलमी समजला जाईल.

शिवाय, आमचा जन्म आमच्या दैवी प्रेमाच्या गहराईतून झाला आहे आणि म्हणून आम्हाला आमच्या कामात सजावट आणि राजेशाहीचा शिक्का हवा होता .

पण आपलं प्रेम माणसाने तोडलं. आपल्या दैवी इच्छेपासून दूर राहून, त्यानेच राजेशाहीचा शिक्का आणि राजेशाही झगा काढून घेतला.

पण आमच्या बाजूने

- काहीही बदलले नाही आणि

आम्ही आमच्या इच्छेवर ठाम राहिलो

आपल्या हातांनी केलेल्या कामाचा बालक राजा बनवण्यासाठी, नोकर नव्हे.

म्हणूनच, सृष्टीच्या इतिहासाद्वारे, आपण परत येतो

- प्राणघातक हल्ला e
- आमच्या इच्छेच्या पूर्ततेसाठी.

आपण या संततीतील एक प्राणी म्हणतो.

सर्व काही बाजूला ठेवून जणू काही अस्तित्वातच नाही, आपण पहिल्या माणसाच्या निर्मितीच्या गांभीर्याचे नूतनीकरण करतो.

आपल्या प्रेमाचा उत्साह सर्वोच्च लहरी निर्माण करतो आणि आपल्याला फक्त प्रेम पाहतो.

आणि या जीवाला या लहरीमध्ये टाकणे, जरी आपले सर्वज्ञ सर्व काही पाहत असले तरी,

- आम्ही सर्वकाही बाजूला ठेवतो आणि
- आम्ही या प्राण्यासोबत सृष्टीच्या पहिल्या कृतीच्या महान विलक्षणतेचे नूतनीकरण करतो.

आम्ही **सार्वभौम राणीबरोबर हेच केले** .

आणि आपले प्रेम न मोडल्याने आणि आपल्या दैवी इच्छेनुसार जीवन ठेवत, तिला राणीची पदवी मिळाली. अरेरे! **आमच्या सर्जनशील हातांच्या कामाची पहिली राणी तिच्यामध्ये पाहून आमचे प्रेम किती आनंदी आहे!**

पण आमच्या प्रेमात फक्त एक राणी नव्हती किंवा सृष्टीत आमची इच्छा नव्हती.

येथे कारण

- आमचे प्रेम शक्तीने ओसंडून वाहते.
- त्याच्यातील लाटा सोडवून तो लुइसाला हाक मारतो.
- त्यात सृष्टीचे सर्व कार्य केंद्रीकृत करा,

- मुसळधार पावसावर पाऊस पडतो,
 - असे करण्यासाठी तो त्याच्या दैवी गुणांनी ते व्यापतो
 - आमच्या इच्छेच्या राज्याचा पाया रचण्यासाठी दुसरी मुलगी राणी असणे आणि - आमच्या मुलांना राणी आणि राजांचे उत्तराधिकारी बनविण्यास सक्षम असणे.
- म्हणूनच **तुमच्यातील निर्मितीची पहिली कृती करण्यासाठी मी सर्वकाही बाजूला ठेवतो.**

माझे प्रेम माझ्यासाठी मंत्रमुग्ध करते. मी इतरांकडे पाहत असताना,
मला माझी नजर तुझ्यावर टेकवायला लावते आणि
तो तुमच्यावर आवश्यक असलेल्या सर्व गोष्टींचा वर्षाव करतो
तुमच्यामध्ये माझ्या दैवी इच्छेचे राज्य निर्माण करण्यासाठी.
मी वडिलांप्रमाणे वागतो,
- विवाहात इतर मुलांना जन्म देणे, ई
- दुसऱ्या कोणाशी तरी लग्न करा,
आधी किंवा नंतरचा विचार करत नाही पण बाकी सर्व बाजूला ठेवून,
लग्नात काय प्रस्थापित होणार आहे याचा विचार करा.

आणि जर मुलगा चांगला असेल आणि ज्याला त्याने निवडले आहे तो त्याच्यासाठी योग्य असेल तर वडील कोणताही खर्च सोडत नाहीत. तो त्याला भरपूर संपत्ती देतो, त्याला एक आलिशान घर तयार करतो.

थोडक्यात, तो त्याचे सर्व पितृप्रेम दाखवतो. जेव्हा येतो तेव्हा मी हेच करतो
- निर्मितीचा उद्देश लक्षात घेणे,
- जे प्राण्यांमध्ये माझ्या दैवी इच्छेचे राज्य आहे.

मी ज्याला प्रथम कॉल करतो त्यासाठी मी काहीही सोडत नाही.
मी तिच्यातील प्रत्येक गोष्टीचे केंद्रीकरण करतो, हे जाणून घेतो की प्रत्येक गोष्ट

तिच्यानंतर आलेल्यांना वारसा म्हणून परत येईल.

मी दैवी इच्छेचे पालन केले आणि मी विचार केला:

"अरे! मला देवाच्या पहिल्या कृतीत सहभागी व्हायला कसे आवडेल,

- सर्व काही एकाच कृतीत करा e

-माझ्या निर्मात्याला सर्व प्रेम आणि सर्व वैभव, त्याचे आनंद देण्यास सक्षम होण्यासाठी

आणि त्याचे अनंत आनंद,

- तो स्वतःवर प्रेम करतो आणि गौरव करतो म्हणून त्याचे गौरव करण्यास सक्षम असणे.

जर मी दैवी फियाटच्या पहिल्या कृतीत असेन तर मी त्याला काय देणार नाही?
माझ्या निर्मात्याला त्याच्या स्वतःच्या आनंदाने आनंदी करण्यात मला काहीही कमी पडणार नाही. "

आणि स्वतःला असहाय्य पाहून मी माझ्या सार्वभौम आईची प्रार्थना केली.

- येऊन मला मदत करण्यासाठी, ई

- मला तिच्या मातृहातांनी या पहिल्या कृतीत ठेवण्यासाठी जिथे तिचा शाश्वत निवास होता.

दैवी इच्छेनुसार जगत असल्याने, देवाची पहिली कृती त्याच्या मालकीची होती, तो त्याला जे हवे ते देऊ शकतो.

पण हा विचार करून मला वाटलं, "काय मूर्खपणा सांगू!" पण माझा चांगला येशू , माझ्यामध्ये स्वतःला प्रकट करून, मला म्हणाला:

माझी मुलगी, **स्वर्गाची राणी** , तिच्या वैभवात आणि भव्यतेमध्ये, एकांतात आहे. कारण ते फक्त जगण्यासाठी होतं

- देवाच्या पहिल्या कृतीत, म्हणजे

- दैवी इच्छेच्या पूर्णता आणि संपूर्णतेमध्ये, ती एक वेगळी राणी आहे.

त्यात इतर राण्यांच्या मिरवणुका नसतात आणि ते वैभवात आणि भव्यतेने बरोबरीचे असतात. स्वर्गाची राणी एका राणीच्या स्थितीत आहे जी,

- सेवक आणि पृष्ठांनी वेढलेले, विश्वासू मित्र जे त्याचा आदर करतात आणि सोबत करतात,

- तथापि, त्याच्या बरोबरीची एकही राणी नाही

त्याला त्याच्या सभोवतालचा आणि त्याला सहवास ठेवण्याचा महान सन्मान देण्यासाठी.

पृथ्वीच्या राणीसाठी सर्वात मोठा सन्मान कोणता असेल: घेरणे

-स्वतःच्या बरोबरीच्या इतर राण्यांकडून किंवा

-वैभव, भव्यता आणि सौंदर्यात कनिष्ठ दर्जाच्या लोकांकडून?

मान आणि गौरव यात खूप अंतर आहे

राणीने वेढलेली राणी e

ज्याच्या आजूबाजूला इतर लोक असतात, ती तुलना अशक्य आहे.

पण **स्वर्गीय आई**

पृथ्वीवर दैवी इच्छेच्या राज्याची इच्छा, इच्छा आणि वाट पाहत आहे, जिथे दैवी इच्छेनुसार राहणारे आत्मे असतील,

ते देवाच्या पहिल्या कृतीत त्यांचे जीवन तयार करतील,

रॉयल्टी आणि राणीची पदवी प्राप्त करेल.

प्रत्येकाला तिच्यात दैवी इच्छेची मुलगी बनवणारे व्यक्तिरेखा तिच्यात ठसलेले दिसेल. तिच्या मुलीप्रमाणेच राणीची पदवी आणि अधिकार त्यांची वाट पाहत आहेत.

या आत्म्यांना दैवी रॉयल पॅलेसमध्ये त्यांचे घर असेल. त्यानंतर ते खरेदी करतील

- चालीरीती, कामे, परिच्छेद आणि शब्दांची खानदानी. त्यांच्याकडे असे विज्ञान असेल ज्याची कोणीही बरोबरी करणार नाही.

ते अशा प्रकाशाने परिधान केले जातील की हाच प्रकाश सर्वांना घोषित करेल की त्या राण्या आहेत ज्यांनी माझ्या इच्छेच्या रॉयल पॅलेसमध्ये वास्तव्य केले आहे.

अशा प्रकारे, **सार्वभौम राणी** यापुढे तिच्या शाही सिंहासनावर एकटी राहणार नाही. तिला इतर राण्यांनी घेरले असेल.

त्याचे सौंदर्य त्यांच्यात दिसून येईल.

त्याची महिमा आणि महानता कोणामध्ये पसरवायची ते सापडेल. अरेरे! तिला किती सन्मान आणि गौरव वाटेल!

यासाठी तो दैवी फियाटमध्ये राहू इच्छिणाऱ्यांची इच्छा करतो

-तिच्या पहिल्या कृतीत त्यांना राणी बनवण्यासाठी,

- स्वर्गीय मातृभूमीत इतर राण्यांची मिरवणूक काढणे जे त्याला घेरतील आणि त्याच्यामुळे त्याला सन्मान देतील.

त्यानंतर माझ्या मनात विचार आला, " देवावरचे हे लेखन कशासाठी असेल?
पाहिजे? "

आणि **येशू** , माझा सर्वोच्च चांगला, माझ्यामध्ये प्रकट होऊन, मला म्हणाला:

माझी मुलगी

माझी सर्व कामे एकमेकांना आधार देतात.

ती माझी कामे आहेत याचे लक्षण म्हणजे एकाला विरोध नाही.

ते एकमेकांशी इतके जोडलेले आहेत की एक दुसऱ्यावर अवलंबून आहे. हे इतके खरे आहे की माझे निवडलेले लोक तयार केल्यानंतर, ज्यातून घोषित मसिहा जन्माला येणार होता, - मी याच लोकांमध्ये याजक तयार केले.

विमोचनाच्या महान चांगल्यासाठी सूचना द्या आणि तयार करा.

-मी त्यांना कायदे, प्रात्यक्षिके आणि प्रेरणा दिल्या

ज्याने पवित्र शास्त्राची रचना केली, ज्याला बायबल म्हटले जाते आणि प्रत्येकाने

त्याच्या अभ्यासासाठी स्वतःला वाहून घेतले.

म्हणूनच माझ्या पृथ्वीवर येण्याने,

- मी नष्ट केले नाही, पण
- उलट त्याने पवित्र शास्त्राचे समर्थन केले.

आणि माझी उपदेश केलेली सुवार्ता कोणत्याही प्रकारे पवित्र शास्त्राच्या विरुद्ध नव्हती. दोघांनी एकमेकांना वाखाणण्याजोगी साथ दिली.

मी नवजात चर्च आणि नवीन पुजारी होतो जे वेगळे नाही

- किंवा पवित्र शास्त्राचा नाही
- किंवा गॉस्पेलचे नाही.

ते लोकांना शिक्षित करण्यासाठी काळजीपूर्वक तयार केले गेले आहेत.

आणि असे म्हणता येईल की ज्यांना या फायदेशीर स्त्रोतावर काढायचे नाही ते माझे नाहीत.

कारण तो माझ्या चर्चचा आणि जीवनाचा पाया आहे जो लोकांना आकार देतो.

आता मी माझ्या दैवी इच्छेबद्दल जे प्रकट करतो आणि तुम्ही जे लिहिता त्याला "दैवी इच्छेच्या राज्याची सुवार्ता" म्हणता येईल.

ते कोणत्याही प्रकारे विरुद्ध नाही

- पवित्र शास्त्राकडे
- किंवा मी पृथ्वीवर असताना जाहीर केलेल्या गॉस्पेललाही. किंबहुना याला दोघांचा आधार म्हणता येईल.

यासाठी मी पुरोहितांना परवानगी देतो आणि विचारतो

-येणे,

- त्यांनी माझ्या दैवी फियाटच्या राज्याची गॉस्पेल वाचली जेणेकरून मी त्यांना तसेच माझ्या प्रेषितांना सांगू शकेन:

"गॉस्पेलचा प्रचार करण्यासाठी संपूर्ण जगात जा", कारण माझ्या कामात मी माझ्या याजकांचा वापर करतो.

आणि मी केले तसे

- लोकांना तयार करण्यासाठी माझ्या येण्यापूर्वी पुजारी, ई
 - माझ्या येण्याची पुष्टी करण्यासाठी माझ्या चर्चचे पुजारी आणि मी जे काही सांगितले आहे,
- माझ्या इच्छेच्या राज्याचे पुजारीही माझ्याकडे असतील.

त्यामुळे त्याचाच वापर केला जाणार आहे

- मी तुम्हाला प्रकट केलेल्या सर्व गोष्टी,
- सर्व आश्चर्यकारक सत्ये, ई
- अशा अनेक वस्तूंची आश्वासने जी मला "फियाट व्हॉलंटॅस तुआ" (तुझी इच्छा) च्या मुलांना द्यायची आहेत.

हे गॉस्पेल, आधार, अक्षय स्तोत्र असेल ज्यातून प्रत्येकजण काढण्यासाठी येईल

- स्वर्गीय जीवन,
- ऐहिक सुख e
- त्याच्या निर्मितीची जीर्णोद्धार.

अरेरे! जे लोक या ज्ञानाच्या स्रोतांतून मोठमोठे घोट प्यायला उत्सुकतेने येतात त्यांना किती आनंद होईल.

कारण त्यांच्याकडे स्वर्गातून जीवन आणण्याचे आणि सर्व वेदना दूर करण्याचा गुण आहे.

हे ऐकून, मला दैवी इच्छेच्या लिखाणावर मेसिनामध्ये मोठ्या वादाचा विचार झाला, फ्रान्सच्या पूज्य पित्याच्या आशीर्वादित स्मृतीमुळे उद्भवलेला वाद:

-मी आणि माझे वरिष्ठ ज्यांना हे लेखन इथे ठेवायचे आहे,

-आणि मेसिनाच्या वरिष्ठांनी, त्यांच्या मृत्यूपूर्वी आदरणीय पित्याने काटेकोरपणे शिफारस केली आहे, ज्यांना देवाची इच्छा असेल तेव्हा त्यांना प्रकाशनासाठी ठेवायचे आहे.

आणि म्हणून

दोन्ही बाजूंनी पत्रे जाळण्याशिवाय काहीही होत नाही.

ज्यांना लेखन जपून ठेवायचे आहे आणि ज्यांना ते परत घ्यायचे आहे. मला काळजी, अस्वस्थ आणि थकल्यासारखे वाटले आणि मी विचार केला:

“येशू हे सर्व कसे होऊ देऊ शकतो? त्याचीही हरकत नसेल तर कोणास ठाऊक?
”

आणि तो, माझ्यामध्ये प्रकट होऊन, मला म्हणाला:

माझ्या मुली, तुला याची काळजी वाटते.

पण मी अजिबात नाही आणि मला रागही नाही.

याउलट, माझ्या इच्छेचे राज्य निर्माण करणाऱ्या या लिखाणांमध्ये पुरोहितांना असलेली आवड पाहून मला आनंद होतो. याचा अर्थ असा आहे की ते त्याच्या मोठ्या चांगल्या गोष्टीची प्रशंसा करतात आणि प्रत्येकजण स्वतःसाठी इतका मोठा खजिना ठेवू इच्छितो जेणेकरून ते इतरांना कळवा.

आणि विवाद चालू असताना, आम्ही काय करावे हे शोधण्यासाठी सल्लामसलत करतो.

मला आनंद आहे की माझे इतर मंत्री माझ्या दैवी इच्छेच्या राज्याची ओळख करून देण्याचा मोठा खजिना शिकतात.

मी हे माझ्या फियाटच्या राज्याच्या आगमनासाठी पहिल्या याजकांना प्रशिक्षण देण्यासाठी वापरतो.

माझ्या मुली, प्रथम याजक तयार करणे खूप आवश्यक आहे.

माझे प्रेषित माझ्या चर्चच्या स्थापनेत होते म्हणून ते मला उपयोगी पडतील.

आणि जे लोक हे लेखन प्रकाशित करण्यासाठी त्यांना प्रसिद्ध करण्यासाठी काम करतील ते असतील: माझ्या सर्वोच्च इच्छा राज्याचे नवीन प्रचारक.

आणि ज्यांचा माझ्या गॉस्पेलमध्ये बहुतेकदा उल्लेख केला जातो ते चार सुवार्तिक आहेत, त्यांच्या महान सन्मानासाठी आणि माझ्या गौरवासाठी.

तर ते त्यांच्यासाठी असेल जे माझ्या विलच्या ज्ञानाच्या लेखनावर आणि त्याच्या प्रकाशनावर काम करतील.

नवीन सुवार्तिक म्हणून, त्यांची नावे माझ्या इच्छा राज्यामध्ये अधिक वेळा दिसून येतील,

- त्यांच्या महान सन्मानासाठी आणि

- माझ्या छातीत परत येणे पाहण्यासाठी माझ्या महान गौरवासाठी

सृष्टीच्या क्रमानुसार, पृथ्वीवरील स्वर्गातील जीवन, जे निर्मितीचे एकमेव कारण आहे.

त्यामुळे या परिस्थितीत,

मी वर्तुळ विस्तृत करतो ई

पाण्याप्रमाणे, ज्यांनी अशा पवित्र राज्यासाठी माझी सेवा केली पाहिजे त्यांना मी माझ्या जाळ्यात अडकवतो.

तसेच, **मला ते करू द्या आणि त्याबद्दल विसरून जा .**

मी दिव्य फियाटमध्ये माझी वळण घेत होतो. मला स्वर्ग आणि पृथ्वी सर्वकाही साफ करायचे होते, _

जेणेकरून प्रत्येक गोष्टीची एकच इच्छा, आवाज, हृदयाचा ठोका असेल. मला ते सर्व माझ्या आवाजाने अॅनिमेट करायचे होते जेणेकरून प्रत्येकजण माझ्याबरोबर म्हणू शकेल:

"आम्हाला तुमच्या इच्छेचे राज्य हवे आहे."

आणि मला ते मिळवायचे होते, ते व्हा

समुद्र आणि पाणी बोलू द्या,
प्रकाशाला माझा आवाज देण्यासाठी सूर्य ,
आकाश ताऱ्यांना सजीव करण्यासाठी आणि प्रत्येकाला म्हणायला लावते:
"तुमचे राज्य येवो, तुमचा फियाट ओळखला जावा."

म्हणे मला आकाशीय प्रदेशात शिरायचे होते
-सर्व देवदूत आणि संतांना, ई
- स्वतः स्वर्गीय आईला:
"आराध्य ट्रिनिटी,
घाई करा, आता थांबू नका,
कृपया त्वरा करा
तुमची इच्छा पृथ्वीवर उतरते.
त्याला ओळखा आणि स्वर्गाप्रमाणे पृथ्वीवर राज्य करा. "
मी हे आणि इतर बऱ्याच गोष्टी करत होतो ज्यांना कागदावर ठेवण्यास खूप वेळ
लागेल आणि मला वाटले:
"आणि मी त्यात इतका जोर का लावतो आणि घाई का करतो, मला असे वाटते की
मी पृथ्वीवरील त्याच्या फियाटचे राज्य मागितले नाही तर मी दुसरे काहीही करू
शकत नाही?"
आणि माझा प्रिय येशू , माझ्यामध्ये प्रकट होऊन मला म्हणाला:

माझ्या मुली, जर तुला माहित असेल तर
- कोणाला तुमची काळजी आहे,
- ज्यामुळे तुम्ही खूप आग्रह धरता,
पृथ्वीवरील माझ्या इच्छेचे राज्य, जीवनासाठी आपण सर्वकाही हलवू इच्छित
आहात,
आणि तुम्ही आश्चर्यचकित व्हाल.

आणि मी: "मला सांग, हे कोण आहे, माझ्या प्रिय?" आणि तो, सर्व कोमलता, जोडला:

तुला माहित करून घ्यायचंय?

ही माझी इच्छाच आहे जी तुम्हाला हे करण्यास प्रवृत्त करते. कारण त्याला स्वतःची ओळख करून द्यायची आहे, त्याला राज्य करायचं आहे.

पण त्याला त्याच्या लहान मुलीचा हट्ट हवा आहे की,

प्रत्येक प्रकारे दाबून,

तो त्याला सर्वासह, सर्वात शक्तिशाली साधनांसह, पृथ्वीवर येण्यासाठी बोलावतो.

तुमचा आग्रह हे उसासे आणि माझ्या इच्छेच्या अमर्याद घाईचे प्रतीक आणि प्रतिमा आहे जी प्राण्यांना द्यायची आहे.

आणि जेव्हा तुम्हाला सर्वकाही मिसळायचं असेल,

- त्याला माझी इच्छाही आवडेल

समुद्र, आकाश, सूर्य, वारा, पृथ्वी, सर्व काही गतिमान करते.

की प्रत्येक गोष्ट प्राण्यांना ते ओळखण्यासाठी, ते स्वीकारण्यासाठी आणि त्यावर प्रेम करण्यास प्रवृत्त करू शकते.

आणि तिची इच्छा होताच,

- सर्व तयार केलेल्या गोष्टींचे पडदे तोडेल.

आणि राणी आणि आई सारखी जी आपल्या मुलांच्या मागे लागलेली असते,

- ते ज्या ठिकाणी लपले होते त्या निर्माण केलेल्या गोष्टींच्या छातीतून बाहेर येईल

- स्वतःला प्रकट करा, त्याच्या मुलांना आलिंगन द्या आणि त्यांच्यामध्ये राज्य करा त्यांना लाभ, शांती, पवित्रता आणि आनंद देणे.

त्या नंतर माझे गोड येशूपासून वंचित राहून बरेच दिवस गेले. मला यातना झाल्यासारखे वाटले, थकल्यासारखे वाटले, इतके की या दिवसात त्याने मला जे सांगितले ते लिप्यंतरण करण्याचा प्रयत्न केल्यावर, मला ते करणे अशक्य वाटले.

आणि तो, मी हे करू शकलो नाही हे पाहून, आणि मी लिहिण्याच्या मोठ्या प्रयत्नांपूर्वी, माझ्या खोलीतून बाहेर आला, एखाद्या दीर्घ झोपेनंतर जागे झालेल्या आणि दयाळू स्वरात, **मला म्हणाला :**

गरीब मुलगी, चल.

स्वतःला शहीद करू नका. माझ्या एकांताची हौतात्म्य भयंकर आहे हे खरे आहे. जर तुम्ही स्वतःला आंतरिक समर्थन दिले नाही, तर तुम्ही ते घेऊ शकणार नाही. तुम्हाला शहीद करणारी ती माझी दैवी इच्छा आहे,

- अफाट आणि शाश्वत, आणि - ज्याचे लहानपणा तुम्हाला चिरडणारे वजन आणि विशालता जाणवते.

पण माझ्या मुली, तिला तिच्या लहान मुलीवर खूप प्रेम आहे हे जाणून घ्या.

आणि म्हणूनच त्याचा प्रकाश केवळ तुमचा आत्माच नाही तर तुमचे शरीर पुनर्संचयित करू इच्छितो.

तीला हवे आहे

फवारणी करा,

त्याच्या धूळ अणूंना त्याच्या प्रकाशाने, त्याच्या उष्णतेने सजीव करा

मानवी इच्छेतून जे काही बीज आणि स्वभाव असू शकते ते काढून टाका, जेणेकरून तुमच्यातील प्रत्येक गोष्ट, तुमचे शरीर आणि तुमचा आत्मा पवित्र होईल.

तो तुमच्यातील काहीही सहन करू इच्छित नाही, तुमच्या अस्तित्वाचा एक अणू देखील नाही, जो माझ्या इच्छेनुसार सजीव आणि पवित्र नाही.

म्हणूनच तुमचे कठोर हौतात्म्य त्याच्या मालकीच्या नसलेल्या गोष्टींच्या सेवनापेक्षा अधिक काही नाही.

माणसाची इच्छा ही सृष्टीची अपवित्रता आहे हे तुम्हाला माहीत नाही का? जेव्हा त्याचे सर्वात लहान मार्ग असतात, प्राण्यांमध्ये त्याचे सर्वात लहान प्रवेश असतात, तेव्हा मनुष्य सर्वात पवित्र, सर्वात निष्पाप गोष्टींना अपवित्र करतो.

माझी इच्छा

- माणसाला त्याचे पवित्र आणि जिवंत मंदिर बनवले
- जिथे त्याला त्याचे सिंहासन, त्याचे घर, त्याचे शासन, त्याचे वैभव ठेवायचे आहे,

जेव्हा प्राणी मानवी इच्छेला सर्वात कमी प्रवेश देते, तेव्हा माझी इच्छा पाहते की तिचे मंदिर, तिचे सिंहासन, तिचे निवासस्थान, तिची राजवट आणि तिचे वैभव अपवित्र झाले आहे.

माझी इच्छा

-म्हणूनच त्याला तुमच्यातील प्रत्येक गोष्टीला स्पर्श करायचा आहे, अगदी माझ्या उपस्थितीलाही

जर त्याचे राज्य तुमच्यावर निरपेक्ष असेल तर ई

जर तुम्ही आनंदी असाल की ती एकटीच तुमच्यावर वर्चस्व गाजवते आणि प्रथम स्थान व्यापते .

तुमच्यातील प्रत्येक गोष्टी दैवी इच्छा असली पाहिजे, जेणेकरून मी म्हणू शकेन:

"तिच्याबद्दल मला खात्री आहे; तिने मला काहीही नाकारले नाही, अगदी स्वतःहून अधिक प्रेम करणाऱ्या तिच्या येशूच्या उपस्थितीचे बलिदानही नाही. त्यामुळे माझे राज्य सुरक्षित आहे ».

हे ऐकून मला वाटले

- त्याच्या उपस्थितीने सांत्वन, ई
- त्याच वेळी त्याच्या शब्दांसाठी कटुता पूर्ण.

आणि माझ्या दुःखात मी त्याला म्हणालो:

माझ्या प्रिये, याचा अर्थ असा आहे की तू यापुढे तुझा गरीब छोटा वनवास बघायला येणार नाहीस? आणि मी ते कसे करू? तुझ्याशिवाय मी कसे जगू? "

येशू :

नववा. तसेच, मी तुमच्या आत आहे तर मी कुठून येऊ?

शांततेत राहा, आणि जेव्हा तुम्ही त्याबद्दल किमान विचार कराल, तेव्हा मी स्वतःला तुमच्यासमोर प्रकट करीन, कारण मी तुम्हाला सोडत नाही, परंतु मी तुमच्याबरोबर राहतो.

मी सर्वोच्च फियाटमध्ये माझा दौरा चालू ठेवला .__

माझ्या प्रिय येशूने रिडेम्प्शनमध्ये पूर्ण केलेल्या कामांवर पोहोचून, त्याने खूप प्रेम आणि कष्टाने जे काही केले ते मी चरण-दर-चरण अनुसरण करण्याचा प्रयत्न केला.

आणि मी स्वतःशी विचार केला:

"येशूने एकदा मला सांगितले की तो माझ्यावर खूप प्रेम करतो.

- ज्याने मला त्याचे कार्य, त्याचे शब्द, त्याचे हृदय, त्याची पावले आणि त्याचे दुःख, आणि

-त्याचे कोणतेही कृत्य मला दिल्याशिवाय केले गेले नाही.

केवळ येशू हे करू शकत होता आणि करू इच्छित होता, कारण त्याने देवावर प्रेम केले. दुसरीकडे प्राणी,

- बाह्य वस्तू देण्यासाठी, पृथ्वीची संपत्ती,

- पण कोणीही आपला जीव देत नाही.

ज्याचा अर्थ असा आहे की तो एक प्रेमळ प्राणी आहे, प्रेम संपले आहे. "

तेव्हा मला वाटले:

«हे खरे असल्यास, माझ्या चांगल्या येशूने मला बोलावले पाहिजे जेव्हा मी त्यांची कृती माझ्याकडे सोपवणार आहे. आणि तो, माझ्यामध्ये प्रकट होऊन, मला म्हणाला:

माझ्या मुली, तुला माहित असणे आवश्यक आहे

- की विमोचनामध्ये माझ्या दैवी इच्छेचे राज्य होते आणि
- मी केलेल्या सर्व कृत्यांमध्ये दोन राज्ये होती.

या फरकाने की

* मी माझ्या विमोचनाशी संबंधित कृत्ये उघडपणे प्रकट करून दान केली. कारण त्यांना माझ्या दैवी इच्छेच्या राज्याची तयारी म्हणून काम करायचे होते.

* दुसरीकडे, मी माझ्यात धरले,

- माझ्या दैवी इच्छेमध्ये निलंबित केल्याप्रमाणे,
- माझ्या दैवी फियाटच्या राज्याशी संबंधित कृती.

आता, तुम्हाला माहित असणे आवश्यक आहे

-जेव्हा आपले देवत्व एखादे कार्य किंवा चांगले कार्य बाहेरून प्रकट करण्याचा निर्णय घेते,

-प्रथम आपण आपले काम कुठे जमा करायचे ते प्राणी निवडतो

कारण आमची इच्छा नाही

- आपण जे करतो ते रिकामे आणि परिणामाविना राहते,
- किंवा कोणताही प्राणी आपल्या फायद्यांचा संरक्षक नाही. यासाठी आम्ही किमान एक तरी मागतो.

जर इतर कृतघ्न प्राण्यांनी आमचे आशीर्वाद घेण्यास नकार दिला तर किमान एक तरी आहे जिथे आमची कामे जमा केली जाऊ शकतात.

आणि जेव्हा आम्हाला खात्री असते, तेव्हा आम्ही कामाला लागतो.

रिडेम्पशनमध्ये, माझ्या सर्व कामांची रक्षक माझी अविभाज्य आई होती.

असे म्हणता येईल

-जेव्हा मी श्वास घेणार होतो, रडत होतो, प्रार्थना करत होतो, दुःख सहन करत होतो आणि मी जे काही केले आहे

- माझे श्वास, माझे अश्रू, माझे दुःख आणि माझे इतर सर्व कृत्य जे मी तिच्याकडे जमा केले आहेत ते स्वीकारण्यासाठी मी तिलाच प्रथम बोलावले होते.

त्यानंतर मी श्वास घेतला, रडलो आणि प्रार्थना केली.

माझ्यासाठी हे असह्य झाले असते, आणि इतर सर्वपेक्षा मोठा त्रास झाला असता, जर माझ्याकडे माझी कामे ठेवण्यासाठी माझी आई नसती.

आणि कसे

- विमोचनाची सर्व कृती

- त्यात दैवी इच्छेचे राज्य होते, मी तुम्हाला आधीच कॉल करत होतो.

मी स्वर्गाच्या सार्वभौम राणीमध्ये मुक्तीची सर्व कृत्ये जमा केली आहेत.

सर्वोच्च फियाटच्या राज्याशी संबंधित असलेल्यांना मी तुमच्यामध्ये जमा केले आहे.

म्हणूनच तुम्ही माझे स्टेप बाय स्टेप फॉलो करावे अशी माझी इच्छा आहे.

-आणि

- जर मी बाळासारखे रडलो,

माझ्या अश्रूंची भेट तुला देण्यासाठी तू माझ्या जवळ असशील अशी माझी इच्छा आहे

म्हणून मी तुझ्यासाठी माझ्या दैवी राज्याची महान देणगी मागितली.

"जर मी बोललो, तर माझ्या इच्छेच्या शब्दाची देणगी देण्यासाठी तुम्ही माझ्या जवळ असावे अशी माझी इच्छा आहे.

-मी चाललो तर तुला माझ्या पावलांची भेट द्यायला.

-मी काम करत असलो तर माझी कामे तुला भेट म्हणून द्यायला.

- जर मी प्रार्थना केली तर:

मी तुम्हाला माझ्या प्रार्थनांची भेट देतो आणि

मी तुम्हाला मानवी कुटुंबासाठी माझ्या दैवी इच्छेचे राज्य मागतो.

- जर मी चमत्कार केले तर तुम्हाला माझ्या इच्छेच्या महान चमत्काराची भेट देण्यासाठी.

आणि म्हणून,

- जर मी आंधळ्यांना दृष्टी दिली तर मी तुमच्या मानवी इच्छेतील अंधत्व काढून टाकतो आणि तुम्हाला माझ्या इच्छेची दृष्टी भेट देतो.

- जर मी बहिरे ऐकण्यासाठी परत आलो तर मी तुम्हाला माझी इच्छा ऐकण्याची भेट देतो.

- जर मी मूकांना शब्द दिला तर मी तुम्हाला माझ्या इच्छेबद्दल बोलण्याच्या अशक्यतेपासून मुक्त करतो

- जर मी लंगड्याचा पाय सरळ केला तर मी तुला माझ्या इच्छेनुसार सरळ करतो.

-वाऱ्यात आदेश देऊन वादळ शांत केले तर मी आदेश देतो

तुझ्या मानवी इच्छेच्या वाऱ्याला माझ्या इच्छेचा शांत समुद्र हादरवणार नाही.

थोडक्यात, माझ्याशिवाय मी काही करत नाही किंवा सहन करत नाही

- ते तुला द्या

- आणि माझ्या दैवी इच्छेचे राज्य स्वतःमध्ये ठेवा आणि स्वतःमध्ये तयार करा.

माझ्या दैवी इच्छेचे राज्य प्राण्यांमध्ये पुनर्संचयित करण्यासाठी मी पृथ्वीवर आलो होतो.

मी स्वतःवर, माझ्या मानवतेवर खूप प्रेम ठेवून हे राज्य निर्माण केले.

हे माझ्यासाठी सर्वात मोठे दुःख असेल

जर मला खात्री असण्याची गरज नसेल, जसे मी विमोचनासाठी होतो,
किमान एका प्राण्याला दैवी फियाटच्या राज्याची पुनर्स्थापना मिळणार होती.
आणि शतकांकडे एकच बिंदू म्हणून पाहणे,
निवडलेला, मला तू सापडला आहे आणि आजपर्यंत मी तुला माझी कामे
तुझ्यामध्ये ठेवण्याची आज्ञा दिली आहे
माझ्या राज्याची तुझ्यामध्ये विल्हेवाट लावण्यासाठी.

माझ्या मुक्तीच्या क्षेत्रासाठी,

* जरी मी **स्वर्गीय राणीमध्ये** सर्वकाही सुरक्षित केले तरीही ,

* मी स्वतःला सोडले नाही

- थकवा नाही,

- त्रास नाही,

- प्रार्थना नाही,

- कृपा नाही,

- मृत्यू देखील नाही,

प्रत्येकाला देण्यास सक्षम होण्यासाठी

- धन्यवाद आणि

- मुबलक आणि पुरेशी संसाधने

जेणेकरून सर्वांचे तारण आणि पवित्र केले जावे.

म्हणून, जरी मी सर्व काही तुमच्यामध्ये सुरक्षित ठेवतो, तरीही मी माझ्या दैवी
इच्छेच्या राज्यासाठी तेच करतो.

मी काहीही सोडत नाही,

- शिकवणी नाही,

- कृपा नाही,

- कोणतेही आकर्षण नाही,

-वचन नाही,

जेणेकरून प्रत्येकजण करू शकेल

- माझ्या इच्छेचे महान चांगले प्राप्त करा आणि

- भरपूर प्रमाणात असणे आणि इतके चांगले जगण्यासाठी मदत शोधणे.

मी खूप प्रेमाने आणि अधीरतेने वाट पाहत आहे तुझ्या पृथ्वीवर वेळेवर येण्याची,
की त्याची कल्पना करणेही अशक्य आहे.

कारण मला माझ्या मानवतेने सर्वोच्च फियाटच्या राज्यासाठी केलेल्या या सर्व
अपवादात्मक कृती जमा करायच्या होत्या.

तुमच्या येशूने केलेल्या प्रलंबित कृतीचा अर्थ काय हे तुम्हाला माहीत असेल तर.
अरे!

*माझ्या कृत्यांची सर्व ठेव त्यांना जीवनदान देण्यासाठी तू कशी घाई करणार
आहेस.

कारण त्यात अनेक दैवी जीवने आहेत,

* तुम्ही त्यांची ओळख करून देण्याची किती घाई कराल!

मी खंड 20 मध्ये वाचले आहे की दैवी इच्छा काय आहे.

या लेखनात जिवंत आणि स्पंदनशील दैवी जीवन पाहण्याचा ठसा मला मिळाला.

मला वाटले

प्रकाशाची शक्ती ,

स्वर्गाच्या उष्णतेचे जीवन ,

मी जे वाचले त्यामध्ये कार्यरत दैवी फियाटचे गुण .

माझ्या अंतःकरणापासून मी येशूचे आभार मानले ज्याने, खूप प्रेम आणि दयाळूपणे,
मला ते लिहू दिले.

मी हे केले जेव्हा माझा प्रिय येशू, जणूकाही तो स्वतः त्याच्या हृदयाचा हिंसक ठोका रोखू शकला नाही, माझ्यातून बाहेर आला आणि त्याच्या हातांनी माझी मान घेरली, त्याच्या हृदयाची तीव्र धडधड जाणवण्यासाठी मला त्याच्यावर खूप घट्ट दाबले; मग तो मला म्हणाला:

माझ्या मुली, तू माझे आभारी आहेस कारण मी तुला माझ्या इच्छेबद्दल लिहायला लावले.

-सर्व स्वर्गाची शिकवण ई

- ज्यात धडधडणे आणि माझ्या इच्छेचे संपूर्ण खगोलीय जीवन संप्रेषण करण्याचा सदगुण आहे

जो हे लेखन वाचेल त्याला.

माझी इच्छा प्राण्यांमध्ये स्पंदन करते, परंतु मानवी इच्छेमुळे त्याचे जीवन गुदमरते.

या लेखनामुळे तिची धडधड इतकी मजबूत होईल की माझ्या इच्छाशक्तीला तिच्यामुळे प्रथम स्थान मिळेल.

कारण ती नाडी आणि सर्व सृष्टीचे जीवन आहे.

या लेखनाचे मोल अफाट आहे. त्यांच्याकडे दैवी इच्छेचे मूल्य आहे.

जर हे लेखन सोन्याचे बनलेले असेल तर त्यामध्ये जे आहे त्याचे मूल्य त्यापेक्षा जास्त असेल.

ही लेखने आहेत:

स्वर्गीय मातृभूमीत तेजस्वी प्रकाश वर्णामध्ये मुद्रित सूर्य.

ते शाश्वत शहराच्या भिंतीचे सर्वात सुंदर अलंकार आहेत जिथे सर्व धन्य आनंदी आणि आश्चर्यचकित होतात जेव्हा ते सर्वोच्च इच्छाचे पात्र वाचतात.

त्या काळात मी यापेक्षा मोठी कृपा करू शकलो नसतो

- आपल्याद्वारे प्राण्यांमध्ये प्रसारित करणे,
- स्वर्गीय पितृभूमीचे पात्र जे त्यांच्यामध्ये स्वर्गाचे जीवन आणतील.

म्हणूनच जेव्हा तुम्ही माझे आभार मानता तेव्हा मी तुम्हालाही धन्यवाद म्हणतो

- माझे धडे स्वीकारणे ई
- माझ्या हुकुमाखाली लेखनाचा त्याग करा.

जेव्हा तुम्ही लिहिले तेव्हा माझ्या दैवी इच्छेने त्याच्या ज्वलंत, चिरंतन आणि चैतन्यमय हृदयाच्या स्पंदनाचे जिवंत गुण प्रवाहित केले जे मी तुमच्या पात्रांवर छापले.

आणि तुम्हाला, ते पुन्हा वाचताना, त्यांच्यावर छापलेले संपूर्ण खगोलीय नूतनीकरण जाणवते.

अरेरे! जे हे लेखन वाचतील त्यांच्यासाठी किती कठीण असेल

- माझ्या इच्छेचे धडधडणारे जीवन अनुभवू नये. आणि
- बाहेर जाऊ नका - (त्याच्या उत्साहवर्धक धडधडण्यामुळे - आतील सुस्तीतून ते कोणते आहेत!

माझ्या सर्वोच्च फियाटवरील हे लेखन, त्याच्या प्रकाशाच्या बळावर, मानवी इच्छाशक्तीला ग्रहण लावतील.

ते असतील

मानवी जखमांवर मलम,

पृथ्वीवरील सर्वांसाठी अफू आकांक्षा मरताना दिसतील

त्यांच्या मृत्यूमुळे स्वर्गातील जीवन प्राण्यांमध्ये पुनर्जन्म होईल.

मानवी इच्छेला वेढा घालण्याच्या स्थितीची घोषणा करून ते सर्व दुष्कृत्यांसह खरे स्वर्गीय सैन्य तयार करतील.

ते तुम्हाला उठवतील

- शांतता,
- गमावलेला आनंद,
- प्राण्यांमध्ये माझ्या इच्छेचे जीवन.

त्यांनी घोषित केलेल्या घेरावामुळे कोणाचेही नुकसान होणार नाही.

कारण ही माझी इच्छा आहे जी मानवी इच्छेच्या वेढ्याच्या स्थितीची घोषणा करते जेणेकरून ते शक्य होईल

- गरीब प्राण्यांवर अत्याचार करणे थांबवा ई
- त्यांना माझ्या इच्छेच्या राज्यात मोकळे सोडा.

आणि या कारणासाठी

- तुम्ही लिहावे म्हणून मी खूप आग्रह केला आहे,
- की मी तुला वधस्तंभावर ठेवले आणि तुला बलिदान दिले.

ते आवश्यक होते.

ती सर्वात महत्त्वाची गोष्ट होती.

माझी इच्छा होती

- स्वर्गाचा प्रतिध्वनी,
- वरून जीवन मला पृथ्वीवर बनवायचे आहे.

माझ्या सतत परावृत्त होण्याचे हे कारण आहे:

"सावध राहा, काहीही चुकवू नका

माझ्या विलमधील तुमची उड्डाणे सतत चालू राहू दे. "

त्यानंतर मी दिव्य फियाटमध्ये माझा दौरा सुरू ठेवला. मी येशूचे उसासे, अश्रू आणि पावले सोबत गेलो, जे काही त्याच्याद्वारे केले गेले आणि सहन केले गेले,

त्याला सांगितले:

"माझ्या प्रिय, येशू,

तुझ्या सर्व कृतींची फौज मी तुझ्याभोवती ठेवतो ,

- आणि मी तुझे शब्द, तुझे हृदयाचे ठोके, तुझी पावले, तुझे दुःख आणि तुझ्या सर्व कृती माझ्या "आय लव्ह यू" वर ठेवतो.

आणि मी तुला तुझ्या इच्छेचे राज्य मागतो.

तुझी याचना करणाऱ्या आणि विनवणी करणाऱ्या तुझ्या कृतींच्या सैन्यातून तू माझे ऐकत नाहीस, तर तुला माझा स्वीकार करण्यासाठी मी आणखी काय करू?

असे पवित्र राज्य? "

असे म्हटल्यावर मला वाटले:

"माझ्या गोड येशूला पृथ्वीवर असताना इच्छा होत्या का?" आणि तो, माझ्यामध्ये प्रकट होऊन, मला **म्हणाला** :

माझी मुलगी

देवाप्रमाणे माझ्यामध्ये कोणतीही इच्छा नाही

कारण ज्याच्याकडे सर्व काही नाही त्याच्यामध्ये इच्छा निर्माण होते. ज्यांच्याकडे सर्व काही आहे आणि काहीही नाही त्यांच्यासाठी,

इच्छा अस्तित्वात नाही कारण नाही.

पण एक माणूस म्हणून मला माझ्या इच्छा होत्या, कारण माझे हृदय इतर प्राण्यांबरोबर प्रत्येक गोष्टीत भाऊबंद होते.

आणि प्रत्येकाच्या इच्छेला स्वतःचे बनवून, मी जीवांना माझ्या दैवी इच्छेचे राज्य देण्याची उत्कट इच्छा बाळगली.

मला काही हवे असेल तर ते माझ्या इच्छेचे राज्य होते.

जर मी प्रार्थना केली आणि रडण्याची इच्छा केली, तर मला फक्त प्राण्यांमध्ये माझे राज्य हवे आहे.

कारण, सर्वात पवित्र गोष्ट असल्याने, माझी मानवता त्याशिवाय करू शकत नाही.

- ज्यांना सर्वात पवित्र काय हवे आहे आणि हवे आहे,
- प्रत्येकाच्या इच्छा पवित्र करा आणि
- त्यांना सर्वात पवित्र, महान आणि सर्वात परिपूर्ण चांगले काय आहे ते देणे.

म्हणून तुम्ही जे करता ते माझ्या प्रतिध्वनीशिवाय दुसरे तिसरे कोणी नाही, जे तुमच्यामध्ये प्रतिध्वनित होऊन माझ्या प्रत्येक कृतीत तुम्हाला माझ्या इच्छेचे राज्य मागायला लावते.

म्हणूनच मी तुम्हाला हजर करत आहे

- माझ्या प्रत्येक कृतीचा,
- माझ्या सर्व दुःखांचे,
- मी टाकलेल्या प्रत्येक अश्रूपैकी,
- मी उचललेल्या प्रत्येक पावलावरून,

कारण मला आवडते की तुम्ही माझ्या प्रत्येक कृतीची पुनरावृत्ती करता:

"येसू, मी तुला नमन करतो आणि मी तुझ्यावर प्रेम करतो म्हणून मला तुझ्या दैवी इच्छेचे राज्य दे".

मला पाहिजे

- मी ते करण्यासाठी जे काही करतो त्यामध्ये तू मला कॉल करतोस
- माझ्यामध्ये गोड स्मृती जागृत करण्यासाठी ज्यामध्ये माझ्या कृती म्हणतात:
"फियाट व्हॉलंटस तुआ - स्वर्गात जसे आहे तसे पृथ्वीवर तुझी इच्छा पूर्ण होईल",
जेणेकरून तुझे लहानपण पाहून माझ्या इच्छेची मुलगी
माझ्या सर्व कृतींचा प्रतिध्वनी ,
माझ्याभोवती सैन्याप्रमाणे त्यांची व्यवस्था करणे ,
मी माझ्या इच्छेचे राज्य देण्याची घाई करतो .

मी गोळा केला आहे

- दैवी इच्छेची सर्व कृत्ये सृष्टीमध्ये , खगोलीय राणीच्या समुद्रात केली जातात, _
- माझ्या प्रिय येशूच्या, मध्ये
- थोडक्यात, दैवी इच्छेची सर्व कृती स्वतःच्या बाहेर.

मी सर्व गोष्टी पुन्हा सांगितल्या आहेत

त्यांना सर्वोच्च न्यायालयासमोर आणण्यासाठी

- अशा प्रकारे अंतिम हल्ला देणे e
- तिला पृथ्वीवरील तिचे राज्य मला देण्यास बाध्य करा.

पण जेव्हा मी असे केले तेव्हा मला वाटले, "मी लहान आहे. मी केवळ एक अणू आहे. मी कसे वाहून नेऊ शकतो.

स्वर्गाची विशालता ,

- ताऱ्यांची संख्या,
 - सूर्यप्रकाशाची विशालता,
- आणि माझी आई आणि येशूचे असीम समुद्र?

एवढ्या मोठ्या कामांमध्ये माझा छोटा अणू हरवला नाही का? विश्वास ठेवा की सर्व स्वर्ग हसतील

- माझे लहानपण पाहून मला तिचे शेवटचे वळण दैवी इच्छेनुसार वापरायचे आहे, - कारण मी फक्त हरवले नाही तर नष्ट झाले आहे.

दैवी इच्छेच्या एका कामासाठी.

त्यामुळे माझा हल्ला अप्रभावी राहील आणि कदाचित स्वर्गीय न्यायालय माझ्या पाठीवर हसेल. "

जेव्हा माझा येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला तेव्हा मी याबद्दल विचार करत होतो आणि कोमलतेने तो मला म्हणाला:

माझे बाळ,

तुमची क्षुद्रता इतकी आकर्षक आहे की तिला काय हवे आहे आणि ते काय करू शकते हे पाहण्यासाठी सर्व स्वर्गाचे लक्ष जागृत करते.

एखाद्या महान व्यक्तीने केलेल्या महान गोष्टी पाहून लक्ष वेधून घेत नाही आणि आनंदही जागृत होत नाही.

पण ही महान गोष्ट लहान मुलाने केली तर जाग येते

- आश्चर्य आणि

- एक आश्चर्य

जेणेकरून प्रत्येकाला या चिमुरडीचे काम पाहायला आवडेल.

प्रौढ व्यक्तीने तेच केले तर जे घडत नाही.

देवत्वाची आणि संपूर्ण आकाशाची नजर तुमच्यावर किती टिकून आहे हे तुम्हाला माहीत असेल तर

- दैवी इच्छेची सर्व कामे गोळा करण्यासाठी तुम्ही घाई करत आहात

-निर्मात्यावर हल्ला करण्यासाठी,

- स्वतःची शस्त्रे बाळगा

-त्याच्याविरुद्ध पवित्र युद्ध पुकारणे ई

त्याला त्याचे राज्य तुमच्या स्वाधीन करण्यास भाग पाडा!

आम्ही असे म्हणू शकतो की सर्वकाही एकत्र आणण्याची तुमची इच्छा आहे

- स्वर्गाचे खरे स्मित आहे,

- आपल्या लहानपणाने स्वर्गीय पितृभूमीला आणणारी नवीन मेजवानी,

आणि प्रत्येकजण मुलाच्या हल्ल्याची वाट पाहत आहे.

पण तुमच्या ताकदीचे रहस्य कुठे आहे हे तुम्हाला माहीत आहे का? आपल्या लहानपणात स्वतःला हरवल्याबद्दल

इथे सूर्यप्रकाशात,

तिथे ताऱ्यांमध्ये,

इथे पुन्हा माझ्या समुद्रात आणि तुझ्या आईच्या समुद्रात. तुमचा अणू थांबत नाही.

तो स्वतःला मुक्त करतो आणि दैवी फियाटच्या कार्याचे वर्णन पूर्ण करण्यासाठी शेतात निघून जातो.

संपूर्ण रहस्य माझ्या फियाटमध्ये आहे.

तोच तुम्हाला हलवतो, घालतो, दोरी देतो

-भोवती आणि

- त्याची सर्व कामे तुमच्यामध्ये समाविष्ट करण्यासाठी.

- माझी फियाट स्वतःच, तुमच्या लहानपणाबद्दल धन्यवाद, स्वतःलाच प्राणघातक हल्ला देते याची खात्री करण्यासाठी

पृथ्वीवर राज्य करण्यासाठी स्वतःला आकर्षित करण्यासाठी.

माझ्या इच्छेने अॅनिमेटेड अणू करू शकत नाही असे काही आहे का?

त्याच्यासाठी सर्व काही शक्य आहे. कारण त्याची कृती नंतर दैवी इच्छेची कृती बनते. त्याच्या सर्व कृतींना दैवी इच्छेची एकच कृती बनवण्यासाठी हे पुरेसे आहे जे म्हणू शकते:

“सर्व काही माझ्या मालकीचे आहे. आणि दैवी फियाटचे राज्य पृथ्वीवर उतरण्यासाठी प्रत्येक गोष्टीने माझी सेवा केली पाहिजे.

त्यानंतर मी विचार केला: "मानव गरीब प्राण्यांचे काय नुकसान करू शकेल! म्हणूनच

-मला त्याचा तिरस्कार आहे, ई

-मला आता ते जाणून घ्यायचे नाही किंवा बघायचे नाही, कारण ते खूप तिरस्करणीय आहे. "

आणि मी स्वतःला हे सांगत होतो जेव्हा माझा प्रिय येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला आणि मला म्हणाला:

माझ्या मुली, मानवी इच्छा स्वतःच घृणास्पद आहे.

पण दैवी इच्छेशी एकरूप होऊन, देवाने निर्माण केलेली ही सर्वात सुंदर गोष्ट आहे.

शिवाय, आपल्या देवत्वाने निर्माण केलेली कोणतीही गोष्ट मळमळ होऊ शकत नाही.

आपल्याशी एकरूप होऊन, मानवी इच्छेने सतत हालचाल केली आहे

- चांगले,
- प्रकाश,
- पवित्रता
- सौंदर्य.

आणि, आमच्या सततच्या हालचालींसह जे कधीही थांबत नाही, ते सृष्टीचे सर्वात मोठे विलक्षण होते.

आमच्या चळवळीने ते सर्व अस्वच्छतेपासून शुद्ध केले आहे.

हे समुद्राच्या हालचालीसारखे होते की,

त्याच्या कुरकुर आणि शाश्वत हालचालींबद्दल धन्यवाद, ते त्याचे पाणी शुद्ध आणि स्फटिकासारखे ठेवते.

अरेरे! जर समुद्राचे पाणी स्थिर असते,

- ते त्यांची शुद्धता गमावतील आणि
- ते त्यांना इतके तिरस्करणीय बनवतील की कोणीही त्यांच्याकडे पाहू इच्छित नाही. त्याचे पाणी इतके घाणेरडे आणि घाण भरलेले असेल
- की जहाजे समुद्र ओलांडू शकणार नाहीत, आणि
- आपल्या सडलेल्या पाण्यातील माशांना आपले अन्न बनवायला कोणालाच आवडणार नाही.

समुद्र पृथ्वीवर एक ओझे असेल आणि मानवी पिढ्यांपर्यंत सर्व वाईट गोष्टींचा संसर्ग घडवून आणेल.

उलटपक्षी, आणि फक्त त्याच्या कुजबुज आणि त्याच्या सतत हालचालीबद्दल धन्यवाद,

काय चांगले ते प्राणी करत नाही!

आणि जरी ते आतमध्ये भरपूर कचरा लपवत असले तरी,

तो त्याच्या कुजबुजाने त्यांना त्याच्या खोलवर पुरून ठेवू शकतो. आणि त्याच्या पाण्याची शुद्धता त्याच्या अशुद्धतेपासून मुक्त आहे.

हे मानवी इच्छेचे प्रकरण आहे जे समुद्रापेक्षाही अधिक,

जर त्यात दैवी चळवळ कुजबुजली तर ती सुंदर आणि शुद्ध राहते आणि सर्व वाईट गाडलेले आणि निर्जीव राहतात.

त्याऐवजी माझी इच्छा असल्यास

-मनुष्याच्या इच्छेमध्ये कुजबुजत नाही ई

- त्याची पहिली चाल नाही,

सर्व वाईट गोष्टी पुन्हा जिवंत होतात आणि सर्वात सुंदर गोष्ट बनवतात जी देवाने सर्वात भयंकर प्राणी निर्माण केली आहे, प्रेरणादायक दया.

मानवी स्वभाव ही दुसरी प्रतिमा आहे:

आत्म्याशी एकरूप, ते सुंदर आहे, पाहते, ऐकते, चालते, कार्य करते, बोलते आणि वास घेत नाही. पण आत्म्याशी एकरूप न होता,

मानवी स्वभाव खराब झाला आहे, त्याला भयानक दुर्गंधी येते आणि ते पाहण्यास भयानक होते. ते ओळखता येत नाही असे म्हणता येईल.

एवढ्या फरकाचे कारण काय ते पास होते

- एक जिवंत शरीर

- निर्जीव शरीराला?

आत्म्याच्या कुरकुराचा अभाव, त्याच्या सततच्या हालचालीने मानवी स्वभावाची

दिशा घेतली आहे.

मानवी इच्छेमध्ये ठेवलेल्या माझ्या इच्छेची अशीच स्थिती होती, ज्याचा जीव प्राप्त होणार होता, तो सतत कुजबुजत असतो.

आणि यासाठी,

- जोपर्यंत मनुष्याची इच्छा माझ्या इच्छेशी एकरूप राहते तोपर्यंत ती एक विलक्षण आहे

जीवन आणि सौंदर्य.

- माझ्या इच्छेपासून विभक्त होऊन, ती तिचे पाय, हात, बोलणे, दृष्टी, उबदारपणा आणि जीवन गमावते. ते एवढं भयंकर बनतं, की प्रेतापेक्षाही जास्त, ते अथांग खोलात गाडायला हवं, कारण तिची दुर्गंधी असह्य आहे.

तर जो माझ्या इच्छेशी एकरूप होत नाही.

- तो त्याच्या आत्म्याचा जीव गमावतो,

- बरोबर काहीही करू शकत नाही, आणि

ते जे काही करते ते निर्जीव आहे.

मी सुप्रीम फियाटमध्ये माझा दौरा चालू ठेवला आणि ईडनला पोहोचल्यावर मी स्वतःला म्हणालो:

"माझ्या येशू, मी तुझ्या इच्छेने माझे स्वतःचे ऐक्य बनवतो

- माझे वडील अॅडम जेव्हा ते निवृत्त झाले तेव्हा त्यांनी गमावलेले युनिट बदला, ई त्याच्या सर्व वंशजांनी आपल्या इच्छेनुसार एकत्रित केलेल्या सर्व कृत्यांची दुरुस्ती करणे ».

पण जेव्हा मी हे बोललो तेव्हा मला वाटले: "मी दैवी फियाटच्या एकतेत आहे का?
?

नसल्यास, मी इतरांची जागा कशी घेऊ शकतो?

माझे बोलणे शब्दांनी संपते, कृतीने नव्हे. आणि माझा गोड येशू, माझ्यामध्ये प्रकट होऊन मला म्हणाला:

माझ्या मुली, जेव्हा आदामने पाप केले तेव्हा माझ्या इच्छेची एकता दोन्ही बाजूंनी काढून घेण्यात आली: - मनुष्य माझ्या इच्छेपासून दूर गेला आणि

- माझी इच्छा माणसाकडून काढून घेतली आहे. आणि माझ्या निवृत्तीने तो माणूस हरला

- माझे युनिट,

- त्याची सर्व मालमत्ता ई

- देवाने त्याला निर्माण करून दिलेले सर्व अधिकार.

कारण तो माझ्या इच्छेच्या राज्यातून खरा त्याग करणारा होता.

वाळवंट करणारा त्याच्या मालमत्तेचे सर्व हक्क आणि ताबा गमावतो.

सोने

- माझी इच्छा माणसाकडून काढून घेतली आहे, आणि

- कारण तोच आहे जो आधी निवृत्त झाला होता, तो स्वतःला त्याच्याकडे परत देऊ शकतो,

मानवी इच्छेपासून दूर जाणे ,

त्याच्या राज्यात परत येतो

माझ्या दैवी फियाटच्या या एकतेचा नवीन विजेता म्हणून.

तसेच, तुमच्यात आणि देवत्वात एक करार झाला आहे.

माझी इच्छा तुम्हाला निर्मितीच्या पहिल्या कृतीसाठी बोलावून त्याच्या एकतेची महान देणगी देते.

तुम्हाला ते फक्त मिळत नाही,

पण तुम्ही माझ्या इच्छेला तुमच्या स्वतःच्या इच्छेची भेट द्या .

त्यामुळे दोन्ही बाजूंनी देवाणघेवाण झाली आणि नुसत्या शब्दांनी नव्हे तर कृतीतून.

एवढी माझी इच्छा

- तुम्हाला मिळालेल्या मोठ्या चांगल्या गोष्टींबद्दल प्रत्येक गोष्टीची माहिती देते

जेणेकरून, तुमच्याकडे काय आहे हे जाणून घ्या,
तुम्ही करू शकता

- आपल्या मालमत्तेचा आनंद घ्या,
- माझ्या इच्छेचे कौतुक करणे ई
- मानवी कुटुंबासाठी ते विचारा.

आणि तू, तुझी इच्छा देऊन,
तुम्हाला ते आता ओळखायचे नाही e
त्याची स्वतःची आठवण तुम्हाला घाबरवते.

त्यामुळे तुमचे म्हणणे बरोबर आहे

- तुमचा गृहपाठ करा आणि
- मनुष्याने गमावलेल्या एकतेची भरपाई करा, कारण माझी इच्छा खगोलीय प्रदेशांमध्ये माघारली आहे.

माझी इच्छा स्वतःला पुन्हा देण्याचा स्वामी नाही का, जर त्याला अशी व्यक्ती सापडली की ज्याला त्याच्या मानवी इच्छेनुसार जगायचे नाही?

तसेच, आपल्याला माहित असले पाहिजे

- जर माझी इच्छा तुझ्यात नसती,
 - तुम्ही त्याची स्वर्गीय भाषा समजू शकणार नाही. तुझ्यासाठी असे झाले असते
 - परदेशी बोली,
 - उष्णता नसलेला प्रकाश,
 - पदार्थाशिवाय अन्न, इ
- तुमच्या भावांना देण्यासाठी ते कागदावर ठेवणे तुम्हाला अवघड गेले असते.

हे सर्व एक चिन्ह आहे की माझी इच्छा जी तुमच्यामध्ये सर्व गोष्टींवर राज्य करते.

- तुमच्या मनातील विचार,
- आपल्या ओठांवर शब्द,
- ते तुमच्या हृदयात धडकते,

एखाद्या शिक्षकाप्रमाणे ज्याला माहित आहे की त्याचा विद्यार्थी त्याचे धडे समजतो आणि ते ऐकायला आवडते.

त्यामुळे ते आवश्यक होते

- तुला माझ्या दैवी इच्छेची देणगी दे
- माझ्या दैवी फियाटच्या राज्याचे सर्व प्रशंसनीय विशेषाधिकार तुम्हाला ओळखण्यासाठी आणि लिप्यंतरण करण्यासाठी आवश्यक असलेली कृपा देण्यासाठी.

आणि हेच कारण आहे की आजपर्यंत कोणीही माझ्या इच्छेबद्दल विस्तृतपणे बोलले नाही, ज्याचा अथांग समुद्र चांगला आहे.

- ज्यामध्ये आहे,
- जी प्राण्यांना हवी असते आणि देऊ शकते.

त्यांनी महत्प्रयासाने याबद्दल काही शब्द बोलले, जणू काही माझ्या फियाटबद्दल काही बोलायचे नाही

- खूप लांब आणि
- विस्तारित असल्यास

ज्यामध्ये सर्व शाश्वतता समाविष्ट आहे आणि स्वीकारते.

ज्यांच्याकडे वरदान नाही, ती भाषा बोलतात

- त्याचे महत्त्व e
- त्यात असलेल्या अनंत वस्तूपैकी ते विचित्र वाटते.

ते सखोलपणे जाणून घेतल्याशिवाय, ते दैवी इच्छेबद्दल कसे बोलू शकतील ज्यामध्ये बर्याच गोष्टी आहेत ज्याबद्दल बोलण्यासाठी सर्व शतके पुरेसे नाहीत?

तसेच, माझ्या मुली, सावध राहा.

आणि जसजसे तुम्ही समुद्र ओलांडता तसतसे तुम्ही मानवी पिढ्यांना ओळखण्यासाठी नेहमी काहीतरी नवीन घेतात.

ज्यानंतर मी दैवी फियाटच्या एकतेबद्दल विचार केला आणि मी स्वतःला म्हणालो: _

"कसे? या सर्व प्राण्यांनी ज्यांनी चांगली कामे केली आहेत, इतकी महान कामे केली आहेत,

जर त्यांच्याकडे हे युनिट नसेल तर ते ते कसे करू शकतील? आणि येशू, नेहमी दयाळू, जोडले:

माझ्या मुली, आतापर्यंत प्राण्यांनी जे काही चांगले केले आहे ते माझ्या दैवी इच्छेच्या प्रभावाने केले आहे.

कारण असे काही चांगले नाही की ते तिच्याकडून येत नाही.

पण आतापर्यंत **माझ्या राणी आईशिवाय** कोणीही तिच्या एकात्मतेत पूर्णपणे आणि एकटे राहिलेले नाही.

यासाठी त्याने **शब्दाच्या अवताराच्या महान विलक्षण व्यक्तीला आकर्षित केले** . असे असते तर पृथ्वी पृथ्वीच्या स्वर्गात परत आली असती.

शिवाय, तो असा प्राणी असू शकत नाही ज्याला माझ्या इच्छेचे ऐक्य लाभले असते

- किंवा ते समाविष्ट करू नका

- किंवा त्याबद्दल बोलण्याच्या आग्रहाचा प्रतिकार करू नका.

जणू काही सूर्याला किरणे न पसरवता स्फटिकाच्या फुलदाणीत पूर्णपणे सामावून घ्यायचे होते.

किरणे पसरवण्यास मोकळे व्हावे म्हणून त्याने त्याच्या उष्णतेने काच फोडली नसती का?

माझ्या Fiat e च्या युनिटची मालकी

- मी याबद्दल बोलत नाही,

- त्याचे किरण आणि त्याच्या ज्ञानाचे सौंदर्य पसरू नये म्हणून, हे प्राणी तसे करू शकले नसते.

जर तो अंशतः प्रकट होऊ शकला नाही तर त्याचे हृदय फुटले असते

- त्याच्या प्रकाशाची परिपूर्णता e
- माझ्या फियाटचा माल.

म्हणून माझ्या दैवी इच्छेच्या प्रभावाने चांगले कार्य पूर्ण झाले.

जेव्हा सूर्य, त्याच्या प्रकाशात असलेल्या प्रभावामुळे असे घडते.

- वनस्पती अंकुरित करते आणि
- पृथ्वीवर खूप चांगले उत्पादन.

असे दिसते की पृथ्वी आणि सूर्याचे परिणाम एकत्र काम करतात

प्रतिष्ठापन,

फळे आणि

फुले

प्राण्यांसाठी.

पण पृथ्वी सूर्याच्या गोलावर उगवत नाही. तसे केले असते तर सूर्याला इतकी ताकद असते.

- ज्याने पृथ्वीचा गडद भाग नाहीसा होईल ई
- पृथ्वीवरील सर्व धुळीच्या अणूंचे प्रकाशात रूपांतर करते. आणि पृथ्वी सूर्य होईल.

परंतु पृथ्वी त्याच्यावर उगवत नाही आणि सूर्य पृथ्वीवर उतरत नाही, - पृथ्वी पृथ्वी राहते आणि

- सूर्य त्याला स्वतःमध्ये बदलत नाही.

असे दिसते की दोघे एकमेकांकडे दुरून पाहतात, एकमेकांना मदत करतात आणि एकत्र काम करतात प्रकाशाच्या प्रभावामुळे, त्याच्या गोलाच्या शीर्षस्थानापासून, सूर्य पृथ्वीवर पसरतो.

आणि जरी पृथ्वीवर बरेच आश्चर्यकारक प्रभाव प्राप्त होतात आणि सर्वात सुंदर निर्माण करतात

ते फुलते, पृथ्वी आणि सूर्य यांच्यामध्ये नेहमीच खूप अंतर असते. दोन सारखे नसतात आणि एकाचे आयुष्य दुसऱ्याचे जीवन बनत नाही.

म्हणून, पृथ्वी

- तो सूर्याबद्दल बोलू शकत नाही
- किंवा त्यात असलेले सर्व प्रभाव सांगू नका
- किंवा त्यात किती उष्णता आणि प्रकाश आहे.

हा असा प्राणी आहे ज्याला माझ्या इच्छेची एकता नाही:

- सूर्य होण्यासाठी त्याच्या सर्वोच्च गोलावर उगवत नाही,
- आणि दैवी सूर्य प्राण्याचे जीवन तयार करण्यासाठी अवतरत नाही.

परंतु चांगले करण्याच्या इच्छेने, प्राणी त्याच्या प्रकाशाभोवती फिरतात जे त्यांना जे चांगले अंकुर फुटायचे आहे त्याचे परिणाम संप्रेषित करतात.

कारण माझी फियाट कोणालाही नाकारत नाही.

आणि ते मानवी स्वभावाला हिरवे करण्यासाठी जागृत करते आणि सत्कर्माचे फळ देते.

माझे गरीब मन **सर्वोच्च फियाटमध्ये स्थिर** असल्याचे दिसते . मला एक लहान मुलगी वाटते जी,

- जरी तुम्हाला तुमच्या प्रिय शिक्षकाचे भव्य धडे आवडतात,
 - मजा करण्यासाठी त्याला नेहमी हजार प्रश्न विचारतात
- त्याचे बोलणे ऐका आणि इतर चांगले धडे शिका.

आणि जेव्हा मास्टर बोलतो तेव्हा ती त्याला त्याच्या धड्यांमध्ये दिलेल्या सर्व आश्चर्यकारक आश्चर्यांसाठी अवाक होऊन ऐकते.

मी दैवी इच्छेच्या प्रकाशाभोवती फिरणाऱ्या मुलासारखा आहे,
जो शिक्षकापेक्षा जास्त आहे.

कारण माझ्या लहान आत्म्याला मिळालेल्या सुंदर धड्यांमधून मला जीवन प्राप्त

करायचे आहे.

आणि दैवी इच्छा, कारण मी लहान आहे, मला दैवी धडे देऊन मला समाधान देण्यात मला आनंद होतो ज्याची मी कल्पनाही करू शकत नाही.

आणि मी दैवी इच्छेच्या राज्याबद्दल विचार करत असताना, ज्याचे पृथ्वीवरील राज्य मला खूप कठीण वाटले, माझ्या प्रिय **येशूने**, माझ्यामध्ये स्वतःला प्रकट करून, मला सांगितले:

माझ्या मुली, **जेव्हा आदामाने पाप केले तेव्हा देवाने तिला वचन दिले की एक मुक्तीकर्ता येईल**.

शतके उलटून गेली पण वचन कायम राहिले आणि पिढ्यानपिढ्या मिळाले विमोचन चांगले.

मी स्वर्गातून खाली आलो आणि रिडेम्पशनचे राज्य तयार केले.

पण स्वर्गात परत येण्यापूर्वी, मी आणखी एक गंभीर वचन दिले: माझ्या इच्छेच्या राज्याचे.

हे **प्रभूच्या प्रार्थनेत** होते .

आणि त्याला आणखी जास्त किंमत देण्यासाठी आणि ते जलद मिळवण्यासाठी, मी माझ्या प्रार्थनेच्या गंभीरतेवर, पित्याला प्रार्थना करून हे औपचारिक वचन दिले. त्याच्या दैवी इच्छेचे राज्य स्वर्गाप्रमाणे पृथ्वीवर आणण्यासाठी.

मी स्वतःला या प्रार्थनेच्या डोक्यावर ठेवतो.

ही त्याची इच्छा आहे आणि ही प्रार्थना मी करत आहे हे जाणून पित्याने मला काहीही नाकारले नसते.

त्याउलट, माझ्या स्वतःच्या वडिलांना हवे असलेले काहीतरी मागण्यासाठी **मी त्याच्या स्वतःच्या इच्छेने प्रार्थना केली** .

आणि माझ्या स्वर्गीय पित्यासमोर प्रार्थना केल्यानंतर,

- मला खात्री आहे की पृथ्वीवरील माझ्या दैवी इच्छेचे राज्य मला दिले जाईल,

- मी माझ्या प्रेषितांना ही प्रार्थना शिकवली जेणेकरून ते सर्व जगाला शिकवतील आणि सर्वांचे ओरडणे ऐकू येईल:

"जशी स्वर्गात आहे तशी पृथ्वीवरही तुमची इच्छा पूर्ण होईल".

मी अधिक निश्चित आणि गंभीर वचन देऊ शकलो नाही. शतके आमच्यासाठी फक्त एक बिंदू आहेत.

पण आपले शब्द म्हणजे कृती आणि केलेली कृती.

स्वर्गीय पित्याला माझी स्वतःची प्रार्थना:

"ये, तुझे राज्य येवो, तुझी इच्छा जशी स्वर्गात आहे तशी पृथ्वीवरही पूर्ण होवो", असा त्याचा अर्थ होता.

-माझ्या पृथ्वीवर येण्याने,

माझ्या इच्छेचे राज्य प्राण्यांमध्ये स्थापित होणार नाही.

अन्यथा मी म्हणालो असतो: "माझ्या पित्या, आमचे राज्य जे मी पृथ्वीवर आधीच स्थापित केले आहे, आमच्या इच्छेची पुष्टी होऊ दे आणि वर्चस्व गाजवू दे".

त्याऐवजी, मी म्हणालो, "चल!" त्याचा अर्थ काय होता

-ते आलेच पाहिजे, आणि

- ते प्राणी त्याच निश्चिततेने त्याची वाट पाहत होते जशी ते उद्धारकर्त्याच्या येण्याची वाट पाहत होते,

कारण माझी दैवी इच्छा "आमच्या पित्या" च्या या शब्दांनी बांधली आहे आणि वचनबद्ध आहे.

आणि जेव्हा माझी दैवी इच्छा स्वतःला बांधते तेव्हा ते जे वचन देते ते निश्चिततेपेक्षा जास्त असते.

आणि सर्व काही मी तयार केल्यामुळे, माझ्या राज्याच्या प्रकटीकरणाशिवाय काहीही गहाळ नव्हते आणि मी तेच करतो.

विश्वास ठेवा की माझ्या फियाटबद्दल मी तुम्हाला प्रकट करणारी ही सर्व सत्ये तेथे नाहीत

फक्त तुम्हाला एक साधा अहवाल देण्यासाठी?

नववा. सर्वाना कळावे म्हणून ते प्रकट होतात

- त्याचे राज्य जवळ आहे आणि
- प्रत्येकाला त्याचे विशेषाधिकार माहित आहेत, जेणेकरून प्रत्येकजण करू शकेल
- प्रेम आणि
- अशा पवित्र राज्यात राहण्याची इच्छा, आनंदाने आणि सर्व चांगल्या गोष्टींनी परिपूर्ण.

त्यामुळे तुम्हाला जे अवघड वाटते ते आमच्या फियाटच्या सामर्थ्यामुळे सोपे होते.

कारण सर्व अडचणींवर मात करून सर्व गोष्टींवर मात कशी करायची हे त्याला माहीत आहे,

तुमच्या इच्छेनुसार आणि
जेव्हा त्याला हवे असते.

नेहमीप्रमाणे , मी शाश्वत फियाटमध्ये माझ्या फेऱ्या मारत होतो, आणि
संपूर्ण सृष्टीतून जात आहे,

- मी सर्व कामे देवत्वापुढे आणली
- त्याला सर्वात सुंदर श्रद्धांजली आणि त्याच्या सर्व कार्यांचा महान गौरव देण्यासाठी.

पण मी केले तसे, मी स्वतःला विचार केला:

"माझ्या निर्मात्याला त्याची सर्व कामे आणून मी त्याला काय गौरव देऊ?"

येशू , माझ्यामध्ये प्रकट होऊन, मला म्हणाला:

माझ्या मुली, असे करताना तू आम्हाला आमच्या कर्तृत्वाचा आनंद देतोस. कारण सृष्टीपूर्वी ते आपल्या इच्छापत्रात ठेवल्याप्रमाणे आपल्यात होते.

आम्हांला वैभव नव्हते, पाहण्याचा आनंद

- आपली कार्ये आपल्या बाहेर तयार झाली आणि जाणवली,

- आम्ही सृष्टी निर्माण केली तेव्हा ते होते.

आणि जेव्हा कोणी

- त्यांना ब्राउझ करा,

- त्यांचे चिंतन करते आणि

- आम्हाला सांगण्यासाठी त्यांना आमच्याभोवती गोळा करते,

"तुझी कामे किती सुंदर, परिपूर्ण आणि पवित्र आहेत!

त्यांचा सुसंवाद, त्यांचा परिपूर्ण क्रम तुमच्याबद्दल बोलतो आणि तुमचे वैभव सांगतो
",

आपण ज्या आनंद आणि वैभवाचा अनुभव घेतो तो आपल्यासारखाच असतो
कारण आपण आकाश पसरवतो आणि आपल्या इतरांसह सूर्याची निर्मिती करतो.
कार्य करते

म्हणून, सृष्टी नेहमी कार्यरत असते.

आणि तो आमच्या इच्छेच्या मुलीद्वारे आमच्याशी बोलतो.

हे तुमच्यासोबतही होऊ शकते:

जर तुमच्या इच्छेनुसार तुम्ही खूप सुंदर कामे करण्याचे ठरवले असते,

तू आता त्याचा आनंद घेणार नाहीस ,

पण तुमचा आनंद कधी सुरू होईल

तुम्हाला तुमची कामे साकार झालेली दिसेल

- तुमच्यावर प्रेम करणारी एखादी व्यक्ती तुम्हाला सांगण्यासाठी ते तुमच्याकडे
आणते:

"बघा तुझी कामे किती सुंदर आहेत!"

बरं, मी तसा आहे. तालीम ही माझी सर्वोत्तम आश्चर्ये आहेत.

मी येशू पृथ्वीवर असताना ईश्वरी इच्छेनुसार केलेल्या कृतींचे अनुसरण करत होतो.

आई आणि मूल इजिप्तला पळून गेल्यावर मी त्यांच्या मागे गेलो आणि मी स्वतःला म्हणालो:

"त्या लहान मुलाला त्याच्या दिव्य आईच्या कुशीत पाहून किती सुंदर वाटले असेल.

इतके लहान आणि शाश्वत फियाट स्वतःमध्ये घेऊन, त्यात सर्व स्वर्ग आणि पृथ्वी समाविष्ट आहे. निर्माता असल्याने, सर्व काही त्याच्यापासून बाहेर आले आणि सर्व काही त्याच्यावर अवलंबून होते.

आणि सार्वभौम राणी, ज्या फियाटने तिला अॅनिमेटेड केले त्याच फियाटच्या गुणवत्तेने बाल येशूमध्ये रक्तसंक्रमण केले, येशूचे प्रतिबिंब, त्याचे प्रतिध्वनी, त्याचे जीवन तयार केले.

त्यांच्याकडे किती लपलेले सौंदर्य होते!

आपण क्षितिजावर जे पाहतो त्याहून सुंदर आकाशाचे किती प्रकार आहेत!
त्यांच्यात किती तेजस्वी सूर्य आहेत!

तरीही कोणाला काही दिसले नाही.

फक्त तीन गरीब फरारी दिसत होते.

येशू, माझ्या प्रिय,

-मला माझ्या स्वर्गीय आईच्या वाटेवर पाऊल टाकायचे आहे,

-मला गवताचे ब्लेड, पृथ्वीचे अणू सजीव करायचे आहेत आणि तुम्हाला माझ्या पायाखालून माझे तुझ्यावर प्रेम आहे याची जाणीव करून द्यायची आहे.

-मला तुझ्या चेहऱ्यावर प्रकाश देणारा सर्व सूर्यप्रकाश सजीव करायचा आहे जेणेकरून ते तुला माझे प्रेम तुझ्यावर आणेल, वाऱ्याचे सर्व श्वास, माझे तुझ्यावर प्रेम आहे हे तुला सांगण्यासाठी. मीच तुझ्या फियाटमध्ये, तुला उबदार करण्यासाठी सूर्याची उष्णता आणतो, वाऱ्याचे वाहते तुझे प्रेमळपणा आणतो, तुझ्याशी बोलण्यासाठी आणि तुला म्हणतो:

प्रिय मुला,

- आपल्या सर्व दैवी इच्छा ओळखा.

- राज्य करण्यासाठी आणि प्राण्यांमध्ये त्याचे राज्य तयार करण्यासाठी त्याला तुमच्या लहान मानवतेतून बाहेर काढा. "

पण माझे मन येशूमध्ये हरवले होते आणि मला सर्वकाही म्हणायचे असेल तर ते खूप लांब होईल.

येशू , माझा एकमात्र चांगला, माझ्यामध्ये प्रकट झाला आणि मला म्हणाला:

माझी मुलगी, **माझी आई आणि मी जुळ्या मुलांसारखे होतो.**

कारण आमची एकच इच्छा होती जी आम्हाला जीवन देणार होती. दैवी फियाट आपल्या कृतींमध्ये अशा प्रकारे साम्य ठेवतो की

- मुलगा त्याच्या आईचे प्रतिबिंब होता, आणि
- आई तिच्या मुलाचे प्रतिबिंब.

दैवी इच्छेचे राज्य

- म्हणून त्याच्याकडे त्याची सर्व शक्ती होती आणि
- त्याने आमच्यावर उत्तम प्रकारे शासन केले.

आमच्या इजिप्तच्या फ्लाइटवर,

- आम्ही दैवी इच्छेसाठी या प्रदेशांमधून या प्रदेशांना आणत होतो आणि
- प्राण्यांमध्ये राज्य न केल्याची त्याची मोठी वेदना आम्हाला जाणवली.

आणि शतकानुशतके मागे वळून पाहताना, त्यांच्यामध्ये निर्माण होणाऱ्या त्याच्या राज्याचा मोठा आनंद आम्हाला जाणवला.

अरेरे! वाऱ्यात, उन्हात, पाण्यात आणि आमच्या पायाखाली तुझे वारंवार परावृत्त होते,

"मी तुझ्यावर प्रेम करतो, मी तुझ्यावर प्रेम करतो, तुझे राज्य येवो!" , आम्ही आमच्या फियाटच्या पंखांवर आनंदाने पोहोचलो!

हे आमचे स्वतःचे प्रतिध्वनी आहे जे आम्ही तुमच्यामध्ये ऐकले आहे:

दैवी इच्छेचे राज्य पाहणे आणि सर्व काही जिंकणे याशिवाय आम्हाला काहीही नको होते.

आणि तेव्हापासून आम्ही आमच्या बाळावर प्रेम करतो

ज्याला नको होते आणि जे हवे होते त्यापेक्षा जास्त मागितले.

माझ्या गोड येशूने पृथ्वीवर असताना केलेल्या प्रत्येक गोष्टीबद्दल मी विचार करत राहिलो.

तो जोडला :

माझी मुलगी, जेव्हा मी पृथ्वीवर आलो,

मी सर्व वयोगट, भूतकाळ, वर्तमान आणि भविष्य पाहिले,

- माझ्या मानवतेमध्ये एकत्र येण्यासाठी

सर्व पिढ्यांद्वारे चांगले आणि चांगले केले जाऊ शकते ,

- मालमतेचे सील आणि पुष्टीकरण चिकटवा. मी काहीही चांगले नष्ट केले नाही;

त्याला दैवी जीवन देण्यासाठी मला त्याला माझ्यामध्ये बंद करायचे होते.

आणि कूपन जोडत आहे

-जे गहाळ होते ई

- जे मी मानवी प्राण्यांच्या सर्व चांगल्या गोष्टी पूर्ण करण्यासाठी पूर्ण केले आहे, मी शतकानुशतके पंखांवर मानवी प्राण्यांपर्यंत नेले आहे.

- प्रत्येकाला माझे पूर्ण काम द्या

त्यांचे सेवन करण्यासाठी मी सर्व दुष्कृत्ये देखील गोळा केली, आणि

मला जे दुःख आणि वेदना सहन करायच्या होत्या त्यांच्या बळावर, मी सर्व दुष्कृत्ये जाळून टाकण्यासाठी माझ्या मानवतेचा भाग पेटवला, या दुष्कर्मांच्या विरुद्ध असलेल्या वस्तूंचे पुनरुज्जीवन करण्यासाठी, मानवी पिढ्यांना नवीन जीवन देण्यासाठी प्रत्येक दुःख अनुभवण्याची इच्छा बाळगली.

आणि मी पासून -

- सर्व रिडीम केलेल्यांसाठी सर्व शक्य आणि कल्पनीय उपाय तयार करणे

- माझ्या इच्छेच्या राज्याचे महान चांगले त्यांच्यामध्ये प्राप्त करण्यासाठी त्यांची विल्हेवाट लावण्यासाठी -

मी सर्व साध्य केले, सर्व भोगले आणि सर्व भोगले,

तुम्हालाही माझे राज्य प्राण्यांसाठी तयार करावे लागेल,

- जे काही चांगले आणि पवित्र आहे, आणि

- आपल्या दुःखांसह, सर्व वाईट गोष्टींचा नाश करा

जेणेकरून माझ्या दैवी इच्छेचे जीवन प्राण्यांमध्ये पुनर्जन्म घेईल.

तू माझा प्रतिध्वनी असणे आवश्यक आहे ज्यामध्ये मी ठेव ठेवली पाहिजे ज्यातून माझ्या फियाटचे साम्राज्य उद्भवले पाहिजे.

चरण-दर-चरण माझे अनुसरण करा.

तुम्हाला या राज्याचे जीवन, हृदयाचे ठोके, आनंद जाणवेल

- जे माझ्यामध्ये आहे आणि

- ज्याला प्राण्यांमध्ये राज्य करण्यासाठी बाहेर जायचे आहे .

आणि या राज्याबद्दल माझे प्रेम इतके महान आहे की

- जर मी शत्रूला ईडन गार्डनमध्ये प्रवेश करू दिला,

-मी त्याला माझ्या फियाटच्या राज्याच्या ईडनमध्ये पाय ठेवू देणार नाही.

म्हणून, मी त्याला वाळवंटात माझ्या जवळ येऊ दिले

- कमकुवत करणे इ

- ते दूर पाठलाग

जेणेकरून तुम्ही त्यात प्रवेश करण्याचे धाडस करू नये.

तुमची उपस्थिती किती आहे हे तुम्हाला दिसत नाही

शत्रूला घाबरवतो e

तो तुम्हाला पाहू नये म्हणून पळून जातो का?

माझ्या विजयाचे सामर्थ्य त्याला घाबरवते आणि त्रासून तो पळून जातो.

माझ्या फियाटच्या राज्यासाठी सर्व काही तयार आहे. जे काही उरले आहे ते ओळखणे आहे.

माझे गरीब मन अजूनही सर्वोच्च फियाटच्या अमर्याद सीमांना भटकत आहे आणि माझ्या गरीब हृदयाला माझ्या प्रिय येशूच्या खाजगीपणाचा यातना सहन करावा लागतो.

तास शतकानुशतके टिकतात आणि रात्री त्याच्याशिवाय अंतहीन आहेत. आणि माझ्या लहान आत्म्याला होणारी वेदना दैवी असल्याने,

- त्याची विशालता मला गुदमरते आणि मला चिरडते, ई
-मला शाश्वत वेदनांचे सर्व वजन जाणवते.

"अरे! पवित्र देवा!

हे जीवन तू कसे हिरावून घेशील जे तू स्वतः माझ्याकडे हवे आहेस? तुझ्या जीवनाचा उगम माझ्यात नाही म्हणून तू मला जगणे आणि मरून जगणे कसे अशक्य करू शकतोस?

आह! येशू! परत ये, मला सोडू नकोस, मी जीवनाशिवाय जगू शकत नाही! येशू! येशू! तुला ओळखण्यासाठी मला किती किंमत मोजावी लागली! मला तुझे दिले म्हणून तू माझ्या मानवी जीवनात किती अश्रू ढाळलेस.

आता मी निलंबित राहतो, मी यापुढे माझे जीवन शोधू शकत नाही. कारण तुझ्या युक्तीने तू माझ्याकडून ते चोरले आहेस.

मला तुझे फारसे वाटत नाही, पण तुझ्या इच्छेच्या प्रकाशाच्या तीव्र ग्रहणाने मी फाटल्यासारखे झाले आहे.

जेणेकरून माझ्यासाठी सर्व काही संपले आहे आणि मला भाग पाडले आहे

- राजीनामा,

- आपले जीवन अनुभवण्यासाठी

प्रकाशाची किरणे ,

तुमच्या मनमोहक इच्छाशक्तीने मला आणलेले प्रतिबिंब.

मी असे पुढे जाऊ शकत नाही. येशू

ज्याने तुझ्यावर खूप प्रेम केले आणि ज्याच्यावर तू तुझ्यावर प्रेम करतोस त्याकडे परत जा. आता ते सोडण्याची ताकद तुमच्यात आली आहे.

एकदा आणि सर्वांसाठी परत ये आणि मला पुन्हा कधीही सोडायचे नाही हे ठरव. "

पण मी माझे दुःख ओतत असताना , येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला.

आणि त्याला ग्रहण करणारा प्रकाश कमी करून, त्याने मला घट्ट पकडण्यासाठी आपले हात लांब केले आणि मला म्हणाले:

माझी मुलगी, माझी गरीब मुलगी, धैर्य.

तुमच्यामध्ये प्रथम स्थान मिळवण्याची माझी इच्छा आहे. पण तुला सोडून न जाण्याचा निर्णय मला घ्यायचा नाही.

तू मला सोडून न जाण्याचा निर्णय घेतल्यावर माझा निर्णय झाला.

मग तुझ्या आणि माझ्या दोन्ही बाजूंनी आयुष्याची चोरी झाली, या फरकाने, की तू मला माझ्या आत असलेल्या माझ्या फियाटच्या प्रकाशाचे ग्रहण न होता पाहिले. - आता माझ्या फियाटला तुमच्यामध्ये जिवंत व्हायचे आहे,

- जेव्हा त्याने मला सोडले तेव्हा तो वेगळा झाला,

- माझ्या मानवतेला त्याच्या प्रकाशात बंद केले आहे आणि

आता तुम्हाला माझे जीवन त्याच्या प्रकाशाच्या प्रतिबिंबांमधून जाणवते.

मग मी तुला सोडून जाईन याची तुला भीती कशी वाटेल? आता, तुम्हाला माहित असणे आवश्यक आहे

- माझ्या मानवतेने प्राण्यांनी नाकारलेली सर्व कृती स्वतःच पुन्हा केली आहेत आणि

- माझी दैवी इच्छा, स्वतःला देऊन, त्यांनी ती पूर्ण करावी अशी इच्छा होती.

मी ते सर्व पुन्हा केले आणि योग्य क्षणाची वाट पाहत त्याचे राज्य तयार करण्यासाठी ते माझ्यामध्ये जमा केले.

- त्यांना माझ्यातून बाहेर काढण्यासाठी आणि
- या राज्याचा पाया म्हणून त्यांना प्राण्यांमध्ये ठेवा.

तुम्ही नाही केले तर,

- माझ्या इच्छेचे राज्य प्राण्यांमध्ये होऊ शकत नाही
- कारण मी एकटा, देव आणि मनुष्य एकत्र, हे करण्यास सक्षम होतो
- माणसासाठी स्वतः ला पर्याय,
- माझ्यामध्ये सर्व कामे प्राप्त करण्यासाठी
- की जीवांना प्राप्त करून तृप्त करणे अपेक्षित होते, आणि
- त्यांना त्यांच्याशी संवाद साधण्यासाठी.

कारण **एडनमध्ये** मानवी आणि दैवी अशा दोन इच्छा आहेत.

- एक प्रकारचे शत्रुत्व राहिले
- मानवी इच्छेचा दैवी इच्छेच्या विरुद्ध होता हे तथ्य. आणि इतर सर्व गुन्ह्यांचा परिणाम होता.
- त्यामुळे मला सुरुवात करावी लागली
- माझ्यामध्ये दैवी फियाट ईच्या विरुद्ध सर्व कृती करणे
- त्याला माझ्यामध्ये त्याचे राज्य वाढवायला लावा.

जर मी या दोन विरोधी इच्छांचा समेट केला नाही, तर मी रिडेम्पशन कसे तयार करू शकेन?

म्हणून मी पृथ्वीवर केलेले पहिले कृत्य पुनर्संचयित करणे होते

- ही सुसंवाद,
- हा आदेश

माझे राज्य तयार करण्याच्या दोन इच्छांच्या दरम्यान.

विमोचन परिणामासारखे होते.

मानवी इच्छेने निर्माण केलेल्या वाईटाचे परिणाम मला रद्द करावे लागले.

मी खूप प्रभावी उपाय सांगितले आहेत

माझ्या इच्छेच्या राज्याचे महान चांगले प्रकट करण्यासाठी.

माझ्या इच्छेच्या प्रकाशाची प्रतिबिंबे फक्त करतात

माझ्या मानवतेमध्ये असलेली कृत्ये तुमच्यासाठी आणा

- तुमच्यातील सर्व दैवी इच्छा पूर्ण करणे.

तसेच सावध राहा, माझ्या दैवी इच्छेचे अनुसरण करा आणि काहीही घाबरू नका.

त्यानंतर माझा सृजनाचा दौरा सुरूच राहिला

- माझ्या निर्मात्याला सर्व दैवी गुणांची श्रद्धांजली अर्पण करण्यासाठी

- ज्यात सर्व निर्माण केलेल्या गोष्टी असतात आणि

- ज्याचे दैवी फियाट जीवन राखते, कारण सर्व काही त्याच्यापासून निघून गेले आहे. शिवाय, जे तयार केले गेले आहे त्या सर्वांची ही पहिली कृती आहे.

पण मी केले तसे, मी स्वतःला विचार केला:

"निर्मित गोष्टी माझ्या नाहीत.

मला असे म्हणण्याचा अधिकार कसा असेल: मी तुम्हाला सूर्यप्रकाशाची श्रद्धांजली, ताऱ्यांनी जडलेल्या आकाशाचे वैभव इ. "

आणि माझा नेहमीच चांगला येशू, माझ्यामध्ये स्वतःला प्रकट करून, मला म्हणाला:

माझी मुलगी, ज्याच्याकडे माझी इच्छा आहे आणि ती त्यात राहते तिला म्हणण्याचा अधिकार आहे:

"सूर्य माझा आहे, आकाश, समुद्र, सर्व काही माझे आहे.

ते माझे असल्याने, सर्व गोष्टींमध्ये असलेले वैभव तिला परत मिळवून देण्यासाठी मी सर्व काही दैवी महाराजांसमोर आणतो. "

खरं तर, सर्व निर्मिती माझ्या सर्वशक्तिमान फियाटचे कार्य नाही का?

त्याचे धडधडणारे जीवन, त्याची महत्त्वाची उष्णता, त्याची सतत चालणारी हालचाल, क्रमाने आणि सुसंवाद साधणारी प्रत्येक गोष्ट जणू काही सृष्टीच एक कृती आहे असे वाहते नाही का?

अशा प्रकारे, ज्याच्याकडे माझी दैवी इच्छा आहे,

जीवन, आकाश, सूर्य, समुद्र आणि सर्व गोष्टी निर्माण केल्या

-हे त्याच्यासाठी परदेशी नाहीत.

- परंतु सर्व काही त्याच्या मालकीचे आहे, जसे सर्व काही माझ्या फियाटचे आहे.

या आत्म्यासाठी,

- त्याच्या मालकीचे,

- हे माझ्या फियाटच्या कायद्याच्या जन्माशिवाय दुसरे काही नाही

- त्याच्या सर्व जन्मांवर,

- म्हणजे संपूर्ण सृष्टीवर.

म्हणून या आत्म्याला त्याच्या निर्मात्याला असे म्हणण्याचा खरोखर अधिकार आहे:

"मी तुम्हाला सूर्याच्या प्रकाशाच्या सर्व प्रभावांसह श्रद्धांजली अर्पण करतो, तुमच्या शाश्वत प्रकाशाचे प्रतीक, स्वर्गाच्या विशालतेचे वैभव. आणि इतर सर्व गोष्टींसाठी.

माझी इच्छा बाळगणे हे एक दैवी जीवन आहे जे आत्मा त्याच्या आत्म्यात पार पाडतो.

अशाप्रकारे, त्यातून निर्माण होणाऱ्या प्रत्येक गोष्टीमध्ये शक्ती, विशालता, प्रकाश आणि प्रेम असते. त्यात आम्हाला आमची दुप्पट शक्ती जाणवते जी, स्वतःला दुप्पट करणे, ते आपल्या सर्व दैवी गुणांना प्रत्यक्षात आणते.

ते त्याचेच असल्याने आत्मा त्यांना अर्पण करतो

- दैवी श्रद्धांजली मध्ये,
 - या दैवी फियाटसाठी पात्र हे फियाट करू शकते आणि जाणते
 - डुप्लिकेट कसे करावे
 - सृष्टीच्या पहिल्या क्रियेची प्राण्याला आठवण करून देण्यासाठी जे आहे:
- "आपण आपल्या प्रतिमेत आणि आपल्या प्रतिरूपात मनुष्य बनवूया. "

येशूचे privations लांब आहेत

मी दैवी फियाटच्या सामर्थ्यात एकटा राहतो ज्याने माझ्या गरीब आत्म्याचे जीवन बनवले.

मला असे वाटते की माझा प्रिय येशू,

- स्वतःला त्याच्यावर सोपवून,
- तो त्याच्या प्रकाशाच्या पडद्यामागे लपतो

फक्त माझी हेरगिरी करण्यासाठी आणि मी अजूनही त्याची मोहक इच्छा आहे की नाही हे पाहण्यासाठी.

"अरे देवा, किती वेदनादायक आहे

प्रकाशाच्या विशालतेत जगणे e

ते शोधण्यासाठी कुठे जायचे हे माहित नाही

- मला आवडते,
- ज्याने मला घडवले,
- ज्याने मला खूप सत्य सांगितले

मी मला ते माझ्यातल्या दैवी जीवनांना विद्युतीकरण करणारे वाटतात

जे मला समजते की मला काय हवे आहे आणि कोण मला सापडत नाही!

आह! येशू! येशू! परत! काय?

तू मला तुझ्या हृदयाची धडधड माझ्या हृदयात जाणवून देतोस आणि लपवतोस?
पण मी माझे हृदय उतरवताना मला वाटले:

"कदाचित येशूला त्याच्या इतर सत्यांच्या जीवनाचे स्वागत करण्यासाठी माझ्यामध्ये
किंवा व्यक्तीमध्ये स्वभाव सापडत नाही.

आणि हे जीवन सुप्त राहू नये म्हणून तो शांत राहतो आणि लपतो. "

पण मी असा विचार करत होतो जेव्हा माझा सर्वात मौल्यवान येशू माझ्यातून
बाहेर आला आणि मला म्हणाला:

माझ्या गरीब मुलाला,

तुम्ही प्रकाशात हरवले आहात आणि तुम्ही जे खूप प्रेमाने शोधत आहात ते कसे
शोधायचे हे तुम्हाला कळत नाही.

प्रकाश उच्च लाटा बनवतो आणि ते अडथळे आहेत जे तुम्हाला मला पाहण्यापासून
रोखतात. पण हा प्रकाश, हे जीवन आणि तुझ्यात जाणवणारा हा हृदयाचा ठोका
मीच आहे हे तुला माहीत नाही का?

माझ्या इच्छेला तुझ्यात जीव कसा मिळेल

जर तुमचा येशू तुमच्यामध्ये नसता,

ज्याने तुमच्या आत्म्यात माझ्या इच्छेच्या विकासाचा मार्ग मोकळा केला?

तर, शांत व्हा.

आता तुम्हाला कळले पाहिजे

- जो कोणी मालाचा वाहक असला पाहिजे

- या चांगल्याची सर्व परिपूर्णता स्वतःमध्ये केंद्रीकृत केली पाहिजे. अन्यथा, कूपनला
कोणताही मार्ग सापडणार नाही.

आता तुम्ही माझ्या इच्छेचे राज्य स्वतःमध्ये केंद्रीत केले पाहिजे , काहीही

गहाळ होऊ नये.

- जेणेकरून त्याचा प्रकाश तुमची विल्हेवाट लावेल
- त्याच्या राज्याच्या निर्मितीसाठी आवश्यक असलेली सर्व सत्ये प्राप्त करण्यासाठी.

इतर जीव नाहीसे झाले तर

माझ्या फियाटच्या सत्यांचे सर्व जीवन प्राप्त करण्यासाठी, मी तुम्हाला ते प्रकट करण्याची क्षमता देणार नाही,

जसे अनेक वेळा घडते.

परंतु तुम्ही जो रक्षक आहात त्यांच्यासाठी काहीही गहाळ नसावे. **स्वर्गाच्या राणीच्या** बाबतीत हेच व्हायला हवे होते

- अवतारी शब्दाचे डिपॉझिटरी e

-मला मानवी पिढ्यांना द्या

मी तिच्यात केंद्रीकृत आहे

- रिडीम केलेल्या सर्व मालमत्ता ई
- सर्व काही जे देवाचे जीवन प्राप्त करण्यास सक्षम होते.

कारण माझ्या आईकडे सार्वभौमत्व आहे

- सर्व प्राण्यांवर आणि
- प्रत्येक कृती आणि वस्तूंवर ज्यासाठी ते सक्षम आहेत, जेणेकरून
- जर प्राणी पवित्र मानतात,
- या पवित्र विचारांचे माध्यम आहे आणि त्यांचे सार्वभौमत्व जपते

जर प्राणी बोलतात, काम करतात किंवा पवित्र चालतात,

- या सर्वांची सुरुवात व्हर्जिनपासून होते.

त्यामुळे शब्द, परिच्छेद आणि कार्यावर अधिकार आणि सार्वभौमत्व आहे.

तिच्यापासून उतरल्याशिवाय ते केले पाहिजे हे चांगले नाही

कारण

- जर ते शब्दाच्या अवताराचे प्राथमिक कारण होते,

-ते योग्य आहे

जे सर्व वस्तूंचे चॅनेल आहे आणि

ज्याचा सर्व गोष्टींवर सार्वभौम अधिकार आहे .

माझंही असंच झालंय,

- सर्वांचा उद्धारकर्ता होण्यासाठी,

- त्यात माझ्यामध्ये विमोचनाच्या सर्व वस्तू असणे आवश्यक होते.

मी वाहिनी आहे, स्त्रोत आहे, समुद्र आहे ज्यातून सर्व माल बाहेर पडतो. सृष्टीच्या सर्व कृतींवर आणि ते करत असलेल्या सर्व चांगल्या गोष्टींवर सार्वभौमत्वाचा अधिकार मला स्वभावाने आहे.

आपले राज्य राज्य करणाऱ्या आणि राज्य करणाऱ्या प्राण्यांप्रमाणे नाही

इतर प्राण्यांच्या बाह्य कृती, आणि त्यांच्या सर्व बाह्य कृतींवर देखील नाही

परंतु त्यांना अंतर्गत कृतींबद्दल काहीच माहिती नाही आणि त्यांना या कृत्यांवर सार्वभौमत्वाचा अधिकारही नाही.

कारण त्यांच्या कर्मचाऱ्यांचे जीवन, विचार आणि शब्द त्यांच्यातून बाहेर पडत नाहीत.

याउलट, माझ्यापासूनच सृष्टीच्या सर्व आंतरिक आणि बाह्य कार्यांचे जीवन बाहेर येते.

अशा प्रकारे, प्राण्यांच्या प्रत्येक कृतीवर, स्वर्गीय मातेच्या आणि माझ्या कृतीवर हल्ला करणे आवश्यक आहे, जे सार्वभौम म्हणून, त्यांना बनवते, त्यांना निर्देशित करते आणि त्यांना जीवन देते.

मग मी ईश्वरी इच्छेनुसार माझा दौरा चालू ठेवला . पापापूर्वी माझा पहिला पिता आदाम यांच्याकडे असलेल्या ऐक्यामध्ये सामील होऊन , माझा गोड येशू पुढे म्हणाला: _

माझी मुलगी

तुम्हाला "एकता" म्हणजे काय ते समजले नाही.

ऐक्य म्हणजे

-केंद्रीकरण इ

- सुरू करा

भूतकाळ, वर्तमान आणि भविष्यातील प्राण्यांच्या सर्व कृतींचे.

अशाप्रकारे, पापापूर्वी, जेव्हा आदामाने आपली एकता होती, तेव्हा त्याचे विचार त्याच्यात होते.

- प्राण्यांच्या सर्व विचारांची एकता,

- सर्व शब्द, सर्व कार्य आणि सर्व परिच्छेद यांचे ऐक्य.

म्हणून मला त्याच्यामध्ये, माझ्या युनिटमध्ये सापडले,

मानवी पिढ्यांच्या सर्व कृतींचा आरंभ आणि शेवट. अॅडम, माझ्या युनिटमध्ये, प्रत्येकजण समाविष्ट होता आणि सर्वकाही त्याच्या मालकीचा होता.

म्हणून तू, माझ्या मुली, स्वतः ला या एकात्मतेसाठी वाढवत त्याने त्याग केला,

- तुम्ही त्याची जागा घ्या आणि प्रत्येक गोष्टीच्या आणि प्रत्येक गोष्टीच्या सुरुवातीला स्वतःला ठेवा,

- प्राण्यांच्या सर्व कृतींच्या निरंतरतेसह अॅडमच्या समान कृती स्वतःमध्ये समाविष्ट करा.

माझ्या दैवी इच्छेनुसार जगणे म्हणजे:

मी प्रत्येक गोष्टीची सुरुवात आहे आणि माझ्यापासूनच सर्वकाही खाली येते जसे

सर्व काही दैवी फियाटमधून खाली येते.

म्हणून मी विचार, शब्द, कार्य आणि प्रत्येकाची पायरी आहे. मी सर्वकाही घेतो आणि सर्वकाही माझ्या निर्मात्याकडे आणतो.

हे समजले आहे की आदाम संपूर्ण मानवतेचा ताबा घेणार होता आणि त्याला व्यापून टाकणार होता.

- जर त्याने आमच्या इच्छापत्रातून माघार घेतली नसती
- जर तो नेहमी आमच्या युनिटमध्ये राहिला असता.

आणि यासाठी,

- जर त्याने केले तर,
- मानवी पिढ्या आमच्या इच्छेनुसार जगल्या असत्या.

आणि म्हणून, ए

- ती इच्छापत्र असती,
- एक युनिट,
- सर्वांचा प्रतिध्वनी, ई
- सर्व पूल मध्ये,
- प्रत्येकाने सर्व गोष्टी स्वतःमध्ये बंद केल्या असत्या.

दैवी फियाटमध्ये माझे उड्डाण निरंतर आहे. हे सर्व येशू आणि त्याच्या संप्रेषणाने संपले असे मला वाटते . विशेषतः ते माझ्या अधिकारात नसल्यामुळे.

जर माझा येशू मला आणखी काही सांगण्याइतका दयाळू नसेल, तर मी नेहमीच अज्ञानी लहान राहीन.

कारण त्याच्याशिवाय मी पुढे जाऊ शकत नाही आणि मी आणखी एक शब्द लिहू शकत नाही.

म्हणून मला त्याची सवय करून घ्यावी लागेल आणि दैवी इच्छेने एकटे राहण्यात समाधानी असावे जे मला कधीही सोडत नाही. मला असंही वाटतं की ती मला सोडून जाऊ शकत नाही, कारण मला ती माझ्यात, माझ्या बाहेर आणि माझ्या प्रत्येक कृतीत सापडते.

त्याच्या प्रकाशाच्या विशालतेने ते माझ्या कृतींना जीवन देण्यास उधार देते.

मला ते सापडत नाही असा कोणताही मुद्दा नाही

किंवा त्याऐवजी, पृथ्वीवर स्वर्गात कोणताही बिंदू किंवा जागा नाही, जिथे जीवन आणि दैवी इच्छेचा प्रकाश प्राण्याला स्वतःला देण्याच्या कृतीत प्रथम नाही. म्हणून मी पाहतो की दैवी इच्छा मला सोडू शकत नाही आणि मी त्यापासून वेगळे होऊ शकत नाही. आम्ही अविभाज्य आहोत.

ती येशूसारखी माझ्यापासून तिची छोटीशी सुटका करत नाही.

याउलट, जर मी तिला माझ्या कृतीची पहिली कृती केली नाही,

- ती दुःखी आहे आणि

- तो तक्रार करतो

की त्याच्या कृती, त्याचा प्रकाश आणि त्याचे जीवन माझ्यामध्ये पहिले स्थान नाही कायदे.

हे दैवी इच्छा, तू किती अद्भुत, दयाळू आणि अतुलनीय आहेस! मी जितके जास्त जाईन तितके चांगले मी तुला समजतो आणि तुझ्यावर प्रेम करतो!

परंतु फियाटमध्ये माझा गरीब आत्मा हरवला असल्याने, माझा गोड येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला आणि मला म्हणाला:

माझी मुलगी, माझी इच्छा जीवनाचे केंद्र म्हणून प्राण्यांमध्ये आहे. **मानवी हृदयाप्रमाणेच माझी इच्छा त्यांच्या स्वभावाची "राणी"** म्हणता येईल .

कारण

- हृदय धडधडत असेल, मन विचार करते, तोंड बोलत असेल, हात काम करतात आणि पाय चालतात.

-परंतु हृदयाची धडधड थांबली तर सर्व काही लगेच थांबते.

कारण गरीब प्रकृतीला आता राणी नाही आणि मग जो शासन करतो आणि विचार, शब्द आणि प्राणी जे काही करू शकतो त्याला जीवन देतो.

विचार असे आहे

- आत्म्याची राणी,

- मुख्यालय,

- सिंहासन जिथून आत्मा त्याच्या क्रियाकलाप, त्याचे जीवन, त्याचे सरकार उलगाडतो.

पण मानवी स्वभावाची इच्छा असेल तर

- हृदयाची धडधड गुदमरणे,

- यापुढे त्याच्या राणीचा वापर बोलणे, विचार करणे आणि कृती करणे, काय होईल?

मानवी स्वभाव स्वतःच त्याच्या सर्व कृत्यांना मृत्यू देईल आणि ही आत्महत्या असेल.

आणि जर आत्म्याला विचार दाबून टाकायचा असेल, तर त्याला यापुढे त्याचे कार्य करण्यासाठी कोणताही मार्ग सापडणार नाही.

म्हणून ती राज्याशिवाय आणि प्रजा नसलेल्या राणीसारखी असेल.

सोने

- मानवी स्वभावासाठी हृदय काय आहे ई

- आत्म्याचा विचार करणे,

- माझी दैवी इच्छा प्रत्येक प्राण्याला आहे.

हे जीवनाच्या केंद्रासारखे आहे आणि

त्याच्या अखंड आणि चिरंतन हृदयाच्या ठोक्यात,

धडधडते आणि प्राणी विचार करतो,

तो स्पंदन करतो आणि प्राणी बोलतो, चालतो, कार्य करतो.

आणि प्राणी केवळ त्याबद्दल विचार करत नाहीत, तर ते गुदमरतात
ते त्याचा प्रकाश, त्याची पवित्रता गुदमरतात आणि काही त्याचा इतका गुदमरतात
की ते त्यांच्या आत्म्याचे मारेकरी बनतात.

आणि इथे माझी इच्छा राज्याशिवाय आणि प्रजा नसलेल्या राणीसारखी आहे.
प्राणी जगतात जणू त्यांना राणी, दैवी जीवन, सरकार नाही.

कारण

त्यांच्या हृदयाच्या ठोक्यांची राणी त्यांच्या स्वभावात गायब आहे, ई
त्यांच्या आत्म्याला विचारांची राणी .

आणि त्याच्या अफाटतेने माझ्या इच्छेने सर्व प्राणी आणि सर्व गोष्टींना आलिंगन दिले
आहे, ते स्वतःमध्ये गुदमरून जगण्यास भाग पाडते कारण त्याचे जीवन, त्याची
कृती, त्याचे शासन स्वीकारणारे कोणीही नाही.

पण तिला पृथ्वीवर तिचे राज्य निर्माण करायचे आहे. त्याला त्याचे लोक निवडलेले
आणि विश्वासू हवे आहेत. शिवाय, जरी ती प्राण्यांमध्ये राहते, ती अज्ञात आणि
गुदमरल्यासारखे जगते.

पण ती थांबत नाही.

- तो प्राण्यांना त्याच्या खगोलीय प्रदेशात मागे जाऊ देत नाही,

-पण स्वतःची ओळख करून देण्यासाठी तो त्यांच्यामध्ये असण्याचा आग्रह धरतो.
तो सर्व प्राण्यांना ओळखू इच्छितो

त्याला जे चांगले करायचे आहे,

त्याचे स्वर्गीय नियम,

त्याचे अतुलनीय प्रेम,

प्रकाश, पावित्र्य, प्रेम, भेटवस्तू, शांती आणि आनंदाचे त्याचे धडधडणारे हृदय

त्याला त्याच्या राज्याच्या मुलांसाठी हवे आहे.

हे कारण आहे

- त्याचे जीवन आणि त्याचे ज्ञान तुमच्यामध्ये आहे,
- जेणेकरून तुम्हाला दैवी इच्छा म्हणजे काय हे कळू शकेल.

आणि मला स्वतःला माझ्या इच्छेमध्ये लपवायला आवडते

त्याच्या आयुष्यातील सर्व जागा आणि विकास त्याला तुमच्यामध्ये सोडण्यासाठी.

मी दैवी इच्छेचा विचार करत होतो आणि हजारो विचारांनी माझ्या गरीब मनावर आक्रमण केले. असे दिसते की अनेक दिवे चालू झाले आणि नंतर या फियाटच्या शाश्वत प्रकाशात सामील झाले ज्यामध्ये कधीही सूर्यास्त होत नाही.

पण मला काय वाटलं ते कोण सांगू शकेल? मला हे सर्व ज्ञान जे येशूने मला दैवी इच्छेबद्दल सांगितले होते, आणि त्या प्रत्येकाच्या आत्म्यात दैवी जीवन कसे असते, सौंदर्य आणि आनंदाच्या दुर्मिळतेचा शिक्का, परंतु सर्व एकमेकांपासून वेगळे असतात, याचा विचार केला. दैवी इच्छा त्यांच्याशी शेअर करते ज्यांना ते जाणून घेण्याचा आणि प्रेमाचा आनंद आहे. तसेच, मी स्वतःला विचार केला: "अधिक किंवा कमी ज्ञानाने एक आत्मा आणि दुसऱ्यामध्ये मोठा फरक पडेल."

आणि मला माझ्या मृत कबूल करणाऱ्यांचा विचार करून वाईट वाटले ज्यांना माझ्या प्रिय येशूने दैवी इच्छेबद्दल जे सांगितले ते मी लिहावे अशी इच्छा होती.

पूज्य फादर डी फ्रान्सिया ज्यांनी खूप बलिदान दिले त्याबद्दल मला दुःख झाले. तो दुरून आला होता, त्याने प्रकाशनासाठी काही खर्च केला होता आणि हे सर्व सुरू होणार असतानाच येशूने त्याला स्वर्गात बोलावले.

म्हणून, फियाटचे हे सर्व ज्ञान नसताना, या ज्ञानात असलेले सर्व जीवन आणि सौंदर्य आणि आनंदाची दुर्मिळता त्यांच्याकडे असणार नाही. परंतु माझे मन त्या सर्व विचारांमध्ये हरवले होते ज्यांना तुला उघड करण्यास बराच वेळ लागेल, माझ्या गोड येशूने माझे हात माझ्या आत पसरवले आणि आपला प्रकाश पसरवत तो मला

म्हणाला:

माझ्या मुली, ज्याप्रमाणे माझ्याकडे नऊ वेगळ्या गायकांसह एंजल्सची श्रेणी आहे, तशीच माझ्याकडे दैवी फियाटच्या मुलांची पदानुक्रम देखील असेल. यात नऊ कोअर्स असतील आणि माझ्या फियाटच्या ज्ञानातून त्यांनी मिळवलेल्या विविध सौंदर्यामुळे ते एकमेकांपासून वेगळे केले जातील.

माझ्या दैवी इच्छेचे पुढील ज्ञानही असेच आहे

- एक नवीन निर्मिती जी प्राण्यांमध्ये तयार होते,
 - दुर्गम आनंद आणि सौंदर्याची नवीन निर्मिती. कारण ते दैवी जीवन आहे
 - जे त्यात वाहते आणि
 - जे त्यांना प्रकट करतात त्यांच्या सौंदर्याच्या सर्व छटा आणते,
- आपल्या दैवी अस्तित्वाच्या आनंद आणि आनंदाच्या सर्व नोट्स आणि आवाज. आपल्या पितृत्वाचा चांगुलपणा त्याचे जीवन, त्याचे सौंदर्य आणि त्याचा आनंद प्राण्यांमध्ये त्याचे जीवन निर्माण करण्याच्या बिंदूपर्यंत शोधतो आणि जेव्हा त्यांना जाणून घेण्यात रस नसतो, त्यांना ना सौंदर्याचा वारसा मिळतो ना आपल्या आनंदाचा आवाज? त्यांना जे माहीत आहे तेच ते घेतील. त्यामुळे माझ्या दैवी इच्छेच्या राज्याच्या पदानुक्रमात भिन्न गायक असतील.

जे माझे ज्ञान पृथ्वीवरून आणतात आणि ते स्वर्गात मिळवतात त्यांच्यात किती फरक असेल हे मला कळले असते तर!

पूर्वीचे ते वारसा म्हणून त्यांच्याकडे असतील

त्यांच्यामध्ये दैवी सौंदर्याचे स्वरूप दिसेल आणि त्यांना तेच आनंद आणि आनंदाचे आवाज ऐकू येतील जे त्यांचा निर्माता त्यांच्यासाठी तयार करतो आणि त्यांना ऐकवतो.

दुसरीकडे, उत्तरार्धात, आपण त्यांच्यामध्ये दैवी सौंदर्याचे स्वरूप पाहणार नाही आणि वारसा म्हणून ते त्यांच्या स्वतः च्या अधिकारात असणार नाहीत. जसे पृथ्वीला सूर्याचे परिणाम प्राप्त होतात तसे ते इतरांच्या संवादाचा परिणाम म्हणून त्यांना प्राप्त करतील.

पण पृथ्वीला सूर्याचे स्वरूप नाही.

म्हणून, सर्व ज्ञान असलेले आत्मे सर्वोच्च गायक बनतील आणि जीवांना जे कळेल त्यानुसार इतर गायन मंडल तयार होतील.

परंतु ज्यांनी हे ज्ञान प्राप्त केले आहे ते सर्व, संपूर्ण किंवा अंशतः, माझ्या राज्याच्या मुलांची उदात्त पदवी धारण करतील.

कारण माझ्या फियाटचे हे ज्ञान,

-ज्यांना जाणून घेण्याचा आनंद आहे त्यांच्यासाठी

-त्यातून आपले जीवन घडविण्यासाठी, सद्गुण ठेवा

- उदात्त प्राण्यांना,

- दैवी जीवनातील महत्त्वपूर्ण द्रव त्यांच्यामध्ये वाहू द्या,

- त्यांना त्यांच्या मूळ स्थानावर आणण्यासाठी. च्या ब्रशसारखे आहेत

"आपण मनुष्याला आपल्या प्रतिमेत आणि प्रतिरूपात बनवूया" जे सृष्टीमध्ये निर्माणकर्त्याची प्रतिमा रंगवते.

त्यांच्याकडे असलेल्या आत्म्यांबद्दल

- थोडे अधिक o

- थोडेसे कमी ज्ञान, त्यांचे खानदानीपणा नष्ट होणार नाही.

जे घडेल ते घडेल, उदाहरणार्थ, एका थोर कुटुंबात ज्यामध्ये अनेक मुले आहेत.

-त्यांपैकी काहीनी त्यांचा अभ्यास केला,

- इतर ललित कलांना समर्पित आहेत.

म्हणून, पूर्वीचा उच्च वाढ, अधिक पदे मिळवा

उच्च आणि अधिक सन्माननीय.

त्यांच्या विज्ञानामुळे, ते लोकांचे अधिक चांगले करतात, जे इतर बांधव करत नाहीत.

परंतु जरी पूर्वीचे लोक त्यांच्या बलिदानामुळे खूप उंच झाले असले तरी, यामुळे इतर भावांचे उदात्त चरित्र नष्ट होत नाही, कारण त्या सर्वांमध्ये त्यांच्या वडिलांचे उदात्त रक्त आहे.

म्हणूनच ते उदात्त पोशाख करतात आणि त्यांच्या बोलण्यात आणि वागण्यात खानदानी वागतात.

माझ्या फियाटची मुले सर्व उदात्त असतील.

ते हरतील

- त्यांच्या मानवी इच्छेची कठोरता,

- *त्यांच्या उत्कटतेच्या दयनीय चिंध्या* .

माझ्या परिचितांच्या प्रकाशाने शंका आणि भीतीचा अंधार दूर केला जाईल जो त्यांना शांततेच्या समुद्रात बुडवेल.

त्यामुळे इतर जीवनात गेलेले तुमचे कबूल करणारे

- हे माझ्या इच्छेच्या मुलांच्या प्रस्तावनासारखे असेल,

- प्रथम त्याने खूप त्याग केला आणि तुमच्या आत्म्याच्या छोट्या क्षेत्राला मदत करण्यासाठी खूप कष्ट केले.

आणि अगदी

जर मी तुम्हाला माझ्या फियाटबद्दल थोडेसे सांगितले तर,

कारण मला आधी तुमच्यापासून मुक्ती मिळवायची होती, तसे होईल

- पहिला संदेश देणारा,

- माझ्या इच्छेच्या राज्याच्या दिवसाची घोषणा करणारी पहाट.

आपले दुसरे आणि तिसरे कबूल करणारे

- ज्याने खूप सहभाग घेतला आणि माझ्या राज्याच्या ज्ञानाबद्दल बरेच काही माहित आहे, आणि

- ज्याने अनेक त्याग केले, विशेषतः तिसरा ज्याने त्यांना एकमेकांना ओळखावे अशी खूप इच्छा होती आणि आपल्या लेखणीने स्वतः ला खूप बलिदान दिले.

हे दोघे उगवत्या सूर्यासारखे असतील आणि दिवसाचा पूर्ण प्रकाश तयार करण्यासाठी त्याच्या मार्गाचे अनुसरण करतील.

जे अनुसरण करतात ते माझ्या इच्छेच्या महान दिवसाच्या दुपारसारखे असतील. त्यांना किती स्वारस्य आहे आणि असेल यावर अवलंबून, ते ठेवले जातील

काही माझ्या इच्छेच्या दिवसाच्या पहिल्या तासाला ,

इतर दुसऱ्या किंवा तिसऱ्या, e

दुपारच्या वेळी अजूनही इतर .

आणि फादर डी फ्रान्सियाबद्दल,

- त्याच्या सर्व त्यागांसह,

- तिचे प्रकाशन सुरू करून माझ्या इच्छापत्राची ओळख करून देण्याची तिची इच्छा,

मी त्याला स्वर्गात आणले म्हणून माझ्या दैवी फियाटच्या या महान कार्यात त्याची स्मृती पुसली जाईल यावर तुमचा विश्वास आहे का?

नववा. खरंच, तो प्रथम स्थान व्यापेल, कारण स्वर्गात आणि पृथ्वीवर अस्तित्वात असलेल्या सर्वात मौल्यवान वस्तूच्या शोधात तो दुरून निघाला,

- अशी कृती जी मला सर्वात जास्त गौरव देईल,

- जे मला प्राण्यांमधील सर्वात परिपूर्ण वैभव बनवेल आणि

- ज्यातून त्यांना सर्व वस्तू मिळतील.

त्याने माझी दैवी इच्छा ओळखण्यासाठी मैदान तयार केले. हे इतके खरे आहे की काहीही सोडले नाही, ना त्याग किंवा खर्च.

आणि जरी प्रकाशन पूर्ण झाले नाही, तरी एके दिवशी त्याने स्वतःची ओळख करून देण्यासाठी आणि प्राण्यांमध्ये आपले जीवन जगण्यास सक्षम होण्यासाठी माझी इच्छा पूर्ण केली.

माझ्या इच्छेच्या राज्याची माहिती देणारे फादर डी फ्रान्सिया हे पहिले नाहीत याची खात्री कोण करू शकेल?

आणि त्याचा जीव गेल्याने, प्रकाशन पूर्ण होणार नाही का?

शिवाय, जेव्हा हे महान कार्य ओळखले जाईल, तेव्हा त्याचे नाव आणि स्मृती वैभव आणि वैभवाने भरून जाईल आणि पृथ्वीवरील स्वर्गात अशा महान कार्यात ते पहिले कार्य करेल.

खरं तर, आपण माझ्या दैवी फियाटचे लिखाण ठेवण्यासाठी का धडपडतो?

कारण त्यांनीच ते लेखन प्रकाशित करायला घेतले. नाहीतर यावर कोण बोलले असते? कोणीही नाही.

आणि जर त्याने या लेखनाचे महत्त्व आणि महान फायद्याचे संकेत दिले नसते तर कोणीही पर्वा केली नसती.

माझ्या मुली, माझा चांगुलपणा इतका महान आहे की मी न्याय्यपणे आणि विपुलतेने प्राणी जे चांगले करू शकतो त्याचे प्रतिफल देतो, विशेषतः माझ्या इच्छेच्या या कार्यात ज्याचे मी खूप श्रेय देतो.

माझ्या शाश्वत फियाटचे हक्क सुनिश्चित करण्यासाठी जे काम करतात आणि स्वतःचा त्याग करतात त्यांना मी काय देणार नाही?

माझा लबाडपणा इतका जास्त असेल की स्वर्ग आणि पृथ्वी आश्चर्यचकित होतील.

हे ऐकून मी स्वतःशी विचार केला: "जर या ज्ञानात खूप चांगले आहे आणि जर माझा गोड येशू त्याच्या फियाटचे इतर ज्ञान इतर आत्म्यांना प्रकट करत राहिला,

तर या महान कार्याचे श्रेय त्यांनाच नाही का?" आणि येशू माझ्यामध्ये स्वतःला प्रकट करण्यासाठी घाई करत मला म्हणाला:

नाही, नाही, माझी मुलगी. जसे असे म्हटले जाईल की फादर डी फ्रान्सिया हे पहिले प्रचारक होते, तुमचे सहयोगी कबूल करतात, असे म्हटले जाईल द लिटल डॉटर ऑफ माय विल ही एका खास मिशनसाठी निवडली गेली होती आणि एवढ्या मोठ्या चांगल्या गोष्टी सोपवलेली ती पहिली रक्षक होती.

एखाद्या व्यक्तीची कल्पना करा ज्याने एक महत्त्वाचा शोध लावला

हे शक्य आहे की इतर लोक त्याचा प्रचार करतील, प्रसार करतील, त्याचे अनुकरण करतील आणि विकसित करतील, परंतु कोणीही असे म्हणू शकणार नाही: "मी या कार्याचा शोधकर्ता आहे".

आपण नेहमी म्हणू "हाच तो शोधकर्ता आहे". तुमच्यासोबत हेच होणार आहे.

असे म्हटले जाईल की माझ्या दैवी फियाटच्या राज्याचे मूळ, डिपॉझिटरी, माझ्या इच्छेचे मूल होते.

माझ्या गोड येशूच्या एकांताच्या वेदनांनी माझे गरीब हृदय ओले झाले होते. मला याची काळजी वाटत होती. दुःखाने माझा गुदमरला होता आणि जो माझ्या यातना कारणीभूत होता त्याला शोधण्यासाठी, त्याला माझ्या व्यथा सांगण्यासाठी मी सर्वकाही दिले असते.

जेव्हा माझा चांगला येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला तेव्हा मी याबद्दल विचार करत होतो.

त्याने मला सांगितले :

माझी मुलगी

तुम्हाला तुमच्या आत्म्यात कसे वाटते याची भीती बाळगू नका . कारण ते दुसरे तिसरे कोणी नसून माझ्या दैवी फियाट तुमच्यामध्ये कार्यरत आहे .

त्यात अंतर्भूत आहे

- सर्व तुझ्यात,

- सर्व वस्तू आणि प्राणी,
- सर्व शतके, भूतकाळ आणि भविष्य,

जेणेकरून परम तुमच्यामध्ये सृष्टीमध्ये जे काही केले त्याचे बी पेरले
त्याच्या सर्व कामांसाठी तुमच्याकडून प्राप्त करण्यासाठी,

-समाधान e

- एक्सचेंज

ते प्राणी त्याचे ऋणी आहेत.

तसेच, काळजी करू नका.

**कारण तुमच्या आयुष्याच्या प्रत्येक तासात तुम्ही माझ्या इच्छेने शतकानुशतके
बंदिस्त आहात.**

ते

- ज्याची माझ्या इच्छापत्रात पहिली कृती असणे आवश्यक आहे
- त्यामुळे त्याचे दैवी जीवन विकसित करण्यासाठी त्याच्याकडे मूळतः ते असणे
आवश्यक आहे.

कारण सर्व गोष्टी एकाच बिंदूपासून सुरू होतात.

त्यातूनच ते विकसित होतात आणि सर्वापर्यंत पोहोचतात.

तुम्ही पहा, सूर्याचा स्वतःचा पहिला बिंदू आहे, त्याचा प्रकाश केंद्र आहे, त्याचा गोल
आहे. या केंद्रातूनच पृथ्वी प्रकाशाने भरलेली आहे.

म्हणून, माझ्या इच्छेचे अनुसरण करा आणि काळजी करणे थांबवा.

त्यामुळे **ईश्वरी इच्छेनुसार मी माझा दौरा चालू ठेवला आणि ईडनला पोहोचलो.**

- पापापूर्वी आदामाबरोबर एकत्र येणे,
- त्याच्याकडे निर्मात्याशी एकता असताना,

च्या साठी

- त्याच्याबरोबर माझ्या कृतीची पुनरावृत्ती करणे आणि
 - जेव्हा त्याने पापात पडून ते गमावले तेव्हा त्याला या ऐक्यात बदलण्यासाठी ,
मी स्वतःला म्हणालो:
- "माझ्या प्रिय येशूने स्वतःला कोणाकडे का प्रकट केले नाही?
- उदात्त अवस्था,
 - निर्दोष आदाम आणि त्याच्या निर्मात्यामध्ये ज्या चमत्कारांची देवाणघेवाण झाली,
आनंद आणि सौंदर्याचे महासागर तिचे होते?

सर्व काही त्याच्यामध्ये केंद्रित होते, सर्व काही त्याच्यापासून जन्माला आले होते.
अरेरे!

जर आदामाची स्थिती माहीत असती,
जर त्याचे मोठे विशेषाधिकार ज्ञात असतील तर,
कदाचित प्रत्येकाला त्यांच्या मूळ ठिकाणी परत जायला आवडेल, तो माणूस कुठून
आला! "

जेव्हा माझा गोड येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला आणि त्याच्या चांगुलपणाने तो
मला म्हणाला:

माझ्या मुली, माझ्या पितृत्वाचा चांगुलपणा तेव्हाच प्रगट होतो जेव्हा तो जीवाला
उपयोगी पडू शकतो. मला त्याचा अर्थ दिसत नसेल तर दाखवण्यात काय अर्थ
आहे?

निष्पाप माणसाच्या कथेबद्दलची माझी कोमलता खूप मोठी आहे.

फक्त त्याचा विचार करूनच माझे प्रेम उगवते, ओसंडून वाहते आणि उंच लाटा
तयार करतात जे निष्पाप अँडमवर ओतण्याचा प्रयत्न करतात.

पसरायला कोणीही न मिळाल्याने माझ्या प्रेमाला त्रास होतो. का सापडत नाही

- त्याचे स्वागत करण्यासाठी दुसरा अँडम,

- एक अँडम मला त्याचे प्रेमाचे प्रकटीकरण परत देण्यास सक्षम आहे.

कारण त्याने माझा दिव्य फियाट ठेवला होता जो त्याच्यात होता
अमर्याद आणि मर्यादित यांच्यातील जीवनाचा हा परस्पर पत्रव्यवहार,

माझ्या स्वतःच्या प्रेमाच्या लाटा माझ्यावर ओतण्यासाठी कोणीही न सापडता
माझ्याकडे परत येतात.

मी माझ्याच प्रेमाने गुदमरले आहे.

म्हणूनच आजपर्यंत मी निर्दोष आदमची अवस्था प्रकट केलेली नाही. आणि या
धन्य राज्याबद्दल त्याने जवळजवळ काहीही सांगितले नाही.

कारण फक्त त्याच्या आठवणीतच तो वेदनांनी मरतोय असं त्याला वाटत होतं.
आणि मला माझ्या प्रेमाने गुदमरल्यासारखे वाटले.

आता, माझ्या मुली, मला माझ्या दैवी इच्छेचे राज्य पुनर्संचयित करायचे आहे.
त्यामुळे निष्पाप अँडमची अवस्था प्रकट करण्याची उपयुक्तता मला दिसते.

आणि म्हणूनच या उदात्त स्थितीबद्दल मी तुमच्याशी अनेकदा बोलतो. कारण मी
त्याच्यासोबत जे करत होतो त्याची पुनरावृत्ती करायची आहे.

माझ्या इच्छेनुसार मी तुम्हाला मनुष्याच्या निर्मितीच्या या पहिल्या अवस्थेपर्यंत
पोहोचवू इच्छितो.

माझा फियाट, त्याच्याशी एकता असलेला प्राणी मला काय देऊ शकेल? ती मला
सर्व काही देऊ शकते आणि मी तिला सर्व काही देऊ शकतो.

म्हणून, मी जे प्रकट करतो ते देण्यास सक्षम असणे,

- माझे प्रेम लाटाखाली गुदमरत नाही,

- पण ते माझ्यातून पसरवतो.

आणि त्यांना प्राण्यामध्ये पुनरुत्पादित केलेले पाहून, माझे प्रेम

- याचे स्वागत करते आणि

- त्याच्या उपयुक्ततेसाठी आणि त्याच्या चांगल्यासाठी जे प्राणी अद्याप माहित नाही

ते प्रकट करणे त्याला बंधनकारक वाटते.

जर तुला माहीत असेल

मला किती द्यायला आवडते,

जेव्हा मी माझ्या वस्तू स्वीकारण्यास तयार असलेल्या प्राण्याला पाहतो तेव्हा माझे प्रेम किती आनंदित होते , तुम्ही माझ्यामध्ये असलेले प्रेम मला प्रकट करण्यासाठी अधिक काळजी घ्याल.

त्यानंतर तो गप्प बसला.

दैवी इच्छा मला भारावून गेली.

- त्याचे चमत्कार,

- आत्मा त्याची इच्छा बाळगून काय करू शकतो, या सर्व गोष्टींनी मला मोहित केले आणि

मी लहानपणी ऐकले,

- फियाटच्या प्रकाशाच्या समुद्रात डुबकी मारणे, ई

- या समुद्रात पोहणे,

- मी माझ्या निर्मात्याच्या छातीत ओतल्या जाणाऱ्या विविध सौंदर्याच्या छटा असलेल्या प्रकाशाच्या लाटा उठवल्या.

आणि स्वर्गीय पितृ चांगुलपणा,

- स्वतःला त्याच्या मुलाच्या लाटांनी वेढलेले पाहून,

- त्याने त्याच्या लाटा माझ्या दिशेने पाठवल्या.

"अरे! सर्वोच्च इच्छा, तू किती प्रशंसनीय आहेस! जीवनापेक्षा दयाळू आणि इष्ट आहे!

तुझं माझ्यावर तितकंच प्रेम आहे

मला माझ्या निर्मात्याशी स्पर्धा करू द्या,

ज्याने मला निर्माण केले त्याच्या बरोबरीने तू मला बनवू इच्छितोस! "

पण माझे मन फियाटमध्ये हरवले असल्याने, माझा गोड येशू पुढे म्हणाला: माझी मुलगी, ज्याच्याकडे माझ्या इच्छेची एकता आहे तो स्वामी आहे.

- कार्य करणे आणि

- त्याला पाहिजे असलेले सर्व चांगले करा, कारण त्याच्या स्वतःमध्ये चांगल्याचा स्रोत आहे.

त्याच्याकडे ते आहे आणि त्याला जाणवते

- त्याच्या निर्मात्याचा सतत स्पर्श,

- त्याच्या पितृप्रेमाच्या लाटा, ई

स्वतःच्या लाटा त्याने स्वतः तयार केल्या नसल्या तर त्याला खूप कृतघ्न वाटले असते.

विशेषतः ते बुडत असल्याचे दिसते

- त्याच्या आत्म्यात,

- त्याच्या लहान समुद्रात,

ज्याने तो निर्माण केला त्याचा अथांग समुद्र.

दुसरीकडे, कोणीही

हे युनिट नाही

त्याला हा स्रोत देखील नाही .

म्हणून त्याला जर चांगले करायचे असेल तर,

त्याला पूर्ण करायच्या असलेल्या प्रत्येक चांगल्या कृतीसाठी दैवी उदारता.

त्याला जे चांगले करायचे आहे ते करण्यास सक्षम होण्यासाठी त्याने कृपा मागणे आवश्यक आहे हे जवळजवळ कृतीनुसार कार्य आहे.

पण माझ्या युनिटची मालकी कोणासाठी आहे,

- मालमत्तेचे रूपांतर प्रकारात केले जाते, ई

- त्याला स्वतःमध्ये चांगल्याचा स्रोत शोधण्यासाठी कृती करण्याची इच्छा असणे

पुरेसे आहे आणि तो कृती करतो.

मी त्याच्या असंख्य कार्यांना शक्य तितक्या पवित्र ईश्वरी इच्छेनुसार पूर्णतः त्यागून राहिलो.

कारण त्यांची बहुविधता अशी आहे की मी त्यांचे अनुसरण करू शकत नाही किंवा त्यांची गणना करू शकत नाही आणि मला त्यांच्याकडे पाहून समाधान मानावे लागेल, परंतु त्यांना मिठीत न घेता.

त्याची क्रिया मानवी कृतीला अविश्वसनीय मार्गाने मागे टाकते

म्हणून सर्व काही करणे माझ्या लहानपणावर अवलंबून नाही, परंतु मी जे करू शकतो ते करणे आणि दैवी फियाटच्या कार्यातून कधीही बाहेर पडणार नाही.

त्यानंतर, दैवी इच्छेच्या कार्यात माझा गरीब आत्मा हरवला म्हणून, माझा गोड येशू माझ्यामध्ये प्रकट झाला आणि मला म्हणाला:—

माझी मुलगी

आपल्या पैतृक चांगुलपणाने मनुष्य निर्माण केला जेणेकरून आपण त्याला आपल्या गर्भात ठेवू शकू

- जो सतत आनंदी असतो आणि

- तो त्याच्या निर्मात्याचा शाश्वत आनंद असू शकेल.

आणि त्यासाठी आम्ही ते आमच्या मांडीवर ठेवले.

आणि आमची इच्छा देखील त्याचीच असायला हवी होती, त्यामुळे आमच्या सर्व कृतींचा प्रतिध्वनी आम्ही मुलगा म्हणून प्रिय असलेल्या माणसाच्या खोलात वाहून नेला.

आणि आमचा मुलगा, आमची प्रतिध्वनी ऐकून, त्याच्या निर्मात्याच्या कृत्यांचा प्रतिक होता.

निर्माण झालेल्या या सर्जनशील प्रतिध्वनीतून या कृतींमुळे काय समाधान मिळाले नाही

आपल्या कृतींचा क्रम,

- आपल्या आनंद आणि आनंदाचा सुसंवाद, ई

आमच्या मुलाच्या हृदयात आमच्या पवित्रतेची प्रतिमा खोलवर आहे!

त्याच्यासाठी आणि आमच्यासाठी ते दिवस किती आनंदाचे होते!

परंतु आपल्याला माहित आहे की हे मूल ज्यावर आपण खूप प्रेम केले ते आपल्या गुडघ्यातून खाली पडले: मानवी इच्छा.

यामुळे त्याला आपल्यापासून इतके दूर ढकलले गेले की त्याने आपला सर्जनशील प्रतिध्वनी गमावला आणि त्याचा निर्माता काय करत आहे हे त्याला काहीच माहित नव्हते.

आणि आपल्या मुलाला वडिलांच्या पोटात खेळताना पाहून आनंद झाला आहे.

आणि त्याच्यामध्ये त्याच्या इच्छेचा प्रतिध्वनी

- त्याला विष दिले आणि

अत्यंत निंदनीय आवेशाने त्याच्यावर अत्याचार केले ,

दया जागृत करण्यापर्यंत त्याला नाखूष बनवणे.

आपल्या इच्छेनुसार जगण्याचा अर्थ असा आहे:

आपल्या पैतृक गुडघ्यावर, आपल्या देखरेखीखाली, आपल्या खर्चावर, आपल्या संपत्तीच्या ऐश्वर्यामध्ये, आपल्या आनंदात आणि आपल्या आनंदात जगणे आहे.

आपल्या गुडघ्यांवर जगणारा प्राणी पाहिल्यावर आपल्याला किती समाधान मिळते हे माहीत असेल तर सर्वांनी सावध राहा.

आमच्या शब्दांच्या प्रतिध्वनीसाठी ,

आमच्या कामांच्या प्रतिध्वनीसाठी ,

आमच्या पावलांच्या प्रतिध्वनीसाठी ,

आमच्या प्रेमाच्या प्रतिध्वनीसाठी

त्याला ब्रीडर बनवण्यासाठी,

आमच्या प्रतिध्वनीतून तुमची काहीही सुटका होणार नाही याची खात्री करण्यासाठी तुम्ही अधिक काळजी घ्याल, आम्हाला पाहण्याचा आनंद द्या

तुमची लहानपणा तुमच्या निर्मात्याच्या कृतीची प्रतिकृती बनवा.

ज्यावर मी त्याला सांगतो:

"माझ्या प्रिये, तुझ्या इच्छेनुसार जगणे

- आपण वडिलांच्या पोट्यात असणे आवश्यक आहे,

-आम्हाला काही करायचं नाही, काम नाही, चालायचं नाही नाहीतर आम्ही तुझ्या कुशीत कसे राहू? "

आणि येशू:

नववा. तुम्ही काहीही करू शकता .

आपली विशालता अशी आहे की जिथे जिथे आपल्याला आढळेल तिथे आपले पितृ गुडघे नेहमी त्याच्या कृतीसाठी स्वतः ला देण्यास तयार असतात, विशेषतः आपण जे करतो ते आपण जे करतो त्याच्या प्रतिध्वनीशिवाय दुसरे काहीही नसते.

त्यानंतर, मला ईश्वरी इच्छेवरील लेखनाबद्दल काळजी वाटली . आणि माझ्या गोड येशूने माझ्यामध्ये स्वतःला प्रकट केले ज्याने सर्व लिखाण एक एक करून त्याच्या हातात घेतले.

त्याने त्यांच्याकडे प्रेमाने आणि कोमलतेने पाहिले, जणू त्याचे हृदय फुटणार आहे. त्याने ते आपल्या पवित्र हृदयात व्यवस्थित ठेवले.

या लिखाणांवर त्यांचे इतके प्रेम पाहून मला आश्चर्य वाटले की त्यांनी त्यांचा रक्षक होण्यासाठी ईर्ष्येने आपल्या हृदयात कोंडून ठेवले.

माझे आश्चर्य पाहून येशू मला म्हणाला:

माझी मुलगी

मला हे लेखन किती आवडते हे तुम्हाला माहीत असते तर!

ते मला स्वतः निर्मिती आणि मुक्ती पेक्षा जास्त किंमत आहे.

या लेखनात मी कोणते प्रेम आणि कोणते काम टाकले ज्याची किंमत मला खूप महागात पडली.

माझ्या मृत्युपत्राची संपूर्ण किंमत त्यांच्यात आहे.

ते माझ्या राज्याचे प्रकटीकरण आहेत आणि मला माझ्या दैवी इच्छेचे राज्य प्राण्यांमध्ये हवे आहे याची पुष्टी आहे.

ते जे चांगले करतील ते उत्तम होईल.

ते सारखे असतील

- फक्त तेच मानवी इच्छेच्या दाट अंधारात उद्भवेल,
- असे जीवन जे गरीब प्राण्यांच्या मृत्यूचा पाठलाग करेल.

ते माझ्या सर्व कामांचा विजय असेल, सर्वात कोमल, सर्वात विश्वासाह कथन, ज्या शक्तीने मी माणसावर प्रेम करतो आणि प्रेम करतो.

म्हणूनच मी त्यांच्यावर इतके ईर्ष्याने प्रेम करतो की मला माझ्या दैवी हृदयात त्यांचे संरक्षक व्हायचे आहे. आणि मी एकही शब्द गमावू देणार नाही.

मी या लेखनात काय ठेवले आहे? सर्व.

विपुल धन्यवाद.

एक प्रकाश जो प्रकाशित करतो, उबदार करतो आणि सुपिकता देतो.

एक प्रेम ते

- एक सत्य जे जिंकते.
- मोहक आकर्षणे.

माझ्या इच्छेच्या राज्याचे पुनरुत्थान होईल असे जीवन. तुम्हाला का करावे लागेल ते येथे आहे

- तुम्हीही त्यांचे कौतुक करा,
- त्यांना योग्य तो सन्मान द्या, ई

- ते जे चांगले करतील त्यावर प्रेम करा.

काय मी फियाट मध्ये माझा त्याग चालू ठेवला.

मला तिच्या असीम प्रकाशात सर्व कपडे घातलेले आणि माझे मोहक वाटले
येशूने जोडले:

माझी मुलगी

- जेव्हा आत्मा स्वतःचा जीव न देता माझ्या दैवी इच्छेनुसार जगण्याचा निर्णय घेतो , - खात्री बाळगण्यासाठी आणि आत्म्याला वाचवण्यासाठी, मी त्याला प्रकाशाच्या साखळ्यांनी बांधतो.

मी हे त्याच्या स्वतंत्र इच्छा हिरावून घेऊ नये म्हणून करतो, मी त्याला सृष्टीला दिलेली भेट. मी जे दिले ते परत घेत नाही,

जोपर्यंत प्राणी स्वतः माझ्या भेटी नाकारत नाही तोपर्यंत.

मी ते प्रकाशाने बांधतो जेणेकरून,

- तुम्हाला हवे असल्यास,

- तुम्हाला पाहिजे तेव्हा तुम्ही बाहेर जाऊ शकता.

पण मग त्याला अविश्वसनीय प्रयत्न करावे लागतील,

- कारण या प्रकाशाच्या साखळ्या त्याच्या कृतींना पोशाख करतात आणि

- हा प्रकाश त्यांच्याशी संवाद साधत असलेले सौंदर्य, कृपा आणि समृद्धता त्या प्रत्येकामध्ये जाणवते.

हा प्रकाश खरोखरच अशा प्रकारे मानवी इच्छेला मोहित करतो आणि ग्रहण करतो.

- ज्याला आनंद आणि सन्मान वाटतो

- अशा उदात्त साखळ्यांनी बांधले जा की ते त्याला खूप चांगले आणतील.

आणि दैवी इच्छेची जागा घेण्यासाठी त्याच्या कृतींमध्ये आणखी मानवी जीवन नसावे अशी त्याची इच्छा असेल.

असे वाटेल

- मुक्त आणि बंधनकारक, परंतु सक्ती नाही,
- त्याच्या इच्छेनुसार उत्स्फूर्त,
- तिने त्यातून काढलेल्या मोठ्या चांगल्या गोष्टींकडे आकर्षित झाले,
- अशा प्रकारे की त्याला प्रकाशाच्या अनेक वलयांनी वेढलेल्या त्याच्या कृती दिसेल,
- साखळी तयार करणे,
- ते त्याच प्रकाशात रूपांतरित करेल.

आणि प्रत्येक कृतीत,

आत्मा अनेक सुंदर आणि कर्णमधुर आवाज उत्सर्जित करेल, अर्जेटिनाच्या आवाजाप्रमाणे

की, सर्व स्वर्गाच्या कानाला स्पर्श करणे,

माझी दैवी इच्छा सृष्टीमध्ये कार्य करते हे तो ओळखून देईल.

मला वाटतः

"धन्य व्हर्जिन आणि माझा चांगला येशू यांच्यात काय फरक होता, कारण त्या दोघांमध्ये दैवी इच्छेचे जीवन होते, त्याचे राज्य होते?"

आणि माझा गोड येशू, माझ्यामध्ये प्रकट होऊन मला म्हणाला:

माझी मुलगी, मी आणि आकाशीय राणी यांच्यात, आम्हाला सजीव करणारी इच्छा एकच होती.

पण तिच्यात आणि माझ्यात फरक होता:

ते

1.- एक निवासस्थान जेथे सर्व बाजूंनी सूर्यप्रकाश प्रवेश करतो जेणेकरून सर्वत्र प्रकाश राज्य करेल.

अशी कोणतीही जागा नाही जिथे प्रकाश राणी नाही जेणेकरून हे निवासस्थान प्रकाशाचे शिकार आहे,

तो ते सतत प्राप्त करतो आणि फक्त त्याच्या प्रभावाखाली जगतो.

2.-परंतु इतर निवासस्थानात सूर्याचा गोल आहे. त्यामुळे त्याला बाहेरून प्रकाश मिळत नाही, पण तो आतून असतो.

दोघांमध्ये काही फरक नाही का?

हाच फरक माझ्यात आणि माझ्या आईमध्ये आहे.

* हे प्रकाशाने आक्रमण केलेले निवासस्थान आहे.

तो या प्रकाशाचा आणि माझ्या इच्छेच्या सूर्याचा बळी होता.

हे नेहमीच त्याला दिले गेले आहे,

- तिला नेहमी त्याच्या प्रकाशाने खायला दिले.

माझ्या फियाटच्या शाश्वत सूर्याच्या अनंत किरणांमध्ये ते वाढले.

* दुसरीकडे, माझी माणुसकी स्वतःमध्ये वसलेली आहे

- दिव्य सूर्याचा गोल,

- त्याचा स्रोत कधीही संपत नाही.

* सार्वभौम राणीने माझ्याकडून प्रकाश काढला ज्याने तिला "प्रकाशाची राणी" चे जीवन आणि वैभव दिले.

कारण ज्याच्याकडे चांगलं आहे त्याला 'या चांगल्याची राणी' म्हणता येईल.

त्यानंतर मी माझ्या दिव्य फियाटमध्ये माझा दौरा सुरू ठेवला.

नाझरेथमधील घरी पोहोचलो जिथे माझ्या प्रेमळ येशूने त्याचे छुपे जीवन जगले होते,

मी त्याला सांगितले की, त्याच्या कृतीचे अनुसरण करा:

"माझ्या प्रिये, तुझे असे कोणतेही कार्य नाही जिथे माझे 'आय लव्ह यू' तुझ्या कृतीसह तुझ्या इच्छेचे राज्य मागण्यासाठी तुझ्या मागे येत नाही.

माझे "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" सर्वत्र तुझे अनुसरण करतो,

- तुम्ही उचललेल्या पावलांमध्ये,
 - तुम्ही म्हणता त्या शब्दात,
 - लाकूड हातोडा मध्ये लाकूड हातोडा,
 - तो नष्ट करण्यासाठी मानवी इच्छा हातोडा
- जेणेकरून तुमची दैवी इच्छा प्राण्यांमध्ये निर्माण होईल.

माझे "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" वाहते

- तुम्ही प्यायलेल्या पाण्यात,
- तुम्ही खात असलेल्या अन्नामध्ये,
- आपण श्वास घेत असलेल्या हवेत,
- तुझ्या, तुझी आई आणि सेंट जोसेफ यांच्यात वाहणाऱ्या प्रेमाच्या नद्यांमध्ये,
- तुम्ही करत असलेल्या प्रार्थनांमध्ये,
- तुझ्या हृदयाच्या धगधगत्या ठोक्यात,
- झोपेत तुम्ही घ्या.

अरेरे! मला तुमच्या जवळ कसे रहायचे आहे

तुमच्या कानात कुजबुजवा "मी तुझ्यावर प्रेम करतो", "मी तुझ्यावर प्रेम करतो".
आह! तुझे राज्य येवो!

आणि मी माझ्या "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" हे येशूच्या सर्व कृतींचा मुकुट घालणे
पसंत केले असते,

ते माझ्यामध्ये प्रकट झाले आणि मला सांगितले:

माझ्या मुली, माझे लपलेले आयुष्य लांब आहे.

कारण ते पृथ्वीवरील ईश्वरी इच्छेच्या राज्याच्या आवाहनाशिवाय दुसरे काही नव्हते.

मला स्वतःमध्ये सर्व कृती पुन्हा करायच्या होत्या

- ते प्राण्यांना माझ्या इच्छेनुसार करायचे होते
- त्यांना नंतर सादर करण्यासाठी.

आणि मला ते माझ्या आईसोबत पुन्हा करायचे होते.

माझ्या छुप्या आयुष्यात तिने हे राज्य निर्माण करावे अशी माझी नेहमीच इच्छा होती.

दोन लोकांनी माझ्या दैवी फियाटचे हे राज्य नष्ट केले होते, अॅडम आणि इव्ह. इतर दोन, सार्वभौम राणी आणि मला, ते पुन्हा करावे लागले.

म्हणून मी माझ्या दैवी इच्छेच्या राज्याचा सर्व प्रथम विचार करत होतो.

कारण माझ्या इच्छेपासून माघार घेऊन मानवी इच्छेने प्रथमच माझ्या इच्छेचा अपमान केला होता.

त्या पहिल्या कृत्याचा परिणाम म्हणून इतर सर्व गुन्हे दुसऱ्या क्रमांकावर आले.

मानवी इच्छा आहे

- प्राण्यांचे जीवन किंवा मृत्यू
 - त्यांचे सुख किंवा जुलूम आणि त्यांचे दुर्दैव जिथे त्यांना फेकले जाते,
 - त्यांचा चांगला देवदूत
- जे त्यांना स्वर्गात घेऊन जाते किंवा
- जो राक्षस बनतो आणि त्यांना नरकात टाकतो.

सर्व वाईट इच्छेमध्ये आहे, जसे सर्व चांगले आहे.

कारण तो जीवसृष्टीचा स्त्रोत आहे - कोण करू शकतो

- आनंद, आनंद, पवित्रता, शांती आणि सद्गुण निर्माण करा,
- किंवा सर्व फायदे नष्ट करणारे दुर्दैव, दुःख, युद्धे स्वतःच पुढे चालू ठेवा.

तीस वर्षे चाललेल्या माझ्या छुप्या आयुष्यात मी माझ्या इच्छेच्या राज्याचा सर्वात आधी विचार केला.

त्यानंतर, केवळ तीन वर्षांच्या सार्वजनिक जीवनात, मी मुक्तीचा विचार केला.

माझ्या दैवी फियाटचे राज्य बनवताना, माझ्याकडे नेहमीच माझी स्वर्गीय आई आहे .

माझे सार्वजनिक जीवन - किमान शारीरिक - त्याच्या उपस्थितीशिवाय गेले आहे.

मानवी इच्छेने नष्ट झालेल्या या राज्याच्या पायासाठी,

मला आधी स्वतःला वळवावे लागले

माझ्या दैवी फियाटच्या **राज्याचा राजा** .

- दुसरे, या राज्याची राणी व्हर्जिन मेरीची स्थापना करणे .

अशा प्रकारे तुम्ही पाहू शकता की **माझ्या दैवी इच्छेचे राज्य ऋणी आहे**

- आवश्यकतेसाठी,

- कारणास्तव आणि

- परिणामी

माझ्या पृथ्वीवर येण्याबरोबर तयार होण्यापूर्वी .

जर माझ्या स्वर्गीय पित्याने त्याच्याविरूद्ध केलेल्या पहिल्या आक्षेपार्ह कृत्याबद्दल समाधान मिळाले नसते तर **विमोचन तयार** करणे शक्य झाले नसते.

त्यामुळे माझ्या इच्छेचे राज्य निर्माण झाले आहे. उरले आहे ते ओळखणे.

म्हणूनच मी फक्त तुमच्या मागे आहे

- मी ईश्वरी इच्छेने केलेली कृत्ये तुमच्यासमोर मांडण्यासाठी,

- तुमच्या कृतीची साथ द्या म्हणजे माझ्या कृतीचा पाया तुमच्यात वाहतो.

आणि मी **खात्री करतो की तुमच्या इच्छेला जीवन नाही जेणेकरून माझी इच्छा मुक्त असेल.** लहान

- मी तुझ्याबरोबर दुसऱ्या आईप्रमाणे वागतो,

- व्हर्जिनसोबत केलेली सर्व कृत्ये तुमच्यामध्ये जमा करण्यासाठी लक्षात ठेवा.

म्हणून प्रत्येक गोष्टीत माझ्या इच्छेचे पालन करण्याची काळजी घ्या.

सर्व काही देवाच्या गौरवासाठी आणि त्याच्या सर्वात पवित्र इच्छेच्या पूर्ततेसाठी असू द्या.